

ماكسىم گوركى

هاوسه فەر

و

چەند چىرۆكىكى دى

ئا- و: حەمە كەرىم عارف

پېشكەشە بە گىانى پاكى:

۱-- دايكم: رەحمە دەرويش كەرىم

۲-- باوكم: عەبدولكەرىم عارف

پڙست

حه مه كه ريم پياويك له..... شيركو بيكهس

ژينامه ي م. گوركي.

تاويك له گه ل م. گوركي.

بيست وشه ش پياو وكچيك.

كونو قالوف.

ئه فسانه ي دايك.

چلكاش.

هاوسه فهر.

ئامانجي ئه ده بيات.

دايك وفرزه ند.

ژينامه ي وهرگير.

حەمە كەرىم عارف
پىاويك لە بارانى وشەى بەردەوام!
(شىركۆ بىكەس)

ئەو وەختەى بە عشقەوہ ئەنوسىت وئەبىتە ھاودەمى زمانى بەخشىن وداھىنان. ئەو كاتەى ھەموو ژيانت ئەدەيتە دەست قەلەم وئەبىت بە پەروانەى دەورى وشە وچراى كتيب ورسىتەيەكى جوان. تۆ ئىتر لەوہ دەرئەچى بە تەنھا بۆ خۆت بژىت وتۆ ئىتر تەمەنت ئەبى بە تەمەنى گەلاوگولى خۆشەويستى وژيانت بە ژيانى مىللەتيك وتيكلەل بە ئايندە ئەبى ولەگەل باراندا ئەباريت ولەگەل ھەتاودا ھەتاوا!

حەمەكەرىم عارف
پىاويك لە شەونخونى و
لە رېژنەى وشەو
خۆشەنەکردنەوہى قەلەم و
پەنجەرەيەك بۆ خەمى كەسك و
گزنگى بەيان.

حەمەكەرىم عارف
ژى يەك بۆ خۆشەويستى ئەبەدى
ئەدەب وچاوى مرۆفایەتى و
گۆرانىي ھەمىشە پاراوى
گەرۆوى ژيان!

ھەشتا ئەستىرەى كتيب لەو تەمەنەدا
ھەشتا جۆگەى روون لەو دارستانەدا.
ھەشتا فرين لەو ئاسمانە زيويەنەدا.
ھەشتا ماچى منيش لەم نووسىنەدا!
ئەمشەو بە تەنھا خۆم لەسەر مېزەكەم
ئەم مۆمى رېزلىنانەم بۆ ئەو عاشقە داگىرسان!

به تهنه خۆم وچهند دپره شيعريكي جاويدان.
به تهنه خۆم وپه پووله يه كي غه مگين و
چهند كاغه زيكي سپي چاوه پروان.
به تهنه خۆم كه وتمه هه لدانه وه ي
لاپه رهي چاو به شه ونمي ئه و ميترگه و
خويندنه وه ي هه ناسه كاني ئه و گو مه و
گيپرانه وه ي حيكايه تي بالنده يه كي
دهنگ زامدار!

به تهنه خۆم، نه حه مه كه ريم خوي زاني و
نه روژنامه يه ك ونه گو قاريك و
نه شه قاميكي كه ركوك ونه مه قاميكي
عه لي مه ردان، تهنه هه ر خۆم وميزه كه م
كه سي تر نا.

كه ركوكييه ك

پر پر له كوردستان و

ليوانليو له جيهان!

كه ركوكييه ك

هه موو دنيا دينيته ناو ئه م په يقه وه و

په يقيش ئه بي به گولي سان.

له دنيا وه

چه ندين ده رياچه ي روماني

رژانه ناو ئه م ولاتي زمانه وه.

چه ندين نزاری چيروكي

هينايه ناو ئه م رووبه ري زمانه وه.

چه ندين ئاوينه ي ديروكي

به ده وونماندا هه لواسي.

كه ركوكييه ك

باخی نووسی و
کیلگهی نووسی و رانه وهستا!
که رکوکیه ک..

خوره تاوی ناو جیهانی بو وەرگیڤراین
مانگه شهوی بو وەرگیڤراین

عەشقی گەورە ی ئەفراندنی بو وەرگیڤراین

ئەلبیر کامۆ. ئەلکساندەر فەدایەف. هیرب میدۆ. قاسمۆف. کازانتزاکیس. چیخوف.
گوینتەر دیشنەر. فنسنت فان گوگ. مالرو. شهکسپیر. م.گورکی. هومیرۆس.
چرنیشفسکی. چایکوفسکی. ئیدگار ئالان پۆ. جاک لەندن. گوگۆل. سیرۆس پرهام.
بلیخانوف. کریس کوچرا. مەهدی حسین. سابت رحمان. ئەحمەد مەحمود. سەمەدی
بیهرەنگی. عەزیز شەریف. نەجەف قولى پسیان. ئەشرەفی دیهقانی. مەسعود
ئەحمەدزادە. گەوهر مراد. یه‌لاماز گونای..چەندین وچەندین کەژو دەریاچە و دەشت و
رووباری تریش...

لە سی وپینج سالیدا هەشتا چراوگی
بە ژوورەکانی ئەم زمانەدا هەلواسی.
لە سی وپینج سالیدا..هەشتا ریگای تازە ی
لەم نەخشە یەدا کردەو
هەشتا تۆوی گۆلی شەست پەر
هەشتا پەژە، هەشتا شەبەنگ و
هەشتا تابلۆ

لەم زمانەدا...ئەم گەرووی چریکانە دەگمەن.
لەم رەنگانەدا..ئەم تۆنی دەنگانە دەگمەن.
لەم هەورانەدا..ئەم بارینانە دەگمەن.
لەم دەغلانەدا..ئەم گۆلە گەنمانە دەگمەن.
من ئەمشەو تەنیا هەر خۆم وچەند شیعری
ئەم چرای ریزلینانە لە سەر میژە کەم دائەگیرسینم.
بو کەرکوکیه ک که سەر ریزە لە وشەو

که لیوانلیوه له خۆره تاو..سلاو ئه ی بارانه
جوانه که ی زمانه کوردی.سلاو ئه ی
که رکوکى خۆشه ویست!سلاو!

سله یمانی ۲۰۰۹/۷/۱۵

ئه ده ب وهونه ر / ژماره (۶۴۳) / پینجشه ممه / ۲۰۰۹/۷/۲۳

ژياننامەى م.گوركى

(۱)

ماكسىم گوركى " ۱۸۶۸ - ۱۹۳۶ " (ناوى خوازراوى ئالكسى ماكسىموفىچ پىشكوفە، رۇماننوس و شانۇنامە نووسى بەناوبانگى رووسىيە، لە نيژنى نۆفۇگورۇدا (شارى گوركى ئىستا) لە دايك بوو. چوار سالان بوو كە بابە پەردە فرۇشەكەى مرد، و لە دەسالىدا دايكىشى لە دەستدا. گوركى چەند سالىك چووه قوتابخانە، پاشان ناچار بوو بۇ وەدەست ھىنانى بژىوى دەرس و خویندن تەرك بكات. لە ھەموو دەرگايەكيدا ھەموو كاريكى وەكو شاگرد پىنە دۆزى، كرد. لە دواز دە ساليدا لە مال ھەلات، و لە يەكك لە كەشتىيەكانى روبرارى قۇلگادا بوو بە قاپشۇرى ئاشپەزخانە. ئاشچى كەشتىيەكە كە جانتايەكى تەژى كتيبي ھەبوو، ھانى كتيب خویندەنەوى دا. پاش ئەو كەوتە كارين وەكو نىگاركيشى پورترىت، ئەكتەرى، نانەوايى، كريكارى بارئەندازى كەشتى، و ميوە فرۇشى. لە سالى ۱۸۹۱دا پەيوەندى بە چالاكىيە شۇرشگىريەكانەوہ كرد، و تىكرا سى جاران گىرا. يەكەمىن چىرۆكى لە سالى ۱۸۹۲دا بلاو بوو وە كە سەركەوتنى بەدەست نەھىنا، بەلام ئەو بەردەوام بوو بە جۆرى كە لە سالى ۱۹۰۱بە دواوہ خوینەرىكى زور بۇ بەرھەمەكانى پەيدا بوون وچەندىن جار چاپكرانەوہ. گوركى لە سالى ۱۹۰۶دا سەفەرىكى بۇ ئەمريكا كرد تا پىتاك بۇ بزوتنەوہى شۇرشگىرى كۆ بكاتەوہ. لەویندەر بە گەرمى پىشوازى لىكرا، بەلام گاقى كە سەفەرەتى تزار زانى ئەو ژنەى لەگەلپايە ھاوسەرى خوى نىيە، سەرزەنشى كرد. گوركى بۇدورگەى كاپرى لە ئىتالىا رۆيى و ماوہى ھەوت سالانى وەكو دوور خراوہيەكى سياسى لەویندەر بەسەر برد. لەم دورگەيەدا قوتابخانەيەكى بۇ منالانى شۇرشگىران و بۇ نارازىيانى سياسى پىكەوہ ناو بەرپوہبرد. يەكك لە قوتابىيانى قوتابخانەكەى ئەو يوسف ستالين بوو. لە سالى ۱۹۱۳دا رىگەدرا بۇ روسيا بگەرپتەوہ. لە شۇرشى ۱۹۱۷دا ھەوہلجار لەگەل

مەنشەفيكاندا دابوو، بەلام پاشان ھاتە سەر راي حزبي بولشوفيك. لە ساڵی ۱۹۲۱ بە ھۆی ناكۆكیەكەوہ لەگەل لينيندا، ناچار ولاتی بەجیھيشت. گۆركی تا ساڵی ۱۹۲۸ی لە ئالمان بەسەر برد، وئەوسا داواي ليكرا بۆ ولاتی خۆی بزقريتەوہ. سەرەنجام لەشاری گۆركی (شاريكي نزيكى مۆسكۆيە كە بەناوی ئەوہوہیە) چاوی ليكنا.

(۲)

بەشی گۆركی لە ئەدەبیاتی رووسیدا ئەمەيە كە "دنیايەكی تازەي لە جیھانی خەلكی ھەژارو دەر بەدەرانی كۆمەلایەتی (خانە بە كۆلان و كريكاران، لۆمپەنان، دزان و بەرەللايان، سۆزانی و دەلالان، بادەنۆش و ئالودان) كەشف كرد. پەيامی ناراستەوخۆی گۆركی لەم بارەيەوہ ئاشكرايە: ئاوارەو بەرەللايانی سوكو سەليم بەو روحو جوانەوہ كە ھەيانە، نابي لە يادی بەشەريەتدا فەرامۆش بكرين، چونكە ئەم مال بە كۆلانە قوربانیانی سیستەمی كۆمەلایەتی ستەمكارن"، لە راستیدا بابەتو و نیوہپرۆکی ھەمیشەیی گۆركی "چیرۆکی روحيكي لالە كە ھەول دەدات بێتە زمان، چیرۆکی بنیادەمانیكي بە سروشت ساغن كە لە كۆمەلگەي سەرەتاییدا بەرەللا بوونەو بەرەو روناکی لەپە كوتی دەكەن".

(۳)

گۆركی گەلەك كورته چیرۆكانی نووسیوہ. يەكەمین كۆ چیرۆکی كورتی بە نیوی "سكيچو چیرۆكان" لە ساڵی ۱۸۹۸دا بڵاوبووہوہ، ناویان خستە سەرزاران، "كونوڤالوف - ۱۸۹۶"، "ئورلوف و ژنەكەي - ۱۸۹۷"، "بيستو شەش پياوو كيژيک، ۱۸۹۹"، و "لە دايك بوونی مرۆڤيک ۱۹۱۲" لە باشترین كورته چیرۆکی ئەون. لە رۆمانە ھەرە زندووەكاني گۆركی دەشیت ناوی فوما گوردیف - ۱۸۹۹، سچ ھاوړی - ۱۹۰۰، و دايك - ۱۹۰۷ ببری. گۆركی رۆمانیكي داستانی تەواو نەبووی چوار بەرگيشی ھەيە كە ژيانی كۆمەلایەتی، سیاسی، و ئەدەبی روسیا لە ماوہی چل ساڵی بەر لە شۆرشي

۱۹۱۷ دەگیریتەوہ. ئەم رۆمانە گەورەییە کە "ژیانی کلیم سامگین"ی ناوہ بریتییە لە چوار رۆمانی جیا، تەماشاقان ۱۹۳۰، موگناتیس-۱۹۳۱، ئاگرین دیکە-۱۹۳۸، و خەیاڵ-۱۹۳۸. جگە لەمە باشترین بەرھەمەین نە چیرۆکقانی گۆرکی ژیاننامە سنی بەشییەکەییەتی کە: سەردەمی مندالی - ۱۹۱۳، لە نیو خەلکیدا - ۱۹۱۵، رۆژانیزانستگەم - ۱۹۲۳ لە خو دەگری.

(۴)

لە نیو بەرھەمە درامییەکانی گۆرکیدا، شانۆنامانی: بۆرژوازی - ۱۹۰۰، ژیرەوہ - ۱۹۰۲، منالانی ھەتاو - ۱۹۰۵ و دواھەمین - ۱۹۰۸ لە ھەموویان بەناوبانگترن. بەرھەمەکانی گۆرکی کە لە دەربەدەری و رۆژ رەشی لاوی ئەوہوہ، لە باوەر بە ھیزی گەل و گەشبینی سەبارەت بە ئایندە و لە قیانی ژیانەوہ ئیلھامی وەردەگرت، و لە ھەمان حالدا ئاویتەیی گیانی شۆرشیگێری رۆمانتیک بوو، خستیانە ناو جەرگەیی ژیانە ئەدەبی و رۆشنبیری رۆژگاری خۆیەوہ. نووسینەکانی خستە خزمەت ئامانجە کۆمەلایەتیەکانی خۆیەوہ، و ریچکە و ریبازی ناسراو بە ریالیزمی سوسیالیزمی لە ئەدەبیاتدا دامەزراند، بە ھەر حال چاوخشانیکی خیرا بە دوو بەرھەمی گۆرکیدا، پەيام و شیوازی ئەو دەردەخات.

لە ژیری ژیرەوہ: درامایەکە دەربارەیی چەند بنیادەمیکی بەدبەخت و دەربەدەر کە لە میوانخانەییەکی ھەرزان باییدا لە دەوری یەکدی خربوونەتەوہ. لە ناو ئەمانەدا، نەفەرێکیان دزیکە بە نیوی پیل، کە لەگەڵ قاسیلیسای ھاوسەری مولکداریکدا پەییوہندی ئاشقینی پەیدا دەکات، بەلام لێی بیتاقەت دەبی و حەز لە ناتاشای خوشکی ئەو دەکات. قاسیلیسا کە لەم بابەتە زۆر تورپە بووہ، بەرەبەرە ئوقرە دەگری، و داوا لە پیل دەکات مێردەکەیی بکوژیت تا ئەویش پێویستی و فاکتەرەکانی زەماوہندی ئەم لەگەڵ ناتاشادا ھەراھەم بکات. پیل پێشنیازەکەیی قاسیلیسا رەفز دەکات، و ئەو ھەراو ھەنگامەیک دەنیتەوہ. پیلش مێردەکەیی دەکوژیت. قاسیلیسا، پیل بە تاوان تۆمەتبار

دەكات، لى ناتاشاش تېكەل دەبى، و پىلو قاسىلىسا دەكەونە زندانەوہ. لەم كۆمەلەدا يەككىيانىش بە نەخۆشى دەردە بارىكە دەمرىت، و نەفەرىكى دىكە كە ئەكتەرىكىبادەئالودەيە، خۆى ھەلەدەواسى.

(۵)

دايك: ئەم رۆمانە لەسەر تەوہرى كەسايەتى داىكىكو كورپە مەيخورەكەيەتى كە (پاش گۆرانى ھالى) دەبى بە ئاميان و ناوہرۆكى سەرەكى شانەيەكى سوسىيالىستى لە كارخانەيەكدا. كورپە، كە پاڧىلى ناوہ، بە تاوانى ھاندانى كرىكاران بۆ مانگرتن و رابەرايەتلىكردنى رىپپىوانى رۆژى يەكى ئايار (رۆژى جىھانى كرىكار) دەگىرىت و ھوكمى دوور خستتەوہ بۆ سىبىريا دەدرى. داىكەكە وەكو ئەركى داىكايەتى، دەكەويتە دابەشكردنى بەياننامە شۆرشگىرىپپىيەكانى كورپەكەى. مامورانى تزار بە بەياننامەكانەوہ دەيگرن، بىدەنگى دەكەن و شلكوتى مەرگى دەكەن.

(۶)

ھەر چەندە چىرۆكەكانى گۆركى كاريگەرن، بەلام زۆر دوور دىتە بەرچا و كە بەرھەمى نەمرىن. چ گومانىك نىيە كە گۆركى پەيامىكى ھەبوو، بەلام ئەم پەيامە سنووردار و پەيوەست بوو بەزەمانى خۆيەوہ، و ئاشكرايە كە بەھرەو بلىمەتیشى ھەبوو، بەلام لە پاىيە ھونەرمەندىدا زۆر شتى كەم بوو. بەرھەمەكانى كاويژكردنەوہى يەكترن. وىنەكانى رىيالىستىانە نىن، بەلكو ئايدىيالى يا موبالەغە ئامىزن.

بنيادەمە ئاوارەو چەورەو شەلاتىيەكانى لە رادەبەدەر زىرەكو ھوشيارن، بۆ نمونە داىكەكە (قارەمانى سەرەكى رۆمانىكە بە ھەمان ناو كە پىشتر باس كرا) ژنىكى واقىعى وەكو خەلكى نىيە، بەلكو ھەزو كەمالخوازى گۆركى لەمەر داىكىك دەنوئىنى كە لە نىو رەنجبەرانەوہ ھەستابى. گۆركى لە شىوہى پەرداخ و تەكنىكدا "گىرۆدەى نارپەوانىو بى سەر و بەرىيەكەى دۆستوفسكىيە، بىئەوہى گەرم و گورپى قىيانى برايانەى ئەوى ھەبى."

رهنگه فلپس نا هقی نه بی که ده لیت: "گورکی به خیرایی موشهک درده چوو، به لام شیوهی هاتنه خواره وهی ئاسایی بوو".

تاویک له گه ل گورکی دا

به پیکهوت، شه ویکی درهنگ، له لای گورکییه وه بو مال دهر ویشتمه وه و تابه ر دهرگا به پیی کردم و گوتی:

- ئه ری، بوچی هه موو جارئ به شه و دیی بو مالی من؟ له شو فار و سیخو رانی پولیس دهرسیت؟ دهرانی چیه، هه ولبده بو نیوه رو و فراقین وهره.

من، هه رچه نده هه ستم دهرکد، که هه ندیجار، فراقین خو اردن لده ف گورکی و له مالی ویدا، کو مه کیکی باشه بو گیرفانی ناچیز و نیوه به تالی من، به ئه سپایی گوتم:

- بو فراقین باش نییه... له کاتی فراقیندا هه میشه کو مه لیک خه لکت له لایه..

- ئاخو ر باشیه که ی له مه دایه. هه م خه لکی ده بینی، هه م خو ت نیشانده دیت. سبه ینی وهره. فراقین ده خوین، ئه وسا ده چین بو ژووری کاره که ی من، هه نگئ گوی دهرگیت و ده بینی که من چو ن نووسه رانی تازه کووره و تازه کار فی رده که م و ته علیم داده دم. له وه یه روژی، روژگاریک ئه و دهرس و وانانه ی من به که لکی تو ش بین.

ئی دی به قسه م کرد. چووم. کاتی چاو م به و کاغه زانه کهوت که له سه ر میزه که ی گورکی، به ریک و پیکی سه فته کرابوون، له خو را هاوارم کرد:- باشه هه ر هه موو ئه مانه بابه ت و نووسینی خه لکین؟

گورکی، به ریزه وه، ده سته گه وره کانی به سه ر سه فته کاغه زه کاندایه نا، دیاربوو ئه و کاغه زانه ی جیا کردبوونه وه، تاله گه ل نووسه ره کانیاندا، گفتوگو بکات. به شانازییه وه گوتی:

- تو چیت دیوه! ئه مه که مه، کانگا که یان ها لی ره یه.

هه نگئ ئاماژه ی بو تاقیکی ئاسایی کرد که له ته خته ی پان و ساف دروستکرابوو، سه رانسه ری دیواره که ی پشت میزه که ی گرتبووه وه و پر بوو له کاغه ز.

ناو تاقه‌که، که له‌م سهر تا ئه‌وسهری دیواره‌که بوو، یه‌کپارچه سه‌فته کاغزی ره‌نگاوپه‌نگی نووسراوی هه‌مه‌جوور و جیاواز بوو. به‌نهم و زا‌کونییه‌کی یه‌جگار جدی و سه‌یر، له‌شیوه‌ی سه‌فته، نامیلکه و لووله‌دا، دانرابوون. له‌و تاقه‌دا هه‌موو جووره کاغزیکی نووسین، کاغزی نوته‌نووسی، کاغزی له‌زگه‌ی دیوار و ته‌نانه‌ت کاغزی ته‌نکی په‌ره سیغاریش ده‌بینرا..

هه‌لبه‌ته، چونکه من پیش‌وه‌خته، سه‌بارته به‌ نووسه‌راتی زوربه‌وبگره هه‌موو دانیش‌توانی نیژنی - نووگورود، به‌ گومان و په‌شبین بووم، بو‌یه ئه‌و خه‌رمانه گه‌وره‌یه‌ی ده‌ست‌نووسی خه‌لکی، کاریکی زور خراپی تی‌کردم و پی‌ی بیتا‌قته بووم.

ئیدی بی‌ هیچ‌خوش‌حالییه‌ک پرسیم: - زور ده‌نووسن؟

گورکی، به‌ شادی و به‌جوش و خروشه‌وه، له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی جولای، به‌ ده‌سته زه‌لامه‌کانی که‌وته گه‌ران به‌ناو ئه‌و کومه‌دییه‌ی که‌ ده‌ست نووسه‌کانی تیا‌بوو، تا ئه‌و که‌ره‌ستانه‌ ده‌ربینی که‌ بو‌ کاره‌که‌ی پی‌ویستی پی‌بوو. به‌ده‌م ئه‌و کاره‌وه زور ساده و دیه‌اتیانه‌ گوتی: - زور، زور، زور ده‌نووسن.

من‌کورسییه‌که‌م له‌ نزیک‌ی کورسییه‌که‌ی ئه‌وه‌وه دانا تا ئه‌و به‌شانه‌ی ئه‌و ده‌ست‌نووسانه بخوینمه‌وه که‌ گورکی به‌ دیقته به‌ قه‌له‌می ره‌ساس خه‌تی به‌ژیردا هیتا‌بوون، ئیدی بووم ده‌رکه‌وت که‌ به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی زوربه‌ی ده‌ست‌نووسه‌کان، نامه و تی‌بینی زور ساده و ساکارانه‌ی نووسه‌ره‌کانیان له‌گه‌ل‌دایه و له‌و نامانه‌دا تکا له‌ گورکی ده‌که‌ن که‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌یان " تا کوتایی " بخوینته‌وه: چونکه " جوانترین و گرینگترین به‌شی ده‌ست‌نووسه‌که‌، له‌ کوتاییه‌که‌یدایه. "

وی‌پرای ئه‌وه‌ی که‌ هیش‌تا سه‌بارته به‌ نووسه‌ران به‌ گومان بووم پرسیم:

- کیهان زورتر ده‌نووسن، ژنان یان پیاوان؟

- ههم نان و ههم پياوان، ههر دوولايان زور دهنوسن. بهراستی مایه‌ی دلخوشییه.

- بیگومان، ئەم شیتاتیە زیاتر له ئیمه‌مانانه‌وه‌یه، یانی له گه‌نجان‌ه‌وه‌یه؟

- نا، مه‌زنده‌که‌ت دروست نییه. پیره‌مێردان و پیره‌ژنانیش درییی ناکن. خو پیره‌کان ههر نه‌بی بیوگرافیه‌کیان هه‌یه. به‌لام ئیوه‌ی گه‌نج چیتان هه‌یه؟ هیشتا هیچتان نییه، ته‌نیا هه‌ولیکه و ده‌یده‌ن. پیره‌مێردیک هه‌یه که هه‌ندی‌جار بو ئیره‌ دیت، گومانی تیا نییه نه‌وه‌د سال ده‌بیت. هه‌موو شتیک ده‌زانیت، ئینسایکلوپیدیایه‌کی گه‌رۆکه بوخوی. لی نووسین به‌له‌د نییه، پیاو دلی ده‌سووتی، که بمریت که‌له‌پووری ده‌وله‌مه‌ند و گرانبایی بیره‌وه‌ریه‌کانی له‌گه‌ل خویدا ده‌باته‌ گۆره‌وه.

له‌م کاته‌دا نووسه‌رانی ئەم ده‌ست‌نووسانه‌ی له‌سه‌ر میزه‌که ئاماده وریز کرابوون، یه‌ک یه‌ک و به‌ پارێزه‌وه خویان به‌ ژووری کارکردنه‌که‌ی گۆرکی‌دا کرد، ئیدی گفتگۆیه‌که‌ی من و ئەو به‌شێوه‌یه‌کی کاتی وه‌ستا، من له‌و به‌ینه‌دا، ئەوه‌نده‌م ده‌رفه‌ت په‌یدا کرد که بپرسم: - باشه‌ تو ئاوا و به‌م قه‌ره‌بالغییه کار ده‌که‌یت؟

گۆرکی، به‌ په‌شو‌کاوی به‌رسقی دایه‌وه:

- ئەو قسه‌یه چییه! نه‌ گیانه‌که‌م! ئەمرۆ به‌ ریکه‌وت ئەم قه‌ره‌بالغییه دروست بووه.

نووسه‌ره‌کان، به‌ ئەسپایی و به‌ پارێزه‌وه، ده‌هاتنه‌ ژووره‌وه، له‌پال دیواره‌کانی ئۆفیس‌ه‌که‌دا ریز ده‌بوون، ده‌ترسان ورته‌یه‌کیان لیوه‌بی، یان کۆکه‌یه‌ک بکه‌ن، ههر شتیکیان به‌هاتبایه‌ری خویان لی لاده‌دا، خویان ده‌پاراست تا به‌ر میزه‌که نه‌که‌ون، نه‌بادا له‌ هاتنه‌ ژووره‌وه‌دا بو ناو ئەو په‌رستگه‌ پیرۆزه، شتیک به‌وتینن یان گلاوبکه‌ن.

ستایشی بی‌ریای وان سه‌باره‌ت به‌ گۆرکی و ئۆفیس‌ه‌که‌ی، یان وه‌رشه‌ ئەده‌بییه‌که‌ی، یه‌جگار له‌به‌ر دلان و دلگر بوو. من له‌لای خۆمه‌وه پیم وابوو که " ده‌بی و ابیت. " ئەو کاتانه من که بابایه‌کی دوورخراوه‌ی سیاسی بووم، زورم چه‌زده‌کرد که گۆرکی، په‌خنه‌ی تووند له‌ نووسینه‌کانیان بگری‌ت و جنیو بدات. قه‌ناعه‌تم وابوو " ئەمانه

بهره‌وپییری شوږش ناچن، چونکه نه شوږهت وناوبانگی تیاوو، نه پاره و پوول، ته‌نیا زندان و دوورخستنه‌وهی له دوايه. به‌لام سه‌بارهت به ئەدهبیات، وه‌کو شه‌پۆلی ده‌ریا به سه‌ریا ده‌رژین.

وهختی له بوچوونه سه‌ره‌تاییه‌کانی خوئی ده‌رباره‌ی تی‌کرای ده‌ست‌نووسه‌کان بووه‌وه، گۆرکی هاته‌سه‌ر هه‌سه‌نگاندنی تایبه‌تی هه‌ر ده‌ست‌نووسیک به‌جیا، بیده‌نگیه‌کی مه‌رگ ئاسا، وه‌کو بیده‌نگی هۆله‌کانی دادگای پیش خویندنه‌وه‌و راگه‌یاندنی حوکمی دادگا، بالی به‌سه‌ر ئوفیسه‌که‌ی ویدا کیشا. ده‌نگی سووکی جیره‌جیری کورسیه‌کان و ئاه وه‌ناسه‌ی ساردی ئەو نووسه‌رانه‌ی که متمانه‌یان به‌خۆ نه‌بوو و داخیان بو ئەوه ده‌خوارد که چما ریگه‌یان به‌خۆ داوه، به‌و نووسینه‌ په‌رپووتانه‌یانه‌وه‌ بینه‌ حوزووری گۆرکی، به‌ ئاسته‌م ده‌گه‌بیه‌ گوی.

- ئیقان موکاسه‌یف، لی‌ره‌یه؟

- به‌لی ئاماده‌یه.

نووسینه‌که‌ی موکاسه‌یف، یه‌ک توژ له سی لاپه‌ره‌ی بچووکی ده‌ست خه‌ت زۆرتر بوو، بۆیه گۆرکی پیشنیازی کرد، که‌به‌خوئی به‌ده‌نگی به‌رز نووسینه‌که‌ی خوئی بخوینیته‌وه. ئەو گه‌نجه ساده‌یه، که قژه زه‌رده‌که‌ی ته‌ر کردبوو و بو سه‌ره‌وه هه‌لیدا‌بووه‌وه و شانیه‌ی کردبوو و دم و چاوه سووره‌که‌ی یه‌کپارچه زیپکه و جوانه‌زمه بوو، وه‌کو قوتابیه‌ک که ده‌رس و وانه‌که‌ی ئاماده‌ نه‌کردی، به‌و ئاوايه په‌شوکا.

نیگایه‌کی، پرته‌وازی، گۆرکی کرد و به‌ زه‌حمه‌ت گوتی:

- من ناتوانم به‌ ده‌نگی به‌رز بیخوینمه‌وه، زۆر زه‌حمه‌ته.

گۆرکی، بۆ دلنه وایبی ئەو گوتی: - ھەر چۆنیک دەتوانی، خۆ ناکری من نووسینە کە ی تو بدەمە یەکیکی دی بیخوینیتە وە، خەتە کەت ناخۆشە، ناخوینریتە وە، کاغەزە کەشی بە کەلک نایەت، ھەموو پیتەکان، بەسەر کاغەزە کە وە بلاو بوونەتە وە..

ھەرچەندە بۆ موکاسەیف، زۆر زەحمەت بوو کە بەخۆی حیکایەتە کە ی خۆی بۆ ئامادەبووان بخوینیتە وە، لی وێرای ئەو ھەش ناچار بوو، مل بدات، نەدەکرا گەنگەشە ی گۆرکی بکات! ئەمە جگە لەو ھە ی وەختایە ک ھێرش ی یە کە مین شە پۆلی ترس تی پەری، نووسەر خەریک بوو تووشی ئائومیدی ببیت، قیروسیای کرد، ھەرچی دەبی با ببیت، بەدەنگی بەرز ناوینشان ی چیرۆکە کە ی خویندە وە، دەنگی خۆی نەناسیبە وە. ناوینشان ی چیرۆک و حیکایەتە کە " یاس گۆل دەکات " بوو.

دیاربوو کە گویگران، ئەو ناوینشانە رۆمانسیەیان بەدل بوو. بزە یە ک کە و تەسەر سیمای ھەموویان. یەکیکی بە ستایشە وە گوتی: " ئە ی ئافە رین باریکە لالا " ...

موکاسەیف، بەدەنگی لەر زۆک و شەرمانە، بەمجۆرە دەستی بە خویندە وە کرد: " کاتی لە بولقاری پوشکیندا، لەشارا، یە کە م دەو ھە ی یاس گۆلی کرد (قتلوگین) ی قوتابی پۆلی ھەوتە می قوتابخانە ی ئامادە یی ئەدەبی ساراتوف، بە تەواو ھە ی ئامادە گی خۆی خۆی لە دەست دا، و ھە ی بەردا، نەیدەتوانی بچیتە تاقیکردنە وە و تیگە یی، بەراستی ئاشقی " ئاسترایوموفا " ی قوتابی پۆلی ھەوتە می قوتابخانە ی ئامادە یی ئەدەبییە... گویگرەکان لە درێژە ی خویندە وە ی چیرۆکە کە دا بۆیان دەرکەوت کە قتلوگینی قوتابی ئامادە یی، ھەزی لە ئاسترایوموفا کردبوو و ئاسترایوموفا، زۆری سەرزەنش کردبوو، دیاربوو دا ک و بابیشی، زۆریان قسە ی سارد و سەر پیگوتبوو کە: " جاری زۆر زوو، وەختی ئاشقی نییە. دەبی بخوینی، خویندن تەواو بکەیت، ئەوجا دەبی لە کاریک دابمە زری، دەبی یارمە تی دا ک و بابت بدەیت. " دلی قتلوگین تا ماو ھە ی کی زۆر ئۆقرە ی نە بوو.

قوتابی ناڅېرى، تاقیکردنه و هو قوتابخانه ی له میښکی خوی سرپیه و هو خه مبارو په شیو،
سه رگه ردان و وهیلان به شه قامه کانی ساراتو فوکه نار او ه کانی څولگادا بیهوده
ده سووراپیه وه. " به لام له باخی پوشکیندا، داری یاس وه کو به هار گولی ده کرد و
دنیای عه تروه شان ده کرد. " ههنگی څتلوگین، وه کو نه وهی که سیک له غه یبه وه
بیجولینیت، دانیش ت ودهستی به نووسینی چیروکیک کرد. به خه یالی خوی کاتی نه و
چیروکه چاپ و بلاو بیته و هو خه لکی ساراتوف، بکه ونه ستایشی نه و چیروکه و
شانازی به و هو بکه ن که نووسه ریکی به توانا و به هر داری له شاره که یاندا په یدا بو وه،
ههنگی خاتوو ئاسترایوموڅا، کاله ک به نه ژنو ده شکینتی و داخ بو نه وه ده خوات که
بوچی نه شق و څیانی پاک و بیگه ردی نه وی ره تکر دو وه ته وه، ههنگی به مه منوونیه وه
دووی ده که ویت.

به زه حمه تیکی زور چیروکه که ی تا کوتایی خوینده وه. به لای څتلوگینه وه چیروکه که به
را ده یه ک جوان و سه رنجراکیش و گورکیانه بو، که لیبرا به رله چاپکردنی تاقی
بکاته و هو به چیروکه که کار له ههست و سوژی دل به ره که ی بکات. کاتی که
دهستنووسی چیروکه که ی دا به و کیژه تا بیخوینیته وه، زور به متمانه وه پیی گوت که
ماکسیم گورکی به عه مراتی قوتابخانه ی ئاماده یی نه بینیه وه که چی نه ک هر له
سه رانسه ری رووسیا، به لکو له سه رانسه ری دنیا دا به نیوبانگ و ویردی سه ر زمانانه.
که واته نه و، څتلوگین که ته قریبه ن قوناعی ئاماده یی ته و او کردو وه، ده بی زور له
گورکی زیاتر شانسی شورته و نیوبانگی له دنیای نه ده بیاتدا هه بی! خاتوو
ئاسترایوموڅا، روژی دواتر که دهستنووسه که ی بو بردبو وه وه به و په ری خه مساردی
و بی موبالاتی به څتلوگینی گوتبو و که نه هم حیکایه ت و چیروکه ی خویندو وه ته وه و
هه رچه نده من له م شتانه تیناگه م و سه ریان لیده رناکه م، به لام به ئاشکرا دیاره، نه و
که سه ی که نه هم چیروکه ی نووسیوه، نووسه ر نییه. " څتلوگین، گر ده گری و هاوار
ده کات: " چما نووسه ر نه بو وه؟ چو ن نووسه ر نه بو وه؟ من خو م هه لئا کیشمو نالیم

نووسه ریکی ته واوم. به لّام ده بم به نووسه ریکی باش. " کیژی به هه مان راشکاو ی خوی، که به شیک بوو له ته بیعه تی، پرسی: " یانی که ی ده بیت به نووسه ر؟! " قتلوگین، به رسقی دایه وه: " هه رکاتی که ئەم چیرۆکه چاپ و بلاو بکه نه وه. گه وره ترین کیشه ئەمه یه تا یه که مین به ره می مروّف چاپ بکه ن، مروّف ناشنایه تی ده گه ل ئوفیس و نووسینگه ی رۆژنامه و بلاقوکاندا په یدا بکات، ئەوسا هه موو کاره کان خۆبه خو ده که ونه سه رسکه. تو پیت وایه رهوشی گو رکی له هه وه له وه ئاسان بووه؟ له رهوشی منیش دژوارتر بووه... "

ئاسترایوموفا، به خه مساردی گو تی: " ئی، چار چیه، سه بر ده که یین، با بزانیین. "

قتلوگین، به پهستی هاواری کرد: " سه بری چی، چاوه پوانی چی؟! "

کیژی به رسقی دایه وه: " چاوه پوانی چاپ و بلاو کردنه وهی. "

پژدی کیژی، قتلوگینی وادار کرد که له چاپکردنی چیرۆکه که دا له زیبکات و له راستیدا، دژوارترین قوناغی ژیانی قوتابی ناقبری دهستی پیکرد. چه ندین نوسخه له و چیرۆکه کوپی کرا، له زور شویندا بلاو کرایه وه و ده ستاودهستی ده کرد، درابوو به ئوفیسی رۆژنامه کانی پایتهخت و باژیرۆکان و یاروی نووسه ر، جگه له نامورادی هیچی دی نه ده دووریه وه.

ئوفیسی رۆژنامه کان، ده تگوت به ده می یه کیاندا قراندوو، هه موو یه ده نگ ده یانگوت: " چیرۆکیکی ئەوهنده خراپه که شایسته ی باسکردن نییه، ئەده بی نییه، کومه لیک رسته و ده برپینی دزراوه، بی ناوه پۆکه، نووسه ر دهستی داوه ته کاریک که کاری ئەو نییه.. "

یه ک سال، به و حاله وه بووری، نه ناو په یدا بوو نه باو. مه سه له ی ئەشق و قیانه که ش هیچی لی شین نه بوو. قتلوگین که به ته بیعه ت زور هه ستیار بوو، له و ساله دا زور گوړا، رهنگ به روویه وه نه ما، ناحه ز و ناشیرین بوو. دوای هه ره سه ینان و داروخانی

کۆشکی خولیا و ئاواته زۆر گهورهکانی، ئیدی نهیدهتوانی به ژيانی خاکيانه وناچيزی جارانی خۆی رازی بیت، ههستی دهکرد که کهوتووته کویره کۆلانیکهوه که ههچ چاره و مالجهیهکی نییه. " بهلام له باغی پوشکین دا، درهختی یاس وهکو پار گۆلی دهکرد و دنیای عهتروهشان دهکرد " ههنگی قتلوگین، بههر گیانه هارییهک (گیانه سهرییهک) بوو، دهمانچهیهکی پهیدا کرد، که تهنیا سی فیشهکی لهگهڵ بوو، دووانیانی نا به ئاسترایوموقاوه و سییهمیانیشی بهخۆیهوه نا. قهدهر وای هانی که کیژی به سووکه برینیک وکهمیک ترسان رزگاری بوو، لی قتلوگین، دهم ودهست مرد" ههموو خهلی ساراتوف، بهشدارییان له رپورهسمی بهپیکردن و ناشتنی تهرمهکهیدا کرد. ژمارهیهکی زۆر له کچانی دوا پۆلهکانی ئامادهیی ئهدهبی، به جلکی تهنکی بههارییهوه، دواي تابووتهکهی که نقومی گۆل بوو، کهوتبوون. کیژهکان بهو جلانهوه له فریشتهی ئومیدبهخشی ئاسمان دهچوون.. له سهر قهبران، گهوره و بچووک، مامۆستایان وقوتابیان، ههموو ههر دهگریان، خاتوو ئاسترایوموفا لهههموویانبه کۆل و بهجۆشتر دهگریا وروندکی دهپرشت: تیگهیی بوو که ئهشوق و فیان چیه و دهکاته چی.. ئه و رۆژه تا شهوی لهو شارهدا، ئارامیهکی بهههشتی بهرپا بوو که ساراتوف، پیشتر ههرگیز رۆژی وای بهخۆوه نهبینی بوو. له بولقاری پوشکین درهختی یاس گۆلی دهکرد و به سهخاوهت و دلآواییهوه دنیای عهتر وهشان دهکرد."

ههموو ههناسهیان لهخۆ بری بوو، مات وخامۆش گوئیان له حیکایهت و چیرۆکهکهی موکاسهیف دهگرت. ههر له یهکهه دیرهکانهوه چیرۆکهکهی ئهویان به چیرۆکیکی بی پهرده له قهلهم دا و، له رادهبهدهر ههلهچوون. ههنديک له گهنجهکان، به ترس و دوو دلبيهکی زیاتر له ترس و دوو دلی خودی موکاسهیف هوه، چاوهروانی ئهوه بوون بزنانن گۆرکی چ دهلیت وههلهسنگاندنی ئه و بو چیرۆکیک که نیوی ئهویشی تیا برابوو چ دهبیت و تاچ رادهیهک به ئینسافهوه حوکمی لهسهر دهدات. ههمووان، بهدهم چاوهروانی بوچوونی گۆرکییهوه، لهجیی خۆ وشک بووبوون، گۆرکی، له پشت

میزه که یه وه دانیشتبوو و ته مه شای پیشه وهی ده کرد، به دهنگیکی هیواش و که میک گر
گوتی

- ئی، چ بلیم. ئەمه ش بوخوی بابه تیکه. ته نانه ت حیکایه تیش نییه، وتاره. بگره وتاریش
نییه، هه والیکه روژنامه وانیه، هه والیکه له شاری ساراتوفه وه، ده باره ی رووداویکی
تازه که له و شاره دا روویداوه. له بیرمه که خۆم هه مان ئەم خه به ره م ده باره ی ئەم
کور و کچه خویندکاره ی ئاماده یی ئەده بی له بلاو کراوه ی " ساراتوفسکی وستینک " دا
خویندوو ته وه. ته نانه ت له و سه رو به نده دا که شیشان هاتنه دهنگ و ده یانگوت که رۆلی
په روهرده ی ئۆلی و ئەخلاق قوتابخانه کان یه جگار که مه و له نرخه نه بوودایه..

نووسه ره که، خو شحال و شاد بو و گوتی:

_ به خۆت خویندبوو ته وه؟ بزانه، من چۆن حه قیقه تم، وه کو خۆی تۆمار کردوو ه؟
هیچم له گیرفانی خۆمه وه ده رنه هیناوه، هه موو بابه ته کانم له ژیا نه وه وه رگر تووه.

گۆرکی، به هه مان ئارامی خۆیه وه، ئانی شکه کانی نابوونه سه ر میزه که، قامکه دریزه کانی،
تیک هه لکیشابوون، به کاوه خۆ، به مجۆره هاته قسان: _راسته واقع وه کو خۆی تۆمار
کراوه، به لام بو نووسینی ئەده بی جوان، ئەمه به س نییه. که م و کوورپی زۆری تیا به.
من داوای بووردن ده که م که ناچارم راستیه کۆنه کان دووباره بکه مه وه ئەو
راستیانه ی که حوکمی ئەلفبای نووسه راتیان هه یه، به لام ده بی ئەوه بزانی که به ره مه ی
جوانی هونه ری، کۆنووسی کۆبوونه وان نییه، نابی رووداویک وه کو خۆی تۆمار بکات،
به لکو ده بی خویندنه وه ی هونه ری بو بکری، مانای پی ببه خشری، شرۆقه بکری و له
ناوه وه تیشکی بخریته سه ر. ئەوه روون بکریته وه که هۆی خۆکوژی به که ی قتلوگینه که ی
له مه ر تو چ بووه. ده بی ئەوه روون بکریته وه که چما ویستویه تی خاتوو
ئاسترایومو فاش بکوژیته. ئەم مه سه له یه بو خوینه رانی به ره مه که ی تو زور ناروون
و گونگه. ئەم کاراکته ره ی تو بوچی دوو گولله ی به کیژه که وه ناوه ویه ک گولله ی
به خۆیه وه ناوه، ده کری زۆرشت له م باره یه وه بنووسریته. به لام تو، تو هه موو

بابه ته کانت، به سهر يه کدا ترشان دووهو به کال و کرچی پيشکه شت کردووه. بابته که خوی له خویدا گرینگه، به لام وهکو پيوست، مامله و بهر خوردي هونه ری ده گه لدا نه کراوه.

نوسه ره گه نجه که، له کاتیکا سوور بووبووه و ئاره قه به جوړی به سهر و پرويا ده هاته خواره وه، ده تگوت له گه رماو هاتبووه دهره وه، به دهنگیکی پارانه وه ئامیز، به لام له هه مان کاتا پر له شادی دووباره پرسى:

- به بوچوونی تو ئه و بابته ی هه لمبزار دووه، بابته کی گرینگه؟

گورکی، سهری ئه ری بو له قاند وگوتی:

- ئه ری، زوریش گرینگه. من ئه م قسه یه م دهر باره ی ناوه روک و چه مکی نووسین و بابته که گوتووه. با ئیستا بیینه سهر لایه نه کانی دیکه ی نووسینه که. له م نووسینه دا، هیچ هه مه رهنگیه ک به دی ناکری، وینه ی تیدا نییه، پیرستیکی پروت و قووت و وشکی ناوی شته کانه نه ک خودی شته کان له شیوه و فورمی مه تریالی خویندا. ته نانه ت وینه ی تاقه به شه ریکی تیا به رجه سته نه بووه، تو ره فتار و سیفه تی یه ک که ست وه سف نه کردووه، ته نیا ناوی شوهر تیانت بردووه. نوسه ری لی هاتوو و هونه رمه ند، ده بی هه موو شته کان نیشاندات وهر به ناوه ی نانی، ناوه کانه وه نه وه ستیت. که ناوی یاس دینیت، یاس نیشاننده. یان کاریگه ری هه ست پیکراوی یاس نیشاننده، که ناوی ساراتوف ده بیت، ئه و شاره به رجه سته بکه یان به لای که مه وه لایه نیکی تایبه تی ئه و شاره ئاشکرا بکه. که باسی ئه شق و قیان ده که ییت، وینه ی بگره، عه شق نیشاننده که چونه وچییه. یان که باسی ناکامی ده که ییت، دیسان کاری بکه که به لای که مه وه ئیمه وادار بکه هه ستی پیبکه یین، دوو چاری هه مان دهر د بین. که دهنوسیت " شوهرت " بوئی راسته قینه ی شوهرت بگه یه نه که پووم، خوینه ر وادار بکه که تیگات شوهرت چییه و چ ره نگ و بوئیکی هه یه. هه لبه ته پيوسته لی رده دا ئه وه دووباره بکه مه وه، تو له سین

لاپەرەى بچووكدا چوار كەرەت نووسىوتە: " درەختى ياس گولى دەكرد " ئەگەر ناونىشانى نووسىنەكەش حىساب بكەين، دەبىت بە پىنج جار، ئەمە زۆرە. دوو كەرەت بەس بوو. ئەمە جگە لەوەى ھەرگىز پىويست ناكات لە چىرۆكدا ناوى راستەقىنەى خەلكى زندوو بىنى وبنووسىت ماكسىم گۆركى. چونكە لە دادگا نىت تا شاىەدى لەسەر تاوانبار بدەيت، تا ناوى ماكسىم گۆركى وەكو شەرىكى كوشتنى بە ئانقەستى قتلوكىنى خويندكارى ئامادەى ئەدەبى بەگوئى دادسىندا بدەيت. لەجىاتى "ماكسىم گۆركى نووسەر" دەشيا بنووسىت: " نووسەرېك كە تا ئىستا بەناوبانگە"

بەمجۆرە شاراوەتر دەبوو وبەھىچ جۆرى نەدەبوو مایەى گومانى ئەوەى كە تۆ نىازى رېسوایى يان بەلاى كەمەو نەوەى ھەرا و ھەنگامەت ھەيە. ئەدى بۆچى ناوى خانەوادەى يارۆى خويندكارى نەگۆرپوہ؟ لە رۆژنامەكەشدا نووسرابوو قتلوكىن، تۆش ھەر قتلوكىن "ت نووسىوہ. ئىستا ئەوەى دەمىنیتەوہ، مەسەلەى ئەنجامى ئەخلاقى چىرۆكەكەيە، كەدەبى خويا بىت بۆچى نووسراوہ.

موكاسەيف، لەم كاتەدا، دەرفەتى ھىنا، كەبىنى گۆركى ، ھەلۆستەيەكى كرد تا نەفەسىك تازە بكاتەوہ، ھەلئىداىى و بە پارىزىكى زۆرەوہ و بەم جۆرە كەوتە بەرەفانى لەخۆى:

- سەبارەت بەوەى كە ئەم چىرۆكە چما نووسراوہ، لە نووسخەى يەكەما بە دوور و درىژى رۈونم كردبووہوہ. لەو نوسخەيەدا مەسەلەى ئەنجامى ئەخلاقى نووسرابوو. يان بە گوتەيەكى دى، كۆتايىەكەى بۆ ئەنجامگىرى ئەخلاقى تەرخان كرابوو، رېك وەكو ئەوەى لە حىكايەت و فابلاندا باوہ. پاشان رېنمايىەكانى تۆم بىر كەوتتەوہ كە نابى بابەتەكە بجوويت و بىخەيتە دەمى خوينەرەوہ، ئىدى ئەو بەشەم لابرەد. ئىستاش ئەوہندەى لەبىرم ماوہ دەقى ئەو ئەنجامگىرىيە ئەخلاقىت بۆ دەگىرپمەوہ: " مخابن، ئەو پىشەتەى قتلوكىن و خاتوو ئاسترايوموفا، لەنيو گەنجانى ساراتوفدا، پىشەتەيى تايبەتى نىيە. ھەموو كىژانى ساراتوف مودەتېكە دووچارى جۆرە نەخۆشبيەكى تايبەت

بوون و دەلین نابی خوازگارەکانیان بەهیچ کلۆجی لە ماکسیم گۆرکی، بچووکتەر و کەمتر بن. یا دەبی وەکو ماکسیم گۆرکی بن، یا نایانەوی. پێیان خۆشە بۆئێوە و پیر ببن، بەلام بە خەلکانی وەکو قتلۆگین قاییل نەبن، ئەوجۆرە گەنجانەیان بەهیچ جۆری ناوێت.

دەنگی قاقای ئامادەبووانی کۆرەکە بەرز بوووە. تەنیا یەک کەس بەتاقی تەنیا و بە گەرمی کەوتە چەپلەلێدان. موکاسەیف، کەلەو ھەرا و ھەنگامەییەدا گێژووێژ بووبوو، وەستا، حایر و حەپەساو دەپروانییە دەوروبەری خۆی، دیاربوو، ھیچی بۆ پوون نەبوو، نەیدەزانی ئەم ھەرا و ھەنگامەییە، ستایشە یان رەخنە و سەرزەنشە.

گۆرکی، کەبەھەمان دەقەووە لە پشت میژدەکەووە دانیشتبوو، سەری ھەلبەری و دەمە گەورەکەیی کردووەو لە کانگای دلەو قاقایەکی لێدا، ئەوجا کۆکەییەکی تووندی بۆ کرد، بە جوولەییەکی لەزگینی دەست " کۆتاییەکە " ی موکاسەیفی رەتکردووە، چونکە بە ھیچ کلۆجی ئەنجامیکی جدی نەبوو و دەگەل ئاھەنگ و تونی گشتی چیرۆکەکەدا تێکی نەدەکردووە.

دوای پێکەنینی زۆر، ھەمووان بۆ ماوہیەک بیدەنگ بوون. لێ بە سەر و سیمایاندا دیاربوو، کەلە دلێ خۆیاندا گالتهیان بەو بیروکە کومیدی و نوکتەبازاریە دەھات، واتە گالتهیان بە خوازگارانێ بی بەھرە و بووکانی سەختگیر دەھات.

گۆرکی، کاتی دەستنوسەکەیی، کە زۆر شوینی چاک کردبوو، دایە دەست نووسەرەکە، پووێکردە ھەمووان و بەتووندی گوتی:

- دەبی کاریکی زۆر بکریت، تا لە ھەوالیکی رۆژنامەوانییەو، بەرھەمیکی ھونەری جوان ھەلینجیت، دەبی کار بکری، دەبی کار بکریت.

موکاسەیف، کە پەشیوی تەواو بە چاوانییەو دیاربوو، روانییە گۆرکی و پرسی: -

- که واته ده بی کار بکه م و پییدا بچمه وه؟

وهختایه ک موکاسه یف، دستنوو سه که ی وهرگرته وه هه مووان دیتیان که ئه و گه نجه چون دسته کانی به تووندی دهله رزین. دوا ی ئه وه هه موو دستنوو سه کانی دیکه خرا نه بهر وردبینی ره خنه وه هه لسه نگاندنه وه. هه رجاره ی چه ندانه یه ک به یه که وه هه لده سه نگینران و یه ک له یه ک خراتر بوون. پاشان نوو سه رانی تازه کووره و تازه کار، هه ندیک پرسیاریان له گورکی کرد.

گه نجی یه که م، هه ر له جیی خویه وه پرسی:

- ئه لیکسی ماکسیمو فیچ، ناو نیشانی چیرۆکه که چونه؟ " درهختی یاس گول دهکات " ناو نیشانیکی باشه؟

گورکی، به کاوه خو ته مه شای ئه و لایه ی کرد و، به راویژیکی روون و ره وان گوتی: -- ناو نیشانی چیرۆک یان ده بی به یه ک دوو وشه ی پر مانا و ورد گوزارشت له چه مکی به ره مه که بکات و مه به ست و ناوه رپۆکه که ی دهر بپریت، یان نوو سه ر ده بی به مه به ستیکی هونه ریی به کاری به ریت که له و ریگایه وه کاریگه ری به ره مه که ی زیاد بکات، وه کو چون نیگار کیشیکی هونه رمه ند، به یه ک هیلی زیاده جیلوه ی به ره مه که ی زیاتر دهکات. له م نوو سینه دا ناو نیشانی " یاس گولی ده کرد " له جومله و جووری به شی دوو مه و نوو سه ر بو ئه وه ی هه لپژاردوو ه تا که لایه نی تراجیدی چیرۆکه که زیاد بکات و کاره ساتبارتر بنوینی.

موکاسه یف پرسی: - ده شیت له کوتایی چیرۆکه که دا ئه م رهسته یه زیاد بکه م: " باران ورده ورده دهباری " ههنگی ناو نیشانی چیرۆکه که بکه مه: " باران ورده ورده دهباری "؟

ئاماده بووان، هه مووان، به دله راوکیوه و به دهم لیو کرۆشتنه وه چاوه پروانی وه لامی گورکییان ده کرد.

شوینەواری بزەییەکی ئالۆز بە چاوانی گۆرکییەو بە دیارکەوت، لێ بە تۆنیکێ نارەزاییەو و بە دەم بۆلەبۆلەو گوتی:

- دەشییت. دەشییت ھەر کاریک بەکەیت. بەلام زۆر خراپ دەبییت، خراپی خراپ، بە کەلکی ھیچ نایەت.

- ئەلیکسی ماکسیموفیچ بۆ نووسەر چ شتیگ گرینگترە: "چۆن" بنووسییت یان "چ" بنووسییت، فۆرم گرینگترە یان ناوەرۆک؟

- بیگومان "چ" بنووسییت، نیوەرۆک گرینگترە، کەتۆ بزانی دەبی "چ" بنووسییت، ھەنگی خۆبەخۆ دەزانیت دەبی "چۆن" بنووسییت. "چۆن" پاشکۆی "چ" یە، نەک بە پیچەوانەو. تیدەگەیت؟

وہختایەک پرسیارەکان کۆتاییان ھات، گۆرکی ھەستا، کیشمانیکێ خۆی دا، دەستی نانە گیرفانی پانتۆلەکەو و بە دەم تیفکیرینەو بە نیو ژوورەکەدا کەوتە راویچکە و جارجار لە ھەنبەر کۆمەلێک نووسەری گەنجدا دەوہستا.

لەناکاوا، لەناوجەرگەو بیئەنگی ژوورەکەو، دەنگی گەورەو وی بەرز بووہو، بەھیواشی و بە زبری، بە راویژیکێ گلەیی ئامیز، بەمجۆرە دوا قسەو خۆی کرد:

- چ بابەتیک دەنووسییت؟ بابەتی بازاری دەنووسییت! سەبارەت بە شتی تورپەھات و بی بایەخ قەلەمپانی دەکەیت، دەربارەو ئەو شتە مردووانەو کە مایەو سەرنج نین!... ئەم نووسینانە بەکەلکی کێ دین؟ کەس!... ئەم جۆرە ئەدەبیاتە چ ئاکام و سوودیکیان بۆ میللەت ھەیە؟ ھیچ!... نووسەر ئالاهەلگری میللەتی خۆیەتی!... ئالاهەلگر، نابێ لەدوای کاروانەو بپروات، لەدوای سوپاوە بپروات، دەبی پیشەنگ بییت!... جابۆ ئەوہو بتوانی لەپیش میللەتەو رێ بکات، دەبی پیداووسیستی و ئاواتەکانی میللەت بزانییت و لەپیناوی گەیشتن بەو هیوا و ئاواتانەدا بخەبتی، بجەنگییت، ئەگەر پیووسیستی کرد گیانی

خوی بهخت بکات!.. نووسه‌رانی تازه‌کار ده‌بی به‌رله هه‌ر شتیک ئاگاداری ئەم مه‌سه‌له‌یه بن!..

نووسه‌ره‌کان، وه‌کو می‌گه‌له مه‌رپیک به‌ر رپژنه‌باران که‌وتبن، ده‌سته ده‌سته، له سووچی ته‌خته‌کاندا، له‌سه‌ر کورسییه‌کاندا، له قه‌راخ په‌نجه‌ره‌کاندا، دۆستانه سه‌ریان به‌یه‌کدا کردبوو و به‌که‌مالی ئارامی گوئیان ده‌گرت. له‌به‌رده‌م خۆی‌اندا نووسه‌ری ئالاه‌لگری راسته‌قینه‌یان ده‌بینی که به‌کاوه‌خۆ به‌ناو ژووره‌که‌دا ده‌رپویی. نووسه‌ریکیان ده‌بینی که ئەو ئالایه‌ی میله‌ت به‌ متمانه‌وه‌به‌وی سپاردبوو، به‌شیوه‌یه‌کی بی‌وینه، به‌ ده‌سته به‌هیزه‌کانی گرتبوو و به‌ره‌و پیشی ده‌برد، ئەونده به‌جدی و به‌دل و گیان ئەم کاره‌ی ده‌کرد، که‌هیچ که‌سیک پیش ئەو ئەم کاره‌ی نه‌کردبوو و ئەم ئالایه‌ش ئالای ناره‌زایی گشتی و خه‌بات بوو.

نووسه‌ره‌کان، راستگوئیانه و دل‌سۆزانه مالاواییان له‌ گۆرکی ده‌کرد و به‌که‌مالی ئەده‌به‌وه، کړوکپ، رازی و به‌ختیار، ئەوینده‌ریان به‌جیده‌هیشت و له‌ کاتیکا کۆمه‌لێک زانیاریان به‌ده‌ست هینابوو و زه‌خیره‌یه‌کی زانستی باشیان کۆکردبووه‌وه، هه‌ولیان ده‌دا، ئەو قسانه‌ی که بیستبوویان، ئەزه‌به‌ر بکه‌ن و به‌باشی به‌ زه‌ینی بسپیرن..

تییینی:

ئەم نووسینه‌ی هی نووسه‌ری هاوچه‌رخ‌ی سووئیاتی (ن. نیکاندروف) ه، ئەحمه‌د سادق، کردوویه‌تی به‌ فارسی و، به‌نده‌ش له‌م سه‌رچاوه‌یه‌وه : (ماکسیم گۆرکی / داستانه‌ی به‌رگزیده / ترجمه: افسر صدرات، رضا انزخشی، چاپ اول ۱۳۸۹، تهران) پاچقه‌ی کوردیم کردووه. ح.ع .

بیست و شش پیاو و کچیک

بیست و شش پیاو بووین، بیست و شش ئامیری گیانله بهر، زندوو، هر هه موومان له چالکی تاریکی ژیرخانکی رهشدا به سه ریه کا که له که بوو بووین له سپیده وه دهستان به هه ویر شیلان ده کرد، تا نویژی شیوان، ئیدی نان و کیک و کولیچه مان دروست ده کرد. په نجه رین ژیرخانه که مان پووبه پووی سه ریان و فه زایه کی نزم بوون که به قرمید داپوشرابوو، ئه وهنده ی قور و چلپاو پییدا هه لپژابوو، له دووره وه سه وز ده چوو وه. په نجه ره کان له ده ری را، به که تیه ی ئاسن گیرابوون، ئارد و گهرد و توز به جو ری شووشه ی په نجه ره کانی گرتبوو، تاقه یه ک تیشکی هه تاو نه ده هاته ژووره وه. وه ده ستا که مان بویه که تیه ی بو په نجه ره کان کردبوو تا پارووه نانیک له په نجه ره کانه وه دزه نه کات و نه دری به هه ژاران و سوال که ران، یان نه گاته دهستی هاوری بیکاره کانمان، که له برسا هه راسیان لیه لگیرابوو— وه ده ستا که مان ناوی نابووین، دهسته یه ک خانه به کولی فیلباز، نیوه پویان، له جیاتی گوشت و خواردنی تازه، هه ندی بهر ماوه ی کونی ده رخواورد ده داین.

ژیان لهو بیره تهنگ و تاریکه دا که میچیکی نزمی دوو که لاوی و پر له جولا ته نه داپووشی بوو، زور ناره حهت و خهفه بوو. ژیان زور دژوار و قیزه ون بوو له چوارچیوهی ئه و چوار دیواره ئه ستوره، پیس و پر په له و که پرواویه دا... به یانی سه عات پینج له خه و راده بووین، هه موو هیلاک و ماندوو، چاو به خه و، که سمان تیرخه و نه بوو بووین. له گه ل دهستیکی سه عات شهش دا، هه موو، خه مبار، خه والوو، بیتاقهت له دهوری میزیکه گه وره داده نیشترین، و کیک و کولیچه مان لهو هه ویره دروسته کرد، که هاوری کانمان له کاتی نووستنی مه دا، شیلابووین و ئاماده یان کردبوو. ئیدی پوژده که مان له سپیده وه تا دهی شهوی به و جو ره ده قه تاند، هه ندیکمان له دهوری میزه که داده نیشترین و هه ویری نه ر میان ده شیل، ئیدی ئه مانه لیکدالیکدا خو یان راده ژاند، تا خه و له خو بتارینن و بایه کی بالی خو یان بدن و گورپکیان وه بهر

بیتتهوه. ههندیکی دی بهردهوام ئاو وئاردیان تیکه‌ل دهکرد... به دریژایی رۆژ، قولپه قولپی خه‌مناکی ئاوی ناو ئه‌و مه‌نجه‌له‌ی له‌سه‌ر ئاگر بوو و کولیچه و چۆرکه‌کانی تیا ده‌کولینرا، نه‌ده‌برایه‌وه. پارۆی نانه‌واکه، به‌ردهوام به‌ر به‌رده‌کانی فرنه‌که ده‌که‌وت و ته‌ق و هوپی نه‌ده‌برایه‌وه، به‌ردهوام، پارچه هه‌ویری لینجی ده‌خسته سه‌ر قرمیده گه‌رمه‌که. له به‌یانی زووه‌وه تا شه‌وی، دار له ته‌نووره‌که‌دا ده‌سووتا و گر و بلیسه‌ی به‌گژ دیواری ته‌نووره‌که‌دا ده‌کرد و نه‌یده‌هیشته‌سارد بیتتهوه. ئیدی گر به دیواری ته‌نووره‌که‌دا هه‌لده‌زنا و گه‌رفه‌گه‌رف به‌رز ده‌بووه‌وه و خۆی بو دهم و چاوی مه هه‌لده‌دا، له تۆوايه گالته‌مان پیده‌کات.. ته‌نووره گه‌وره‌که له‌سه‌ری دزیو و ترسناکی درنده‌یه‌کی خه‌یالی ده‌چوو، که‌له‌ژیر ئه‌رزه‌وه سه‌ری ده‌ره‌ینابی و ده‌می داچه‌قاندبی و له‌جیاتی هه‌ناسه، گر و بلیسه له ده‌مییه‌وه ده‌ربدات و بیکات به‌گژ مه‌دا و بیه‌وی بمان سووتینی... له‌کاتی‌کا ئه‌م درنده دزیوه، له‌میانی دوو کونه‌وه، که‌وه‌کو چاو به ته‌ویلیه‌وه گیرسابوونه‌وه چاودی‌ری هه‌ول و په‌نجی به‌رده‌وامی مه‌ی ده‌کرد. ئه‌م دوو کونه زیاتر له دووچاو ده‌چوون، دووچاوی نامیهره‌بان و تووره، دووچاوی حه‌یوانیکی نامۆ، که‌به‌ردهوام لی‌مان مۆر ده‌بووه‌وه، دووچاوی ماندووی ته‌مه‌شای کۆمه‌لیک کویله که چاوه‌روانی هه‌یج شتیکی مرۆقانیان لی‌نه‌ده‌کرا، به قیزوبیژه‌وه ته‌مه‌شایان ده‌کردن..

به‌وجۆره رۆژمان به‌رپی ده‌کرد، رۆژی ده‌رۆیی، رۆژیکی دی ده‌هات، به قاچ و قولی ته‌پ و تۆزاوی و پیسه‌وه، خۆمان به ژیرخانه‌که‌دا ده‌کرد، له‌و ژیرخانه گه‌رم و خه‌فه‌یه‌دا، هه‌ویرمان ده‌شیلا، کیک و کولیچه و شیرنه‌مه‌نی و ئیشی دیکه‌ی هه‌ویرمان ده‌کرد و ئاره‌قه‌ی نیوچه‌وانمان به‌سه‌ریا ده‌رژا، زۆرمان رق له کار و ده‌سپخوتی خۆمان بوو، هه‌رگیز ئه‌و شتانه‌مان نه‌ده‌خوارد که‌به‌خۆمان دروستمان ده‌کرد، نانی چه‌وده‌ری (جۆره گیایه‌که وه‌کو گه‌نم) په‌شمان زۆر پی په‌سندتر بوو له کیک و کولیجه‌ی زۆر سپی..

له دوری میژیکې دریژ، له هه نېهر یه کدی داده نیشترین، نو پیاو له مېهر و نۆی دی له وېهر - دست و قامکانمان وهکو ئامیر و به شیوه یه کی میکانیکی به سه عاتان ده جولان. ئیدی خوومان بهم کاره مانه وه گرتبوو وهه ستمان به جووله ی خوومان نه ده کرد. به جوړی خوومان به یه که وه گرتبوو، به بی ته مه شاکردن سیمای یه کترمان ده خوینده وه و ده مان زانی چند چرچ ولوچ به روخساری هر یه کی کمانه وه هیه. هیچ شتیکمان نه بوو باسی بکهین - به وهش راهاتبووین - به دریژایی روژ کړوکپ، مات و خاموش، به بی نه وهی لیومان بزیوئی و ورته یه کمان لیوه بی - کارمان ده کرد، مه گهر جار جار بو جنیویک ده ممان ه لېنا با. هه میسه بیانوو بو جنیودان و شه ره جنیوان زوره، به تایبه تی له نیوان دوستان و ئاشنایاندا... به لام به ده گمن شه ره جنیومان ده کرد - ئاخر گله یی وگازن له مروقی نیوه مردوو، له مروقی به ردئاسا، له که سیک هه موو هه سته کانی له شه که تی و ماندوویه تیدا سست بوو بیت ده کریت؟ بیده نگی و خاموشی بو نه و که سانه ترسناکه که هه موو قسه یه کی خویان کرد بی، هه گبه که یان به ته واو ده تی هه لړ شت بی، به لام بو نه وان هیشتا قسه ی خویان نه کرد بی، بیده نگی کاریکی زور ئاسانه.. هه ندی جار هه لمان ده کرده گورانی، گورانیه کانمان به زوری بهم جوړه دهستی بیده کرد: یه کی کمان له ناکاوا له گهرمه ی کارکردنا، وهکو ئه سپیک چوار پهلې سست بوو بی، هه ناسه یه کی پر مه ئاسای هه لده کیشا و هه لیده کرده گورانیه کی به سون، له و گورانیانه ی باری سهر دلی سترانقنان سووک ده کات. پیاویک گورانی ده گوت و ئیمهش به بیده نگی گویمان بو نه و گورانییه ته نیایه راده دیرا که دوا ی ماو هیه کی که م، له و ژیر زه مینه سته مناکه دا داده مرکایه وه وده مرد، وهکو گریکی کز که له هوبه یه کی ناو جهرگه ی ده شتیکی به رینا، له شه ویکی پاییزی نمناکدا، که ئاسمانیکی که وهی، وهکو میچیکی قورقوشم ئاسا بالی به سهر ده شته که دا کیشابی، به و ئاوا یه ده هاته به رچاوی خه یال. نه وسا گورانی بیژیکی دی بو گورانی بیژی یه که می ده سنده وه، نه وسا دوو دنگ به وپه ری خه مناکی له و که شه گهرمه ی ئاغه له جه نجاله که ماندا ده نگیان ده دایه وه. له ناکاوا، چند ده نگیک به یه ک که رت، گورانیه که یان ده گوته وه و

وهكو شه پۆل دهنگيان ده دايه وه، بهرز و بهرزتر ده بوونه وه، ده تگوت ديواره نمناكه قورسه كه ي دهوړي زندانه به ردينه كه مان ده روخينن..

بيست وشه ش پياوه كه هه موو به هه قرا ده سترين، دهنگي بهرز كه به هوي مه شقي زوره وه، نه رم بوو بوون، كارگه كه يان پرده كرد، گورانیه كه له ناو ژيرزه مينه كه دا شه پولي دها وبو كه له بهريك ده گه را ليوه ي درباز بيت و لي سهري ده كيشا به ديواره به ردينه كه دا، به دم ناله ناله وه ده گه رايه وه سوو كه ژانيكي ده خسته دله وه و بريني كون ونويي ده كولانه وه و عه زابه مت بووه كاني دل ودهروني بيدار ده كرده وه.. سترانقانه كان هه رچهند ئاهيان هه لده كيشا، بو كروزي ده گه ييه ههوت ئاسمان، له ناكاوا، يه كيكيان، له سترين ده وه ستا. له جي خوي روده نيشت، ماوه يه كي زور گويي بو ناره ناري هاوپيكي راده دي را. پاشان به گه ل جو كه كه ده كه وته وه. هه نديچار يه كيكيان " به ئاي، ئاي " بو ي هه لده ستا و له گه ل هه ر ئايه كدا، هه موو غه مي دلي هه لده رشت. به دم گورانیه وه چاوه كاني دنوقاند، وهكو ئه وه ي رهوت و شه پولي دهنگه زولا له كه ببيني، وهكو ئه وه ي ريگايه كي دوور و دريژ بي، ريگايه كي به ريني پر له لاري بي و هه تاوي پرشنگدار روناكي بكاته وه و ئه م خوي به سه ر ئه و ريگايه وه بديني كه پيا دهروات..

گره پرشنگداره كه ي ناو ته نووره كه هيشتا دهره قسي وده شه كيه وه، پاروي نانه واكه، تهق و هوپ، به قرميده كه ده كه وي، ئاوي ناو مه نجه له كه هيشتا قوله قول ده كوليت، روناكي ئاگره كه له ديواره كان ده دات وله پيکه نينيكي بيدهنگ ده چيت... ئيمه گوراني ده ليين، به په يفت و وشه ي خه لكاني دي، گوزارشت له و ژانه خه منا كه ي ناو دل و دهروونمان، له و خه مه به سوئيه ي پياواني زندووي بييه ش له هه تاو، خه مي كويلان ده كه ين. ئا به و ئاوايه بيست و شه ش پياو، له ژير خاني بينايه كي به رديني گوره دا ده ژي اين... ژيانمان هينده دژوار و سهخت بوو، وامان هه ست ده كرد، قورسايي هه رسن نه ومه كه ي ته لاره كه، به ته واوه تي به سه رشاني مه وه يه..

جگه له ستران وگورانيان، شتيكي ديكهش هه بوو، كه حه زمان لیده کرد و دلمان بوی لیده دا، شتيك كه ده شیت بگوتري كه جیي هه تاوی بۆ مه گرتبووه وه. له نهومی دووه می هه مان ته لار و بینای مه دا، کارگه یه کی خه یاتی و گولدۆزی هه بوو، كه یه کیک له کریکاره کانی ئەو کارگه یه کچۆله یه ک بوو به نیوی تانیا، ته مه نی شازده سالان بوو، ناوقه د باریکیکی روح سووکی، خۆشخزمهت بوو... هه موو به یانییه ک، دهم وچاویکی ناسکی گول ئاسا، چاوشین، گول خه نده ران، دهنرا به و په نجه ره چکۆله کراوه یه ی دهرگای کارگه که مانه وه که به سهر راره وه که دا ده کرایه وه، دهنگیکی خۆشی ریتم خۆش بانگی ده کردین: - زندانیان، بریک کیک و کولیچه م ویده ن!

ههنگی هه موو، ئاوری لای دهنگه زولاله که مان ده دایه وه، به میهره بانییه وه، ده مانروانییه، روخساری پاک و گولخه نده رانی (خه نده شیرین) کیژده که. زۆر ئەو که پوووه جوانه مان خۆش ده ویست که تووند به شووشه ی په نجه ره که وه ی دهن، ددانه سپی و ورده کانی، له ژیر لیوه گولینه خه نۆله کانییه وه، ده بریسکانه وه، شه پرمان بوو له سهر ئەوه ی دهرگا که ی بۆ بکه ینه وه، تاله بهر دهرگا پیشوازی بکه ین. له بهر دهرگا پیشوازیمان ده کرد. شه نگول و سه رحال له بهر ده مماندا ده وه ستا، به ئاسته م سه ره چکۆله که ی داده نواند، روخساری گولخه نده ران، قژه چر و دریژ و ئالتوونیه که ی به سه ر شانه کانی هاتبوونه خواره وه و به سه ر سینگ و بهرۆکیا په خش بوو بووه وه. ئیمه ی پیاوانی چلکن و پلکن و دزیو، زهق زهق ته مه شامان ده کرد - ئاستانه ی دهرگا که چوار پله یه ک له ئه رزه که به رزتر بوو، به یانی باشمان لیده کرد، هیوای پۆژیکی خۆشمان بۆ ده خواست. زۆر به نه رم و نیانی، به دهم نوکته ی خۆشه وه ده ماندوان. کیک و کولیچه ی تایبه تیمان بۆ ده کرد، نانه واکه مان، پارۆیه کی پر له کولیچه یین وشک و جوان برژاوی بۆ دهر دینا، وه ستایانه هه لیده رشته ناو به ره له یینه که یه وه. ئاگادارمان ده کرده وه: -- وریابه وه ستامان نه ت بینئ! خه نده یه کی مه کراوی بۆ ده کرد، به شادییه وه هاواری ده کرد: - به دوعا زیندانیان..

ئەوجا ھېندەي بلىي يەك و دوو، وەكو مشكىكى چكۆلە لەچا و ن دەبوو..

ئىدى ئەمە ھەموو كەيف و سەفایەكى مە بوو..

دواي ئەو ھى دەپۆيى، ماو ھىەكى زۆر باسما ن ھەر باسى ئەو بوو. ھەمان ئەو قسانەي دوينى و پيرىي خۆمان لەمەر ئەو دووبارە دەكردهو، چونكە ئيمە و ، ئەو و ھەرچى ئەو شتانەي دەوروبەرمان ھەبوو، وەكو خۆي، بەبى گۆران، وەكو دوينى و پيرى مابوونەو.. چەند ناخۆشە، مرؤف و ھەموو دەوروبەرەكەي، ژينگەكەي بى ھىچ گۆرانىك وەكو خۆي وەمىنى، ئەگەر ئەمە پياو نەكوژى، ئەوا ژانەكەي تا مردن ھەر نابرىتەو.. ھەميشە بە شىوازي باسى ژنمان دەكرد، ھەندىجار قىزمان لە خو دەكردهو، لە قسە دزيو و بى پەردەكانى خۆمان تەرىق دەبووینەو. ئەمە دياردەيەكى سەير نەبوو، چونكە ئەو ژنانەي دى كە دەمانناسين، ھەرگىز شايستەي ئەو نەبوون، بەرپىز و حورمەتەو ھە باسيان بكەين، لەو شىوازه قسەكردەنە زياتريان ھەلنەدەگرت. بەلام ھەرگىز ريمان بەخو نەدەدا تا قە يەك وشەي بەد لە عەلەيي تانيا بلىين. تا قە يەك كەسما ن زاتى ئەو ھى نەكردبوو، تەنانەت دەستى بەردەستى بكەوي. ئەم كچە قەت جارى لە جارن، نوكتەيەكى بى پەردەي لى نەبىستبووين. رەنگە لەبەر ئەو بووبى كە زۆر لامان ماتەل نەدەبوو—وەكو چۆن ئەستىرەيەك لە ئاسمانەو ھەرادەخوشىت و خيرا ئاوا دەبى، ئەويش بەو ئاوايە، بەبەردەمماندا، خيرا تيدەپەرى و ئاوا دەبوو.. يان رەنگە لەبەر ئەو بووبى كە چكۆلە وخشىك وقشتيلە بوو، و ھەموو شتىكىجوان بەجۆرە رىز و حورمەتيك بارگاويە، تەنانەت بەلای گروپىك پياوى شەقاوەشەو، ھەر مايەي رىز و حورمەتە. ئەوجا ئيمە، وىراي ئەو كارە قورسەي كە وەكو گاي بى زمان شانمان دابوو بەرى، بەشەر بووين، ھەست و سوۆزمان ھەبوو، وەكو ھەموو بوونەو ھەر بەشەرييەكان، نەماندەتوانى بەبى مەعبوود بژين. كەسى لەو جوانتريشمان لە دەوروبەرى خو شك نەدەبرد، ئەمە جگە لەو ھى ھىچ مرؤفنىك نەبوو گويمان پىبدات و بايەخمان پىبدات، لەو ژىرزەمىنەدا، لەدنيا دابرابووين، ھەرچەندە دەيان كرىچى، لە

قاته كانى سەرووى ژېرخانەكەى مەدا ھەبوون. ئەمە جگەلەوھى ئەم كچەمان بەھى خۇ دەزانى، ئىدى بەلئىمان بەخۇ دابوو كىك و كولىچەى گەرمى بدەينى، ئىدى ئەم نەزر و بەلئىنە لە پىناوى مەعبوودەكەمان، وەكو جۆرە عىبادەتتىكى پىروۆزى لىھاتبوو، پۆژبەرۆژ تانىمان پتر خۆشەدەويست. جگە لە كىك و كولىجەى باش وتايبەتى، پۆژانە كۆمەلئىك ئامۆژگارېشمان دەکرد--جلى گەرم لەبەر بكات، بەپەلە و راكردن بە قالدەرماندا ھەلنەگەرېت، كۆلەدارى قورس ھەلنەگرېت. بە پىكەنېنەوہ گويى لە ئامۆژگارېيەكانمان دەگرت، پاشان بە پىكەنېنەوہ بەجىي دەھېشتىن و بەقسەشى نەدەكردىن. لى ئىمە زویر نەدەبووین، ئەوہندەمان لەسەربوو نىگەرانى و خۆشەويستى خۆمانى بۆ دەربېرىن.

زۆرجاربۇ ھەندىك كاران پرووى لىدەناین. بۇ نمونە داواى لىدەكردىن دەرگای ژېرزەمېنەكەى، كەزۆر گىر بوو، بۇ بكەينەوہ. يان ھەندى دارى بۇ بشكىنېن و ھەندى وردەكارېن دى، ئەو ئىش و كارانەمان نەك ھەر بە خۆشحالېيەوہ، بگرە بە شانازېيەكى تايبەتېەوہ بۆ دەکرد.

بەلام كاتى يەككىمان، داواى لىكرد كە كراسە ھەلتەقيوہكەى بۆ بدورېتەوہ، نىو چاوانى تىك ناو بە فېزىكەوہ گوتى:- ئەوہ ئىشى من نىيە، شتى وا ناكەم!

ماوہىەكى زۆر، بەو گەنجە گەوجە پىكەنېن، داواى ئەوہ بۆ ھىچ كارىك پروومان لە تانيا نەنا. خۆشمان دەويست و ھىچى دى..مروؤف بەبى خۆشەويستى ھەلناكات، بەبى قىان نايكرېت، با خۆشەويستىەكەى نابەجىش بىت، يان ھەندىجار ماىەى زەلىلى بىت. لەوہىە خۆشەويستىەكەى ژيانى كەسىك ژاراوى بكات، چونكە، رېزى بابەتى قىان و خۆشەويستىەكەى ناگرېت. ناچاربووین تانىمان خۆشبوئ و دلەندى بىن، چونكە كەسى دى نەبوو بتوانىن خۆشمان بوئ.

ناوبەناو يەككىمان بەمجۆرە دەستى بەقسان دەکرد:

- باشه، ئەم ھەرا و ھەنگامەيە لەپای ئەم کێژە بۆ؟ چ شتیکى ئەو مایەى سەرنجە؟

خیرا، بەگژ ئەو کەسەدا دەچووینەو و زۆر بە تووندی دەمکوتمان دەکرد - خۆدەبى شتیک ھەبى خۆشمان بویت. ئەو شتەمان دۆزییەو و خۆشمان ویست. ئەو شتەى ھەر بیست و شەشمان خۆشمان ویست، دەبوايە لەلای ھەموومان بچەسپايە، ئەو شتە لە نۆرینی مەدا، لە پیرۆز پیرۆزتر بوو، ھەرکەسێک لەمەدا دژمان بوەستیتەو و دژمنی سەرسەختی ھەموومانە. رەنگە ئەو شتەى خۆشمان دەویست شایستە نەبووبى، بەلام ھەر بیست و شەشمان، گیرۆدەى بووبووين، بۆیە دەمانویست، بابەتى عیبادەتەکەمان، لەچاوی خەلکانی دیکەشدا، ھەر پاک و بیگەرد بى... ھىچ زەمیک ھەلنەگریت.

خۆشەویستىکەمان، ھىچى لە رِق کەمتر نەبوو، دەکرى بگوترى روى دووھى رِق بوو.. رەنگە ئەمە یەکیک بووبى لەو ھۆیانەى کەھەندیک لە سەرسەختەکانمان، دەیانگوت رقى ئیمە لە خۆشەویستىکەمان زالتەر.. باشە ئەگەر ئەوانە راست دەکەن و درۆ ناکەن، بۆچى لیمان دوور ناکەونەو؟

وہستاکەمان، جگەلەمفرنى کیک و کولیچە و شیرینەمەنیە، ھەر لەھەمان بینادا، نانەواخانەيەکیشى ھەبوو. تەنیا یەک دیوار لە ژیرزەمینەکەى مە جیای دەکردەو. نانەواکان چوار کەس بوون، خۆیان لەمە بە گەورەتر دەزانی، کارەکەى خۆیان بە پاکتر لە کارەکەى مە دەزانی، ئیدی بەو پێودانگە، خۆیان بەخەلکانى لەمە باشتر دەزانی. قەت سەرى کارگەکەى مەیان نەدەدا، کە لە مەیدانەکەدا کۆدەبوونەو و گالتەیان پێدەکردین. ئیمەش نە ھاتوچۆمان دەکردن و نە سەرمان دەدان. -وہستاکەمان (خودان گارگەکە) ئەوجۆرە سەردان و ھات و چۆیەى لى قەدەغە کردبووین نەبا شتیک بدزین. ئیمەش ھەزمان لە چارەى نانەواکان نەدەکرد، بەغیلمان پێدەبردن-- کارەکەیان لە کارەکەى مە ئاسانتر بوو، کرێیەکی باشتر لە کرێی مەیان وەردەگرت، خواردنیان لە خوارنى مە باشتر بوو. لە دووکانیکى گەورەدا دەژیان، ھەر ھەموویان

ساغ و كهيف ساز و پاك و خاوين بوون، بويه رَقمان لِييان بوو و نهمان دهحوباندن..ئيمه به پيچهوانهوه، رهنك زهرد وليو بهبار، لووتت گرتباين رَوَحمان دهردهچوو. جارئ سيانمان سوزهنهكمان بوو، ههنديكمان گول بووين، يهكيكمان باداري دريژخايهني لهگهل بوو.. رَوژاني پشووي ههفتانه جلي خاوينيان لهبهر دهکرد، پيلاوي تازه و عاليان لهپي دهکرد، جيپهي سهعاته ربييهك دهرويي. دوانيان ئاميري ئارمونيكايان ههبوو، بهههقرا، بو پياسه و گهپان دهچوونه باخي گشتي، كهچي ئيمه شر وشهپريو، جلكي كوون و چلكن و پلكنمان لهبهر دهکرد، پيلاوي لفكه شاميمان له پيمانهوه دهپيچا. ئيستا ئيوه خوَتان بلين، دهكرا بهو حالهوه نانهواكانمان خوَشبوويت؟!

رَوژيك بيستان كه سهريهرشتياري نانهواخانهكه دهستي داوته بادهنووشي و ئيدي وهستا دهري كردوهو يهكيكي ديكي لهجيي دامهزراندوه، سهريهرشتياري تازهكه، كوونه سهربازهو به ئيلهكيكي كهتانهوه دهسوورپيتهوه، سهعاتيكي بهر باخهلي، زنجير زيپي له باخهله. ئيدي لاپرهسهني خوليياي ديتني ئهو گهنجهي خسته سهرمان، ههر تاو ناتاويك يهكيكمان بهههشتاو دهچوو بو مهيدانهكه، بهو ئوميدهي بهريكهوت لهويندهر بيديني.

بهلام رَوژيك بهخوي هات بو دووكانهكي (گارگه) مه. به نووكه پييهك دهركاكي كردهوه و له ئاستانهي دهركاكي وهستا، بزهيكي كرد و گوتي:

- ماندوو نهبن. چونن كورينه؟ خودا قوهتتان بدات!

بايهكي سارد له دهركاكي وه هاتهژووري. ئهو له ئاستانهي دهركاكي وهستاوو، له بهرزييهوه دهپراونيه مه، ددانه زهرد ودرشتهكاني له ژير سميله زهرده جوانهكانيهوه دهبريسكانهوه. بهراستي ئيلهكهكي ئيلهك بوو نهك گالته--رهنگهكي شين بوو، گولدووزي كرابوو، دهبريقايهوه و پرشنگي دها، دوگمهكاني له بهردى سوور دروست كرابوون. زنجيري سهعاتهكهي بهدهرهوه بوو..

ئەلھەق گەنجیكى جوان بوو، بالابەرزىكى بەژن زراڭى بەداروبار بوو، كۆلمەكانى ئال، چاوانى گەش وپرشنگدار، نىگايەكى شىرىنى لەبەردلانان لىدەبارى، نىگايەكى بىگەردى پىر مېھروسۆز. شەپقەيەكى قوماشى سىپى لەسەر نابوو، لەژىر بەركۆشە خاوينەكەيەو، دوو لووتى تىژى جووتى قۆندەرەي مودىرنى برىقەدار سەرە تاتكىيان بوو.

سەرپەرشتىارى نانەواخانەكەي مە، بەئەدەب و نەزاكەتەو داواي لىكرد كە دەرگاگە دابخات. دەرگاگەي بە ئەسپايى داخست. كەوتە پىرسىارى وەستاكە لىمان، تەمەشايەكى يەكترمان كرد، پىمان گوت كابرەيەكە رەزىل، رژد، دەست نوقا، فىلباز، ئالچاخ و لەگام، خوين مژ-ئەوھى ھاتە سەر زمانمان دەربارەي وەستامان نەمان گىرپايەو، ئەوھى وتمان لىرەيا لە نووسىن نايەت.

كابراي كۆنە سەرباز، گوپى بو رادىراين، سميئەكانى جولان، بەنىگا ناسك و زەلالەكانى داى بىژتىن. لەناكاوا گوتى:- ئافرەتى زۆرتان لە دەوروبەرە..

ھەندىكمان بە ئەدەبەو پىكەنن، ھەندىكمان رويان گەشايەو، يەكىكمان بو كابرەي سەربازى گىرپايەو كە نو ئافرەتى دراوسىمان ھەن.

كابراي سەرباز، چاويكى داگرت و دووبارە گوتى:

- ئى باشە ئىستيفادەتان لىكردوون؟

دووبارە دەستمان بە پىكەنن كردهو، پىكەننىكى تاساوى سەرگەردان... زۆرمان، دەيانويست لەبەردەم سەربازەكەدا خو بنوينن و بەخو رانانەو ەقسان بكەن، لى نەيان توانى. كەسمان ئەو توانايەمان نەبوو، ھەندىكمان ئەنجام ملان دا و بەدەنگىكى نەرمى تەژى دوودلى گوتيان:- بەداخەو كەسمان پياوى ئەو مەيدانە نين..

سەربازەكە، تەواو لىمان ورد بوو، بە قەناعەتەو گوتى:

- به لى، ئىۋە ئەھلى ئەو مەيدانە نىن... ئىۋە بايەخ بە پۋالەتى خۇتان نادەن... ژن كوشتەى پۋالەتى پياۋە.. دەبى خۇتى بۇ بنوئىنى، بازووتى بۇ دەربخەيت.

يارۋى سەرباز دەستى راستى لە گىرفانى دەرھىنا، قولى كراسەكەى تا ئانىشكى ھەلكرد، ھەلپىرى تا نىشانى مەى بدات.. باسكى سپى، بەھىز، تووكن، موويەكى زەردى پرشنگدار دايپوشى بوو.

- لاق، سىنگ، ھەموو شتىك دەبى بەتىن و بەھىز بىت... ھەروەھا پياۋ دەبى بايەخ بە جل و بەرگ و پۋشاك بدات.. بۇ نمونە من، ژنان بەسەر دەست و لاقما دەكەون، ئەۋەش بزنان كە من دوويان ناكەوم، لە خشتەيان نابەم، بەلكو ئەوان خۇيان بە ملىدا دەدەن، بە كۆمەل بەرۆكم دەگرن..

لەسەر فەردەيەك ئار دانىشت، ماۋەيەكى زور باسى ئەۋەى بۇ كردين كە چۆن ئافرەت خۇشيان دەۋى و ئەم بە چ جورئەتيكەۋە مامەلە و بەرخوردیان دەگەلدا دەكات، پاشان پۋى. ھەركە لە دەرگاكة و دەدەرکەوت و دەرگاكة بە جىرپوھۆر لە دوايەۋە داخرا، ھەموومان مات و خامۆش، بەبىدەنگى پۋنىشتىن، بىرمان لە و ولە و قسانە دەكردەۋە كەبۋى گىرابوۋىنەۋە. ئەۋجا ھەموومان پىكقە و بە كەپەتيك كەوتىنە قسان، كابرمان چوۋە دلەۋە. چەند كورپىكى سادە و ناسكە، چۆن ھاتە سەردانمان، چۆن دانىشت، چى گوت.. تا ئىستا چ كەسىك سەرى نەدابوۋىن، يان بەو دەم و پراۋىژە برايانە وشىرىنەى ئەو نەيدواندبوۋىن... كەوتىنە باسى ئەو، باسى سەركەوتنە چاۋەپروانكراۋەكانى ئايندەى ئەو دەگەل ژنانى خەياتخانەكەدا، ئەو ژنانەى كەلە مەيدانەكەدا، ئىمەمانانان دەبىنى پرويان لىۋەردەگىپراين و لىمان دەپەۋىنەۋەو لىۋيان لى ھەلدەقورتاندىن، يان رىك بەرەۋلاى ئىمە دەھاتن، وەكو ئەۋەى ھەر بەشەرىش لە رىگاياندا نەۋەستابن. كەلە مەيدانەكەدا خپ دەبوۋنەۋە يان بەبەر پەنجەرەكانماندا پەت دەبوۋن، مەگەر تەنيا دوورە تەمەشاكەمان پى بىپرايە، زستانان كلاۋى بچكۆلەى جوانيان لەسەر و پالتۋى فەروويان لەبەر دەكرد، ھاۋىنان شەپقەى گولڈۆزى و

سهیوانی بریقه‌داری په‌نگاوپه‌نگیان له‌سه‌ر ده‌کرد.. له‌به‌ینی خۆمانا، به‌زمانیکی هینده پیس باسی ئه‌و ئافره‌تانه‌مان ده‌کرد ئه‌گه‌ر خۆیان گوئیان لیبوايه، له‌شه‌رمانا شیت ده‌بوون.

سه‌رپه‌رشتیاره‌که‌مان، له‌ناکاوا، به‌ده‌م پ‌اوژیکی خه‌مناکه‌وه‌گوتی:— هیوادارم.. خوی تانیای چکۆله‌شه‌ر نه‌کات.

که‌گویمان له‌و قسه‌یه‌بوو، هه‌موو به‌جاری لال بووین. تا پ‌اده‌یه‌ک تانیامان له‌بیر چوه‌وه—ئهم کابرا کۆنه‌سه‌ربازه، به‌و سه‌روسیمای پیک و پیکه‌وه، له‌به‌رچاومانی سرپه‌وه. دواي ئه‌وه‌گه‌نگه‌شه‌یه‌کی تووند ده‌ستی پیکرد. هه‌ندی‌ک له‌هاورپییانمان گوتیان تانیا خواردنی ئه‌و نییه! هه‌ر ئاورپیشی لیناداته‌وه، هه‌ندی‌کی دی گوتیان تانیا به‌رگه‌ی قۆزی یارۆی سه‌رباز ناگریت، هه‌ندی‌کی دی پيشنیازی ئه‌وه‌یان کرد که ئه‌گه‌ر گه‌رپی به‌تانیا کرد، هه‌سیر مه‌یدانیکی باشی بکه‌ن. ئه‌نجام هه‌موو لیبران چاودی‌ری ئه‌و سه‌ربازه‌وتانیا بکه‌ن وتانیا ئاگادار بکه‌نه‌وه‌که ئاگای له‌خۆ بچ نه‌که‌وئته‌داوه‌وه.. ئیدی ئه‌مه‌سنووریکی بو ئه‌و گه‌نگه‌شه‌توونده‌دانا.

نزیکه‌ی هه‌یفه‌ک بووری...

کابرای سه‌رباز، نان وکولیره‌ی خۆی ده‌کرد، ده‌گه‌ل خه‌یاته‌کاندا ده‌رده‌چوو، ناوبه‌ناو سه‌ری مه‌ی ده‌دا، به‌بیئته‌وه‌ی باسی ریسک و سه‌رکه‌وتنه‌کانی خۆی بکات— ته‌نیا سمیله‌کانی باده‌دا و تاماوی ده‌می قووت ده‌دا.

تانیا، وه‌کو جارن، سه‌رحال و شه‌نگول، هه‌موو به‌یانیه‌ک بو چۆره‌ک وکولیه‌چه‌ده‌هات. هه‌ولماندا، بابته‌وت باسی سه‌ربازه‌که‌ی له‌گه‌لدا بکه‌ینه‌وه—به‌بووکه‌له‌چاو زه‌قه‌که‌ ناوی ده‌برد، چه‌ند ناویکی دیکه‌شی لینابوو، که‌مایه‌ی ته‌وس و توانجان بوون، ئه‌مه

جۆره ئاسووده ييه كى به دل ودهروونمان به خشى. شانازيمان به كچه بچووكه كه مانه وه ده كرد كه ئافره ته خه ياته كانمان ده بينى خويان به ياروى سهربازه وه هه لده واسى. ئىدى هه لويستى تانيا به رانبه ر به ياروى سهرباز، هه موومانى خوشحال كردبوو، هينده ي دى له دلمانا شيرين بوو، به چاوى سووكه وه سه يرى كابراى سهربازى ده كرد. تانيمان له جاران زياتر له لا خوشه ويست بوو، به يانيان زور گهرم و گورتر له جاران پيشوازيان ده كرد.

رۆژيك ياروى سهرباز به نيمچه مه ستيه ك هات بۆلامان، دانىشت و ده ستي به پيگه نين كرد. كه لييمان پرسى به چ پيده كه نيت، گوتى:

- دووان له ئافره ته كان له سه ر من بوو به شهريان.. ليدا وگروشا... خوزگه ده تانبيني، چيان به يه كدى كرد. شهري راسته قينه. ها، ها ها! يه كيكيان ده ستي نايه قزى ئه ويتريان و تا راره وه كه به قز به ئه رزه كه يدا راکيشا، ئه و جا خوى دا به سه ر يا.. ها، ها، ها! دم و چاوى يه كيان رنيه وه، جله كانيان له به ر يه كا درى.. ئه مه سه ير نيه؟ باشه، ژنان بۆ ناتوانن، به پاكي شه ر بكن؟ بۆچى دم و چاوى يه ك ده رننه وه، ها؟

له سه ر ده كه يه كى (سه كو) نزيك دانىشت، پاك و خاوين ده هاته به رچاو، ساغ و سه ليم، سه رحال و پرووگه ش، به رده وام پيده كه نى. ئيمه مات و خاموش، ورته مان نه كرد. له چاوى مه دا قيزه ون بوو، ئه مجاره يان هۆيه ك بۆ ئه مه هه بوو.

- نازانم، منى شه يتان بۆچى له لاي كچان شانسم هه يه؟ سه يره! ئه وه نده م به سه ته نيا چاويكيان ليذاگرم، ئىدى راده ستم ده بن.

هه ر دوو ده سته سپيه تووكنه كانى به رزكردنه وه و پاشان به رى دانه وه سه ر هه ردوو ئه ژنوكانى. به نيگايه كى شادى پر سه رسامى، كه وته ته مه شاكردى مه، وه كو ئه وه ي سه رى له خوى سوپمابى، كه بۆچى هه ميشه ده گه ل ره گه زى ميياندا شانسى هه يه.

پوخساره ئال و پاراوهكهی، به شادیهکی غرور ئامیزهوه دهبریقاییهوهو بهردهوام
زمانی به لیویدا دینا.

سهرپهرشتیارهکهمان، به توورهیی پارۆکهی هاویته تهنورهکهوه، به راویژیکی
تانوت ئامیزهوه گوتی:

- گرینگ نییه دار توویهکی بچوک به عاریدیا بدهیت - ئەگه رتووشی دار سنۆبه ریک
ببیت چ دهکهی.

سهربازهکه پرسى: -ها؟ چی؟ له گه ل منت بوو؟

- به لى، له گه ل تومه..

- چیت گوت؟

- هیچ... له بیر خۆتى به ره وه..

- به ردهوام به، مه سه له چیه؟ مه به ستت له دار سنۆبه ر چیه؟

سهرپهرشتیارهکهمان په ست بوو وهیچی نه گوت.. پارۆکهی به خیرایی له نیو
تهنوره که دا دهجوولاند، کیک و کولیچهی کالی دهخسته تهنوره که وهو برژاوه کانی
دهردینا و هه لیده دایه سهر ئه رزه که، که مندان چوارمشقی دانیشتبوون و به داویانه وه
ده کرد. پیده چوو سهربازه کهی له بیر کردی، لی سهربازه که له ناکاوا هارووژا، هر
هه ستا و به هه شتاو خۆی به ژوورا کرد، خه ریک بوو کلکی پارۆکه که خیراخیرا
دهجولا، بهر سینگى بکه ویت.

- ئەهای، ته مه شای ئیره بکه - کیت مه به ست بوو؟ ئەوه بی ریزییه... من، کچ نییه
بتوانی ده ست به رومه وه بنیت، بال به بالی هه وره وه بگری ده یه نیمه ه خواره وه.
ترس له دلما نییه، که چی تو خه ریکه به دژی من..

ئەلەھقى، واديار بوو، زۆر توورەيە. چونكە تاقە مەرچى رېز و پياوھتى لەلای ئەو، ئەوہ بوو بتوانى ژنان لە خشتە بەرى، ئەو توانايە تاقە سيفەتيك بوو كە بتوانى خۆى پيوە ھەلكيشى، تاقە شتيكە، ئەو ھەستەت لەلا دروست بكات كە زندوويت.

ھەنديك كەس ھەن، ژيان گريپھەكى دەروونى، يان جەستەيى بەسەرا داون و بە دريژايى تەمەنيان نەك دەستبەردارى نابن بەلكو شانازى پيوە دەكەن، چونكە ئەو گريپھە بەلای ئەوانەوہ تاقە سەرچاوھى ژيانە. لەكاتيكا بەدەستتەوہ دەنالين، لەسەرى دەژين و دەلەوہرەن. لەلای خەلكى گلەيى دەكەن، بەوہ سەرنجى دەر و دراوسى بۆ خويان رادەكيشن، بەوہ سوالى سۆزى بەشەران دەكەن، ئەوہ تاقە دەستكەوتى ژيانانە، لەوہ زياتريان نيبە، لەو گريپھە داين بېرە، چارەسەريان بکە، ئيدى ليدەبنەوہ، كلۆل و داماو دنيايان ليدەبيت بە چەرمى چۆلەكە، چونكە تاقە سەرچاوھەكى ژيانان وشك دەكات، سىحرى ژيانان بەتال دەبيتەوہ، دەبن بە قەپيلكى بۆش و بەتال. ھەنديچار، لەوہيە ژيانى پياويك ھيچى تيا نەبى، بۆش و بەتال بيت، ئيدى ناچار دەبيت بيانوويەك بدۆزيتەوہ و خۆى پيوە ھەلواسيت و بيكات بە ھيم و بناخە وسەركەوتنى خۆى لەسەر رۆبنى. دەشيت بگوترى بەشەر تەنيا لە بيزاريدا شەر دەفرۆشن، شەر لە دەست بەتالى باشتەرە..

سەربازەكە، لەناخى ناخەوہ چزەى لى ھەستا، بەرووى سەرپەرشتيارەكەماندا ھەلشاخى و قيژاندى: -- نەخير، بەس پيم بلئ ئەو كچە كيپە؟

سەرپەرشتيارەكەمان، لەناكاوا ئاورى ليدايەوہ: - پيت بليم؟

- ئا.

- تانيا دەناسيت؟

- ئى؟

- ئى ئى، ئەوۋە عەرز و ئەوۋە گەز، فەرموو بزەنن چىت پىدەكرى.

- من؟

- بەلى تۆ.

- تانىا، لە ئاۋ خواردەنەۋە ئاسانترە!

- دەى با بزەنن!

- خەمت نەبى، دەزانىت! ھا! ھا!

- چۆن، كەى..

- نايەلم مانگىكى پىچىت!

- تۆ، كابراى سەرباز زۆر لەخۆ بايىت. وانىيە؟

- پەلە مەكە، دواى دوو ھەفتە پىتى نىشان دەدەم، تانىا؟ لە ئاۋ خواردەنەۋە ئاسانترە!

- ھەپە دەرى، با لە كارەكەم دوا نەكەوم.

- دواى دوو ھەفتە، ئەگەر بۆم لە خىشتە نەبردى گلەيىم لىكە!..

- ھەپە دەرى، گویت لى نىيە؟

سەرىپە رىشتىارەكەمان تەواۋ توورە بوو، پارۆكەى پى نىشاندا. كابراى سەرباز

بەسەرسامى پاشەكشەى كرد، ئەوجا ماۋەيەك بەبىدەنگى لە ھەموومانى پوانى، ئەوجا

مىنگەمىنگىكى كرد:-باشە، باۋابى...

بلەز ۋەدەركەوت..

به دريژايي ئه و گهنگه شهيه، بيدهنگ بووين. هه موو هوش وگوشمان له لاي گهنگه شه كه بوو. لي هه ركه سه ربازه كه وه ده ركه وت و رويي، هه ر هه موومان ده ممان به ربوو، به دهنگي به رزكه وتينه قسان.

يه كييمان به پرووي سه رپه رشتياريه كه ماندا هه لشاخي:

- پاقل، تو بابه تيكي خراپت هاروژاندا!

سه رپه رشتياريه كه مان، پرته پرتيكي كرد: - تو خه ريكي كاري خوت به!

هه موو هه ستمان كرد كه كابراي سه رباز، به ته واوه تي كه وته سه ر چزو، تانيا كه وته بهر سي ره ي مه ترسيه كي گوره. ئيدي هه موو به كونجاوي ونيگه رانييه وه، چاوهرواني ئه نجاممان ده كرد. ئايا تانيا له هه نبه ر ياروي سه ربازدا خوي ده گريت؟ هه موومان ئه و قه ناعه ته مان دووباره ده كرده وه كه: - تانيا؟ خوي ده گريت. نيچيريكي خوشراو نيه!

هه موومان، به تاسه وه بووين، بو تاقيكردنه وه ي مه عبووده كه مان، به تاسه وه هه ولي ئه وه مان ده دا قه ناعه ت به يه كدي بينين كه بته كه مان، بتيكي به وه فايه و له م گره وه دا سه ركه وتوو ده بيت. هه موو له خوومان ده پرسى ئاخو كابراي سه ربازمان، وه كو پيويست هانداوه، ده ترسايين گره وه كه له بربكات وناچار ده بين دووباره بيورويينيه وه وه له كبري اي بده ين. له وساته به دواوه خه م و خوليايه كي تازه هاته ژيانمانه وه، خوليايه ك كه پيشتر به خوومانه وه نه بيني بوو. به دريژايي روت گهنگه شه ي ئه و شته مان ده كرد، ئيدي هه موو له جاران هيدي تر و ماقولتر قسانمان ده كرد. وه كو ئه وه بوو گره ويك له گه ل شه يتاندا بكه ين و، تانيا زامني مه بوو.

كاتي، له لايه ن نانه واكانه وه، خه به رمان زاني كه ياروي سه رباز له كه مينايه بو تانيا، تاقيبي ده كات، هه موو هاوارمان لي به رز بووه وه، ئيدي ژيان به لاي ئيمه وه بوو به

ئەزمونىڭى سەيرى عەنتىكە، تەنانەت ھەستمان بەو ھەنەكرد، كە سەرىپەرشىتیارەكەمان
چۆن سوودى لەم ھارپوژانەى مە بىنى بوو. پوژانە ھەویرى لەسەر گەیاندىبووینە چوار
پوود (پوود: شازدە كیلۆ) وادىاربوو لەكار ماندوو نەدەبووین، بە درىژایی پوژ،
ناوى تانىمان بەسەر زارەو ھەبوو، بە تاسەيەكى نائاسايیەو، بەيانىان چاوەروانمان
دەكرد. ھەندىجار كە دەھات وامان ھەستدەكرد، تانىايەكى دىكەيە، جياواز لە تانىاكەى
جاران.

لى، ئىمە باسى گرەوھەكەمان بو نەكردبوو، ھىچ پرسىيارىكمان لىنەدەكرد، بەھەمان
شىۋازى نەرم و مېھربان رەفتار و مامەلەمان لەگەلىا دەكرد. بەلام شتىكى تازەمان
بەرانبەر بە تانيا لەدل و دەرووندا پەيدا بوو، شتىكى جيا لەو ھەستەى كە جاران
دەربارەى تانيا ھەمان بوو-- ئەو شتە تازەيە، كونجكاوى و لاپرەسەنيەكى سارد و
تىژ، وەكو تيغى پولا بوو..

پوژىك، سەرىپەرشىتیارەكەمان بەدەم دەستپىكى كارەو ھەگوتى:

- كورپىنە، ئەمرو دوا پوژى گرەوھەكەيە.

ئىمە بەمەمان دەزانی، پىويست بەو نەبوو، بىرمان بخرىتەو. بەلام وىپرای ئەوھش
ھەموو راجفرىن. سەرىپەرشىتیارەكەمان پىشنىازى كرد:--چاودىرى بكن... تۆزىكى دى
دیت!

يەككىمان، بە پراوژىكى كەسەردار گوتى:

- مەرج نىيە ئەوھى دەگوترى راست بى!

دووبارە، گەنگەشەيەكى تووند دەستى پىكرد. لەم پوژەدا، ئەنجام پادەى پاكى ئەو
ئامانەمان بۆبەدىاردەكەوئىت، كە ھەموو دار و نەدارى خومان تىخستوو. ئەو بەيانىە،
لەناكاواو بو جارى يەكەم زانىمان ، كەچ قومارىكى گەورەمان كردوو، تاقىكردنەوھى

بتهکه مان، بۆ ههتا ههتا یه له بهرچاومانى خست، ورد وخاشى کرد. به دريژايى ئه و
رۆژانه ده مان بيست که يارۆى سه رباز به جدى له دووى تانيايه و تاقيبي ده کات، لى
ئيمه قهت له تانيا مان نه ده پرسى ئاخۆ شتى وا هه يه يان نا. ئه ويش وه کو جار ان،
هه موو به يانييه ک بۆ کوليچه و چۆره کان ده هات، هه مان تانياکه ي جار ان بوو،
نه گۆر ابوو. ئه و رۆژه ش گويمان به دهنگى زرينگايه وه:

- زندانيان! هاتووم..

رېگه مان بۆ کرده وه که وه ژوور بکه وي، که وه ژوور که وت، به پيچه وانه ي جار انه وه،
به وپه رى بيدهنگى پيشوازي مان کرد، به خيسه وه ته مه شامان ده کرد، نه مان ده زانى چى
پى بليين، چى لى بپرسين. به کۆمه ل، مات وخامۆش له به رده ميا وه ستاين. له ناکاوا
سه يرمان کرد رهنگى زهرد هه لگه را، به نيگه رانى چاوى تيپر ين. له جيى خوى لاقه ولاقى
ده کرد. ئه و جا به دهنگى تاساو پرسى:- بۆ چه په ساون، چيتانه...

سه ره پهرشتياره که مان (وه ستاکه مان) به راويژيکى تووره ئه م پرسياره ي کرد، چاوى
برييه دوور چاوانى تانيا وگوتى:- ئه دى تو چيته؟

-- من چيمه؟

- هيچ...

- که واته، کوا به په له کوليچه کانم ويدهن..

پيشتر قهت په له ي لينه ده کردين.

سه ره پهرشتياره که مان (وه ستاکه مان)، به کاوه خو، بيئه وه ي چاو له روخسارى تانيا
بگوازيته وه، گوتى:- په له ت نه بى هيشتا زووه!

بله ز وه رسوورايه وه و، له ده رگا که وه وه ده رکه وت..

سەرپەرشتیارهکه مان دەستی دایه پارۆکه، پرووی کرده فرنهکه، به ئارامی گوتی:

- تهواو، شتهکه ساغ بووهوه، یارۆی سهرباز کاری خۆی کرد.. ئەو زۆله گرهوی خۆی بردهوه!..

هه موو، به سستی وهکو پهزان، به دەم پالە پهستۆوه، بۆلای میزهکه چووین، مات و خامۆش له دهوری دانیشتین و ئەوجا به بیتاقهتی کهوتینه کارکردن.

له ناکاوا یه کێکمان گوتی: - له وهیه..

سەرپەرشتیارهکه مان (وهستا که مان) هاواریکرد: - دەمت داخه. ئەو بابته تهواو!

دهمانزانی پیاویکی زیرهکه، له هه موومان زیرهکتر بوو. به هاوار کردنه کهیدا، بۆمان ده رکهوت، که یارۆی سهرباز گرهوه که ی بردووه ته وه... هه ستمان به نیگه رانی و زه بوونی کرد..

که زهنگی سهعات دوو- کاتی فراڤین - لێی دا، یارۆی سهرباز هات بۆلامان، وهکو هه میشه، پاک و خاوین، پۆشته و پهرداخ خۆی به پهله پیتکه دهته کاند، وهکو هه میشه چاوی له دوور چاومان ده بری، هه ستمان به نیگه رانییه کی زۆر ده کرد. به خۆرانا نه وه گوتی:

- ئی به ریزینه، ده تانه وی پیتانی نیشان بدهم که بابایه کی سهرباز ده توانیت چی بکات؟ بچنه لای راره وه که وهو له درزی ته خته کانه وه ته مه شا بکه ن... حالی عه رزم هه ن؟

چووین بۆ راره وه که، به سه ر یه کا که له که بووین، چاومان ده نا به درزی ته خته که وه، که ده یروانیه سه ر هه وشه و مه یدانه که. زۆری نه برد.. که تانیا به ههنگاوی هه پراو و نیگای نیگه رانه وه هات بۆ مه یدانه که، به سه ر قۆرتین به فری تواوه و چلپاوه وه ده په رپییه وهو خۆی به ده رگای ژیرزه مینه که دا کرد وله چاو ون بوو. ئەوسا یارۆی سهرباز هه ستاو به دەم فیکه لیدانه وه، به دەم سمیل بادانه وه، هه ردوو دهستی له

گیرفانه کانی نابوون، باران دهباری، له درزی دیواره ته خته که وه، ده مانبینی، چون دلویه بارانی درشت، به سهر چالاه پر ئاوه کانداه باری. رۆژیکی نمناک و زور سارد بوو، به فری سهربانه کان خاو ده بوونه وه، به فری سهر ئهرز خال خال، لیره وله وی ده چوونه وه.. چاوه روانی له و راره وه سارده دا زور زحمهت بوو..

یاروی سهرباز یه که م که س بوو که له ژیر خانه که هاته ده ری. به کاوه خو به حه وشه مهیدانه که دا ری ده کرد، سمیلی ده جولاند و ده سته کانی وه کو هه میسه له گیرفانه کانیدا بوون.

پاشان تانیاله ژیر خانه که هاته ده ری.. چاوه کانی.. چاوه کانی پر شنگی شادی و خوشیان لیده بووه وه. بزه یه کی شیرین به سهر لیویه وه بوو، که ری ده کرد، لاقه کانی وه کو ئه وه ی به دم خه وه ره ری بکات، تیک ده ئالان، به لادا ده هات..

ئه وه مان زور له بهر گران بوو. هه موومان به که ره تی به ره وه ده رگا که تاومان دا، چوون بو مهیدانه که، لی که وتینه فیکه وه ها.

که ئیمه ی به و حاله وه بینی له ترسا دلی داخورپا، وه کو بت له جیی خوی ره ق راره سته، هه ردووی پای له گولویکی پیسا نقووم بوون. ده ورمان دا، ئیدی به ده مرپیژی جنیو و قسه ی ناشیرین و گورانی بیپه رده دامان بیژت.

به کاوه خو ئه و کاره مان کرد، ده مانزانی به هیچ جور ناتیوانی خوی ده رباز بکات و ده توانین به که یفی دلی خومان گالته ی پیبکه یین. لیمان نه دا. له ناوه ندماندا وه سته بوو، سه ری به م لاو به ولادا وه رده گتیرا، گویی له سخیف و جنیوه کانمان ده گرت. ئیدی به وپه ری دلره قی، به وپه ری رکونی و بوغزنی، به وپه ری دل پیسی و بوغزنی دامان گرتته وه.

رەنگ بە پروپەئەت، رەنگى مردووى لىنىشت، چاۋە شىنەكانى كە تۈزى لەۋەپىش
پىرىشكى خۇشپىيان لىدەبوۋە، ئەبلەق بوون، ھانكەھانكى پىكەوت. لىۋەكانى تەتەلەيان
دەكرد و پەيتاپەيتا دەلەرزىن.

ئىمە دەورمان دابو، رقى خۇمان بەسەريا دادەباراند--خىانەتى لى نەكردبووين، فىلى
لى نەكردبووين؟ ئەو ھى ئىمە بو، ھەموو سۆزىكى خۇمان بەو بەخشى بو،
ھەرچەندە ئەو سۆزانە لە باشتىن حالەتدا، جگە لە سەدەقەى سۈۋالەرىكى نەدار،
نەيدەكردە ھىچى دى، ئىمە بىست و شەش كەس بووين و ئەو يەك كەس بو، چەند
سەرمان دىنا وسەرمان دەبرد، زەينى كویرمان لەسەر ئازارىكى ئەۋەندە تىژ
نەدەگىرسايەۋە كە ھاوتاي تاوانەكەى ئەو بىت! تەحا كەپىمان كرد، ئەۋەى ئىمە پىمان
كرد، بخرايە سەر نان سەگ بۆنى پىۋە نەدەكرد!.. فزەى لىۋە نەھات، بە نىگايەكى پىر
ترسەۋە لىمان مۆر دەبوۋە، سەراپاي ۋەكو بى ناو ئاۋ دەلەرزى..

پىكەنن، ۋەرىن، مېراندەمان... خەلكانىكى دىكەش بەشدارىيان كىرىن... يەكىكىمان ئاسىنى
كراسەكەى تانىاي راتەكاند..

لەناكاۋا، گر لە چاۋانى بوۋەۋە، بە ئەسپاي دەستى ھەلېرى تا قزى چاك بكاتەۋە،
بەدەنگىكى بەرن، بەلام بە راۋىژىكى ئارام، رۋوبەروۋى ھەموومان گوتى:

- ئىى زندانىانى كلۆل!...

رىك بەرەورۋوى مە ھات، ۋەكو ئەۋەى ھەر بەشەر نەبىن، ۋەكو ئەۋەى لە رىگايا
نەۋەستابىن. لە راستى دا ئەۋە كىرىە كارىك شتاقمان نەۋىرىن رىگاي لىبىگرىن.

پاش ئەۋەى لە بازەكەمان دەرباز بو، بەدەنگىكى بەرن، بە بىئەۋەى ئاورمان
لىداتەۋە، بە راۋىژىكى تەژى تانوت و بىباكى، لەسەرى رۋىي:

- كە دېندە و ھوقىن، لە گەلە بەرازىكى گلاۋ دەچن..

ئەوجا، راستە وراست، سەربەرز بە جوانى خۆيەوہ پۆيى.

ئىمە، لەناوہندى مەيدانەكەدا، لەناو قور و حەرياندا، لەبەر بارانەكە و لەژىر ئاسمانە لىل
و ھەورينەكەدا ماينەوہ..

بەبىتاقەتى، پى و پى بۆ ژىرزەمىنە بەردىنە نمناكەكەمان زقړينەوہ. ئىدى ھەتاو وەكو
ھەمىشە لە پەنجەرەكەوہ نەدەھاتە ژوورەوہ، تانىاش دابرا و چىتر نەدەھات..

۱۸۹۹

سەرچاوہ: ماكسىم غوركى / المؤلفات المختارة فى ۶ مجلدات، المجلد ۳، اقايسىص /
ترجمة المحامى سهيل ايوب، دار (رادوغا) مؤسكو ۱۹۸۸ .

كونوقالوف

لهكاتيكا چاوم به ستوونى رۆژنامهكهدا دهگيڤرا، نيگام لهسهرناوى كونوقالوف گيرسايهوه، ناوهكه سهرنجى پراگيشام، لهژير ناوهكهدا ئەمەم خویندهوه:

"دويشهو، له سالولى ژماره سيى زندانى ناوچهبيدا، پياويكى " موروم "ى چل ساله بهنيوى ئەلكسندر ئيقانوفىچ كونوقالوف، خوى به لوولهى دووكهلكيشى سوپاكهوه ههلواسى بوو وخوى خنكاندبوو، ئەم پياوه ماوهيهك لهوهپيش، لهشارى " بسكوف " دا بههوى ئاوارهيى و ويلگهرييهوه گيرابوو و دهگهه كۆمهليك گيراوى ديدا بو زید و زاگهى خوى نيردرابووهوه. به گويرهى قسهى بهريوهبه ر وكاربهدهستانى زندان، كونوقالوف، پياويكى ئارام وبيوهى وگوشهگير بوو، سهدهمى خوكوژييهكهى، بهگويرهى راپورتى پزيشكى زندانهكه، رهشيبينى و ئەسپهكى (ماخوليا) ميشك بووه."

كه ئەو ههواله كورتهم خویندهوه ليپرام بههه ر شيوهيهك بووه، سهدهمى(هۆ) خوكوژييهكهى ئەم پياوه گوشهگيرو بيوهيه كهميك روونتر بكهمهوه. من " كونوقالوف " م دهناسى، ههق و ئينساف وايدهخواست كه دهربارهى وى بيدهنگ نهيم. گهنجيكى زور چاك بوو، پياوى واچاك له دنياا زور كه م بوو.

من تهمهنم ههژده سالان بوو كه كونوقالوفم ناسى و ئاشنايه تيم لهگهه ليا پهيدا كرد، له نانهواخانهيهكا، دهسيارى شاتر بووم. شاترهكه سهربازيكى خانه نشين بوو، سهربازى جوق وموزيكا بوو، بهردهوام قودكاي دهخواردوهو زورجار ههويرهكهى خراپ دهكرد. كه مهست دهبوو، بهدهم موزيكاى ليدهدا و، ههرشتيكى له بهردهست بوايه به قامكان لى دهاو جوړهها رپتمى دهردينا. ههركاتى خاوهن نانهواخانهكه، لهسه ر خراپ بوونى ههويرهكه، يان ئاماده نهبوونى بهيانيانى نانهكه، توورپه بايه، كونوقالوف، خوى نهدهما، توورپه دهبوو، ههزار و يهك جنپوى سهربه كولهكى دها و ئەوهى بهروويا دهدايهوه كه ئەم بابايهكى سازقانى بههرمهنده.

سمیله دریژ و سووره کانی بۆ سهروهه بادهدا، لیوه ئهستوره کانی، که خویا (دیار) نه بوو چما ههمیشه تهر بوون، کو ده کرده وه و هاواری ده کرد:

- ههیره کهم ترشاوه؟ نانه که سوتاووه؟ باش نه برژاوه، خاوه! به جیر و به جهه نه م، که متیاری چاوچه پ و خیل! ئاخر من بۆ ئه م کاره دروست بووم، ئه مه ئیشی منه؟! ریامه خو ت و کاره که ت. من سازقانم. تیگه یشتی؟ پرووی زه مانه رهش بی، ئه گهر که مانچه ژهن له وی نه با من که مانم ده ژن، ئه گهر زورناژهن دیار نه با، من زورنام ده ژهند، ئه گهر شه پیوری خراپ بوایه، جگه له من کوپ نه بوو، ریکی بخاته وه، من! توم - تارا - توم - توم، من ئه مه م، تو دیهاتیه کی کوپله ی هه ی نه گبه تی مالویران! کوا، هه قه که م بده با برۆم! من له گه ل پیایوی وه ک تودا کار ناکه م!

خاوه نی نانه واخانه که، که پیایوی قه له وی خاو و خلیچک بوو، دوولاقی کورتی هه لاوساوی هه بوو، ده م و چاویکی ژنانه ی هه بوو، دوو چاوی رهنگ جیاوازی هه بوو، هه ردوو لاقی به عاریدیدا ده کوتان، ورگی ده که وته سه ما و به ده نگی به رز هاواریده کرد:

- خراپکار، نمه ک به حه رام، دز، بی دین، یه هودای مه سیح فرۆش!

ئه وسا، قامکه کورته کانی بلاوده کردنه وه، دهستی بۆ ئاسمان به رزده کرده وه و به ده نگی تیژ هاواری ده کرد:

- ده ته وی به ناوی یاخی بوون و سه ریچی یه وه رادهستی پۆلیست بکه م؟

- من، خزمه تکاری تزار و نیشتمانم، من رادهستی پۆلیس ده که ی؟

یاروی سه رباز، به ده م ئه و قسانه وه، به ره ولای خودان نانه واخانه که ده پوی و کوله مستی ده گوشی و ده یویست په لاماری بدات. خودان نانه واخانه که ش، هانکه هانکی پیکه وتبوو، به تووره یی تفی به هه ر چوار نگالی خویدا فری دهاو له دووکانه که وه در ده که وت، جگه له وه هیه کاریکی دیکه ی له ده ست نه ده هات، چونکه وه رزی

ھاوین بوو وله دەور و بەری ڤولگادا، شاتر و نانه وای باش به ئاسانی دەست نەدەکەوت.

ئەم بەزمە، تەقربەن ھەموو ڤۆژیک دووبارە دەبوو ھو. یارۆی سەرباز دەخواردو ھو، ھەویرەکە دەترشا و لە کەلک دەکەوت، سروودی عەسکەری و ئاوازی ڤالاس، خۆی گوتەنی (نمرە) ی جۆراوجۆری لیدەدا. خودان نانه و ناخەنەکە ددانی بە چیرەو ھو دەبرد، خۆینی جگەری خۆی دەخواردو ھو. ئیدی لەو بەینەدا من زۆر زەرەرمەند بووم، دەبوایە ئیشی دوو نەفەر بکەم.

ڤۆژیک خودان نانه و ناخەنەکە و یارۆی شاتر، ئەم بەزمەیان بوو، زۆرم پێخۆش بوو. ئەرباب (خاوەن) کە لە خۆشیا بسکە ی سمیلێ دەھات و نیگای سەرکەوتن بە چاوانییەو ھو دیاربوو، بزەییەکی فیلبازانە لەسەر لیتوی نەخش بوو بوو، بەخۆ و نانه وایەکەو ھو خۆی بەژووردا کرد و ڤوویکردە سەربازەکە و گوتی:

– دە ی سەرباز، لیتوت و یک بینەو ھو و مارشیتی عەسکەریمان بۆ لیدە!

سەربازەکە، کە لەسەر تەشپیلۆکە یەک ھەویر ڤاکشابوو، وەکو ھەمیشە مەست بوو، بە ڤوویەکی گرژ ھو گوتی: – چییە دیسان؟!

ئەرباب (خاوەن) بە خۆشحالییەو ھو گوتی: – رابە، بکەو ھەر ی!

سەربازەکە، لاقی لەسەر تەشتە ھەویرەکە ھینا خوار ی و بە نیگەرانییەو ھو پرس ی: – – بۆ کو ی؟

– کویت بە دلە بۆ ئەو ی...

سەربازەکە ھاواریکرد: – یانی چی؟

– یانی ئیدی من پێویستم بە تۆ نییە. پارە ی خۆت و ھەر بگرە و بۆ کو ی دەڤو ی بڤو!..

سەربازەكە، كەبە حیسابی خۆی داشی بەسەر ئەربابدا سوار بوو و دەیزانی كەبە ئاسانی شاتری دەستناكەوئ، بەبی ئەم كارەكەى دەوہستی وپەكى دەكەوئیت، ھەمیشە خۆی بەسەر ئەربابدا دەنواند، كە گوئی لەو قسەییەى ئەرباب بوو، كەمیک وەخۆ ھاتەوہ و نەشە بەریدا، و دەیزانی بەو ئاسانیە كاری دەستناكەوئیت، بە تاییەتى كە شارەزاییەكى ئەوتۆی لەكاری نانەوايیدا نەبوو.

بە نینگەرانییەوہ ھەستایە سەرپئ و گوتی: -نا، سووہت دەكەى..

- سووہتەتى چى. بو دەرەوہ، دەى خیرا.

- برۆم؟

- برۆ وەوہت بەرد لە شوئنت.

سەربازەكە، بە كەسەرەوہ سەرى لەقاند و گوتی:

_ یانى دەتەوئ دەرم بكەیت، دواى ئەوہى ھەموو خوئنت مژیم، ئیستا دەتەوئ وەدەرم بنەیت، وەلا ئافەرین جالجالۆكە!

ئەرباب، ھاروژا، ھاواریکرد: _ من جالجالۆكەم؟

لەكاتیكا، بە لارەلار بەرەو دەرگاكە دەرپۆی، گوتی:

- بەلى تو جالجالۆكەى خوئنمژى، زەرووئیت و ئەولاتریش.

ئەرباب، لە دواى ئەوہوہ، قاقایەكى خوئشالی تەوسامیزى لیدا، چاوەكانى پرشنگى خوئشالیان لیدەبووہوہ، گوتی:

- برۆ، لەكوئ كار پەیدا دەكەى، پەیدای بكە! بەجۆریكم باسكردووئیت ئەگەر بە خوئرايش كار بكەى كەس رات ناگرئیت..

لیم پرسی: - شاتر و نانه‌وای تازه‌ت به‌کری گرتووہ؟

- ئہری، ئہم شاترہ تازہیہ، کونہ‌کارہ، شارہزا و ئازموودہیہ، کاتی خوی دستیاری من بوو. پیاویکی پیاوانہیہ، بہقہد کیشی خوی ئالتون دینی. بہلام ئہویش ئہہلی خواردنہ‌وہیہ! بہلام ئالوودہ نییہ. ہہرکہ کہوتہ‌کار، تا سی چوار مانگان ناوہستیتہ‌وہ، کہ ملی بہکارہوہ نا، ئیدی بہ ئاسانی ناوہستیتہ‌وہ، نہ دہخہوی، نہ ئیسراحت دہکات، نہ داوای کری دہکات. بہدہم کارکردنہ‌وہ گورانی دہچری، دہنگ و ئاوازیکی ہہیہ، کار لہ دلی بہردیش دہکات.. کہلہ گورانی و سترانان تیر دہبی، ئیدی مل بہ خواردنہ‌وہ دہنیت. خودان نانه‌واخانہ کہ ئاہیکی ہہلکیشا و لہرووی نائومیدیہ‌وہ سہریکی لہقاند:

- کہ دہست بہ خواردنہ‌وہ دہکات، ئیدی کورم دہوی جلہوی بگریت. ئہوہندہ دہخواتہ‌وہ تا یا نہخوش دہکہوی، یا لہ پهل وپو دہکہویت.. ہہنگی لہ تہریقی و شہرمہ‌زاریدا، وہکو جنوکہی لہ بسمیلا ہہلاتوو، لہ حہوت کونان خوی دہشاریتہ‌وہ.. ئہوہتا، بہسہر باسی خویدا ہات، ہا ساشا ہاتیت؟

دہنگیکی بتہو لہبہر دہرگا کہوہ بہرسقی دایہ‌وہ: - بہلی، ہاتم!

پیاویکی بالابہرزی، ناوشان پانی، تہمہن نزیکہی سی سالان، شانی بہلا شپیانہی دہرگا کہوہ دابوو. بہ جل و بہرگہ کہیا، لہ خیلی لات ولہویران دہچوو، بہ رہنگ و پوخسار سلاقی ئہسل بوو، کراسیکی کہتانی سوورباوی لہبہردا بوو کہ تا حہزکہی شر و شہپرپو وچلکن وپلکن بوو، پانتولیکی کہتانی زبری دہلی لہ پیدا بوو، جووتی پیلای سہیری لہ پیدا بوو، یہکیکیان گالوشیکی (پیلای لاسٹیک) دراو بوو، دووہمیان کونہ پیلایکی چہرم بوو. قژہ زہردہکہی گف بوو بووہوہ، پر بوو لہ ئاردہدار و پووشکہ، ردینہ زہردہکہشی کہ وہکو باوہشین سینگ و بہرؤکی داپوشی بوو، بہ ہمان شیوہی سہری بوو. لہ چاوہ درشت وکہوہییہ کہکانییہ‌وہ، کہ پوخسارہ دریژکولہ وزہحمہت دیدہکانی روناک دہکردہوہ، پرشنگی میہرہبانی ہہلدہستا. بہلام لیوہ جوانہ رہنگ زہردہکانی، لہژیر سمیلہ زہردہکانییہ‌وہ، بہ ئاستہم

لینک ترزابوون و بزیهه کی کالیان به سهرهوه بوو، له تووایه دهیهوئی له ریگای ئه و بزیهه وه، وهکو که سیک گوناحیکی کردبیت، تهوازی بینیته وه و بلیت: - من ئه مه م که ده مبینن، تکایه پیتان ناخوش نه بیت. لیم مه گرن.

ئه رباب، دهسته کانی هه لگوفت و به میهره بانی له سهراپای بتهوی شاتره تازه که ی روانی و گوتی: - کوا ساشا، وهره ژووری، ئه مه شاگرد و دهستیاره که ته.

به بیدهنگی هاته پیشی، دهسته گه وره و به هیزه کانی، که له دست و پهنجهی پاله وانان دهچوو، به ره و من دریژ کرد. سلومان لیکدی کرد. له سهر تهختیک دانیشته، لاقی دریژ کردن، لییان ورد بووه وه، رپوی کرده ئه رباب و گوتی:

- قاسیلی سیمونوفیچ! دوو دهست کراس و پانتولم، جووتی پیلانو و کلاویکی که تانمبو بکره.

- خه مت نه بی، هه موو شتیکت بو دابین ده که م. کلاومان ههیه، کراس و پانتولیش تا سبهینی ئاماده ده بن، خه مت نه بی من توو ده ناسم، ده زانم چتو پیاویکی، مه ترسه بی دلایت ناکه م. منیش ههست و سوژم ههیه، خویشم کریکار بووم، ده زانم چه و ساندنه وهی خه لکی چه ند خراپه... ئی، ئیدی ئیوه ئیشی خوتان بکه ن، من ده روم.. به دوو قولی ماینه وه.

کونو قالوف، له سهر تهخته که رپونیشته، مات و خاموش، به ده م بزیهه کی کاله وه، چاوی به ده و روبه ری خویدا ده گیرا.

نانه و اخانه که، له ژیرزه مینیکی سه ر به گومه زدا بوو. سی پهنجهره ی هه بوو که له ئاستی شه قامه که نزمتر بوون. روناکی که م و هه واشی هه ر که م بوو. زور پیس و پوخل و نمسار ویه کپارچه تووی ئارد بوو. چه ند ته شتیکدی دریژ و گه وره له پال دیواره که دا بوون. یه کیکیان پر له هه ویری هه لاته و ئاماده بوو، دووهمیان هه ویری

تيا بوو و تا هلبی و سییه میان به تال بوو. تیرۆژه پوناکییه کی کال له په نجه ره کانه وه که وتبووه سهر هه ریه ک له ته شته کان. چهند فهده ئاردیک له دوری ته نووره که، که نزیکه ی سی یه کی دوو کانه که ی داگیر کردبوو، له ئه رزه که دا که وتبوون. داری ئه ستوور ئه ستوور، قرچه قرچ له ناو ته نووره که دا ده سووتان و بلیسه یان لی به رز ده بووه وه سیبه ری گره که به سهر دیواره که وه بییه کانی نانه و اخانه که وه سه مای ده کرد، له تو وایه به بیدهنگی چیرۆکیک ده گیرنه وه.

گومه زه دوو که لای و چلکنه که ی نانه و اخانه که، ده تگوت باره به سه رمانه وه، که پوناکی پۆژ و ئه و گره ی له ته نووره که وه به رز ده بووه وه، تیکه ل به یه ک ده بوون و پوناکیه کی گونگی ئه و تو یان دروست ده کرد که چاوی ماندوو ده کرد. له و په نجه رانه وه که به سهر شه قامه که وه ده کرانه وه، جگه له هه را وزه نا و غه لبه غه لبی خه لکی، ته پ و تو زی دنیا ش ده هاته ژووره وه. کونوقالوف هه موو ئه وانیه ی به چاوی خو ی بینی، ئاهیکی قوولی هه لکیشا و به پراویژیکی خه مناک گوتی: - ده میکه لی ره کار ده که ی ت؟

به رسقم دایه وه. هه ردوو کمان به بیدهنگی و ژیرا و ژیر که وتینه ته مه شای یه کدی. ئاهیکی هه لکیشا و گوتی:

- ئه مه زندانه. با بچینه ده ری و له سهر ده که که ی لای ده رگا که دانیشین، چ ده لئی؟!

چووینه ده ره وه، له سهر سه کوکه پونیشتین.

- پیاو ده توانی لی ره دا، هه ناسه یه ک بدات. من ماوه یه کم ده وی تا له گه ل ئه م سیاچاله دا پادیم. من نالیم تو بلی! من له ده ریاوه یه کراست بو ئیره هاتووم... من له ده ریای قه زویندا کارم ده کرد، پاره ماسیم ده کرد... و له ناکاوا، له و دنیا به رینه وه، که وتمه ئه م ده خمه ته نگ و تاریکه وه!

به دهم ئەو قسانه وه، ناوبه ناو سهیری دهکردم و بزهییه کی خه مینی به پرودا ده دام. ئەوسا بیدهنگ بوو و کهوته ته مهشای ریواران. شوینه واری خه م و په ژاره، به چاوه شین و گه شه کانیه وه دیار بوو..

ئیواره به ره به ره نزیك ده بووه وه، شه قامه که، جه نجال، پر هه را وزه نا، به غه لبه غه لب و ژاوه ژاو، ته پ و توژ هه مه پرسه، گه رما، هه ناسه ی سوار ده کرد، سییه ری خانووه کان که و تبووه سه ر شوسته و جاده کان. کونوقالوف، پشتی به دیواره که وه دابوو و دهسته کانی نابوونه سه ر سینگى و به قامه کانی نه وازشتی ردینه ئاوریشمینه که ی ده کرد. ژیرا و ژیر ته مهشایه کی پوخساره درێژکۆله و زه رده که م کرد و له دلی خودا گوتم: "چتو مروڤیکه. لی زاتم نه کرد سه ری قسانی له گه لدا دابمه زرینم، چونکه یه که م وه ستام بوو و دووه م جوړه ریژ و هه یبه تیکی تیا بوو.

سى لۆچی باریک به سه ر هه نیه یه وه بوون. ناوبه ناو دیار نه ده مان. زورم هه ز ده کرد، بزاتم که ئەم پیاوه بیر له چی ده کاته وه. ئاقیبه ت خو ی هاته قسان و پیی گوتم:

- با برۆین، وهختی کاره. تو ته شتی دووه م بشیله و من کار له سییه مدا ده که م.

دوای ئەوه ی ته شتی هه ویرمان ئاماده کرد و ته شتیکی دیکه مان شیلا، دانیشتن تا چایه ک بخوینه وه. کونوقالوف، دهستی به بهرکیا کرد و گوتی: - خوینه واریت هه یه؟ ئاده ی ئەمه م بو بخوینه وه.

پارچه کاغه زیکی چرچ ولۆچ و چلکنی دامی. دهستم به خویندنه وه ی کرد:

" ساشای ئازیزم،

له دووره وه سلوات لیبی، ماچت ده که م. من حال م زور خراپه، دل م ته نگه، له ژیان وه ره زم، باوه ر ناکه م تا ئەو پوژهی که له گه ل تو دا ده روم و ئیدی پیکفه ده ژین، هه لبکه م! هه رچه نده له هه وه له وه هه زم له م ژیا نه نه حله تیه ده کرد، لی هه نوو که ته واو

لىي بىزار و وەرپەزم. تۆ زۆرچاك سەدەمى ئەمە دەزانىت، منىش وەختايەك ناسياويم لەگەل تۆدا پەيدا كرد، بەرەبەرە پەيم بەو بەرد كە كەوتومەتە چ گىژاويكەو. تەكا دەكەم زوو زوو نامەم بۆ قىرئ بكە، بەتاسەى ھەوالتەوھەم. جارى خودا حافىز، بەلام خوداحافىزى يەكجارەكى نا، ئەى ريشنە ئازىزەكەى دلّم! ھەرچەندە تۆى بەران، بىئەوھى خوداحافىزى لەمن بكەى رۆيشتى. بەلام گلەبىت لىناكەم، دەى ئەمە گرىنگ نىيە، من ھەمىشە لەگەل تۆدا خۆشحال بووم، ئەوھندەى لەگەل تۆدا خۆشحال بووم، لەگەل كەسى دىدا ئەوھندە خۆشحال نەبووم. من قەت چاكەى تۆ لەبىر ناكەم. ساشاگان، ناتوانى ھەولئىكم بۆ بەدى كە ئازادم بكن. كچان بە تۆيان گوتوو، كەئەگەر ئازاد بىم دەستبەردارت دەبم. بەلام ئەو قسانە درۆن، ئىفتران. ئەگەر ئەو چاكەيەت لەگەل كەردبام، دواى ئازاد بوون وەكو سەگى وەفادار دووت دەكەوتم، لىت نەدەبوومەو، لەگەلت دەژيام. ئەو كارە بۆتۆ ئاسانە بەلام بۆمن قورسە. ھەركاتى تۆ دەھاتىە لام، من بۆحالى خۆم، بۆ ژيانى خۆم دەگرىام، لى ھىچ جارى دەردى دلى خۆم بۆ ھەلنەدەرشتى. خوداحافىز، دلسۆزت كاپىتولينا. "

كونوئالوف، نامەكەى لىوەرگرتەو، بەدەستىك نامەكەى ئەم دىو وئەودىو دەكرد، بە دەستەكەى دىكەى و، بەدەم پامانەو، گەمەى بە ردىنى دەكرد. لىي پرسىم: - نووسىن بەلەدى؟

- بەلى.

- ئەدى مەرەكەبت ھەيە؟

- ھەمە...

- كەواتە نامەيەكى بۆ بنووسە، دەينووسىت؟ رەنگە وابزانى من كەسىكى خويىرى و بى ئەمەكم -- بە خەيالى خوى فەرامۆشم كەردوو... ئا بنووسە.

- دەینوووسم. بەلام ئەم ئاڤرەتە کئیە؟

- ئاڤرەتیکی پوسپیە. ئەدی نابینی باسی قەحیپەخانە دەکات، داوا دەکات پزگاری بکەم! ئەگەر من بەلین بە پۆلیس بدەم کە دەیخوازم، زەماوەندی دەگەل دەکەم، هەنگی ناسنامەکە دەدەنەووە و کارتەکە لێ وەر دەگرن و یەکسەر ئازاد دەبیت. تیگە یشتی؟

لە زەرفی نیو سەعاتدا، نامە یەکی گەرم و گور و پر سۆزم بو نووسی.

کونوڤالوف، بە بیتاقەتیەووە گوتی:

- دەی باشە بۆمی بخوینەووە، بابزانم چیت نووسیووە؟

بەمجۆرە دەستم بە خویندەووەی نامەکە کرد:

" گیانەکەم کاپا،

وا خەیاڵ نەکە ی من کەسیکی سپلەم و تۆم فەرامۆش کردووە. نا، من تۆم لەبیر نەکردووە، بەلام هەرچی پارە و پولیکم هەبوو، هەر هەموویم خەرجی خواردنەووە کرد. هەنووکە دووبارە دەستم بە کار کردووەتەووە. سبەینی سلفە یەک لە ئەرباب (خودان کار) وەر دەگرم و دەینیرم بو فیلیپ و پی دەلیم ئازادت بکات. پارە ی بلیتی ریگات بو دەنیرم کە پی بیت بو ئیره. جارێ خودا حافیز.

دلسۆزت، ئالکساندر "

کونوڤالوف، پشت گوئی خوراند و گوتی:

- هم! نووسەر نیت، باشت نەنووسیووە! نامەکەت نە سۆز بزوین و پر هەستە، نە گریان ئامیز و روندک ریژ. ئەمە جگە لەوە ی من داوام لیکردبوویت چەند جنیویکی مزری تیا بەمن بدەیت و بە هیچ جۆری ئەو ت نەکردووە..

- باشە بۆچی جنیو بدەم؟

- بۆئەو دەی بزانییت، که من خه جالەتی ئەوم و، دەزانم که چەند دەرھەق بەو که مەتەر خەم بووم وچ رەفتاریکی خراپم لەگەڵ کردوو. لەبەر ئەو جینیوم بدەیه. نامەکی تو زۆر وشکە، لەتۆوا یە نوکی وشکە، یەک دوو دلۆپە پوندکی گەرەکه!

چارم نەبوو، دەبوا یە یەک دوو فرمیسی بەسەردا بکەم. ئەو شەم سەرکەوتوو ئەو ئەنجام دا. کونوقالوق، ئاسوودە بوو. دەستی نایە سەر شانم، بە سۆزەو گوتی:

- ئیستا زۆرباش بوو، دەست خۆش، مەمنوونم! لە کورپکی باش دەچیت. وا خەیاڵ دەکەم، دکارین پیکفە بسازین.

هیچ گومانیکم لەو بۆچوونە ی نەبوو. داوام لیکرد باسی کاپیتولینام بۆبکات.

گوتی: - کاپیتولینا؟ کچۆلە یەکی مندالکارە. زۆر خەمین و پەژموردە یە، خەلکی قیاتکایە. کچی کابرایەکی بازرگان بوو. ئیدی گومرا کراوو لە ری دەرچوو و پۆژبە پۆژ زیاتر لە زەلکاوی نەنگ و شەرمە زاریدا پۆچوو و ئەنجام ری کەوتوو تە فاحیشە خانە... که یە کەمجار دیتم، سەیرم کرد زۆر مندالە، هەر مندالی مندالە، لە دلی خۆدا گوتم: "خودایا، چۆن دەشییت، ئەم مندالە بییت بە فاحیشە؟" بەهەر حال ئاشنایە تیمان پەیدا کرد، گریا. پیمگوت: "دل، لە دل مەدە، سەبریکم لیبگرە، نەمرم لیترە دەرت دینم. سەبرۆکە یە کم لیبگرە." "هەموو ئامادە کاریبە کم کرد. لی شەویکیان قۆدکایەکی زۆرم خواردوو، بەیانی کە چاوم کردوو، خۆم لە هەشتەرخان بینیه وە. پاشان لیترە گیرسام وە. ئیدی گەنجیک چوو بوو لای و هەوالی منی لەو گەنجە پرسی بوو و هەر بەویدا ئەم نامە یە ی بۆ ناردبووم.

لیم پرسی: - ئی ئیستا بەتەمای چیت -- دەتەوی بیخووزیت؟

- من و ژن هینان؟ منیک که هەمیشە مەست و سەرخۆشم. لەکوئ مدارای ژن و مندالم پیدە کریت؟ هەر ئەو نەدی بۆ دەکەم تا ئازاد بکری و پاشان بۆ کوئ دەپوات با

بروات. ئیدی شوینیک بو خوی ددۆزیتتهوه، له وهشه بوخویی بیت به به شه ریکی ریزدار.

- به لام ئەو گه ره کییه له گه ل تۆدا بژی.

- نا، ته نیا خوی شیرین ده کات. ژنان هه موویان واهین، من چاکیان دهناسم. مامه له و به رخوردم له گه ل زۆریان هه بووه. ته نانه تیه کیک له وانه ژنی کابرایه کی بازرگان بوو. ئەو کاته من له سیرکی کدا ئەسپه وان و مه یته ر بووم، که چاوی پیم که وت گوتی: " وهره ببه به عاره بانچی من! " من له سیرک بیزار بوو بووم، خواخوای کاریک بووم، پیشنیازه کهیم قه بوول کرد و دوا ی که وتم، به ره به ره که وته مجامه له و نه وازشم. مال و خانوویه کی گه وره یان هه بوو، ئەسپیان هه بوو، خزمه تکار و نوکه ریان هه بوو، وه کو ئەشراف و خانه دانان ده ژیان. میرده که ی وه کو ئەربابه که ی له مه ر ئیمه، کابرایه کی کورته بالای قه له و بوو، به لام خوی به ژن زراکی چالاک و چاپووک، گه رم و گور وه کو پیشیله. که له هه میزی ده گرتم و لیوی ده مژیم، خه ریک بوو گرم ده گرت، وه کو ئەوه بوو، پشکوی ئاگر بخاته دلێ پیاوه وه. سه راپام ده که وته له رزین. ترس دایده گرتم. که پیاوی ماچ ده کرد، ده گریا، هینده به تووندی هه نسکی هه لده دا، شانەکانی وه کو بیشکه ده هه ژان. لیم ده پرسی: " فیروچکا چیه؟! " وه لامی ده دامه وه: " ساشا، تۆ وه کو مندالی، هه یچ شتیک نازانی. " ژنیکی باش بوو، راستی ده کرد که ده یگوت من هه یچ نازانم... به خۆم دان به و راستیه دا دهنه م که زۆر که وده نم. گه وجم، که رم، به خۆم ئەوه ده زانم. نازانم چ ده که م، بو ده یکه م، نازانم چۆن بژیم!

کونوقالوف، لیرده دا هه لوه سته یه کی کرد. چاوه درشته کانی برینه من، پرشنگیک له چاوانی ده بووه وه که خویا نه بوو له ترسایه یان له دوو دلێ و نیگه رانییه، ئەو پرشنگه، شه قلیکی خه مینی به روخساری ده به خشی و هینده ی دی جوانتری دهنواند..

لیم پرسی: - ئی، ئاقیبه تی کاره که ت ده گه ل ئەو ژنه بازرگانه دا گه ییه کوی؟

- ناوبه‌ناو خه‌م و په‌ژاره‌یه‌کی کوشنده بالی به‌سه‌رما ده‌کیشا، ژیانم له‌به‌ر چاو ده‌که‌وت. ته‌نیایی تیم ده‌ورپوکا، ده‌تگوت ئەم دنیا‌یه جگه‌له من که‌سی دی تیانیه. له‌وکاتانه‌دا رقم له‌هه‌موو شتی‌ک و له‌هه‌موو که‌سی‌ک هه‌لده‌ستا. ئەگه‌ر هه‌موو تیره‌ی به‌شه‌ر به‌به‌رچاومه‌وه بمردبان، به‌خه‌یال‌مدا نه‌ده‌هات. دیاره ئەوه نه‌خۆشی بوو. له‌به‌ر ئەوه خووم دایه باده‌نۆشی و مه‌یگوساری. یه‌که‌مجار که مه‌شروم خوارده‌وه، ده‌گه‌ل ئەودا خواردمه‌وه. ئیدی رۆژیک پیمگوت: " فیرامیخائیلوفنا! مه‌ره‌خه‌سم بکه با برۆم! له‌وه‌ی زیاتر هه‌لناکه‌م! " گوتی: " چۆن؟ ته‌واو لیم تیربووی، تا‌قه‌ت چوو؟ " قاقایه‌کی دزیوی بۆ کرد. گوتم: ' نا، له‌تۆ بیزار نه‌بووم، له‌خۆم بیزار بووم، تا‌قه‌تم له‌خۆم چوو؟ " له‌هه‌وه‌له‌وه لیم حال‌ی نه‌بوو، ته‌نانه‌ت هاواری به‌سه‌را کردم و به‌ر ده‌مپیژی جینیوی دام... به‌لام که به‌ره‌به‌ره له‌مه‌به‌ستم حال‌ی بوو، سه‌ری له‌به‌ر خوی نا وگوتی: " چارچییه، برۆ! " ئەوجا جله‌وی بۆ روندکان به‌ردا. چاوه‌کانی ره‌ش، قژی لول و ره‌ش. هه‌لبه‌ته بازرگان زاده نه‌بوو، به‌لکو له‌مالباتیکی فه‌رمانبه‌ر بوو..

دل‌م به‌حال‌ی ده‌سووتا و رقم له‌خۆم ده‌بووه‌وه. هه‌لبه‌ته بۆ ژنیکی جوانی وه‌کو ئەو زه‌حمه‌ت بوو ده‌گه‌ل می‌ردیکی وه‌هادا بژی و هه‌لبکات. می‌رده‌که‌ی له‌فه‌رده‌یه‌ک ئارد ده‌چوو. ماوه‌یه‌کی زۆر گریا--به‌ره‌به‌ره خوی به‌منه‌وه گرتبوو، من زۆرم ناز ده‌دایه و نه‌وازشم ده‌کرد، هه‌ندیجار باوه‌شم ده‌کردو وه‌کو مندال پامده‌ژهند. خه‌وی لی ده‌که‌وت. به‌دیارییه‌وه داده‌نیشتم و ته‌مه‌شام ده‌کرد. مرۆف به‌نووستووی زۆر جوان ده‌نوینی، چونکه زۆر ساده‌و بی‌فیزه، ته‌نیا هه‌ناسه ده‌دات و ناوبه‌ناو بزهی دیتی و ته‌واو. که هاوینان ده‌چووینه گه‌شت و هاوینه‌هه‌واران، هه‌ندیجار به‌سواری گالیسکه ده‌چووینه گه‌شت و گه‌ران-- له‌کانگای دل‌ه‌وه منی خۆش ده‌ویست، چه‌زیده‌کرد وه‌کو با گالیسکه‌که باژۆم. که ده‌گه‌یشتی‌نه لی‌ره‌ه‌واره‌کان، ئەسه‌په‌که‌مان ده‌به‌سته‌وه‌و خۆمان له‌سه‌یبه‌ری فینکی دره‌خته‌کاندا و له‌عاردی و له‌سه‌ر سه‌وزه گیایه‌که راده‌کشاین. داوای لیده‌کردم سه‌ر بخرمه سه‌ر پانی و ئەویش کتیبی بۆ ده‌خویندمه‌وه‌و به‌ره‌به‌ره به‌ده‌م

گوڭگرتنه وه خه و ده بېردمه وه. چيرۆك و حيكايه تي خوښي بو ده خوښدمه وه، حيكايه تي ئاره زوو بزوين.

يه كيك له و حيكايه تانه ي كه قهت له بېرم ناچيته وه حيكايه تي گراسيمه لال و سه گه كه ببوو. گراسيمه لال، مروڤيكي بيزراو بوو، كهس هزي له چاره ي نه ده كرد. ته نيا سه گه كه ي خوښي ده ويست. هه مووان گالته يان پيډه كرد، پييان راده بوارد، نه ميش هيچي نه ده گوت، سه ري كز ده كرد و په ناي وه بهر سه گه كه ي ده برد. به راستي چيرۆك و حيكايه تيكي به سوئ بوو. گراسيم كويله بوو، روژيك ئاغازني پي ده لئيت: " گراسيم هه ره سه گه كه ت به ره رووباره وه با بخنكي، زور ده وه ري. "

گراسيم روئي، به له ميكي هينا، سه گه كه ي خسته ناوي و به دهم سه ول ليدانه وه كه وته ري. كه له حيكايه ته كه دا ده گه بيه ئيره، ته زوويه ك به سه راپامدا ده هات... له فكران راده چووم: " خودايا! ئاخو چون ده شيت، مروڤيكي ناچار بكرت، تاقه مايه ي خوشحالي و شادي خوئي، به ده ستي خوئي له ناو ببات؟ ئاخو نه مه چ ياسايه كه چ عه داله تي كه؟ " به راستي چيرۆكيكي سه ير بوو! زاده ي ژيان بوو، جوانيه كه ي له وه دا بوو، كه له م دنيايه دا خه لكانتيك هه ن دل به ندي يه ك شت ده بن، بو نمونه دل به ندي سه گيك ده بن، بوچي سه گ؟ له بهر نه وه ي كهس خوښي ناويت جگه له و سه گه. مروڤ به بي خوشه ويستي هه لئناكات، ناژي، ئيدي نه و قيان و خوشه ويستيه هه رچييه ك و هه رچونيك بيت - له بهر ته دا كه دل و روحي پيډراوه، بو خوشه ويستيه... دل و روح بو خوشه ويستي و قيانه..

چيرۆكو حيكايه تي زوري بو ده خوښدمه وه. ژنيكي نازهنين و به به ينهت (نه مه كدار) بوو، تا ئيستاش هه ر به زه يم پييدا ديته وه و دلم به حالي ده سووتی... نه گه ر خوم مه يل لئ نه بوايه، تاخوي داواي نه كردبا، يان ميڤرده كه ي به و په يوه ندييه ماني نه زانيبا به جيم نه ده هيشت. زور ميهره بان بوو، ميهره باني خه سله تي سه ره كي نه و بوو. نه ك هه ر له بهر نه وه ي جار جار دياريبه كي به من ده به خشي، به لكو به ته بييعت دلوقان بوو.

منی ماچ دەکرد، خۆی رادەستم دەکرد، ئیدی ژن بوو وەکو هەر ژنیکی دی، هەندیجار مەندییەکی بەسام دای دەگرت، سەرت لەو هەموو میهرەبانییە دەسورما کە بەسەرتیا دەباراند، هەندیجار دلی دەخویندەمەو، پەیی بە خەیاڵەکانم دەبرد، وەکو دایکیک یان دایەنیک دەیدواندم، لەو کاتانەدا، لەهەنبەر ئەودا هەستم دەکرد مندالیکی پینج سالانەم. ویپرای هەموو ئەمش بەجیم هیشت... خەمینی، خەم و پەژارە، بەرەو شوینیکی رادەکیشام، پیمگوت: " بە دوعا فیرامیخائیلوفنا! بمبوره! " بەرسقی دامەو: " خوات لەگەل ساشا! " ئەوجا ئەم ژنە شیتە قۆلی تا ئانیسک هەلمالیم، قەپیکی بە قۆلما کرد، چی وای نەماوو گوشتەکەیی بپچری، لەزگ بوو پر بە دەم هاوار بکەم - بە سی هەفتە ئەوجا قۆلم چاک بوو. ئیستاش شوینەواری ئەو زامە دیارە.

کونوقالوڤ، باسکە تووند وتۆل و سپی وجوانەکەیی هەلکرد و بە دەم بزەیهکی خەمناکەو و پێشانای منی دا. لە نزیکی ئانیسکیەو شوینەواری زامیکی چون دوو نیوبازنە، دوو نیوبازنە کە تۆزیکیان مابوو بگەنە یەک، دیاربوو. کونوقالوڤ، بە دەم بزەو، تەمەشای دەکردن و سەری دەلهقاند.

- ژنیکی سەیر بوو، دەیگوت: " بۆ یادگاری ئەم مۆرەم پیو ناویت. "

پیشتریش لەمجۆرە حیکایەتانەم بیستبوون. تەقریبەن هەردەربەدەر و ئاوارەیهک، لە رابردوودا دۆستیک و ماشقەیهکی هەبوو کە یان ژنە بازرگان، یان نەجیمزادە بوو و بەهەزاران جۆر سەربوور و حیکایەتی ئەو ئاشقینیه هاتوو تە گێرانەو. ئەو ماشقەیه یان لەلای خۆی کردوو بە کەسایەتیەکی خەیاڵی سەیر کە جۆرەها خەسلەتی هەقەژ و لیکەژی جەستەیی و ئەخلاقیی لەخۆ گرتوو. ئەگەر ئەمڕۆ بە کەسیکی خۆشحال و دلپەش و چاوشینی وەسف بکەن، دەبی چاوەروانی ئەو بکەن کە پاش هەفتەیهک بە میهرەبان و چاوپەش وەسفی بکەن. بەزۆری ئەو دەربەدەر و ئاوارانە بەجۆری وەسفی ماشقەکانی خۆ دەکەن، کە لەجیاتی ئەو لەلای گویگر گەورەیان بکەن، سووک و ریسوایان دەکەن، لەبەرچاوی گویگریان دەخەن.

لى چيروك وحيكايه ته كهى كونوقالوف، جوره حه قيهت وراستگويه كى تيدابوو، هه ندى خالى تيابوون كه پيشتر نه ميبستبوون، بو نمونه وهكو خويندنه وهى كتيب، شوبهاندنى خوى به منداليكى پينج سالان.

من له لاي خومه وه، ئه و ژنه ناسك و نازداره م وينا ده كرد كه له باوه شى ئه مدا نووستوو، سه رى ناوه به سينگه پانه كهى ئه مه وه. ئه م ديمه نه زور جوان له بهرچاوما به رجه سته ده بوو، زياتر له دروستى و راستگويى قسه كانى دنياى ده كردم. رپتمى دهنگه خه مين و نه رمه كهى كونوقالوف، كه بيره وه ريبه كانى رابردووى ده گه ل ئه و ژنه بازرگانه دا ده گيرايه وه، رپتميكى نائاسايى بوو. بابايه كى ده ربه ده ر وسه رگه ردانى راسته قينه هيج كاتيك به و سه نگينييه باسى ژنان و رابواردن له گه ل ژناندا ناكات. به لكو وهكو سه رسه ريبه كى ده م پيسى جنيوفروش باسى ئه و شتانه ده كات.

كونوقالوف، كه ميك ده بيره وه چوو، ئه و جا به راويژيكي پر له نيگه رانى لى پرسيم: -
- چما هيج نالييت؟ واده زانى درو ده كه م؟

- باوه رم پيبكه.. ئاخىر بو درو بكه م، له پاى چى؟ راسته كه ده ربه ده ر و خانه به كو لانى وهكو من سه ريان له درويان ده خورى وله هه لبه ستنى ئه م جوره حيكايه تانه دا وه ستان.. لى هاورپى من هه رگيز وانيم... گريمانئه گه ر له ژيانى كه سينكدا هيج بويه ريكي له و بابته ش رووى نه دابى و بوخوى چيروكيك هه لبه ستنى و بو خه لكى بگيرپيته وه، هيج ئاسيو و زه ره ريك به كه س ناگه يه نييت. چ قه يدیه، با باوه رپشى پى نه كرى! خو خوى باوه ر به خوى ده كات و زوريش دلى پى خوش ده بييت. زور كه سى واهه ن.. چ قه يدیه روه چيان پى ده بوژپيته وه- به لام من ئه وهى بوم گيرپاويته وه، به موو خيلافى نييه- بى كه م وزياد وهكو خوى بوم گيرپاويته وه. هيج

شتیکی غەریب و نائاسایی تیا دەبینی؟ ژنیک بوو له ژیانیا تۆزقالیك شادی بهخۆوه نهبینی بوو، دلتهنگ و لیوبهبار. راسته من کابرایهکی عه‌ره‌بانچی بووم، بهلام ژن حیساب بوو ئەوه دهکات؟ بوو ئه‌و چ فەرقي دهکات عه‌ره‌بانچی، یا نه‌جیمزاده، یا ئەفسەر بم. ئیدی ئاغا، کوێخا، تۆکه‌ر هه‌موویان هه‌ر پیاوان... هه‌موویان له‌چاوی ئەوا هه‌ر به‌رازن. هه‌موو هه‌ر عه‌ودالی یه‌ک شتن. هه‌موو له‌خه‌می ئەوه‌دان، زۆرتین ده‌ستکه‌وت به‌ هه‌رزانتین نرخ به‌ده‌ست بینن. هه‌لبه‌ته‌ خه‌لکی ساده و ئاسایی به‌ویژدان ترن. منیش زۆر ساده و خاکی بووم... ژنان هه‌زیان له‌ خه‌لکی ساده‌یه. منیش بابایه‌کی ساده‌م و ژنان قه‌ناعه‌تی ته‌واویان هه‌یه که نه‌ ده‌یان ره‌نجینم و نه‌ گالته‌یان پیده‌که‌م. ژن کاتیگ گوناحیک یان هه‌له‌یه‌ک ده‌کات، ئەوه‌نده‌ی له‌وه‌ ده‌ترسیت گالته‌ی پێکه‌ن و پێی پێکه‌نن، له‌هیچی دی ناترسیت. ژنان له‌ پیاوان شه‌رمنترن. ئیمه‌ رابواردنی خۆمان ده‌که‌ین، له‌ جیاتی بیشارینه‌وه، جاری بوو ده‌ده‌ین، ته‌نانه‌ت ئاماده‌ین له‌ناو جه‌رگه‌ی بازارا جاری بوو به‌ده‌ین و به‌خۆمانه‌وه‌ ده‌نازین که‌چۆن فلان وه‌خت، له‌ فیسار شوین ژنیکه‌ی که‌وجۆکه‌مان له‌ خسته‌ بردووه‌!.. به‌لام ژن ئەوه‌ ناکات، که‌سیش خه‌تایه‌که‌ی به‌ ئازایه‌تی نازانی. براده‌ر، هه‌رزه‌ترین و گومرا‌ترین ژن، له‌ ئیمه‌ی پیاو شه‌رمنتر و به‌حه‌یاتره‌.

من به‌ده‌م گوێگرته‌وه‌ بیرم له‌ قسه‌کانی وی ده‌کرده‌وه: " باشه‌ ئەم پیاوه‌ خۆی باوه‌ری به‌م بو‌چوون و قسه‌ تایبه‌تیانه‌ی خۆی هه‌یه؟" به‌لام ئەو له‌ کاتیگ چاوه‌ مندالانه‌ وگه‌شه‌کانی خۆی بریپوونه‌ عاردی، له‌سه‌ر قسه‌کانی خۆی به‌رده‌وام بوو، هینده‌ی دی سه‌رسامی کردم.

ئیزنگ و قه‌لاشکه‌ری ناو ته‌نووره‌که‌ ته‌واو سووتا، کۆمایه‌ک که‌له‌ پشکووی گه‌شی له‌دوای خۆی به‌جیه‌شت که‌ تیشکیکی په‌مه‌بیان لی ده‌بووه‌وه‌ و دیواری ته‌نووره‌که‌یان پوناک ده‌کرده‌وه.

پارچه‌یه‌ک له ئاسمانی شین، به‌دوو ئه‌ستیرانه‌وه، له په‌نجه‌ره‌که‌وه ده‌یروانیه ژووره‌وه. یه‌کیک له ئه‌ستیره‌کان گه‌وره بوو وه‌کو زومرد ده‌دره‌وشایه‌وه، ستیری دووهم که‌له یه‌که‌مه‌وه نزیک بوو، زور کز وکال بوو، به‌ئاسته‌م ده‌بینرا.

کونوقالوف و من له‌زه‌رفی یه‌ک هه‌فته‌دا بووین به‌دوو هاوړی گیانی به‌گیانی.

هه‌ندیجار، به‌ده‌م پیکه‌نینه‌وه، ده‌سته زه‌لامه‌کانی ده‌دا به‌شانما و ده‌یگوت:

- تو گه‌نجیکی خاکیت، ساده‌یت، من ئه‌م ساده‌یه‌م زور پی‌خۆشه. سیفه‌تییکی زور په‌سنده!

له‌کاره‌که‌ی خۆیدا زور مه‌علان بوو، خۆزگه ده‌تبینی چۆن هه‌ویری ناو ته‌شته‌کانی هه‌له‌دشیلا و ئه‌م دیو وئه‌ودیوی ده‌کرد، یان له‌کاتی هه‌ویر شیلاندا، به‌سه‌ر ته‌شته‌که‌دا داده‌هاته‌وه و تا ئانیسکی له‌هه‌ویره‌ لینجه‌که‌ ده‌نا و قامکه‌ پۆلایینه‌کانی ده‌جولاند، هینده به‌دل و به‌گیان ئه‌و کاره‌ی ده‌کرد، هه‌ر چه‌زت ده‌کرد ته‌مه‌شای بکه‌یت.

له‌سه‌ره‌تاوه فریا نه‌ده‌که‌وتم، ئه‌و گونکانه‌ی له‌سه‌رتاوه‌ دارینه‌که‌م پان کردبوونه‌وه، بخرمه‌ سه‌ر پارۆ (داری خه‌بازی، بیلی دارین) که‌ی ئه‌و تا بیخاته ته‌نووره‌که‌وه، ده‌ترسام نه‌بادا له‌په‌له‌په‌لیدا هه‌موویان بدات به‌سه‌ر یه‌کا و پیکه‌وه بنوو سین. لی پاش ئه‌وه‌ی سی ته‌نووری برژاند، که‌ ئه‌م سی ته‌نووره‌ بریتی بوو له‌سه‌د و بیست کولیره و له‌کۆی ئه‌م سه‌د و بیست کولیره‌یه‌ تاچه‌ یه‌کیکیان خراپ ده‌رنه‌چوو، هه‌ره‌ه‌مووی جوان، برژاو، گولگولی. ئیدی حالی بووم سه‌روکارم ده‌گه‌ل که‌سیکدایه‌ که‌له‌ کاره‌که‌ی خۆیدا یه‌جگار مه‌علان و کارامه‌یه‌ و به‌راستی وه‌ستایه‌ نه‌ گالته. کونوقالوف، کاره‌که‌ی خۆی خۆشده‌ویست، که‌ ته‌نووره‌که‌ باش سوور نه‌بوایه‌ته‌وه یان هه‌ویره‌که‌ دره‌نگ هه‌له‌هاتبا په‌ست ده‌بوو، که‌ ئه‌رباب به‌ریکه‌وت ئاردی خراپ و شیداری کریبا، تووره‌ ده‌بوو و هه‌زار و یه‌ک جنیوی سه‌ر به‌کولکه‌ی ده‌دا. خۆ ئه‌گه‌ر کولیره‌که‌ به‌خری ده‌رچووبا و جوان ببرژایه‌ وه‌کو مندال ده‌گه‌شایه‌وه، هه‌ندیجار کولیره‌که‌شی له‌سه‌ر

پارۆکه هه‌لده‌گرت، له‌به‌ر گه‌رمی ئەم دەست و ئەو دەستی پێده‌کرد و ده‌یگوت: -
ده‌بینی، به‌ دووقۆلی چ توحفه‌یه‌کمان دروستکردوو.

هه‌لبه‌ته‌ ته‌مه‌شاگردنی ئەم مندا‌له‌ گه‌وره‌یه، به‌ده‌م کاره‌وه‌ بۆ من یه‌جگار خۆش بوو،
رو‌حی خۆی له‌سه‌ر کاره‌که‌ی داده‌نا - هه‌لبه‌ته‌ پیتقیه‌ هه‌موو که‌سیک وه‌کو کونوقالو‌ف
ئاشق و شیفته‌ی کار و هونه‌ری خۆ بن، جا کاره‌که‌ هه‌ر کاریک بی..

رۆژیک لیم پرسی: - ساشا، ده‌لین تو‌ گۆرانی باش ده‌لینیت!

- به‌لێ، ده‌نگم خۆشه‌ وگۆرانی باش ده‌چرم، به‌لام به‌ده‌گه‌من گۆرانی ده‌چرم.
ناوبه‌ناو، وه‌ختایه‌ک دلم ده‌گیریت ده‌یلیم. که‌ده‌ست به‌ گۆرانی گو‌تن ده‌که‌م خه‌م
دامه‌گریت. لێ ئاگادار به‌ له‌م کاتانه‌دا نابێ قسه‌ بکه‌ی و گالته‌م پێبکه‌یت! ئەدی تو‌؟
تۆش گۆرانی ده‌چریت؟ گۆرانی شتیکی خۆشه‌! تۆش به‌شه‌ریکی سه‌یری! جارێ
بو‌سته‌ تا گۆرانیم دی... هه‌نگی به‌ دوو قۆلی ده‌ست‌ترین. چ ده‌لینی ئاماده‌یت؟

رازی بووم که‌ سه‌بر بکه‌م و چاوه‌روان بکه‌م تا سترانی دیت، که‌ که‌له‌که‌ی گۆرانیم
ده‌که‌وته‌ سه‌ر وه‌زم ده‌چووی، به‌ فیکه‌لیدان گوزارستم لیده‌کرد. هه‌ندیجار
به‌لینه‌که‌ی خۆم له‌بیر ده‌چوو و له‌به‌ر خۆوه‌ به‌ده‌م هه‌ویر شی‌لان یان نانکردنه‌وه‌، یان
هه‌لگیرانه‌وه‌ی کولیره‌کان له‌ناو ته‌نووره‌که‌دا، سۆزه‌یه‌کم ده‌کرد. کونوقالو‌ف، گو‌یی بۆ
گۆرانیه‌کانم هه‌لده‌خست، لیوه‌کانی ده‌بزواندن وئه‌وجا به‌لینه‌که‌ی وه‌بیر دینامه‌وه‌ و
هه‌ندیجار تووره‌ ده‌بوو و هاواری به‌ سه‌رمدا ده‌کرد: - به‌سه‌! ئەم ناله‌ناله‌ بیره‌وه‌!

رۆژیک کتیبیکم له‌ سه‌ندووقه‌که‌ی خۆم ده‌رینا وله‌لای په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ دانیشتم و ده‌ستم
به‌ خویندنه‌وه‌ کرد. کونوقالو‌ف، له‌لای ته‌شته‌ هه‌ویره‌که‌وه‌ هه‌لاژابوو، به‌لام له
خسه‌خشی په‌ره‌ی کتیبه‌که‌ که‌له‌لای سه‌ری ئەوه‌وه‌ هه‌لمده‌دانه‌وه‌، بیدار بووه‌وه‌،
چاوانی هه‌لینا و گو‌تی: - ئەو کتیبه‌ ده‌رباره‌ی چییه‌؟

گوتم: - دەر باره‌ی پاڤلی پوقسی یه.

تکای لیکردم به‌دهنگی بهرز بیخوینمه‌وه، تا بزانی چییه. من کهله قه‌راغ په‌نجه‌ره‌که رۆنیشتبووم، ده‌ستم به خویندنه‌وه کرد، ئەویش هه‌ستا و له‌سه‌ر ته‌شته‌که دانیشته، سه‌ری نابوو سه‌ر ئەژنۆی من و گوئی ده‌گرت. جار جارێک له سه‌رووی کتیبه‌که‌وه ته‌مه‌شام ده‌کرد و نیگامان لیکدی هه‌لده‌نگوت، تاکو هه‌نووکه‌ش ئەو دیمه‌ن و نیگیانه‌م هه‌ر له‌بیره. چاوه‌کانی کرابوونه‌وه، نیگه‌رانی و وریاییه‌کی قولیان پیوه دیار بوو. زاری به ئاسته‌م کرابوووه‌وه، دوو ریز دانی سپی وریک سه‌ره‌تاتکیان بوو. برۆکانی ویک هینابوونه‌وه، چرچ و لۆچه‌کانی سه‌ر هه‌نیه‌ی تیکه‌ل بووبوون، ئەژنۆکانی تووند له باوه‌ش گرتبوون و به‌وپه‌ری ئارامی و بیده‌نگی گوئی ده‌گرت، هه‌موو ئەو دیمه‌نانه کردیانه کاریک زۆر به جدی و به‌روونی چیرۆکی سیسویکا و پیلای بۆ بخوینمه‌وه. ئەنجام ماندوو بووم و کتیبه‌که‌م داخست.

کونوڤالوف، له بن لیوانه‌وه پرسى: - ته‌واو؟

- نا، نیوه‌ی زیاتری ماوه.

- هه‌موویم به‌دهنگی بهرز بۆ ده‌خوینیته‌وه؟

- ئاخ.

هه‌ر دووده‌ستی نایه قژی خۆی، له‌سه‌ر ته‌شته‌که رۆنیشتبوو، خۆی به‌م لاوبه‌ولادا ده‌هه‌ژاند. ده‌تگوت گه‌ره‌کیه‌تی شتیک بلیت، به‌رده‌وام زاری ده‌کرده‌وه‌وه دایده‌خست. وه‌کو موشه‌ ده‌مه‌ی ئاسه‌نگه‌ران ئاهی هه‌لده‌کیشا، هیچ دیار نه‌بوو بۆچی چاوه‌کانی ته‌نگ ده‌کردنه‌وه. من هه‌رگیز چاوه‌پوانی ئەوه نه‌بووم که ئەم حیکایه‌ته به‌و راده‌یه کاری تییکات وه‌هه‌رچی سه‌رم دینا وده‌برد زینی کویرم بۆ هیچ لایه‌ک بری نه‌ده‌کرد. له ناکاوا به ئەسپایی گوتی: - تۆ چه‌ند باش، به‌ده‌نگی جیاواز ئەم کتیبه‌ ده‌خوینیته‌وه،

که دهنگت بهرز و نزم دهکەیهوه، پیاو وا ههستههکات کاراکتهرهکان له ژياندان، به بهرچاوتهوه دهژین وزندوون!.. بهراستی ئاپروسکاوپیلا! زۆر گهوج بوون! که گویم دهگرت پیکهینیم پیمان دههات... پاشان چیمان بهسهردی، بۆ کوی دهپۆن؟ ئه‌ی خودایا، هه‌موو ئەمانه راستن، ئەمانه خه‌لکانی راسته‌قینه‌ن، جوتیاری راسته‌قینه‌ن، ده‌نگیان، ره‌نگیان، ئەدا و ئەتواریان، هه‌موو شتیکیان. گوی بگره‌ ماکسیم. کولیره‌کان ده‌خه‌ینه ته‌نووره‌که‌وه و ئەوسا تو له‌سه‌ر خویندنه‌وه به‌رده‌وام به!

ته‌نووریک نانمان برژاند، ته‌شتیک هه‌ویری تازه‌مان ئاماده‌ کرد و یه‌ک سه‌عات و چل خوله‌کی دی کتیبم بۆ خوینده‌وه. دوا‌ی سووکه‌ پشوویه‌ک نانه‌ برژاوه‌کانمان ده‌ره‌ینا و نانی تازه‌مان خسته‌ ته‌نووره‌که‌وه، دووباره‌ ته‌شتیک هه‌ویری دیکه‌مان ئاماده‌ کرد.. هه‌موو ئەو کارانه‌مان، به‌په‌له، به‌بیده‌نگی، بیئه‌وه‌ی تاقه‌ قسه‌یه‌ک بکه‌ین ئەنجام ده‌دا. کونوڤالوف، نیوچاوانی تیک نابوو، ناوبه‌ناو ده‌ستوریکی کورتی ده‌دا من و، به‌هه‌شتاو کاری ده‌کرد و خواخوا‌ی بوو زووتر له‌کار ببینه‌وه. نزیک‌ی به‌یانی له‌ خویندنه‌وه‌ی کتیبه‌که‌ بووینه‌وه، لی من هه‌ستم ده‌کرد ده‌م وشک بووه‌وه و زمانم بووه‌ به‌ په‌لاس. کونوڤالوف، له‌سه‌ر فه‌رده‌یه‌ک ئارد دانیشتبوو، به‌بیده‌نگی و به‌ چاوانی کراوه‌وه ته‌مه‌شای منی ده‌کرد، گوزارشتیکی غه‌ریب له‌ چاوانی ده‌باری، ئەژنۆکانی له‌باوه‌ش گرتبوون، که‌له‌ خویندنه‌وه‌ی کتیبه‌که‌ بووینه‌وه، لیم پرسی: - کتیبیکی باش بوو؟

سه‌ری له‌قاند، چاوانی ویک هینانه‌وه‌و به‌ ئەسپایی گوتی: - کی ئەم کتیبه‌ی نووسیوه؟ سه‌رسامیه‌کی له‌ وه‌سف نه‌هاتگ به‌ چاوانیه‌وه‌ دیاربوو، هه‌ست و سوژیکی تووند، پوخساری روناک کردبووه‌وه. ناوی نووسه‌ری کتیبه‌که‌م پینگوت.

- ئەوه‌یه‌ پیاو، به‌وه‌ ده‌لین پیاو، خویی به‌ برینانه‌وه‌ کردووه، وانیه‌؟ ناخی به‌شه‌ر ده‌هه‌ژینی! ته‌زوو به‌ گازه‌رای پشتیدا دیت. ژيانی لی هه‌لده‌قولیت. نووسه‌ره‌که‌ی، له‌ نووسینی ئەم کتیبه‌دا چی ده‌ستکه‌وتوو؟

گوتم: - مه به ستت چييه...؟

- باشه، پاداشتی... میدالی، ریزلینانیک.

پرسیم: - بۆچی پاداشتی بدهنی؟

گوتی: - چۆن بۆچی؟ ئەم کتیبه وهکو کاریکی پۆلیس وایه. خه لکی دهیخویننه وه، دهزانن که پیلا و سیسویکا چۆن خه لکانیک بوون، دلایان به حالیان دهسووتیت، هاو سۆزیان له گه لدا دهکهن، ئاخو ئەمه چ ژیانیکه که ئەوانی تیان؟ ژیانی سهگه، خۆشیان نازانن چ دهکهن..

- ئی، مه به ستت چييه؟

کونو قالوف، به نیگه رانییه وه ته مه شایه کی کردم و به کاوه خو گوتی:

- ده بی نهزم ونیزامیک هه بی، خه لکانیک پشتیوانیان لیکهن، ئاخو خو ئەوانیش به شهرن. پیویستیان به پشتیوانی و هاوسۆزییه.

له وهلامی ئەودا، زۆرم قسان کرد، لی بیهوده! قسه کانم ئەو کاریان تینه کرد که من مه به ستم بوو.

کونو قالوف، له فکران راچوو، سه ری له بهر خوئی نا، لیکدا لیکدا خوئی بو پیش و پاش دهه ژاند، ئاخو هه لده کیشا، لی به تاقه وشه یه ک قسه کانی پی نه بریم. ئەنجام شه که ت بووم... بیدهنگ بووم.

کونو قالوف، سه ری هه لینا و به خه مینی ته مه شای کردم و گوتی:

- یانی هیچیان نه دایی؟

من که " ریشنگو " ی نووسه ری کتیبه که م هه ر له بیر نه ما بوو، پرسیم: - به کی؟

- به نووسه‌ری ئەم کتیبه.

دیاره ئەم پیاوه، توانای لیکدانه‌وه و ده‌رکی مه‌سه‌له‌ فه‌لسه‌فیه‌کانی جیهانی نه‌بوو، بۆیه هیچ وه‌لامیکم نه‌دایه‌وه.

کونوقالوف، چاوه‌روانی وه‌لامی منی نه‌کرد، ده‌ستی دایه‌ کتیبه‌که، به پارێزه‌وه، چه‌ند په‌رهبه‌کی لی هه‌لدایه‌وه، ئەوجا دای خسته‌وه و به ئەسپایی له‌جیی خۆی داینایه‌وه، ئاهیک هه‌لکیشا وله‌بن لیوانه‌وه گوتی: - که کیشه‌یه‌کی مه‌زنه! که‌سیک هاتوو کتیبیکی نووسیوه... دنیایه‌ک کاغه‌زی ره‌ش کردووته‌وه... تا ئەو کتیبه‌ی نووسیوه... باشه ئەم نووسه‌ره له ژیاندايه یان مردوو؟

گوتم: - مردوو.

- راسته! خۆی مردوو، لی کتیبه‌کانی ماون و خه‌لکی ده‌یان خویننه‌وه. پیاو به‌چاو سه‌یری ده‌کات و که‌که‌سیک بۆی ده‌خوینیته‌وه، تیده‌گات که رۆژگاریک له‌م دنیایه‌دا، خه‌لکانیکی وه‌ک: پیل، سیسویکا و ئاپروسکا ژیاون... وێرای ئەوه‌ی نه‌ تۆ ئەوانت دیتوو و نه‌ ئەوان تۆیان دیتوو، دلت به‌ حالیان ده‌سووتیت.. ره‌نگه رۆژانه ده‌یانی وه‌کو ئەوانه له شه‌قام و بازاراندا به‌لاتا ره‌ت ببن، تۆ که‌م وزۆر ئاگات له‌ حالیان نییه، هه‌ر هه‌قت به سه‌ریانه‌وه نییه.. ئیدی ده‌رۆن وه‌ر له‌بیرت نامینن، به‌لام سه‌باره‌ت به‌و که‌سانه‌ی که‌له کتیبه‌که‌دا باسکراون، به‌را‌ده‌یه‌ک به‌زه‌ییت پێیاندا دیته‌وه، کزه له جهرگته‌وه دیت... هۆ و سه‌ده‌می ئەمه چییه؟ یارۆی نووسه‌ریش به‌بی هیچ پاداشت و ریزلینانیک مردوو، یانی هه‌ر هیچیان نه‌داوته‌ی؟

له‌قسه‌کانی په‌ست بووم و باسی ئەوه‌م بۆکرد که چۆن نووسه‌ران خه‌لات ده‌کرین و پاداشت ده‌درینه‌وه.

کونوقالوف، که‌له سه‌رسامیا چاوانی ئەبله‌ق بووبوون و له‌داخا لیوه‌کانی ته‌ته‌له‌یان ده‌کرد، به‌وردی گوئی له‌من ده‌گرت، ئەوجا له‌کاتی‌کا به‌ ددان سمیلی چه‌پی ده‌کروشت،

له كانگای دلّوه ئاهیکی هه لکیشا و سه ری له به رخوی نا و گوتی: - ئه مه چ وه زع و حالیکه، چ ده ور ودووکانیکه!

ئه و جا که و تمه باسی ده وری شووم و ویرانکه ری مه یخانان له ژیان نووسه رانی پرووسدا، باسی ئه و به هره دره خشانانه م کرد که قودکا ویرانیکردن، مه حوی کردنه وه، ئه و نووسه رانه ی که قودکا و خواردنه وه یان کردوه، به تاچه خه لوه تگه ی به بادانی خه م و په ژاره ی ژیان پر له رهنج و ئازاریان.

کونوقالوف، به ئه سپایی پرسی: - باشه ئه و خه لکانه ش ده خونه وه؟

هه ستم کرد، جو ره گومانیکی له قسه کانم هه یه، به چاویا دیاربوو، که به زه یی به حالی ئه و که سانه دا ده هاته وه و بو یان به په روش بوو. کونوقالوف گوتی:

- یانی به راستی ده خونه وه؟ باشه چو ن؟ ئه م شتانه دنووسن و ده شخونه وه؟

به رسقی ئه و پرسیاره ییم نه دایه وه، چونکه پی م وابوو په یوه ندی به بابه ته که وه نییه. به لام کونوقالوف، قه ناعه تی وابوو که:

- هه قی خو یانه بخونه وه. نووسه ران وه کو ئیسفهنج وان، خه می خه لکی هه لده مژن، ئه وانه چاوی تاییه تیان هه یه. دلّی تاییه تیان هه یه. که له ژیان ورد ده بنه وه، خه م و په ژاره دایان ده گری ت. خه م و خولیاکانیان له کتیباندا دنووسنه وه، لی ئه مه سوکنایان نادات، چونکه دلّیان گری گرتوه، دلّیان په نجاوه، به ئاگر خه م و خه فته نایه ته سووتاندن. بو یه هه یچ چاریکیان نامینی ته نیا ئه وه نه بی په نا به رنه به ر قودکا، ناچارن قودکای به سه ردا بکه ن، به قودکا دای بمرکینه وه... راست ده که م، وایه؟

قسه که ییم سه لماند، وادیاربوو، چه شه بوو، ئه وسا وه کو ده روونناسان که وته شو قه ی تاییه تمه ندییه ده روونییه کانی نووسه ران و گوتی:

- ئەگەر ھەقت دەوئ، دەبئ ریز و حورمەتی ئەو خەلکانە بگرین، چونکە ئەوان لە خەلکی ئاسایی فاماترن، نەرینی و گەندەلییەکانی کۆمەلگە دەخەنەرۆو. بۆ نمونە تەمەشای من بکە! بزانه رۆژم بە چ رۆژگاری گەییوہ؟ من کیم؟ کابرایەکی دەربەدەر، سەرگردان، رپوت و رەجال، بەدبەخت و عەرەقخۆر، بەکەلکی ھیچ نایەم، ژیانم بۆش و بەتالە، بۆچی دەژیم، ژیانى من لەم دنیايدا بەکەلکی چی دیت؟ نە مالى، نە ژنى، نە مندالىم ھەن. ھەر ناشمەوئ ھیچ یەکیک لەوانەم ھەبیت. بەخەمی خۆما کەوتووم و تەواو، ئاخەر ئەمە چ حیکمەتیکی تیداہە؟ لەپای چی و لەپیناوی چیدا؟ کەس نازانى بۆ. ئارمانج و مەبەستیکی دیارم نییە. نازانم چۆنت بۆ باس بکەم؟ تروسکەيەک روناکیم لە دل و دەرووندا نییە، کە رینگام بۆ روناک بکاتەوہ... من لەیەک شتم کەمە، دەزانم ئەو شتە لەدنیادا ھەيە! تیدەگەي؟ ئیدی من لەم دنیايدا، بەئومیدی دۆزینەوہی ئەوشتە دەژیم، عەودالی ئەو شتەم، بەلام ئەو شتە چییە؟ نازانم.

کونوقالوق، دەستی نابوونە پشت سەری و تەمەشای منی دەکرد. بە روخساریا دیار بوو، کەبۆ پەیف و وشەین گونجاو دەگەریت تا مەبەستی خوی پی دەربریت. لیم پرسى: - ئى چیتەر؟

- چیتەر؟... نازانم چۆنت بۆ باسبکەم، بەلام لەو باوەرەدام ئەگەر نووسەرێک لەو نووسەرانە بینى و دیقەتم بەدات، دەتوانى ژیانى من بخوینیتەوہ و جوان جوان بۆمى بگيریتەوہ. ھا؟ تۆ دەلیى چی، تۆش پیت وانییە؟

وام ھەستەدەکرد، خۆشم دەتوانم ئەوکارە بکەم و شرۆقەي ژیانى ئەو بکەم، یەکسەر دەستم پیکرد. باسى ھەلومەرج و ژینگە و بیدادی و نایەکسانی، ئەو خەلکانەي دەبنە قوربانى ژیان و ھەل و مەرج و ژینگەي جفاکى، ئەو خەلکە بەختەوہرانەي بوون بە گەورەو سەرورەي ژیان، باسى ھەموو ئەوانەم بۆکرد.

کونوقالوق، زۆر بەوردی گوئی دەگرت، لە ھەنبەر مندا رۆنیشتبوو، دەستی نابووە ژیر چەنەي، چاوە درشتە شینەکانى کە لە حیرەتا کرابوونەوہ و ھۆش و زیرەکیان لى

دەچۆرا، لەتۆوايە بەرەبەرە تەنکە تەمیک دایان دەپۆشییت. چرچ ولۆچی سەر تەویلی
قول و قولتر دەبوون، لەو دەچوو نەفەسی لەخۆ بری بییت و ھەموو ھۆش
وگۆشی دابیتە من تالە قسەکانم حالی بییت. کەبەو حالەو ھەم بیینی، ھیندەدی دی چەشە
بووم، بە شیوەیەکی گەرم و گۆرتەر، کەوتە شروۆقەیی ژیان وگۆزەران، بۆم
پوونکردووە، خەتای ئەو نییە کە پۆژی کەوتوووە تە ئەم پۆژگارە، بەلکو قوربانیهکی
گوناحی ھەلومەرجی کۆمەلایەتی وجقاکییە لە ریشەدا ھیچ جیاوازییەکی لەگەڵ
خەلکانی دیدا نییە. بەلکو لە ئەنجامی زنجیرەیک بێدای ونايەکسانی بویەرە
میژوووییەکانووە، کەوتوووە تە پەراویزی ژيانی کۆمەلایەتیووە. ئیدی بەم رستەیه
کۆتاییم بە قسەکەیی خۆم ھینا:

– تۆ نابێ گلهیی لەخۆت بکەیی... بارودۆخی ژینگە غەدری لە تۆ کردووە.

بەبێدەنگی چاوی لە دور چاوانم بری بوو. وادیار بوو زۆری کەیف بە قسەکانم ھات،
بزیەکی پرشنگدار لە ناخیووە ھەلەدەقولاو بەسەر لیویووە دەنیشتەووە. چاوەروانی
ئەو بووم بزانی چۆن بەرسقم دەداتەووە.

بەدەم پیکەنینیکی خوشووە، بەسەرما داھاتەووە، بە رەفتاریکی ژنانە دەستی خستە
سەرشانم وگوتی:

– برادەر، تۆ بە زمانیکی زۆر پوون وپەوان، سادە وئاسان شتەکان شروۆقە دەکەیت!
ئەم شتانە لەکوێووە فیڕ بوویت؟ لە کتیبانەووە فیریان بوویت؟ وادیارە کتیبی زۆرت
خویندوونەووە! ئاھ خۆزگە منیش بەقەد تۆ کتیبانم خویندبانەووە!... تۆ بە سۆزەووە قسان
دەکەیی. من پیشتر کەسم نەدیتوووە وەکو تۆ، بەو شیرینیە قسان بکات. زۆر سەیرە!..
زۆربەیی خەلکی، خەلکانی دی بە سەرچاوە و سەبەبکاری بەدبەختی ونەگبەتی خویان
دەزانن، بەلام تۆ ژیان وسیستەمی جقاکی بە خەتابار دەزانیت، بەگوێرەیی بۆچوونی
تۆ، ھیچ کەسیک لە خودی خۆیداو بە تەبیەت کەمتەرخەم و خەتابار نییە، لەبەر

ئەوھى كە بابى دەربەدەر و سەرگەردان بوو، دەبى ئەوئىش دەربەدەر و سەرگەردان بىت، خۇ دەربەدەرى و سەرگەردانى ، دياردەيەكى بۇماوھىي نىيە. خۇ قسەكانت دەربارەى زندانيان زور سەيرترن. تۇ دەلئىت چونكە بىكار و برسین، بۇيە ناچارن دزى بكەن. بەراستى ئەمە بۇچوونىكى زور مروقدۆستانەيە! واديارە پياويكى زور ناسك و مېھرەبانىت!..

گوتم:- هئواش هئواش، جارى بلى بزائم تۇ لەگەلمى يان دژمى؟ قسەكەمت پى دروستە يان نا؟

- خۇت لەمن باشتر دەزانىت كە قسەكانت دروستن يان نا، تۇ سيوات و خوئندەوارىت هەيە! ئەگەر قسەكانت دەربارەى خەلكانى دى دروست بن.. ئەوا دەربارەى من..

- دەربارەى تۇ چى؟

- من حالەتئىكى تايبەتيم. لەخەلكانى دى جياوازم... پىم بلى كى سەبەبكارى عەرەق خواردەنەوھى منە؟ پاقلى برام ناخواتەوھ. لە پىرم، دووكانى نانەوايى خۇى هەيە. كەچى من هەرچەندە لەو وەستاترم، هەر دەربەدەر و سەرگەردان و، عەرەقخورم و قەت نانى وشكم بە پىخورىكم ناگات، نە پارەيەك، نە ماوايەك شك نابەم... هەر دووكمان مندالى يەك داك و بابىن! تەنانەت ئەو لە منىش بچووكتره كەواتە دەبى كىماسىيەك لەمندا هەبىت، وەكو خەلكى ئاسايى نەھاتوومە دنيايى. تۇ دەلئىت خەلكى هىچ جياوازيەكيان نىيە، هەموو لەيەكدى دەچن، بەلام واديارە من حالەتئىكى تايبەتيم، لە خەلكى جياوازم، هەر منىش وانىم، بەلكو خەلكانى وەكو من زورن. ئىمەمانان، خەلكانى تايبەتەن.. نايەينە پۆلەن بەندى... لەھىچ كۆمەلگايەكا ناگىرسىينەوھ. دەبى بەچاويكى تايبەتى سەير بكرىين... ياسايەكى تايبەتيمان بۇ دابنرىت... ياسايەكى تىووند، كە لە رەگ و ريشەوھ دەرمان بىنئىت، چونكە خىرمان بۇ هىچ كەسئىك نىيە و نابىت! چونكە ئىمە تەنيا بۇشاييمان پركردووتەوھ. نان خور و جىگرين، رىگەى پىشقەچوونى خەلكانى دىكەيش دەگرين، كى لەم حالەى مە بەرپرسە؟ تەنيا خۇمان بەرپرسين.

چونکه نه قه‌دری ژیان ده‌گرین ونه‌خۆمان خۆشده‌وی، به‌زه‌ییمان به‌خۆماندا نایه‌ته‌وه..

ئه‌م پیاوه زه‌لامه، که‌چاوه‌کانی، وه‌کو چاوی مندالان ساف وگه‌ش بوو، به‌وپه‌ری ساده‌یی و بی‌فیزیه‌وه، خۆی خسته‌خانه و‌پیزی ئه‌و خه‌لکانه‌وه که به‌پای ئه‌و به‌که‌لکی هیچ نه‌ده‌هاتن و بۆیه مه‌حکوم بوون به‌نه‌مان، هینده به‌خۆشکینییه‌وه ئه‌و قسانه‌ی ده‌کرد، له‌حه‌ژمه‌تا زمانم به‌سترا، هه‌رگیز پ‌یشتتر ئه‌و جو‌ره‌ قسه و بو‌چوونانه‌م له‌خه‌لکانی ده‌ربه‌ده‌ر و سه‌رگه‌ردان نه‌بیستبوو. ده‌ربه‌ده‌رو سه‌رگه‌ردانان، هه‌میشه‌خۆیان له‌خه‌لکی جیا ده‌کرده‌وه، پ‌قیان له‌هه‌مووشت و له‌هه‌موو که‌سیک بوو، هه‌موو شتیکیان ده‌کرد به‌نیشانه وئامانجی ر‌قی ره‌شی خۆیان. هه‌میشه به‌گله‌یی وگازن بوون له‌هه‌موو که‌س و له‌هه‌موو شتیکی، نه‌گه‌تی و ده‌ربه‌ده‌ری و سه‌رگه‌ردانی خۆیان به‌ملی خه‌لکی دیدا ده‌دا، خه‌لکیان به‌خه‌تابار وکه‌مه‌ترخه‌م ده‌زانی، هه‌ر خه‌تایه‌کی خۆیان، چه‌ندیش روون و ئاشکرا بوايه، فه‌رامۆش ده‌کرد و به‌ملی قه‌ده‌ر و خه‌لکانی دیدا ده‌دا و خۆیان له‌هه‌ر خه‌تایه‌ک ده‌په‌راند‌ه‌وه.. لی کونو‌قالوف، نه‌قه‌ده‌ری کو‌یر و که‌ر، نه‌خه‌لکی به‌خه‌تابار و که‌مه‌ترخه‌م ده‌زانی و نه‌گله‌یی و گازنی له‌که‌س ده‌کرد، ته‌نیا گله‌یی له‌خۆی هه‌بوو، هه‌ر خۆی به‌سه‌به‌بکاری ئه‌و ژیانه بی‌سه‌روبه‌ره‌ی خۆی ده‌زانی.

چه‌ندم هه‌ولده‌دا، ئه‌وه‌ی پ‌ی سه‌لمینم که‌یه‌کیکه له‌قوربانیه‌کانی ژینگه‌و هه‌لومه‌رجی جفاکی وکو‌مه‌لایه‌تی، پ‌ژدتر ده‌بوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ته‌نیا خۆی سه‌به‌بکاری چاره‌نووسی خه‌مناکی خۆیه‌تی... هه‌رچه‌نده ئه‌م بابته له‌راسته‌یه‌وه نزیک بوو، به‌لام بو‌من تازه بوو، هه‌م تووره‌ی ده‌کردم. ئه‌و له‌زه‌تی له‌سه‌رکۆنه‌کردنی خۆی ده‌بینی، ئه‌م له‌زه‌ت بینیه به‌چاوانیه‌وه دیاربوو، به‌تایبه‌تی که‌پ‌ر به‌زار هاواری ده‌کرد:

- هه‌رکه‌سه‌ئاغا و کو‌یخای خۆیه‌تی، که‌من که‌سیکی ه‌یچ و بی‌کاره‌م، جگه‌له‌خۆم خه‌تای که‌سی دی نییه!

ئەگەر ئەم قسانەم لە زاری كەسكى رۆشنير و خوینەوارەو بژنەوايە هيچ لام سەير نەدەبوو. چونكە ئەم تويزەي كە پيى دەگوترا " رۆشنير " جۆرەها گريى دەروونی گونگ و ئالۆزيان هەبوو و ئەوجۆره قسە و بۆچوونانە لەلايەن ئەوانەو ئەسايى بوو، بەلام ئەو قسانە لەزاري كەسكى دەربەدەر و سەرگەردانەو ئەسايى نەبوو، هەرچەندە لە نيۆ دەربەدەر و ئاوارە و رپوت و رپەجال و برسايى شارەكانماندا خەلكانى رۆشنيريش هەبوون. ئيدى ناچار بووم دان بەوهدا بنەم كە كونوڤالوف " حالەتيكى تايبەتى بوو " بەلام حەزم نەدەكرد ئەو بەليم.

كونوڤالوف، بە روالەت، دەربەدەر و سەرگەردانيكى نمونەيى بوو، چەند ديقەتم دەدا و لىي ورد دەبوومەو، هەلس و كەوت و رەفتاريم دەدايە چاو، هەستم دەكرد كە سەروسەختم دەگەل نمونەيەكى تايبەتيدايەو بەرەبەرە سەبارەت بەو تويزەي خەلك كە چينيكي تايبەتى كۆمەلگەي مەيان پيكدينا و لەراستيا خەلكانى رەش و رپوت و برسى و لە رادەبەدەر شەپانى بوون، بەلام بەهيچ جۆري نەدەكرا لەخانەي گەوجاندا پۆلين بكرين و شايستەي ئەو بەبايەخى تايبەتيان پيديریت.

بەرەبەرە گەنگەشە و باسەكەمان گەرمتر دەبوو. هاوارم كرد:

- گويى بگرە. كەسيك لە هەموو لايەكەو لەژير گوشارى هيژ و فاكتەرە رەش و نارەواكاندا بي، چۆن دەتوانى لەسەرپيى خوى بوەستى؟

كونوڤالوف، كەسات بە سات گەرمتر دەبوو و گر لە چاوانى دەبوووە گوتى: -

- دەبي، لاقى تووندتر بكات.

- لاقى لەچى گير و تووند بكات؟

- دەبي بۆخوى شتيك بدۆزيتەو لاقى لى تووند بكات!

- ئەدى تۆ بۆ ئەو ت نەكردووە؟

- کوپی باش، مه‌گەر پیم نه‌گوتی خه‌تای خومه وه‌رخوم به‌رپرسیارم! خه‌تا و که‌مته‌رخه‌می من ئه‌وه‌یه که شتیکم نه‌دۆزییه‌وه تا لاقی لی تووند بکه‌م! زۆری بۆ گه‌رام، لی نه‌م دۆزییه‌وه!

ئیدی کاتی نان کردن هات، ده‌ستمان به‌ کاران کرد، قه‌رارمان وابوو که پاشان هه‌رکه‌سه ودروستی بۆچوونه‌کانی خوی بسه‌لمینی، لی هه‌لبه‌ته هیچمان نه‌سه‌لماند، وه‌ختایه‌ک له کار بووینه‌وه، شه‌کت وماندوو، لال وپال لینی پاکشاین و خه‌و بردینی یه‌وه.

کونوقالوف، له ناوه‌ندی نانه‌واخانه‌که‌دا، پاکشا وخه‌وی لیکه‌وت.من له سه‌ر چه‌ند فه‌رده ئاردیک پاکشام و له‌وینده‌ره‌وه ده‌مپروانییه‌ جه‌سته‌ی زه‌لام و قه‌لافه‌تی ریشنی ئه‌و که وه‌کو پاله‌وانیکی ئه‌فسانه‌یی له ته‌نیشته‌شتیکه‌وه‌و له‌سه‌ر سه‌سیریک پاکشابوو.

کونوقالوف، ده‌ی پرخاند، سه‌یرم ده‌کرد چون سینگى به‌رز و نزم ده‌بووه‌وه. له‌دلی خوما بیرم له جوره‌ها نه‌خشه و ریکار ده‌کرده‌وه تا به‌لکو به‌ زووترین کات دروستی بۆچوونه‌کانی خومی پی بسه‌لمینم، به‌لام بیرم به‌ هیچ کوی رانه‌گه‌یی و خه‌وم لیکه‌وت. به‌ره‌به‌یان له‌خه‌و رابووین. هه‌ویرمان شیلا، هه‌ویر ترشمان تیکرد، ده‌ست و چاومان شت، له‌ته‌نیشته‌شته‌کانه‌دوه دانیشتین و ده‌ستمان به‌ تیشته‌ (نانی به‌یانی) خواردن کرد. کونوقالوف، به‌ ده‌م تیشته‌ خوارنه‌وه پرسى:- کتیبی دیکه‌ت هه‌یه‌؟

- به‌لی.

- بۆمی ده‌خوینیته‌وه‌؟

- باشه.

- زورچاكه، دهزانی چیدهكه، كه مانگیك كارم كرد و مانگانهكه له ئه رباب وهرگرت،
نیوهی ددهم بهتۆ.

- بۆ؟

- بۆ ئه وهی كتیبهی پیبكریت.. ههم بۆ خۆت بكره و ههم یهك دوو كتیبهش به زهوق و
سهلیقهی خۆت بۆمن بكره! بهلام ئهوانهی من، با دهربارهی جووتیاران بن، دهربارهی
خهلكانی وهك پیلا و سیسویكا بیت. كتیبهی جدی بن، نهك تهنیا پیكهنین. ههندیك
كتیبان ههن، بهكهلكی هیچ نایهن، ورینهن، بۆ نمونه وهكو " پانفلكیا - فیلاتكا " ...
ههرچهنده وینهی جوانیان لهسهه بهرگهكهی نهخشاندهوه. یان بوشیخونیون و
ئهفسانانی دی، من حهزم لهو جووره كتیبه بی ناوهروكانه نییه. من جارن نهدهزانی
كتیبهی باشی وهكو ئهوانهی تۆ ههن.

- دهتهوی شتیكت دهربارهی ستینكارازین بۆ بخوینمهوه؟

- ستینكا؟ باشه؟

- زورباشه...

- باشه بۆمی بخوینمهوه.

دوای كهمیک دهستم به خویندنهوهی " راپهڕینی ستیبانرازین " ی نووسینی
كوستوماروف كرد. له سهههتاوه، سههههوردی قارهمانی چیرۆكهكه، كه تهقریبهن
چامهیهکی شیعی بوو و زور به جوانی نووسرابوو، بهدلی گوێگره ریشنهكه م نهبوو.
تهمهشایهکی كتیبهكهی كرد و پرسى: - باشه بۆ گفت وگوێ تیا نییه؟

لهكاتیكا بۆم پروون دهكردهوه كه بۆچی لهم كتیبهدا دیالۆگ نییه، باویشكینی دا، ویستی
دهستی بخاتهسهه دهمی، لی فریا نهكهوت، تهریق بووهوه و به په ریشانی و
نیگه رانیهوه، وهكو ئه وهی خهتایهکی كردهیت، گوتی:

- تۆله سەر خويندنه وهى خۆت بهردهوام به! گوی بهمن مه ده. بهلام كه ميژوونووسى بهتوانا بهره بهره به قهله مى به تواناي خوى سيمای "ستپيان تيموفيونچ" ي وينه دهگرت و "ميرى شورشگيراني قولگا" ي بهرجهسته دهکرد، کونوقالوف، بهره بهره ده بوژايه وه. هرچهنده له سهره تاوه زور بيحه واس و بيتاقهت په يتاپه يتا باويشكى ده دا، بهلام ورده ورده بوژايه وه، وله کاتيكا له سهر ته شتيك دانيشتبوو، ئەژنوکاني گرتبوونه باوهش و چه ناگه ي نابووه سهر يان و ردينه که ي لاقى داپوشي بوون، بروکاني ويک هينابوونه وه و چاوه گه شه کاني له ژيريانه وه کسکه کسکه دهره وشانه وه و به تاسه وه ته مه شاي منى دهکرد. ئيدى که مترين شوينه واري ئه و ساده يي و ساکاريه مندالانه يه ي جارن که منى سه رسام کردبوو، له سه روسيمايدا بهدى نه دهکرا. وهکو ئه وه بوو که هه موو ساده يي و نارامى چاوه شينه کاني که له م حاله دا ليل و بچووک ده ينواند، له به ين چووبى، جهسته ي زه لام و به هيزى وهکو کومه ليک ماسولکه هاتبنه وه يه ک و بووبى به کووره ي ئاگر، له درنده يه ک ده چوو، بروانته چه شه که ي خوى. ئەم ديمه نه چه په ساندى، ناچار دهستم له خويندنه وه هه لگرت. که بيدهنگ بووم، کونوقالوف، به ئەسپايى، به لام به راويژيکى پرماناوه گوتى: - بهردهوام به.

- چيته؟

ئه مجاره يان، به راويژيکى ئاميرانه وه گوتى: - وهخوينه!

دريژهم به خويندنه وه دا، ناوبه ناو و ژيراوژير ته مه شام دهکرد، ده ميينى سات به سات پتر هه لده چييت و ده هاروژى. له وه ده چوو هه لميکى گهرمى لى هه ل بستى - ئەو شته نه ک هه ر ده يهاروژاندم، به لکو مه ستي ده کردم. له خويندنه وه که دا گه يى بوومه ئه و شوينه ي که ئەستنکايان به ديل گرتبوو.

کونوقالوف، هاوارىکرد: - ئاقيبهت ئەسيريان کرد!

هاواره‌که‌ی، دنیایه‌ک ئازار، توورپه‌ی و، په‌ستی پیوه دیاربوو... ئاره‌قه‌یه‌کی زور نیشته سهر ته‌ویلی، چاوه‌کانی به‌شیوه‌یه‌کی سه‌یر کرانه‌وه. له‌ناکاوا راپه‌ری، له‌سهر ته‌شته‌که هه‌ستا، ریک له‌به‌رده‌م منا راره‌ستا. بالا به‌رزه‌که‌ی له‌هه‌ژمه‌تاندا، وه‌ک بی ناو ئاو ده‌له‌رزی. ده‌ستی نایه سه‌رشانم. به‌ز و به‌ده‌نگی‌کی به‌رز گوتی:

- بوه‌سته! مه‌خوینه‌وه!... بلی بزانه‌م دوایی چی لیدی؟ نا بوه‌سته، قسه مه‌که! ئیعدامی ده‌که‌ن؟ ماکسیم ده‌ی خیراتر بخوینه‌وه!

پیده‌چوو که ئەم پیاوه کونوقالوڤ نه‌بی، به‌لکو فرولیکای برای ئەستنکا رازین بی. ده‌تگوت په‌یوه‌ندییه‌کی سی سهد ساله‌ی خوین و خزمایه‌تی، ئەم کابرا ده‌ربه‌ده‌رو سه‌رگه‌ردانه‌ی، به‌ رازینه‌وه به‌ستوه. کونوقالوڤ، به‌ هه‌موو هی‌زو توانا جه‌سته‌یه‌که‌ی خوینه‌وه، به‌هه‌موو تاسه‌یه‌کی ده‌روونییه‌وه بو وه‌ی جی‌گه‌ پییه‌ک وه‌دۆزی و پیی له‌سهر دابنی، سه‌باره‌ت به‌م هه‌لوی ئازادیه‌ که‌سی سهد له‌وه‌پیش یه‌خسیر بووبوو، هه‌ستی به‌ هاوده‌ردی و هاوسۆزی ده‌کرد، نه‌فره‌تی له‌ دژمنه‌کانی ئەو ده‌کرد.

دیسان گوتی: - به‌رده‌وام به‌، تو مه‌سیح به‌رده‌وام به‌!

به‌ده‌م هه‌لچوون و سۆزو گودازه‌وه له‌سهر خویندنه‌وه به‌رده‌وام بووم. هه‌ستمده‌کرد دلم هاتۆته جۆش و به‌تووندی لیده‌دات، وه‌کو کونوقالوڤ، له‌دلی خودا هه‌ستم به‌ ئازار و کول و کوڤانه‌کانی ستنکا ده‌کرد.

ئه‌نجام گه‌یینه‌ ئەو شوینه‌ی که ئەشکه‌نجه‌یان ده‌دا.

کونوقالوڤ، لیوی ده‌کروشت، ددانه‌کانی به‌ چیره‌وه ده‌بردن، چاوه شینه‌کانی وه‌کو ئاگر گریان لیده‌بووه‌وه. خو‌ی به‌ سهر شانما داو چاوی برینه‌ لاپه‌ره‌ی کتیبه‌که. هه‌ناسه‌ی له‌ گوچکه‌کانما ده‌نگی ده‌دایه‌وه‌و بای هه‌ناسه‌ گه‌رمه‌که‌ی قژه‌که‌می به‌سهر

هه نیه ما ده پزانده. بۆئوهی قژه کهم نهیه ته سه رچاوم، سه رم ته کان ده دا. کونوقالوف، که ههستی بهمه کرد، دهسته قورسه کهی نایه سه ر سه رم. بهمجوره له سه ر خویندنه وه کهم بهرده وام بووم:

" ههنگی ستنکا رازین، بهجوری ددانه کانی به جیره وه بردن، که بهخوینه کهی ده میه وه پزانه سه ر ئه رزه که... "

ههنگی کونوقالوف کتیبه کهی له دهستم راپسکاند، بهتووندی به عاریدیا کیشا و هاواریکرد: - لایده! بهسه!

ئه وجا خووشی به عاریدیا دا. دهستی بهگریان کرد، لی چونکه شهرمی له گریانه کهی خوی ده کرد، هاواری ده کرد، تابه وه گریانه کهی بشاریته وه. سه ری له نیو هه ر دوو ئه ژنوی نابوو و ده گریا، به پانتۆله که تانه چلکنه کهی روندکه کانی ده سپری. من له هه نیه ر وی، له سه ر ته شتیکی رۆنیشتبوو و نه مده زانی چون دلخووشی بده مه وه.

کونوقالوف، که له سه ر ئه رزه که دانیشتبوو گوتی:

- ماکیس! ئه مه چه ند ترسناکه! پیلا... سیسویکا... ئه وجا ستنکا... ها! ئه مه چه چاره نووسیکه؟ گوتت، ددانه کانی له گه ل خوینه کهی ده میا تفانده وه... ها؟

ئازای وه کو بی ناو ئاو ده له رزی، دیمه نی ستنکا که ددانه کانی تفاندبووه وه، زور کاری تیکردبوو، به ده م شان هه لته کاندنه وه، په یته په یته باسی ئه وهی ده کرد. منیش وه کو ئه و که وتبوومه ژیر کاریگه ری دیمه نی ئه شکه نجه دانی درپدانه ی ستنکا رازین و ئاگام له خۆم برابوو. کونوقالوف، کتیبه کهی له عاردی هه لگرته وه، دایه دهستی من و گوتی:

- جاریکی دیکه ش ئه م کتیبه م بۆ بخوینه وه، ده بخوینیته وه؟ کوا پیمی نیشان بده له کویدا، باسی ددانه کانی نووسراوه!

ئاماژه م بۆ شوینه که کرد، کونوقالوف، چاوی برییه دیره کان و گوتی:

- بهراستی نووسراوه، له گه ل خوینه که ی دەمیا ددانه کانی تفانده وه؟ خو ئەم پیتانه چ جیاوازییه کیان له گه ل پیته کانی دیدا نییه... خودایا ده بی چهندی ئازار چه شتی؟ ها؟ ته نانه ت ددانه کانی شی... ئەدی پاشان چی به سەر دی؟ ئیعدام ده کری ها! سوپاس بو خوا که ئاقیبه ت ده یکوژن.

کونو قالوف، به جوړی گوزارشتی له شادی خو ی کرد که من به جاری چه په سام. ئەو رۆژه مان، به نیگه رانی برده سەر، سه ری زمان و بنی زمانمان، هه رباسی ستنکا و بویه ره کانی ژیا نی وی بوو، ژیا نی ئەومان وه بییر خو دینایه وه، ئەو سه روودو شیعرانه مان ده خوینده وه که ده رباره ی ئەو، ده رباره ی ئەشکه نجه و عه زابدانی ئەو گو ترابوون. کونو قالوف، به ده نگه زو لاله که ی خو ی که وته ستران گو تن و خویندنه وه که ی به من بری.. له و رۆژه به دواوه، دو ستایه تیمان خو شتر و بته وتر بوو.

چه ند جاری کی دیکه ش " راپه پینی ستنکا رازین " م بو کونو قالوف خوینده وه، پاشان " تاراس بولبا" ی گو گول و " هه ژاران" ی دوستویفسکی " م بو ی خوینده وه. سه ربووری تاراس بولبا ی زور به دل بوو، به لام نه ی توانی کاریگه ری کتیبه که ی " کاستومارف" ی له لا بسرپیته وه.

کونو قالوف، له مه به سستی نامه کانی نیوان " ماکار دوشکین و قاریا " (قاره مانى رۆمانى هه ژاران) حالى نه ده بوو. شیوازی نووسینی نامه کانی ماکاری به لاوه کو میدی و مایه ی پیکه نین بوو، له قاریاش به گومان بوو. ده یگوت:

- تو ته مه شا، بزانه چ ماستاویک بو ئەو پیره میرده ده کات، چ کچیکی زمانلوسی دەم ته ری مه کر بازه! ئەم پیره میرده هیچی به به ره وه نه ماوه، وه کو دا هو لی سه رخه رمانه! ماکسیم، واز له م شته تو ره هاتانه بی نه! حه یفه مرو ف کاتی خو ی به خویندنه وه ی ئەم جو ره کتیبانه به فیرو بدات. ئاخو ئەم کتیبه چی تیا به؟ کابرای پیره میرد کاغه ز بو

کيژئ دهنووسيت و کچەش نامە بۆ ئەو دهنووسيت.. تەنيا کاغەزەکە خەسار دەکەن!
عەمریان نەمینی! نەبە ئەرینی و نەبە نەرینی کار لەبەشەر ناکەن. نازانم ئەم شتە بێ
کەلکە بۆچی دهنووسريت؟

من چيروکی خەلکی پودلیپی یەکانم بیرهینایەووە گوتم ئەمەش وەکو ئەوەیه، بەلام
ئەو قەناعەتی نەکردو گوتی:

- پیلا و سیسویکا.. شتیکی دیکەیه! ئەوانە مروۆفی راستەقینەن و زندوون. لەپیناوی
ژياندا تیدەکوۆشن. بەلام ئەمانە چین؟ ئیش وکاریان نامەنووسینە. پیلاو بیزار دەبیت!
ئەسلەن ئەمانە بە مروۆفی راستەقینە و زندوو نایەنە ژماردن، خەلکانیکی خەیاالی و
دروستکراون، خو ئەگەر تاراس وسیتنکا پیکفەبان، مەگەر خودا بزانی چ کاریکی
گەورەیان دەکرد! لەم حالەتەدا پیلا و سیسویکاش ئازاتر دەبوون، وانیه؟

شارەزایی لە میژوودا نەبوو و بەزەحمەت لە هەلومەرجی زەمان حالی دەبوو،
بەخەیاالی خوێ هەموو قارەمانە دڵخوێکانی وی لەیەک سەردەما دەژیان. لێ
دووانیان لە " ئوسولیه " و یەکیکیان لە ئوکرانیا و چوارەمیان لە کەناراوەکانی قولگا
دەژیا.. بەزەحمەتیکی زۆر توانیم قەناعەتی پیکەم کە ئەگەر سیسویکا و پیلا لە ریگی
قولگاوه پۆشتبان هەرگیز تووشی ستیان نەدەبوو، یان ئەگەر ستیان بگەشتبایە ناو
قوزاقەکانی دون، هەرگیز لەوی تووشی تاراس بولبانە نەدەبوو.

کونوقالوف، کە ئەو بابەتە ی لا روون بوو، خەم دایگرت. ئیدی توۆزیکم لە
رپەرینەکە ی بوگاچوف بۆ گێرایەووە تابزانم رای دەربارە ی ئەو چیه. بەلام بەدلی
نەبوو.

- پیاوئیکی هەلپەرست و چەپەل بوو. لەپەنای تزارەووە خەلکی هانداوہ... ئاخو چەند
کەسی بە کوشت داوہ؟ داشو، فەرقی ستیان (ستنکا) و ئەو ئاسمان و رپسمانە.
بوگاچوف، لەچاو ستیاندا، هەرھیچ نەبوو، خویریهکی هیچ وپوچ بوو. کتیبی

دیکه ی وهکو ئه وهی ستنکات نییه؟ بگهړئ بزانه نیته... ئه م ماکاره گویره که یه ش تووړ
بده، ئه ویش هیچ نییه، هه زده کم جاریکلی دیکه ش باسی چو نیه تی ئه شکه نجه دان و
ئیعدا مکردنی ستیانم بو بخوینیته وه..

کونوقالوف ومن، پوژانی پشوو، دهچووین بو میړگوزارو سه وزه زاره کانی ئه وه بهری
پوباره که. توژی قودکا ونان و کتییکمان له گه ل خو دهر د، به یانی زوو کونوقالوف
گوته نی دهچووین، بو هه واگوړکئ، بو ته بدیل هه وا.

به شادییه کی زوره وه، دهچووینه کارگه ی شووشه سازی. کارگه ی شووشه بینایه ک
بوو له ناو کیلگه یه کی کراوه ی نزیکي شاردا قوت بووبووه وه. که س نه یده زانی
بوئاویان نابوو کارگه ی شووشه سازی. ئه م بینایه له به رد دروستکراوو، له سی نهوم
پیکه اتبوو، سه ره که ی داروخابوو، په نجه ره کانی شکابوون و ته نیا چوارچیوه کانیان
پیوه مابوو، ژیرخانه که ی پرېوو له زرو زبل وپیسای و به دريژای هاین بوون بوگه نی
سه عاته رییه ک دهړوی. ئه م خانووه نیمچه ویرانه که له دووره وه بوو دهچوووه وه
له چول دهچوو، له ناوه ندی دهشته که وه له کونی په نجه ره ناشیرینه کانیه وه، دهیروانیه
شار. له که سیکی فه له جی نه خو ش دهچوو، که شار دهری کردییت و له و چوله وانیه دا
چاوه پروانی مه رگی خوی بکات. له وه رزی باران و به هارا، کاتی ئاوی پوباره که
هه لده ستا و له هی ولافاو چیده بوو، ئاو دهچوووه ئه م خانووه وه. هه رچه نده له بن
میچه که یه وه تا بناغه که ی خه نه تیله که و کرپژه به ردی سه وز دایپوشی بوو، به لام
هیشتاش نه پروخابوو و له ناوه ندی دهشته که دا قوت وقایم راوه ستابوو. ئه و ده ری اچانه
دهوریان دابوو که نه یانده هیشت پولیس و پاسه وانان به بهر دهوامی سه ری بدهن،
ویپرای ئه وه ی سه ربانه که ی داروخابوو، لی په ناگه یه کی باش بوو بو خه لکانی گومان
لیکراو و بی لانه وخانان.

خه لکانی ده ربه دهرو گومان لیکراو وخانه به کول، به به ردهوامی هاوت وچوی
ئهوینده ریان ده کرد. ئه م خه لکه ره ش و رووت، شر وشه پرپو و نیمچه برسیانه، وهکو

که سانیک له پوناکی پوژ بترسن، کوندئاسا له نیو ئەم ویرانه وکاولانه دا دەسوورانه وه. من وکونوقالوڤ، هه میشه دوو میوانی ئازیز بووین له نیو ئەوانه دا، پیش ئەوهی بو ئەویندەر برۆین، چەند سه موون و کولیره یه ک، نیو گالونیک ڤودکا و یه ک سینی خواردنی گهرمی وهکو جگهر و دل و گورچیلهمان ده کپی و به دوو سی رۆبلان میوانداریه کی تیر وته سه لمان بو ئەو برسایانه سازده کرد که کونوقالوڤ ناوی نابوون " خه لکانی شووشه یی " .

ئەوانیش له بری ئەو میوانداریه، چیرۆک و حیکایه تیان بو ده گێرینه وه. چیرۆکه کانیان تیکه له یه ک بوو له هه قیقه تی ترسناک و دلته زین و وههم و خه یالی ئاویته به دروی ساده و ساکار. هه ر حیکایه تیک له و حیکایه تانه له پارچه یه کی ئاوریشمی رهش و سپی ده چوو که داوه سپیه کانی واتا " حه قیقه ت " ه که له داوه ره شه کانی واته (خه یال و درۆکان) زور زیاتر بوو. ئەم پارچه ئاوریشمه له دل و میشکی مروڤ ده ئالا و به یه کیا ده گوشین و ئازاری ده دان. " خیلێ شووشه یی " به شیوازی تایبه تی خویان ئیمه یان خو شه ده ویست. من زور جار کتیم بو ده خویندنه وه، ئەوانیش زور به جدی، به دل و به گیان گوییان لیده گرتم.

ئەمانه شاره زایی و ئەزموونیک سهریاریان ده رباره ی ژیان و دیارده کانی ژیان هه بوو، ئەو ژیانه ی که وه ده ری نابوون و په راویزی خستبوون، من به تاسه یه کی زوره وه گویم بو سه ره بورد و چیرۆکه کانیان راده دیرا. له کونوقالوڤ، ته نیا بو ئەوه گوئی لیده گرتن، تا ئیعتراز له بوچوونه فه لسه فه یه کانیان بگریت و من تووشی گه نگه شه بکات.

وه ختایه ک یه کیک له و پرووت و ره جالانه، به قه لافه تیک گوماناوییه وه، به سه رهاتی ژیان و هه ره سی خوی ده گێراییه وه، (که زیاتر له راپوری به ره قانی له خو ده چوو) کونوقالوڤ، له فکران راده چوو، به ده م بزده یه کی به ماناوه، سه ری بی باوه ری با ده دا.

هەلبەتە رەش و پروتەکانیش ئەمەیان دەبینی. ئەوەی سەربوورەکەى دەگێرپایەوه دەگوت: - ساشا، چىیە، باوەرم پیناکەیت؟

- بۆ باوەرت پیناکەم. باوەرت پیناکەم. ناکریت باوەر بەقسەى خەلکى نەکرى، ئەگەر سوور بزانی کە درۆش دەکات دەبى باوەرى پیناکرێ. بەلام دەبى هەولبەدى تابزانی بۆچى درۆدەکات. چونکە هەندىجار، درۆ لە حەقیقەت و راستى، پتر ماهیەتى مرۆف دەردەخات.. باشە ئیمەمانان، دەتوانین چ حەقیقەتیک دەربارەى خۆمان بلین؟! بیگومان تالترین و بەژانتترین حەقیقەت!.. ئیدی بە درۆیان دەیشارینهوه، یان بە درۆیان روتووشى دەکەین... وانىیە؟

یارۆى گێرەرەوه، قسەکەى دەسەلماند و دەگوت:

- تۆ راست دەکەى، باشە بۆچى سەرت بادەدا؟

- بۆچى؟ چونکە بۆچوونەکانت دروست نین، قسەکانى تۆ ئەوه دەگەیهنن، کەتۆ بەهیچ جورى بەرپرسى ژيانى خۆت نەبوویت، دەستت لە دروستکردنیا نەبووه، بەلکو پۆلیس و دەرودراسى و ریبواران، دەستیان لە پیشهات و بویەرەکانى ژيانى تۆدا هەبووه. باشە تۆ لە هەموو ئەو ماوانەدا لەکوئ بوویت؟ بۆچى داکۆکى و بەرەقانىت لەخۆت و چارەنووسى خۆت نەکردووه؟ ئیمە هەمیشە گلەبى لە خەلکى دەکەین. باشە خۆمان پیاو نین؟ هەلبەتە پیاوین... کەواتە خەلکیش هەقى خۆیانە گلەبى لەئیمە بکەن؟ واتە ئەگەر خەلکى کۆسپى سەرریگای مەبن، ئیمەش کۆسپى سەر ریگای خەلکى دیکەین، وانىیە؟ باشە چ خویندنهوهیهک بۆ ئەمه بکەین؟

ئەوان بەرسقى کونوڤالوف یان دەدایهوه:

- دەبى ژيان بە جورى ریکبخرى کە جیگای هەموو کەسێک ببیتەوه و کەس نەبیتە کۆسپى سەر ریگای کەس.

كونوقالوف، دەپىرسى: - باشە كى ئەم ژيانە كۆمەلەيەتتە فەراھەم بىكات؟ ھەرخۆى
وھلامى خۆى دەدايەوھ:

- ئىمە! خۆمان! بەلام چۆن بتوانىن ئەم ژيانە فەراھەم بىكەين، لە كاتىكا ھىچ
ئاگايەكمان لىي نىيە وبۆ خۆمان ھەمىشە رۈوبەرۈوى ناكامى و شكستىن؟ كەواتە
براينى ئازىن، لەمەوھ دەگەينە ئەم ئەنجامگىرىيەى كەدەبى تەنيا وتەنيا پشت بەخۆمان
بەستىن! لى مخابن، خۆشمان وھكو ھەموومان دەزانىن، ئەوھىن كە ھەين.

گوڭگرەكان، دەيانوسىت پاكانە بوخۆيان بىكەن، بەلام ئەو رژد بوو لەسەر بىر
وبۆچوونى خۆى كە مرۆف تەنيا خۆى بەرپىرسە لەو حالەى تىي كەوتووه، بوى نىيە
جگە لەخۆى گلەيى و گازانده لە كەسى دى بىكات.

زۆر زەحمەت بوو، ئەو پىاوه لە ھەلوئىست و بوچوونەكانى خۆى ژيوان بىكرىتەوھ،
خەلكەكەش بە ئاسانى بوچوونەكانى ئەويان قەبوول نەدەكرد. خەلكەكە لە نۆرپىن و
رۈانگەى ئەوھوھ، لە لايەكەوھ دەيانتوانى و شايستەى ئەوھ بوون ژيانىك فەراھەم
بىكەن كە خەلكى تىايدا ئازادبىن و لەلايەكى دىكەوھ ھىندە بى باشار و بىدەسەلات بوو،
تەنيا ئەوھيان لە دەست دەھات كە گلەيى و گازن لىكىدى بىكەن.

ئەم جۆرە گەنگەشە ومشت ومپرانە، زىاتر لە نىوهرۈوھ دەستيان پىدەكردو
لەنىوھشەودا كۆتايى دەھات و ھەنگى كونوقالوف ومن، بەو تارىكە شەوھ، تا ئەژنۆ لە
ھەرى و قور دەچەقىن، لە خىلى شووشەيىوھ بەرھەو شار پەل دەبووينەوھ.

جاريكىان لەزگ بوو، بىكەوينە زەلكاويكەوھ و بىخكىين، جاريكى دى كەوتىنە بوئەسى
پۆلىسەوھ وگىراين، ناچار شەومان لەگەل بىست نەفەرى جىاوازى " كارگەى
شووشەسازى " دا رۆژ كردهوھ، ئەمانە پۆلىس لىيان كەوتبوونە گومانەوھو
گرتبوويانن.

هەندیجار که مهیلی فەلسەفەپرسیمان نەبوايه، به دوو قۆلی لاتریسکه مان دەبەست، خۆمان به کیلگەکانی ئەوبەری رۆبارەکه دا دەکرد، که چەندین گۆلاوی بچووکى پڕ له ورده ماسیانی لیوو، که لەهێ و لافاوی بەهاری رۆبارەکه، رایمالي بوون و بۆ ئەویندەری هینابوون. ئیدی لەوێ، له رەخى يهكێک لهو گۆلاوانەدا ئاگرێکمان دەکردهوه، دواى ئەوهى زاخاوى چاومان بهو دیمەنه جوانانه دەدايهوه، ئەوسا دهکهوتینه خویندنهوه، يان باسى ژيان. هەندیجار کونوڤالوڤ، له فکراڤ رادهچوو، خەيالى دەرۆيى و دهیگوت:

– ماکسیم، وەرە با تەنیا سهیری ئاسمان بکەین!

ئیدی لەسەر گازی پشت رادهکشاین، چاومان دەبرييه قولاىی ئاسمانى شين و بى پايان که به سهرمانهوه دەرەوشايهوه. له ههوه لهوه گويمان له خشه خشى گه لا و خوڤه خوڤى ئاوى گولاوه که دهبوو، ههستمان به ئەرزەکهى ژیرمان وشتهکانى دەوروبەرمان دەکرد.. بەلام بەره بەره، ئەفسوونى ئاسمانى شين وجوانيه جادوويه کهى دهبووين و ئاگامان له خو و دەوروبەرى خو نەدەما، پهيوه نديمان به زهوييه وه نەدەما، به ئاسمانى بهریندا دەرپرين ومات وخاموش، وهکو ئەوهى له پرخهى خهوى خه يالدا بين، له خوڤا غهرق دهبووين و ههولمان دها نه قسه بکەين نه جو له تا ئەو حالهى لیمان هاتبوو، بهردهوام بى..

به سهعاتان بهو حالهوه بهتەنیشته يه که وه رادهکشاین، تا له بارى رۆحى و دەررونى و جهسته ييه وه، تهواو پاراو دهبووين، دهبوژاينه وه و بۆسه ر کارى خو دهگه رايينه وه.

کونوڤالوڤ، سروشتى زور خوشدهويست، که دههاته دهشت و دەر يان که نارى رۆبار، به جوڤرى ههستى ناسک دهبووه وه، له تق وايه منداليكى بى شيله وبيلهيه، پاک وبيگهرد، ساده، ساکار... هەندیجار هەناسه يه کى قوولى هه لده کيشا و چاوى دهبرييه ئاسمان و دهیگوت: – ته حا!... که جوانه!

ئەو ھەست و سۆزەى كە لە ميانەى ئەم وشە سادە و زەلال و بى رتوشانەو ھەدى دەكرا، زۆر قوولتر و ناسكتر بوون، لەھەست و سۆزى ئەو شاعير و نووسەرانەى كە لە رېگەى ھونەرى رەوانبىژى و وشەين قەبە و قەلەو ھەو، دەيانويست وەسفى تەبيەت بكن تەنيا بۆئەو ھى پىيان بگوترى ھەست ناسك، ئەو شاعيرانە ئەو ھىيان تەنيا وەكو سنعەت دەكرد و بۆ خۆنواندن بوو كە گوايە خەلكانى جوان ناسن. بەلام ھەست و وەسفەكانى كونوقالوف زادەى دلەندى راستەقینەى وى بوو بە سروشت و تەبيەت، بۆيە وەسف و وشەكانى سادە و زەلال و پوون و رەوان و راستگويانە بوو.

... ئىدى ھەركاتى شاعيرى بوو بە پيشە، ئىدى ناسكى و جوانى و سادەيە ئاسمانىەكەى لە دەست دەدات..

دوو ھەيف بە و جۆرە بوورى. لەو ماو ھىدا باسى زۆر شتم لەگەل كونوقالوفا كرد، كتيبيكى زۆرم بۆ خویندەو ھە. " راپەپىنى ستىپان رازىن " م ھىندە بۆ خویندەو ھە، ئەزبەرى كرددبوو، دەيتوانى لە ھەو ھى را تا كۆتايى بە زمانى تايبەتى خۆى بگيرپتەو ھە. ئەم كتيبەى لەلا بووبوو بە چىرۆكىكى ئەفسووناوى كە بۆ منداليكى زىرەك و ھوشن بخوینرپتەو ھە. كونوقالوف، ناوى قارەمانانى چىرۆكەكەى لەو شتانە نابوو كە سەروكارى دەگەلدا ھەبوون و بەكارى دىنان. جاريك كە قاپىك لەسەر رەفەكەو ھە كەوتەخوارى و شك، توورە بوو و ھاوارى كرد:

– ھەى بە نەحەت بى كاپتن بروزوروفسكى!

ئەگەر ھەو ىرەكە درەنگ ھەلھاتبا پىى دەگوت " فرولكا " ھەو ىر ترشەكەى ناو نابوو " ئەفگار ستىپان " ئىدى " ستىپان " ى بۆ ھەرشتيكى مەزن، بەدبەخت و ئەشكەنجەدەيدە بەكار دەبرد.

به دريژايي ئه و ماوهيه، هيچ باسيكي كاپيتوليناي نه كرد كه له يه كه م رۆژي ئاشنايم له گه ل كونوقالوفا، نامه كه يم بۆ كونوقالوفا خويندبووه و وه لامه كه شم بۆي نووسي بووه وه.

كونوقالوفا، بريك پاره ي بۆ فيليپ ناويك نارديوو، داواي ليكرديوو ئه و پاره يه بدات به پؤليسخانه و بيت به كه فيلي كاپيتولينا و ئازادي بكات. به لام هه واليک نه له فيليپه وه و نه له كاپيتولينا وه نه بوو.

ئيواره يه كي درهنگ، له گه ل كونوقالوفا مژوولي ئه وه بووين، نانمان دهخسته ته نووره كه تا ببرژيت، له ناكاوا، ده رگاي نانه واخانه كه كرايه وه، له راره وه تاريك ونمساره كه وه، دهنگيكي ژنانه ي شهرمن به رز بووه وه و گوتي: - ببورن.

ليم پرسى: - كييت دهوي؟

كونوقالوفا، پارۆكه ي (داري خه بازي، كه رهك) دانا بوو، حايير و حه په ساو دهستي به ردينيدا دينا.

ژنه كه گوتي: - شاتر (نانه وا، نان پيوه ده ر) كونوقالوفا لي ره كار دهكات؟

له م كاته دا گه يي بووه به ر ده رگا كه. روناكي فانوسه كه كه به ميچي نانه واخانه كه وه هه لواسرابوو، دهيدا له سه روچاوي، شاليكي خوري سپي دابوو به سه ريا، ده م وچاويكي خري جواني هه بوو، كه پووي كه ميك پس بوو، گوناكاني خپ، كه سووكه بزه يه ك ده كه وته سه ر ليوه ئال و ئه ستووره كاني، گوناكاني به ئاسته م چال ده بوون. وه لام دايه وه: - به لي كونوقالوفا، لي ره كار دهكات.

كونوقالوفا، له خو شيا هاواريكي كرد، پارۆكه ي دانا، به هه شتاو به ره و پيري ميوانه ئازيزه كه ي چوو و به شاديه وه گوتي: - ئه ري! لي ره يه، ئه مه خو يه تي!

ئافره ته كه ئاھيكي قوولى ھەلكيشا، خۆى ھاويشته ھەميژى كونوقالوف وبەدەنگيكي
لەرزۆك گوتى:- ساشنكا!

باوھشيان بەيەكدا كرد، كونوقالوف بۆ وەى ماچى بكات، ناچار بوو، سەر دابنەويىنى.
كونوقالوف كەھيشتا لەبەر دەرگاگە وەستابوو، باسكە بەھيژەكەى لە قەدى ئافره ته كە
ئالاندبوو، پەيتاپەيتا دەپپرسى:

- ئى، چۆنى؟ كەى ھاتى؟ ئاخىرى گەيىتە ئىرە! ئازاد بووى! زۆرچاگە، پىم نەگوتى؟ ھا؟
زۆرچاگە، ئىدى ھىچ كۆسپىكت لەبەردەم نىيە! ئىدى بۆخۆت بىتەرس و دوودلى
ھەرەپيش!... ئەوجا رووى كرده من و گوتى:

- ماكسيم، كاكۆ، تۆ ئەمروۆ بە تەنيا كاربەكە، من دەبى لە خزمەتى ئەم خانمەدا بم...
كاپا لەكوى لات داوھ؟

- لەھىچ كوى، يەكراست ھاتم بۆلاى تۆ.. بۆ ئىرە..

- ئىرە...؟ نا، ئىرە نابى... ئىرە نانەواخانەيە، خۆ مال نىيە! ئەربابەكەشمان پياويكى
يەجگار سەختگيرە. دەبى شوينىك بۆ ھەوانەى ئەمشەوى تۆ پەيدا بگەم... باشتر واىە
بچينە ميوانخانەيەك، دەى با برۆين!

ئەوان رۆيشتن، من مژوولى ھەوير شىلان بووم. باوھرم نەدەكرد كونوقالوف، پيش
بەيانى بگەرپتەوھ. لى دواى كەمتر لەسى سەعاتان زقريبەوھ، سەرم سورما، بەتايبەتى
كە لەجياتى ئەوھى شادى و خۆشحالى بە روو و پوخساريىوھ بدىنم، زۆر پەست
وبىزار وبيتاقەت وماندوو دياربوو، ھىندەى دى سەرم سورما. باوھرم نەدەكرد
بەوھالە بى حالەوھ بيدىنم، بۆيە بەپەلە پرسىم:- خىرە؟ ھىچ روويداوھ؟!

بەوپەرى نائومىدى بەرسقى داىەوھ:- ھىچ، ھىچ نىيە.

بە توورەيى تفيكى رۆكرده ئەرزەكە. من پىداگريم ليكرد وگوتم:

- نا، دیاره شتیگ هر هیه!

لهسهر تهشتیک راکشا و به راویژیکى ماندوو گوتی: - تو ههقت چیه بهسهروه؟

دوای ههول و تهقه لایه کی زور ئهوسا توانیم بیهینمه قسان وگوتی:

- ئیدی ژن ژنه... ئهگهر من گهوج نهبوايم، شتی وا پرووی نهدهدا حالی ههی؟ توش، ههمیشه سهری زمان و بنی زمانت ئهوهیه که ژنیش بهشهرن. راسته لهسهر دوولاق دهرون، گیا ناخون، قسان دهکن، پیدهکنن، بهم حیسابه بهشهرن، بهلام ویرای ئهمهش ناکه نه هیچ و هیچ بایه خیکیان نییه، بوچی؟ نازانم، بو نمونه ئه و کاپیتولینایه، دهزانی بهتهمای چیه؟ دهلیت: " دهمهویت لهگهل تودا، واته لهگهل مندا - وهکو ژن ومیرد بژیم! دهمهوی بيمه سهگی بهر دهرگاكت، بو کوئ بروی دووت بکهوم." ئاخر ئهمه چ ئهقلیکه، تو گهوجاتی وات دیتوو؟ پیی دهلیم: " ئاخر نازیزی دلکهم، ئهمه خهیاڵ پلاوه. توخوت حوکم بده که چون لهگهل مندا ههلهکهی؟ من یهکهم کهسیکی مهی ئالوودهم، دووهم ماواوپه نایه ک شک نابهم تیای بجهویمهوه، سییهم لات ولهویر، دهربهدر و خانه بهکوئل، ناتوانم بو ماوهیه کی زور له یهک شوینا وهمینم..." ئیدی زورم لهم قسانه بوکرد، بهلام ناچیتته گوئییهوه و ناچیت. دهزانی چ دهلیت؟ دهلیت: " بادهنووشی ئاساییه، ههموو کریکار و کاسبکاران مهی ئالوودهن و ژن ومندالیشیان ههیه. مال و حالیش، سوکنه وماواش، وهختی پهیدا دهبی که پیاو ژنی هه بیت. که ژنیش بو، ئیدی ئارام دهگریت و بهم لاو بهولادا ناروویت. "... پیی دهلیم: " کاپا! شتی وا نابیت، من خوم خوم دهناسم، من بهکه لکی ئهوجوره ژیا نه نایه م! " کهچی دهلیت: " کهواته خوم دهخمه روبره کهوه! " پیی دهلیم: " که ئافره تیکی بی ئهقلی! " ئیدی له ناکاوا هاواردهکات ودهست به جنیودانم دهکات: " ههی خاپینوک، ههی پورخز، ههی لاقدریژ! " ئیدی ئهوهندهی جنیودا تا هیلاک بوو، ئهوجا تووره بوو، له داخا دهستی بهگریان کرد وگوتی: " ئهگهر نه تدهویستم، بوچی بو ئیرهت هینام؟ ئاخر ئیستا چ بکهم، بوکوئ بروم؟ ههی شهیتانی بی ئهقل! " ئیستا نازانم چی لینکه م؟

له " کونوقالوف " م پرسى: - باشه بۇ ئازادت کرد، بۇ له ویت هه لکه نند؟

- تۆش به شه ریکی سهیری، بۆچی ئازادم کرد؟ چونکه به زه ییم پیدای ده هاته وه! ئینسان که که سیکی لاره خوار ولاره مل و بی دهره تان و لیتقه وماو ده بینى، که خه ریکه تیاده چیت، بیگومان دلی به حالى ده سووتى، به لام من هه رگیز ناتوانم ئەو داوايه ی ئەو جیبه جی بکه م و زه ماوه ندی ده گه لدا بکه م. نا، هه رگیز شتی وانا که م. ئاخه من و ژن کوجا مه رحه با! ئەگه ر من ئەهلی ژن هینان بام، له میژبوو ئەو کاره م کردبوو... مه گه ر هه رخوا بزانی چه ند هه لی باشم بۇ ره خسابوو، خو ئەگه ر ژن خواز بام، له گین بوو، جیازی زور چاکیشم به نه سيب ببوايه... به لام وه ختایه ک کاریک له سه رووی توانای منه وه بیت، چون ده توانم بیکه م؟ به رده وام ده گری، هه رچه نده ئەمه م پیناخوشه، به لام چ بکه م، ده سه لاتم چیه؟ چه له ده ست دیت؟ ئاخه من ناتوانم زه ماوه ندی ده گه ل بکه م!

کونوقالوف، لیکدا لیکدا و به ده م سه ره لقانده وه، قسه که ی خو ی " ئاخه من ناتوانم زه ماوه ندی ده گه ل بکه م! " دووباره ده کرده وه. له ناکاوا له سه ر ته شته که رابوو. به هه ردوو ده ست به ربوو ره نینه وه ی ردینه که ی و به ناو نانه واخانه که دا که وته راپوچکه و ناوبه ناو له داخا، تفی به م لاوبه ولادا رو ده کرد. له پرپیکا، له جیبی خو ی راپوه ستا، به په شوکاوی و نامرادیه وه گو تی:

- ماکسیم! بوناچی بۆلای و حال و حیکایه ته که ی له سیری تا پیازی بۆ بگیریته وه؟ تو کورپکی باشی! پیای چا به وبرۆ، تیی بگه یه نه!

-- باشه واچووم، چی پی بلیم؟

- راستیه که ی بخه قولی مسته وه! پی بلی که من ناتوانم ئەو کاره بکه م.. من پیای ئەو کاره نیم. یان پیی بلی که من تووشی نه خوشییه کی خراب بووم.

پیکه نیم وگوتم: -- به لام ئەمه راست نییه. درۆیه!

- ئەرئى... درۆيە... بەلام بيانوويەكى ماقولە ھا؟ ئاخ! شەيتان بە نەھلەت بئى! چ قورپىكم بۆخو گرتەوہ! ھا؟ ژن بىنم؟ ئاخىر من وژن كوجا مەرحەبا! تا ئىستا بىرم لە ژنھىنان نەكردووتەوہ. ئاخىر ژن چى لىبىكەم، بەكەلكى چىم دىت؟

بەدەم ئەو قسانەوہ، بەترس و نائومىدىيەكى ئەوتووتوہ دەستەكانى دەجولاند، كەھەركەس بىدىبايە يەكسەر دەيزانى كە زەوجىن دەردى ئەم پياوہ دەرمان ناكات، ھەرچەند جۆرى دەربىرىنى بۆچوونەكانى كۆمىدى و ماىە پىكەنىن بوو، لى لايەنى تراجىدى ئەم چىرۆكە، وادارى دەكردم، تابىر لە چارەنوسى كارەساتبارى ئەم ئافرەتە بكەمەوہ، لى كونوڤالوف، بەناو نانەواخانەكەدا دەھات و دەچوو، وەكو ئەوہى دەگەل خۆيدا قسەبكات، دەىگوت:

-من، ھالى حازر ھىچ خۆشم ناوئى، كە دەبىنم لى دەترسم، وەكو ئەوہى شتىك بئى و بىھوئى خوينم بىمژئى و بمخاتە زەلكاوى نەگبەتى و مەرگەوہ. تىدەگەى؟ ھەموو خەم و خەونى ئەو ئەوہى پياويك بۆخوى بدۆزىتەوہ، پياويك بخاتە داوہوہ. ئەم ئافرەتە ئاقل نىيە، بەلام ھىلەباز و جانانەيە.

كونوڤالوف، بە روالەت ئەو قسانەى لە پىودانگى سروشتى ئاوارەدۆستى خوى و كەلكەلەى ئازادىخووزى خويەوہ دەكرد، كە گوايە بەر ھەرەشە كەوتبوو، بۆيە بەلاف و گەزافەوہ گوتى:

- لى من ناكەومە داوى ئەوہوہ! من ماسىيەكى گەورەم، بەو راوناكرىم، لە ئىستا زووتر نىيە، باروبنە دەپىچمەوہو فىزمالكى دەدەمى و بۆى دەردەچم... چۆنە بەلاتەوہ؟ ھەنگى لە ناوہندى نانەواخانەكەدا راوہستا، لە فكران راچوو، بزەيەك بەسەر لىوہكانىەوہ سەماى دەكرد، زۆر بەوردى دىقەتى روخسارىم دەدا كەچۆن لەناكاوا گۆرا، دەمويست بزىم بىرىارى بە چىيە.

لە ناكاوا گوتى:- ماكسىم چۆنە بىرۆين بۆ كوبان؟!

ئەم بېرىارەى ئەو، بۆمن چاۋەرپوان نەكراۋ بوو. من لەدلى خۇدا ئەوم بە ۋەستای خۆم دەزانی، ھەقى ۋەستایەتى بەسەر مەۋە ھەبوو، بەتە مابووم لە پاداشتى ئەو چاگە يەدا، فېرى خویندن ونووسینی بکەم ۋەھەرچییەك كەخۆم تا ئەۋكاتە فېرى بووبووم، ئەۋیشی فېر بکەم... بەلینی دابوومى كەھەموو ھاوینەكە لیرە ۋەمیتى، دیارە مانەۋەى ئەو لیرە بۆمن و ئەركى من بارسووكییهكى باش بوو... كەچى ئەۋەتا..

بە نیگەرانی و پەشۆكاوییهۋە گوتم: - نا، ئەمە كاریكى نابەجییه!

لە ناکاۋا ھاۋاریکرد: - ئەدى باشەچبکەم؟

بەزەحمەتییكى زۆر تیمگەیاندا، كەنیازی كاپیتولینا، بەوشیۋەیهى ئەو تىنى گەیشتوۋە جدى نییه، دەبى ئەم سەبر بکات و چاۋەرپوان بکات تا بزانی چ پوودەدات.

ئەۋەى راستى بى، زۆرىش چاۋەرپوانمان نەکرد.

نزیكى نیۋەشەۋ بوو كونوقالوق، نزیكەى دوو سەعات بوو ھاۋتېۋەۋە. لەناۋ ناناۋاخانەكەدا، لەسەر ئەرزەكە و لەپشت پەنجەرەكە دانیشتېۋوین و خەرىكى گەفت وگو بووین. لەناكاۋا دەنگى شكانى شووشەى پەنجەرەكە لەپشتمانەۋە ھاۋت. خەركە بەردیكى گەۋرە لە پەنجەرەكەۋە ھاۋتە ژوورەۋە و كەۋتە سەر ئەرزەكە. ھەردووكمان ھەراسان لەجى خۆ پاپەرىن و بەرەۋ پەنجەرەكە غارمان دا.

دەنگىك لەسەر شەقامەكەۋە ھاۋاریکرد:

- بەرى نەكەۋت! باش نیشانەم نەگرتېۋەۋە... ئەگینا..

پاشان دەنگىكى گر و بلند بەرز بوۋەۋە كە دەگوت:

- ۋەرە با برۆین... پاشان من بە خزمەتى دەگەم!

دهنگی قاقایه کی هیستریانهی مهست، که نائومییدی لیدهباری و موچورکهی به گیاندا دینا، له په نجره شکاوه که وه هاته ژووره وه.

کونو قالوف، به خه مینیوه گوتی: - نه وه خوویه تی.

سهیرم کرد، دووپی له دهری را به په نجره که دا هه لزانون و له جم و جولدان، تا له شوینیکا بگیر سینه وه.

دووباره دهنگه بلنده که بهرز بووه وه: - دهوره با برۆین!

- به رنده! رام مه کیشه! وازبینه با نه فه سیک تازه بکه مه وه! به دوعا ساشا، به دوعا!..

ئه وجا دهمریتیک جنیوی به سه را کرد.

که پتر له په نجره که نزیک بوومه وه، کاپیتولینام بینی که دانه وی بووه وه و دهستی به قهراخ شوسته که وه گرتبوو و هه ولی دها تاناو نانه واخانه که بدینی، قژه دریتزه که ی به سه ر شان ومل وسینگ و بهرۆکیا په خش و په ریشان بووبوو. سه ریوشه سپیه که ی داخزی بووه دواوه، بهرۆکی کراسه که ی درابوو، له مه ستیدا خو ی پینه ده گیرا، نزگره له سه ر نزگره ی دها، سخیف و جنیوی پیسی دها، به دهنگی بهرز و له رزوک هاواریده کرد، سه راپای ده له رزی، روندک به پوخساره مهست و سوور هه لگه راوه که یدا ده هاته خواری..

کابرایه کی دریتز به سه ریا دها تبووه وه، دهستیکی نابووه سه رشان ی کاپیتولینا و دهسته که ی دیکه ی به دیواره که وه گرتبوو و به ردهوام هاواری ده کرد: - وهره بابروین!

- ساشا! تو منت کوشت، ئه مهت له بیر نه چیت! هه ی به نه علهت بی. شهیتانی قژ سوور! کاشکی له بار دایک چووبای! من به ته مابووم بگه ریمه وه، ریگای راست و دروست بگرمه بهر. به لام تو ی نارپه سنی نا نه جیب ده سخه رپوت کردم. با وابی،

حیسابی خۆمت له گه‌لدا پاکده‌که‌مه‌وه! ترسنۆک، خۆتم لیده‌دزییه‌وه. وانیه‌؟ شهرم له خۆ ناکه‌ی، هه‌ی به‌رازی له به‌راز بوو! ساشا.. گیانه‌که‌م!..

کونو‌قالو‌ف، له په‌نجه‌ره‌که‌ نزیك بووه‌وه، چوو‌ه سه‌ر ته‌شتیک، له په‌نجه‌ره‌که‌وه سه‌ری کیشا و به‌ده‌نگی‌کی گ‌ری خه‌مین گو‌تی:

- من خۆم نه‌دزیوه‌ته‌وه... ئاخ‌ر بۆچی خۆم بدزمه‌وه؟ تۆ هه‌ق نییه‌ قسه‌ی وابکه‌ی، من ویستم یارمه‌تیت بده‌م. وامده‌زانی کاریکی باشده‌که‌م، به‌لام تۆ هیچت تیا نه‌هیشته‌وه...

- ساشا! ده‌توانیت بمکوژیت؟

- بۆچی خواردووته‌وه، خۆت مه‌ست کردووه؟ ک‌ی چوزانی سبه‌ینی چ ده‌بی و چ پ‌ووده‌دات؟

- ساشکا، ساشا! بمخه‌ پ‌وباره‌که‌وه با بخنکیم!

دووباره‌ ده‌نگه‌ گ‌ره‌که‌ به‌رز بووه‌وه:- به‌سه... به‌سه! باب‌رۆین!... کاپیتولینا گو‌تی:

- هه‌ی ناره‌سه‌ن! بۆچی خۆت وه‌کو که‌سیکی باش نواند؟

- ئەم هه‌را و هه‌نگامه‌یه‌ چییه‌؟ ئەوانه‌ ک‌ین؟

ده‌نگی شاورى حه‌سه‌سه‌که‌، تیکه‌ل به‌ گ‌فت وگ‌وی ئەو دوو نه‌فه‌ره‌ بوو، ئیدی بێده‌نگ بوون وله‌ قسان که‌وتن. ل‌ی ئافره‌ته‌که‌ له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا هۆن هۆن ده‌گ‌ریا و ده‌یگوت:- ئاخ‌ر من بۆ باوه‌رم به‌ شه‌یتانیکی وه‌کو تۆ کرد؟

له‌ناکاوا لاقی که‌وته‌ له‌رزین، به‌رز بوونه‌وه، له‌ تاریکیه‌که‌دا دیار نه‌مان. ده‌نگی هه‌را وزه‌نا به‌رزبووه‌وه‌و زرم وکوت ده‌ستی پ‌یکرد.. ئافره‌ته‌که‌ به‌وپه‌ری نائومی‌دی ده‌پارایه‌وه:- نامه‌وی بۆ پ‌ولیس‌خانه‌ ب‌رۆم! سا... ش ... !!

دهنگی ههنگاوی قورس بهسه ر شوسته که دا، له گه ل دهنگی شاور، هه نسکی گریان،
هاواردا تیکه ل ده بوو..

- سا... ش...! ! ساشای... ئازیزم!

وهکو ئه وه بوو مروفتیک ئه شکه نجه و عه زاییکی درندانه بدن، به لام به ره به ره دهنگه
دهنگ و ژاوه ژاوه که له ئیمه دوور ده که وته وه. له تاریکیه که دا، که م و که متر ده بوو وه،
دهتوایه وه، ئه نجام وهکو دیوه زمه یه کی ترسناک به ته واوه تی نه ما.

من و کونو قالو ف، له م دیمه نه خیرایه چه په سابووین، چاومان بری بووه تاریکیه که.
هه رچیمان ده کرد، نه مانده توانی، له و هاوار و گریان و جنیو و فه رمانی پاسه وان و
ئاھونالانه رزگار بین و وه خو بیینه وه. که هه ندیک له و هه راوزه نایانه م وه بیر
دههاتنه وه، باوه ر م نه ده کرد ئه و هه موو هه را و فه رته نه یه به راستی پووین دابی --
ئه و کاره ساته کورت خایه ن و دلته زینه، به خیراییه کی باوه ر نه کردنی ته واو بوو.

کونو قالو ف، به ده م گوینگرته وه، له بیده نگی شه وه تاریکه که که له په نجه ره که وه سه ره
تاتکیی له گه ل ده کردین، به راویژیکی کورت و ساده گوتی: - ته واو بوو.

دوای چه ند چرکه یه ک بیده نگی، کونو قالو ف به هه مان ده قه وه که له سه ر ته شته که
راوه ستابوو و هه ردوو باسکی نابوونه سه ر قه راخی په نجه رکه به سه رسامی له سه ر
قسه که ی پویی و گوتی:

- دوای ئه و هه موو قسه یه که به منی گوت، ئاخری که وته دهستی پوولیس. به مه ستیش،
له گه ل ئه و کابرا مه سته دا، چه ند زوو ئه و کابرایه ی په یدا کرد!... ده مزانی ئه وه ی
به سه ر دیت.

كونوقالوف، ئاھيكي قوولى ھەلكيشا. لەسەر تەشتەكە ھاتەخوارەو، لەسەر فەردە ئاردىك پۈنىشت، سەرى لەنيو ھەردوو دەستى نا، خۆى بەملا و بەولادا رادەژەند. دواى كەمىك پرووى كرده من و لەبن ليوانەو ھە گوتى:

- ماكسىم، پىم بلى، چى پرويدا؟!... من چىم لەسەر، دەبى چىكەم؟

پىمگوت كە مروف ھەر كارىك بكات، دەبى بەرلە ھەر ھەنگاويكى كردهكى بىر لە ئاقىبەت و ئاكامى بكاتەو، ئەگەر ئەمە نەكات ، ھەرشتيكى بىتەرى، تەنيا خۆى بەرپرسيارە، ھەقى ئەوھى نىيە گلەيى و گازن لە كەس بكات. زۆر لىي پەست بووم. چونكە ھىشتا گرىھ وزارى كاپىتولينا وقسەى كابرا مەستەكە كەبە كاپى دەگوت: " ۋەرە با برۆين! با برۆين! " لەگويمدا دەزرنگايەو، نەمدەتوانى ھاوپرىكەم ببەخشم و دلم بەحالى نەدەسووتا.

كونوقالوف، سەرى لەبەرخو نابوو و گووى لە قسەكانى من دەگرت، ۋەختايەك لە قسەكانم بوومەو، سەرى ھەلينا، شوينەوارى ترس و حايرمانم لە سىمايا بەدى كرد. لەناكاوا ھاوارىكرد:- ئاۋھا؟ زۆرچاكە، ئەدى تەگبىر؟ ئىستا چ بكەم؟

لە قسەكانيا لەلايەكەو ھە جۆرە ئىعترافيكى مندالانە بە خەتاكاني خۆى ديار بوو و لەلايەكى دىكەو، پەرىشان و خەمبارى ئەم ئافرەتە بوو. ئىدى كە بەو حالەوھم بىنى زۆر بەزەبىم پىيدا ھاتەو، لەدلى خۇدا گوتم: " بۇ بەو تووندىە سەركۆنەم كرد؟ "

كونوقالوف، خەجالەت و پەرىشان، بەخۆى دەگوت:

- باشە بۆچى بۇ ئىرەم بانگ كرد؟... ئاخ، بە چ سۆزىكەو ھە گلەيى لىم دەكرد! فايدهى نىيە، ھەر ئىستا دەچم بۇ پۇلىسخانە و ھەموو ھەولىكى خۆم دەخەمەكار بەلكو ئازادى بكەم... دەبىنم و دلنەوايى دەكەم... چ دەلىي، برۆم؟

پیمگوت، چونه که ی بیهودیه، فایده ی نییه. واچوش چی به و ئافرته ده لیت؟ ئه مه جگه له وه ی کاپیتولینا مه ست و سه رخوشه و له وه یه ئیستا خه وتبیت.

لی کونوقالوف، که رژد بوو له سه ر چوون، گوتی:

- نا، هه ر ده رۆم! به لای که مه وه سووکه یارمه تیه کی ده دم. ئاخه ئه و خه لکه ی ئه وئ ده که نه چی ئه و. تو هه رچییه ک ده لئی بیلئ، من خیره و چاکه ی ئه وم ده وئ. ماکسیم تو ئاگات له دووکانه که بی! هه ر ئیستا ده گه ریمه وه..

کلاوه که ی کرده سه ری و له نانه واخانه که وه ده رکه وت. له په له په لیدا له بیری چوو، سو له شه رکه کانی له پی بکات.

من کاری خۆم ته و او کرد و خه وتم. که سپیده زوو له خه و رابووم، وه کو هه میشه ته مه شایه کی ئه و سووچه م کرد که کونوقالوف لی ده نووست. هیشتا نه گه رابووه وه.

درهنگانیک هاته وه. قژی په ریشان و تیکئالوو، نیو چاوانی تیک نابوو، ته میکی تاریک چاوه شینه کانی داگرتبوو. ته مه شای منی نه کرد، چووبه لای ته شته کانه وه، ته مه شایه کی ئه و کاره ی کرد که من کردبووم، به بیئه وه ی ورته بکات، له سه ر ئه رزه که لی پراکشیا.

لیم پرسى: - ها، بینیت؟

- بو ئه وه چووبووم.

- ئی، چی بوو؟

- هیچ!

دیاربوو، هه زی نه ده کرد قسه بکات، چونکه ده مزانی ئه م حاله دریشه ناکیشیت، بویه نه مویست پرسیارپیچی بکه م. به لام به پیچه وانه وه، به دریژی ری ژه که هه ر مات وخاموش بوو. جار جار، به ناچارى هه ندی قسه ی ده رباره ی کاری رۆژانه مان ده کرد.

چاوانی تهمباری دهبرینه ئهرزهکه و بهنیو نانهواخانهکهدا دههات ودهچوو. دهتگوت شتیک له ناخیا کوژاوهتهوه، زور بهخاوی و بی مهیلی کاری دهکرد، دهتگوت، دهگهله بیروخهیا لهکانی خویدا سهرگهرمه. شهوی که دوا وهجبه نانمان خسته تهنورهکهوه، لهترسی ئهوهی نهبادا زیاد بپرژئی یان بسووتی، نهچووینه ناو جیگاوه، بهبیداری ماینهوه. کونوقالوف، گوتی: - سهربووری "ستنکا" م بو بخوینهوه!

ئیدی، لهبهر ئهوهی بهشی ئهشکهنجهدان و ئیعدام کردنهکهی ستینکا (ستیان) له بهشهکانی دی پتر کاری تیکردبوو، لهویندهرهوه دهستم به خویندهوه کرد. کونوقالوف، لهم کاتهدا، لهسهر گازی پشت له ئهرزهکهدا پراکشابوو و بهدهم گوینگرتنهوه، چاوانی بری بوونه بنمیچه دووکه لاوییهکه و نهیده تروکاندن. دواي توژیک به ئهسپایی گوتی:

- ئا بهوجوره کهسیکیان لهنیوبرد. ستنکیان ئیعدام کرد. ویرای هه موو ئهوهش، ژیان لهو سهردهمهدا باشتر بوو، خه لکی ئازادی زیاتریان هه بوو، دهیانتوانی بو ههر کوئییهکیان بویستبایه، برۆن. بهلام ئیستا خه لکی رام بوون، به روالهت نهزم و نیازم بهرقه راره. کتیب چاپ دهکرین، خه لکی خویندهوارن... بهلام مروف، زور ته نیایه، بی پشت و پشتیوانه، بی یار ویاوهره، کهس لهخه می کهسدا نییه... سزای خه تا و هه له زور قورسه، له کاتیکا ژیان به بی خه تا و هه له مه حاله... بویه له رواله تا نهزم و نیازم بهرقه راره، بهلام له ناوه رۆکا، پاشا گهردانییه که ئهوسه ری دیار نییه، کهس له کهس تیناگات.

ئیم پرسی: - باشه له گه له کاپیتولینادا چیت کرد؟

له جیی خوی راپه ری و گوتی: - چی! له گه له کاپا؟ ته واو، هه موو شتیک ته واو بوو.

وه کو یه کیک که قسه کهی خوی بردیته سهر، دهستی هه لته کاند.

من گوتم:- یانی ته واو، یه کلايیت کرده وه؟

- نا! من یه کلايیم نه کرده وه.. به لکو خوی کوتایی به م رهوشه هیئا.

- چۆن؟

- زۆر ساده. هه مان ریگای جارانی گرتووه، ئاماده نییه خوی بگۆریت. جارانی نهیده خوارده وه، به لام ئیستا خوی داووته باده نویشیش.

ئه وجا گوتی:- نانه کان له ته نووره که ده ربینه، من ده خه وم.

بیده نگییه کی قولل بآلی به سهر نانه واخانه که دا کیشا. فانوسه که دووکه لی ده کرد. له نیو ته نووره که وه، جار جار قرچ وهۆری سووتانی دار ده هات. نانه گول گولیه کانیش که له سهر پیشخوانه که هه لدرابوونه وه که بایه که لیی ده دان، قرچه قرچیکیان لی هه لده ستا.

دوو حه سحه س، که له سهر جاده که وله نزیک په نجه ره که ی مه دا وه ستابوون، پیکه وه قسه یان ده کرد، جار جار ده نگیکی سهیری دیکه له شه قامه که وه ده هاته ژووری، خویانه بوو که ئاخۆ ده نگی تابلوی نانه واخانه که بوو، که بایه که رای ده وه شان یان ده نگی ناله وهاواری که سیکی بیچاره و بیته وا بوو.

نانه کانم له ته نووره که ده ره یئا وپالکه وتم، به لام خه وم لیته ده که وت. به چاوانی نیمچه کراوه وه، ده مروانیه ده وروبه ری خۆم و گویم له هه موو ده نکه کانی شه و ده گرت. کونو قالوف، له ناکاوا هه ستاو به بیده نگی به ره ولای ره فه که رۆیی. کتیبه که ی " کوستوماروف " ی داگرت، کردیه وه، له چاوی خوی نزیک کرده وه. من به ئاشکرا دم وچاویم ده بینی که چۆن له فکران راجوو بوو، ده مبینی که چۆن قامکی به سهر دیپه چاپکراوه کانداینا و سهری ده له قاند و لاپه ره کانی هه لده دایه وه وله دیپ به دیپیان ورد ده بووه وه، ئه وجا ته مه شای منی ده کرد. شوینه واری نیگه رانی وحیره ت و حایرمان

به قه لافه تی خه والویه وه ده خوینرایه وه. ماوهیه کی زۆر چاوی له من نه گواسته وه،
ئه وکارهی وی بو من وبه لای منه وه تازه بوو، جوړه کونجاکاویه کم له لا چیبوو
و پرسیم: - چ ده کهیت؟

به داوای بووردنه وه گوته: - وامزانی نووستوویت.

ئه وجا، لیم نزیك بووه وه، کتیبه کهی به دهسته وه بوو، له لامه وه رۆنیشته و به ده مه
لالکیوه گوته:

- پرسیاریکم ههیه، باشه هیچ کتیبیک نییه، یاسا ورپساکانی ژیانمان فیربکات؟
مه به ستم کتیبیکه فیری ئه وهت بکات که چون رهفتار بکهیت. بو نمونه ئه و کتیبه پیت
بلئ چ رهفتاریک ههله و به مه زهره ته و چ رهفتاریک دروست و به سووده.. به خوت
دهبینی که من سهر له رهفتار و کرداری خوم دهرناکه م... ئه و کارهی له سهرتاوه
به باشی ده زانم، له کو تاییدا، خراپ دهرده چیت. بو نمونه رهفتاری من له گه ل کاپادا،
وابوو.

کونوقالوف، هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و، دهستی به قسان کرده وه:

- بزانه بگه ری ئه گه ر کتیبیکی له وجوړهت ده سته که وت، بیهینه وبومی بخوینه وه.

دوای بیده نگیه کی که م، دووباره گوته: - ماکسیم!

- چیه؟

- کاپیتولینا، حه شری پیکردم ها!

- چ قه دیدیه؟ هه ر گویشی مه دهیه، له زهینی خوتی بسره وه..

- بیگومان، تازه رۆی و برایه وه. به لام به رای تو هه قی بوو یان نا؟

پرسیاریکی ههستیاری بوو، وهلامهکهی ئاسان نهبوو، لی دواى بیرکردنه وهیهکی کهم
گوتم: - ئا، ههقی بوو!

کونوقالوڤ، به خه مینی یه وه گوتی: - منیش وای بو دهچم... ههق به و بوو.

ئهوسا بیدهنگ بوو. کونوقالوڤ، تا ماوهیهک لهسه ر ئه و حه سیره ی که لهسه ر ئه رزه که
وله ناو نانه واخانه که دا رایخستبوو گینگلی دا، چه ند جاریک هه ستایه سه ر پییان،
سیغاریکی پیکرد، له بهر په نجه ره که دا رۆنیشته، ئه و جا له سه ر ئه رزه که راکشایه وه.

ئه نجام خه وم لیکه وت. وهختایه ک رابووم، ئه و له نانه واخانه که دا نه مابوو، هه وه لی
شه وی گه رایه وه. تو ز وغوبار له سه راپای نیشتبوو، چاوه کانی بی جووله، لیل و
ته مبار بوو، ئه و پرشنگ و گه شییه ی جارانیان نه مابوو، کلاوه که ی له سه ری دا که ند و
هه لیدایه سه ر ره فه که، ئه یکی هه لکیشا و له لای منه وه رۆنیشته. لی م پرسى: - له کوی
بوویت؟

- چووبووم بو دیتنی کاپا!

- ئی؟

- ئیدی، وهکو پیمگوتی هه موو شتیک ته و او بوو براده ر!

بو ئه وه ی که میک دلخوشی بده مه وه، گوتم:

- ئیدی ئه م جو ره خه لکانه واهین، ناگورین..

ئیدی چه ند قسه یه کم ده رباره ی راهاتن و خوو پیگرته وه کرد، که چه ند ته رککردنی
زه حمه ته، خوویه گرتت به شیرى ته رک نا کرئ به پیری. کونوقالوڤ، دانیشته، سه ری
له به رخو نابوو، چاوی بری بووه ئه رزه که، بیدهنگ بوو تا من له قسه کانم بوومه وه.
ئهوسا گوتی:

- ئاخ، وانىيە، تۆ ھەلەيت.. ئەمە پىشەى مەسەلەكە نىيە... پىدەچى من نەخۇش بىم..
وادىيارە شانسىم لەم ژيانەدا نىيە، ئىدى بەختەكەى خۇم بەدبەخت شوومە. ھەناسە
ونەفەسىم ژەھرە ژەھر، ژەھر ھەلدەپىژم، كەبەلای ھەر كەسىكدا دەپۆم، يەكسەر
ژەھراوى دەبىت و خەلكى تووشى رەنج و بەدبەختى دەكەم... من تىكەلىم لەگەل زۆر
كەسدا ھەبوو و ھەيە، بەلام ھەرچى سەردىنم و سەر دەبەم كە خىرم بۆچ كەسىك
بوو، ھىچ كەسىكم بەخەيالدا نايەت، بە عەمراتم نەبوومەتە بايسى خۇشبەختى ھىچ
كەسىك.. بەلى من ھىچ نىم و ھىچ خىرىكم لىناوھىتەو.

- بەسە، ئەم قسە ھەلق و مەلەقانە چىيە دەيكەيت!..

سەرىكى لەقاند وبە متمانەو ھە گوتى:- ئەو ھەقىقەتە. ناوچەوانەكەم نايكات و
بىرپايەو!..

ويستىم، ئەو ھى بۆ بسەلمىنم كە ھەلەيە، بەلام بە پىچەوانەو كە گوتى لە قسەكانم بوو،
ھىندەى دىپژد بوو لەسەر ئەو ھى كەلەم دنيايەدا بەكەلكى ھىچ نايەت... شايستەى
ژيان نىيە..

كونوقالوق، لە ئەنجامى ئەم رۆوداوەو تەواو گۆرابوو، تەواو ورەى بەردابوو،
خەياللاوى و ھەواس پەرت، كەم دوو، لەخۇدا غەرق بوو، نە تاقەت و جۆش و خرۆشى
كارکردنى ما، نە ھەز و ئەلھاكەى جارانى دەرھەق بە كىتیب ما. ئىدى مات و خامۆش
وبى ھەواس بووبوو.

لەكاتى دەست بەتالىدا، لەسەر ئەرزەكە رادەكشا، چاوى دەبىيە مىچە گومەزىيەكە.
گۆناكانى بە قوولەو ھە چوون، پىرشنگى مندالانەى چاوەكانى لە ھەوت كىوان ئاوابوو.

لىم پرسى:- ساشا، چىتە؟

وهلامی دامهوه: - ئەمه سه رهتای بادهنۆشی منه، حالم دهگۆرپیت، فایدهی نییه، جگه له مهی نۆشی و مهیگوساری هیچ کاریکی دیکه له دهست نایهت... ئیدی وهختی هاتوو، ئەگەر ئەو شته رووی نه دابا رهنگه ماوهیهکی زیاتر بهرگه بگرتایه... ئەم پیشهاته له ناوم دهبات، خوشم نازانم ئەمه بوچی واشکایهوه، گوايه به ناخیرم هاتم چاکه دهگهڵ مروفتیکدا بکه، بهلام ریک به پیچهوانهوه شکایهوه! چاکه ی سهربهخۆ سهری ساحیبی! بهلی برادر، ئیمه پیویستمان به یاسا و ریسایهکه فیрман بکات چون رهفتار بکهین. باشه زور زهحمهته یاسا و ریسایهک پهیدا بییت تا مهردم ناچار بکات، وهکو یهک تاک کار بکهن و له نیاز و مهبهستی یهک تیگهن؟ ئەسله ن ژیا نی به شه ر به وه موو جیاوازییه وه که له نیوانیاندا ههیه، مهحاله! مهگه ر زانا و دانایان نازانن، دهبی نهزم و نیزامیک له سه ر رووی زهوی بهرقه رار بی و رپی راست به خه لکی نیشانبدهن؟

کونوقالوف، نوقمی بیرى نهزم ونیزامی نوئی ژیان بوو و به هیچ کلۆجی گوئی به من نهدهدا. ههستم دهکرد خویم لیده دزیته وه. رۆژیک دواى ئەوهی بو سه دهمین جار باسی تازه کردنه وهی نهزم و نیزامی ژیانم بو کرد، تووره بوو وگوتی:

- ده به سه، سه د جار ئەم قه وانته بو لیداومه ته وه.. جه وه ره وکروکی مه سه له که ژیان نییه، به لکو خه لکه که یه... خه لکی گرینگن، تیده گه ی؟ ئیدی بهس ئەم خه ره که دووباره بکه وه.. ئەوهی من له قسه کانی تو دهیخوینمه وه ئەوهیه که تا هه موو شتیک نه گۆرپیت، مروفت هه ر به وحاله وه ده میننه وه... نا، وانیه. هه وه لجا ر خه لکه که بگوره و رینگایان پی نیشانبده که چون بژین و چون رهفتار بکه ن، ههنگی هه موو شتیک پروون ده بیته وه و کهس دژی کهس ناوه ستیت. به شه ر پیویستی به و شتانه یه، ئەو شتانه یان پی نیشانبده، تا رینگه ی ژیان بدوزنه وه.

به ره ره چم دایه وه، خواى نه ما، نیوچه وانى تیک نا. هاواریکرد: - به سه، وازم لیبینه!

رۆژیک، دەمەو عەسرانیکی درەنگ لە نانهواخانەکە وەدەرکەوت. نە شەوێ و نە
رۆژی دواتر بۆ سەر کارەکەى نەگەراییەوه. لە جیاتی ئەو ئەرباب (خودان
نانهواخانەکە) هات بۆ نانهواخانەکە، بە نیگەرانییەکی ئاشکراوہ گوتی:

- ساشا، دیسان خووی داوہتە خواردنەوہ، ئەوہتا لە مەیخانەکە دانیشتوہ. دەبی
شاتریکی (نانهوا) دیکە پەیدا بکەین..

- بەلکو زوو وەخۆبیتهوہ!

- نا، مەحالە وازوو وەخۆ بیتهوہ... من چاکی دەناسم.

من بەرہو "ستنکا" چووم، ستنکا، مەیخانەیک بوو، زۆر وەستایانە لە دیواریکی
بەردیندا، دروست کرابوو. یەکیک لە تاییبەتمەندییەکانی ستنکا ئەوہ بوو کە هیچ
پەنجەرەیکە نەبوو و تیشکی هەتاو لە کلاورۆژنەکانی سەربانەوہ دەیدا لەناو
مەیخانەکە. ئەم مەیخانەیکە لە راستیدا لە چالیکی چوارگۆشە دەچوو کە لە عاردی
هەلکەنرایت و سەری بە لەوح (دەپ، تەختە) گیرایت. لەناوہوہ بۆنی شی و تووتن
و قودکای لیدەهات. مشتەریانی هەمیشەیی ئێرە، خەلکانی دەربەدەر و سەرگەردان و
گومان لیکراوی بی کارەبوون. ئەم خەلکانە، لەو مەیخانەیکەدا دەمانەوہ، چاوہروانی
کەسیکی خاوەنکاری بادەنۆشیان دەکرد، کەبۆ خواردنەوہ بییت، و مەست بییت و لە
سەر حیسابی ئەو بخۆنەوہو دوا قرۆشی لی بکیشنەوہ.

کونوقالوف، لەناوہندی مەیخانەکەدا، لەپشت میزیکی گەورە دانیشتوو. شەش کەسی
لات و شەپۆش، دەوریان داوو، قەلافەتی قارەمانانی چیرۆکەکانی "هوفمان" یان
وہبیر دینایەوہ. مەزەکەیان شتیک بوو لە قورپی وشکەوہبوو دەچوو، بەدەم بیرە و
قودکا خواردنەوہوہ، بەو پەری ریز و ریا بازییەوہ گوئیان لە قسەکانی کونوقالوف
دەگرت. کونوقالوف، دەیگوت:

- بخۆنه وه، براینه بخۆنه وه، تا دهتوانن بخۆنه وه. من هه م پارهم پێیه، هه م جلکم له به ره... به شی خه رچی سی دانه رۆژ دهکات. که پارهکان تهواو بوو، جلهکانم دهفرۆشم و قودکای پێ دهخۆینه وه... ئیدی چ دهبی بابیی، به جار و بهجه هه نه م! ئیدی نه له م شاره کار ده که م و نه لی رهش ده ژیم.

یه کیکیان که له جۆن قاستاف دهچوو گوتی: - به راستی شاریکی بۆگه نه! یه کیکی دیکه یان، چاوی برییه بنمیچه که و به سه رسامی پرسی:

- کار؟ چما به شهر بۆ کارکردن خولقاوه؟!

ئه و جا هه موو به جارێ که وتنه ژاوه ژاو و غه له به غه لب و دهیانویست بۆ " کونوقالوف " ی سه لمینن که هه قی خۆیه تی هه رچییه کی پێیه له باده نوشی خه رج بکات، نه ک هه ر ئه م مافه ی هه یه، به لکو ئه رکی بی چه ندن وچوونی ئه وه، هه رچییه کی پێیه، برابه ش له گه ل ئه واندا قودکای پێ بخواته وه.

کونوقالوف، هه رکه چاوی به من که وت، هاواری کرد:

- ماکسیم، به خیر هاتی کورپی قۆز، وه ره، وه ره کرمی کتیبان، وه ره هه ر به سه ریپوه پینیک هه لده! من تهواو سه رخۆشم براده ر، ده مه وی ئه وه نده بخۆمه وه تا وه کو تۆپ ده ته قم، تا ته نیا قژم ده مینیتته وه، وه ره شتی کمان له گه لدا بخۆوه!

کونوقالوف، هیشتا به ته واوه تی مه ست نه بوو بوو. چاوه شینه کانی کسکه کسک ده بریسکانه وه، ردینه جوان و پره که ی که وه کو باوه شینیکی ئاوریشمین سینگ و به رۆکی داپۆشی بوو، ناوبه ناو ده له رزی. یه خه ی کراسه که ی کرابو وه وه. تنۆکه ئاره قه به سه ر هه نیه سپیه که یه وه ده بریسکایه وه، دهستی که به په رداخی بیره وه بۆلای منی درێژ کردبوو، ده له رزی.

دهسیم نایه سه ر شانی وگوتم: - ساشا، واز له مه بینه، وه ره با لی ره ده رچین.

به پيکه نينه وه گوتی:

- وازی لی بینم؟ ئەگەر دەسائیک لەمه پیش ئەم قسهیه ت بکردایه له گین بوو، پيکه کهم فری بدابا، به لام ئیستا نا، جگه له مه چ چاریکی دیکه م ههیه؟ من ههست به هه موو شتییک ده کهم، له بچووکتین جووله ی ژیان به ئاگام، به لام سه ر له هیچ شتییک ده رناکه م، نازانم ده بی چ بکه م، چۆن بژیم. پیمگوتی ههست به هه موو شتییک ده کهم، هه ر بۆیه ش ده خۆمه وه چونکه هیچ چاریکی دیکه شک نابه م، نازانم چ بکه م... هانی بگره! تۆش بخۆره وه!

هاورپیکانی، به ئاشکرا لیم پهست بوون، مۆره یان لیم ده کرد، هه موو ئەو چاوانه، دوازه چاو، به وپه ری دژمنایه تیه وه، سه راپایان به نیگا داده بیژت.

ئەم داماوانه خه می ئەوه یان بوو که نه بادا کونوقالوف، له گه ل خۆما به رم و ئەو ده عوه ته یان له کیس بچیت، که یه ک هه فته ی ته واو بوو چاوه رپوانی بۆنه یه کی واهی بوون.

کونوقالوف، هاواری کرد:

- براینه، ئەمه هاواریمه، گهنجیکی رۆشنبیره، به نه عله تی شه یتان بیت! ماکسیم ده توانی کتیبی ستنکام، لیره دا بۆ بخوینیته وه؟ براده رانی ئازین، کتیبی باش له دنیا دا یه جگار زۆرن!... ماکسیم ده توانی سه ره بوردی پیلا بخوینیته وه؟ براده رینه، ئەمه کتیب نییه، یه کپارچه فرمی سک و خوینه. پیلا، کوت و مت منه، وانیه ماکسیم؟ سیسویکاش هه ر منه... تۆف خودایا! هه نووکه هه موو شتییکم بۆ روون بووه ته وه!

به دوو چاوی ئەبله قه وه، که یه کپارچه ترس بوو، ده یروانیه من و لیوی خواره وه ی به شیوه یه کی سه یر ده له رزی و ته ته له ی ده کرد.

هاورپیکانی، به نه به دلی و بی مه یلییه کی زوره وه، جیگایه کیان، له بهینی خویاندا بو کردمه وه، ریک له و کاته دا که کونوقالوف، خه ریک بوو پیکیک کۆکتیلی بیره و قۆدگای هه لده دا، له ته نیشتییه وه دانیشتم.

دیاربوو، ده یویست به و کۆکتیله، زووتر خوی مه ست بکات. که پیکه که ی هه لدا، پارچه یه ک گوشتی، که له قورپی وشکه وه بوو ده چوو، له سه ر قاپه که ی به رده می هه لگرت، ته مه شایه کی کرد و ئه و جا به سه ر سه ری خۆیدا توورپی هه لدا و که وت به دیواری مه یخانه که دا.

هاورپیکانی، وه کو گه له گورگیک برسی، له بن لیوانه وه مراندیان.

کونوقالوف، له سه ر قسه کانی خوی به رده وام بوو:

- من که سیکی که ساس و بیته وام... نازانم دایکم بوچی منی هیناوه ته ئه م دنیا یه وه... جگه له تاریکی هیچ شتیکی دی له ده ورره ی خۆم به دی ناکه م. ماکسیم، ئه گه ر ناته وی له گه لماندا بخۆیته وه، برۆ خوات له گه ل. من ئیدی بو نانه واخانه نایه مه وه، هه ندیک پارهم له لای ئه ربابه، لی وهر بگره، بۆمی بنیره، با عه ره قی پی بخۆمه وه!... به لام نا، بوخۆتی هه لگره، بیده به کتیبان!... کتیبی پی ده کریت؟ نایکریت؟ که یفی خۆته! نامه رد بی ئه گه ر نه یکرپی... ده ی هه سه ته برۆ. هه یدی گوم به له به رچاوم!..

کونوقالوف، ته واو مه ست بوو بوو، چاوانی وه کو چاوین درندان دهره وشانه وه.

هاورپیکانی، چاوه روانی فه رمانی ئه و بوون، تا پشتی ملم بگرن و به پال وه دهرم بنه ن، به لام من بو ئه وه ی کاره که نه گاته ئیره، هه ر هه ستام وله مه یخانه که وه دهرکه وتم.

دوای سی سه عاتان، دووباره بو مه یخانه که چوومه وه. هاورپیکانی کونوقالوف نه ک هه ر که م نه بوو بوون، به لکو دوو که سی دیکه شیان هاتبووه سه ر. هه ره موویان مه ست وسه رخۆش بوون، کونوقالوف، له گشتیان هۆشیارتر بوو. گۆرانی ده گوت،

ئانیشکهکانی دادابوونه سەر میژدهکه. له کلاوه پوژنه کهی سهربانهوه، چاوی بریبوو
ئاسمان، هاوریکیانی، ههریه که بهجوری گویی له گۆرانیه کهی وی دهگرت، ههندیکیان
که وتبوونه نزره و قرقینه دانهوه.

کونوقالوف، به شیوهی قه رار وجهواب گۆرانی دهگوت.. ههرچی داخ و کهسهری
ههبوو، بهو گۆرانیه هه لیده پرشت. دهستی نابوو په نا گویی، چاوانی به ئاسته
نوقاندبوو، قورتمی بهرز و نزم دهبووهوه. ههشت روخساری مهست و بیهوش، که
سوور هه لگه رابوون، به بیدهنگی ته مهشای ئهویان دهکرد، مهگه ر جار جاریک بلمه بلمیک
یان نزره یه کیان لی بهرز بوایه تهوه. به لام دهنگی کونوقالوف، به مهزروونی
دهله ریبهوه. دهینالاند و ئاخی هه لده کیشا. پیاو که گویی له دهنگی ئه م گه نجه
به هره مه نده دهگرت که بهو مهزروونیه گۆرانی دهگوت، خوی بو نه دهگیرا و دهستی
به گریان دهکرد.

بۆنی ناخوش، قه لافه تی مهست، فانۆسی نهوتی به دووکه ل، دیواره تهخته
دووکه لاویه کان، زه مینه ی گلینی مهیخانه که، که به خورتی ناویان نابوو مهیخانه،
سیبه ره خه مناکه کان، هه موو ئه م دیمه نه دزیوانه، دلی بینه ری به هوشیان دهگوشی.
پیده چوو ئیره پاتۆقی ئه و که سانه بی که له م ژیره مینه دا زنده به چال دهکران و له
توایه یه کیکیان به رله وهی به خاک بسپیردریت، به گۆرانییه ک دوا مالاوی ی له ئاسمان
دهکات. گۆرانی هاوریکه ی من گوزارشتی له نائومییدی و نامرادی و دهر د و په نچ و
ئازار و کول و کوفانی بینه وایان دهکرد.

کونوقالوف، له ناکاوا گۆرانیه کهی بری، دهستی بۆلای من دریژ کرد وگوتی:

- ماکسیم! ئه وه لی رهیت؟ ده ته وی بتکه م به دهستیاری خۆم؟ برادر من خۆم ته یار و
ئاماده کردوو، دهسته یه کم له دهوری خۆم خر کردوو ته وه، ئه مانه ئه ندای
دهسته که من. هه لبه ته پاشان خه لکانی دیکه ش په یوه ندیان پیوه دهکن. که که وتینه سهر

سکه هەنگی پيلا و سىسويكاش ئاگادار دەكەينهوه... هەموو پوژيک نان وگۆشتيان
دەرخوراد دەدەين.. ئەگەر حەز دەكەى تۆش وەرە، دىي؟ هەندىك كتيبيش لەگەل خۆتا
بينە! دەبى هەموو پوژيک سەربوور و بەسەرھاتى ستنكام بۆ بخوينيتهوه، ئاخ
ھاوړيم، بيزار بووم، بيزار... بى... زا...ر..

لە ناکاوا، کۆلەمستی گوشى و بەتووندى کيشای بەسەر ميژهکەدا. پەرداخ و بوتلەکان
کەوتنە تەق و ھۆر و ھاوړيکاني وەخۆ ھاتنەوھو ھەرا وزەنا و غەلبە غەلبیكى ترسناک،
ناو مەيخانەكەى داگرت. کونوقالوڤ، ھاواريکرد:

– کورپينه بخۆنەوه، تا دەتوانن بخۆنەوه، خەم و پەژارەى خۆتان فەرامۆش بکەن! تا
مړ دەبنهەر بخۆنەوه!

ناچار لە مەيخانەكە وەدەرکەوتم، چوومە سەر جادەكە و لە بەرانبەر مەيخانەكەدا
پاوەستام وگويم لە کونوقالوڤ بوو كە چۆن بە زمانى گيرەوه فەرمانى بە ھاوړيکاني
دەدا كە بۆ جارى دووھم ھەليکردە گۆراني، ئيدى بەرەو نانەواخانەكە پەل بوومەوھ.
ئيدى دەنگە مەست و خەمينەكەى، کونوقالوڤ، بەو تاريكە شەو، تا ماوہيەكى زۆر
ھەر لە گويم دەزرينگايەوھ.

دواى دوو پوژان، کونوقالوڤ، لەشارا ديار نەما.

تەنيا ئەو كەسەى كە لە كۆمەلگايەكى شارستانی ھاتبیتە دنياو، سەبر و ھەدارى
ئەوھى دەبیت، بە بيخەم لەو ژينگەيەدا ھەلبكات و ھەرگيز ئارەزوو ناکات كە لە
قەلەمپرەوى ئەم ھەموو تەشريفات و داب و نەريته قورس و تاقەتبەر و ئەو درۆ زەق
و بيبايەخانەى كە داب و نەريت کردوونى بە قانون و ھەروەھا لە خۆ پەسندیانى
ناجۆر و دزیو و ناکۆكى و ئەم ھەموو جياوازيیە ئایدۆلۆژيە ھەلیت و لەم ھەموو
خۆپەرستىە كە بكوژى ھەست و سۆز و بىر و باوہرە ھەلیت. جا من چونكە لەم

ژینگه‌یه‌دا له دایک نه‌بووم و گه‌وره نه‌بووم و په‌روه‌رده نه‌بووم، ناتوانم وه‌کو پېوښت سوود له فەرهنګ وشارستانی‌ه‌تی ئه‌و وه‌رېگرم، وه‌ختایه‌ک ده‌چمه ناو ئه‌و کومه‌لگه‌یه‌وه زوړی پېناچیت، ئاره‌زووی ئه‌وهم لا دروست ده‌بیت که‌له‌م هه‌موو پېچ و په‌نا و ړواله‌تسازي و جوانکارییه ړواله‌تیه‌ی که هیچ حه‌قیقه‌ت و هیم و بناخه‌یه‌کی نییه، هه‌لیم و ماوه‌یه‌ک له‌م ئازارانه دوور بکه‌ومه‌وه‌و ئیسراحت بکه‌م.

به‌پای من ژیانی گوندیش، وه‌کو ژیانی ناو ړوشنیرانی شاری، زوړ سه‌خت و دژواره. ږهنګه باشتړین کار ئه‌وه‌بی که مرؤف ږووبکاته ده‌خمه‌کانی قه‌راخ شار، که وپړای هه‌موو پیسیه‌کان، هیشتا ساده‌یی و حه‌قیقه‌تی خو‌یان له‌ده‌ست نه‌داوه، یان ږووبکاته ږیگه‌وبان وده‌شت وده‌ر ومه‌زرا وکیلگه‌کان، که هه‌م جوانن وه‌م سیاحه‌تیکه که دل و ده‌روون ئاوه‌دان ده‌کاته‌وه‌و هیچ شتیکی ناوی ته‌نیا مجیزی ساغله‌م و دوولاقی به‌هیز نه‌بیت.

من نزیکه‌ی پینچ سالیک له‌وه‌پیش، ده‌ستم به‌گه‌شت و سیاحه‌تیکی له‌وبابه‌ته کرد، بیته‌وه‌ی هیچ ئارمانجیکي دیاریکراوم هه‌بیت، سه‌رانسه‌ری خاکی پیروزی ږووسیم دایه‌ژیر پاوه، تا ږیم که‌وته شاری فیودوسیا. له‌و سه‌رده‌مه‌دا، له‌م شاره‌دا، دیواری به‌ر به‌ست و پیل شکینیان دروست ده‌کرد، ئیدی به‌ ئومیدی ئه‌وه‌ی کاریکم ده‌ست بکه‌وی و دوو قروشان په‌یدا بکه‌م، ږووم کرده ئه‌وینده‌ر.

له‌سه‌ره‌تاوه وه‌کو چوون به‌وردی دیقه‌تی تابلویه‌ک ده‌ده‌یت، حه‌زم ده‌کرد به‌و ئاوايه دیقه‌تی شوینی دروستکردنی دیوار و بینای به‌نده‌ره‌که بده‌م. چوومه سه‌ر گردیک، له‌ویوه چاوم ږینه ده‌ریا مه‌زن و بی سنوره‌که، که‌له به‌رده‌مما، تا چاو ږده‌کات، ږاکشابوو، ږوانیمه ئه‌و خه‌لکه بچووکانه‌ی که ده‌یانویست ئه‌م ده‌ریا به‌سام و سامناکه جله‌و بکه‌ن.

تابلویه کی به رینی کار وزه حمه تی به شهری له به رده ممد راکشابوو. که ناره به ردینه که
هر هه مووی کۆلرابوو، نه قاری کرابوو، به بهرد و دار هه لچنرابوو، مه ته ریژی خۆل
هه لدرابوو هه، عه ره بانه، له وح، ریلی ئاسن، تۆخماخی (می کوتی ئاسن) ئه ستوون
داکوتین، دار به سستی جۆراوجۆر، ئامیرین میکانیکی، له نیو هه موو ئه وان هه دا کریکاری
بچووک، ده هاتن و ده چوون. گردیکیان به دینامیت هه لته کاندبوو، کریکاره کان به بیل
گله که یان لاده برد و به پیک و قه له م به رده کانیاں ده شکاند و ئه رزه که یان پاک
ده کرده و هه زه مینه یان بۆ راکیشانی هیلی ئاسن خۆشده کرد، ده سته یه ک کریکاری دی
خه ریک بوون له خه باته ی گه ورده دا، چیمه نتویان ده گرت هه و، به دریژی شه ش پینان
له قالبی شه ش پالویان ده داو، ئه م قالبه چیمه نتویانه یان ده خسته ناو ده ریا که و هه
ده یان کرد به به ره به ست بۆ شه پۆله تووره و به رده و امه کانی ده ریا که. کریکاره کان،
له به رده م کتوه قاوه ییه کاند، که به هیژی بازووی وان، روخابوون و هه کو کرم ده هاتنه
به رچاو، و هه کو کرم له نیو له وح و تاته به رد و ته پوتۆز و گه رمای سی نمره ی باشووردا
و هه کو میروان، پیکا ده هاتن و ده چوون. هه راوه نگامه ی ده و روبه ریان، گه رمای
ئاسمانی سپیواژی گرگرتووی دیار سه ریان، ئه م بیر و خه یاله ی له لای پیاو بیدار
ده کرده و هه که هه ول و ته قه لا و په له په لی ئه م کریکارانه، ته نیا بۆ ئه وه یه خیرا زه ویه که
هه لکه نن و خۆیان له و که ندرانه بنه ن و خۆیان له گه رمای به تره ف بپاریزن و...
په نایه ک بۆخۆ دابین بکه ن. دنیا زۆر گه رم بوو، هه را وزه نای کارکردن، دهنگی
به رخوردی قولینگ به سه ر تاویر و به رده و هه، دهنگی خه مینی پیچکه ی عه ره بانان،
دهنگی کپی پیک و پیک و هه شاندن، تیکه ل به گۆرانی خه مناکی "دوبینوشکا" ده بوو.
(جۆره گۆرانییه که که کۆیله کانی که ناراه کانی قولگا، به ده م راکیشانی که شتیانه وه
ده یانگوت) ته و ران دار و ته خته یان ده برییه وه و ساف ده کرد، کریکارانی تاوه سووت،
به هه شتاو ده هاتن و ده چوون، هه راوزه نایان ژیا نی و به ر ئه و دیمه نه ده خست..

دهسته يهك له م كرىكارانه، له لايه كه وه، به دهم هاواره وه، وه ربوبونه گاشه به رديك و ده يانويست له و شوينه بيچولينن و بو جينه كي ديكه ي وه گوينن، كو مه ليكي ديكه خه ريكي كارتيه يه كي زور قورس بوون و هانكه هانك ده يانويست بو سه ره وه ي به رن و به يه ك دهنگ هاواريان ده كرد: - يه ك، دوو... به رزي بكه نه وه!

شاخه هه لكو لراوه كه، به نه سپايي دهنگه كه ياني دووباره ده كرده وه: - ر... ر... راه..

به دريژايي نه و ريگا خواروخيچه ي كه له له وحى باريك دروستكرا بوو، ريزيكي دوورودريژي كرىكاران ده بينرا كه به سه ر عه ره بانه ي ده ستي له به رد باركرا وه وه داهاتبوونه وه و ده رويشتن، له سه متي به رانبه ريشه وه، ريزيكي دوورودريژي كرىكاراني دي به عه ره بانى به تاله وه رووله مان ده هاتن. نه مانه به هيواشي ده جولان، تا به لكو يه ك خوله ك پشو و بكه ن به دوو خوله ك... كو مه ليك خه لكي زور و جياواز و هه مه جو ر به ديار پيكيكي گه وره وه وه ستابوون. يه كيكي له زه لامه كان، به دهنگيكي گر هه ليكرده نه م گورانبيه:

ئاخ، براينه دنيا زور گه رمه

برائينه، ريگا زور دووره

ئاخ، پيکه که بيننه خواره وه

ئوف، ئوف!

غه لبه غه ليكي سه ير بوو، كه نه مه خوي له خويدا نيشانه ي قه ره بالغى و زوري ژماره ي كرىكاره كان بوو. نه مانه په ته كانيان راده كيشا و پيکه لووله كيه ئاسنه كه، به خيرا يي بو لوته كي نه ستوونه كه به رز ده بو وه وه، نه و جا به تووندى داده هاته وه وه هه موو نه سكه له و دار به سته كه ي ده له رانده وه.

خه لکيکی زور، له نيوان کيوه که و دهرياکه دا له هات وچودا بوون، ههوا له تهپ وتوز و بونی ئارهقهی له شی وان پر بووبوو. وهستا و سه رکارگه ران، به بالاپوشی سپی، دووگمه زهردهوه، که وهکو چاوانی سارد وسړی بی گیانی زیړین، له بهر تیشکی هه تاوه که دا ده بریسکانه وه، به نیو کریاره کاندای له هات وچودا بوون.

دهریای ئارام، شه پوله زولاله کانی به ره و که ناراه جه نجاله کان ده ناراد. ده ریا له ژیر تیشکی هه تاودا ده بریسکایه وه، له وه ده چوو وهکو گولیفه ری میهره بان به وه پیبکه نیت که ئه گه ر ئاره زوی لیبت، ده توانی به ته فگه ریکی بچووک، هه موو رهنجیکی ئه م کوله بالایانه به فیرو بدات.

ئه م ده ریا پان و به رینه، که له بهر هه تاوه که دا ده بریسکایه وه و بریسکه که ی چاوی ده خسته ریشکه و پیشکه، وهکو ئه وه ی به زه یی به حالی ئه م خه لکه دا بیته وه، که هه ولیان ده دا دیوار و به ربه ست بو شه پوله کانی دروست بکن، به کاوه خو، به دهنگ و ریتمیکی نه رم شه پولی ده دا، بایه کی فینکی پاراو له کریکاره ماندووه کانی ده دا، ده بوژانه وه و ئوخرنیکی خوشیان له دل و ده روون ده گه راو شه پوله کان، ناوبه ناو نه وازشتی که ناراه شیواوه که یان ده کرد. له ئه نجامی ته مه نی چه ندین هه زارساله ی خویدا بوی ده رکه وتبوو که ئه و خه لکه ی هه نووکه مژوولی دروستکردنی به ندهر و به ربه ست بوون، نه دژی ئه ون و نه خراپه ی ئه ویان ده ویت. ئه مانه کومه لیک کویله ن و ئه رکیان ئه وه یه به گژ ره گه زه کانی سروشتدا بچنه وه. جا ئه م ململانییه، هه روا به ئاسانی نابریته وه، ره گه زه کانی سروشت توله ی خو یان له م کویلانه ده که نه وه. ده ریا ده یزانی که ئه م داموانه، ته نیا کارکردنیان له سه ره، ئاره ق و خوینی وان، چیمه نتوی هه ر هه موو بینا وئه پارتمانه کانی سه ر پرووی زه وییه. به لام ویرای ئه و هه موو زه حمه ت و په نجه ی که ده یده ن وئه و شته عه جایه ب و سه یرانه ی له سه ر زه وی دروستی ده که ن، هیچیان ده ست ناکه وی، ویرای ئه و هه موو ئه زیه ته ی ده یکیشن، نه په ناگه یه کیان هه یه تیای بجه وینه وه و نه نانی وشک و پیخوریکیان ده گه نه یه ک. ئه وانیش

وهكو هر رهگه زىكى سروشت بى رۆحن، بۆيه دهريا، به توورپه يى له كار و زهحمه تى وان كه هيچ سوودىكى بۆ خۆيان نىيه، ناروانى، بهلكو به چاوى به زه ييه وه سه يريان دهكات. ئەو كرمه بچووك و بۆره قنانه ي كه سىنگى كيۆه كه يان هه لده درى، له و دلۆپه ئاوانه دهچوو كه دهريا به مه به ستي فراوان كردنى هه ميشه يى تخوبى خۆى ده يكي شان به تاويزه سهخت و ساردوسرپه كانى كه ناره كانيا و ئەنجام دلۆپه ئاوه كان په رش و بلاو ده بوونه وه و تيا دهچوون. ئەگه ر ئەم دلۆپانه يه ك بگرن ده رياهه كى گه و ره يان لى چنده بيت، هه ركه سووكه گه رداويك هه لبكات ده جوولين و كه لكه له ي ويران كردنيان ده كه ويته سه ر. دهريا، ئەو كو يلان ه ي له بيره كه له بيا بانه گه رمه كانى دۆلى نيل دا هه ره مانيان دروست كرد، كو يله كانى كيسراش ي له بيره، ئەو فه رمان په وا گه پچاره ي كه به قامچى به ربووه ويژه ي دهريا، له سه ر ئەوه ي كه گوايه پرده بووكه له ئاسا كانى وى رووخاندووه، سى سه د قامچى له دهريا دا، كو يله له هه موو سه رده ميكا، وهكو يه كدى بوون، هه ميشه ملكه چ وگو يرايه لى گه و ره كان بوون و، قه تيش تير به سكى خۆيان نانيان نه خواردووه، به سكى تير و به ده برسى بوون، هه رچى كارى مه زن و په رجوو ئاساى سه رزه ويش هه بووه، به ره نجى شان ي وان هاتووه ته ئاراوه. هه نديچار ئەرباب و خودان كاره كانى خۆيان كردووه به خوا، هه نديچار به نه فره تيان كردوون، ناوبه ناو يش ئالاي شو رش و راپه رينيان دژى فه رمان په واكانيان هه لكردووه..

شه پۆلى دهريا، به ئارامى خۆى به و كه ناراو هدا ده دا، كه كريكاران خهريك بوون، به ره به ستيكيان له به رده مى دروست ده كرد، شه پۆله كان له جووله ي به رده و امدا بوون، ئەو رووداوه كو نانه يان بيردينايه وه، كه سه دان سال له وه پيش له م كه ناراو انه دا روويان دابوو.

له نيو كريكاره كاندا، خه لكانى ورديله ي، لاوازي، په نگ وروو برونزى هه بوون، كه سه رو شه پقه يان كاسكيتيان له سه ربوو، كراسى شينيان له به ربوو، پانتۆلى فش و فۆل و ده لنگ ته نغيان له به ربوو. ئەم كريكارانه وهكو پاشان بۆم به دياركه وت، توركى

عنه دۆلی بوون. وشه کانیاں له بنی گهرووه وه دهردههات، له فۆنه تیکی پرووسانی فیاتکا دهچوو، خیرایی قسه کانیاں له هی خه لکی قولگا دهچوو، زمانه خوش و نهرمه که هی ئوکرانییه کانی وه بیر دینایه وه.

لهو رۆژگار وسهردهمه دا، له پرووسیا قات وقپی و برسیه تی بوو، ئیدی برسیه تی، خه لکه که هی وادار کردبوو، له هه موو ده قهره کانه وه پروو بکه نه ئیره. کریکاره کان دهسته دهسته له دهوری یه ک خر بووبونه وه. هاوشارییه کان هه ولیان ده دا، له دهوری یه کدی خر ببنه وه. به لام دهر به دهره کوسموپولیته کان، بی نیشتمانه کان، له هه موو پروویه که وه، له سهر وسیمادا، له جل و بهرگا، له شیوازی قسه کردن و دهم ودودا، جیاواز بوون، لهو خه لکه هی که به شیوه یه کی کاتی و برسیه تی ناچاری کردبوون، بو ماویه که له خاک ونیشتمان، له مهرز وبوی خویانی دابری بوو. ئەم دهر به دهرانه له ناو هه موو گرووپ و دهسته کانداهه بوون - خیرا و زووبه زوو تیکه لی فیاتکاییه کان و ئوکرانییه کان ده بوون. هه موو شوینیکیان به مالی خویان ده زانی. به لام زور به ی هه ره زوریان له دهوری پیتکه که (مه تره قی ئاسن) خر بووبونه وه، چونکه کارکردن لیره، له عهره بانه راکیشان و قولینگ وه شاندن ئاسانتر بوو.

من چووم بۆلای ریکه که، کریکاره کان وه ستابوون، په ته کان به ده ستیانه وه شل بووبوو، چاوه پروانی ئەوه بوون، وه ستاباشی سیلینگه که، که په ت له به کره که یه وه ئالابوو چاک بکاته وه. وه ستاباشی له سهر دار به ست وئه سکه له که کاری ده کرد و ناوبه ناو لهو سهره وه هاواریده کرد: - په ته کان که میک راکیشن!

به ئەسپایی په ته کانیاں راده کیشا.

- بوهستن! راکیشن! بوهستن... راکیشن..

گهنجیکی دەم وچا و کونج، که له میژ بوو ږدینی نه تاشی بوو، وهک سهر بازان ږهق ږاوه ستابوو، ږوانیه ته نیشتی خوئی، کوکه یه کی بوکرد و گهرووی خوئی پاک کرده وه به ئاوازه وه گوتی:

" مه تره قه که، عاموود به عار دیدا ده کات... "

نیوه دیږی دووهم، هیچ سانسوړیک قه بوولی نه ده کرد. له وه ده چوو زاده ی ئه و ساته بی و ئاواز خوینه که به خوئی دروستی کرد بییت. کوره گه نجه که به دەم قاقای پیکه نینی هاوړیکانییه وه، وهکو ئه کته ریگ، که به و جوړه سهر که وتنانه له نیو ته مه شاقانانی خویدا ږاهاتی، که وته بادانی سمیله کانی.

دووباره وه ستاباشی کریکاره کان، له سهر بورجه که وه به تووږه یی هاواری کرد: -

- ده ی بوچی وه ستاون؟ وهکو نیره که ر ده زږینن!

یه کیک له کریکاره کان به رسقی دایه وه: - میتریچ، ئه وهنده هاوار مه که، نه با قوږ بیت!..
ئو دهنگم به گوئی ئاشنا بوو، وام هاته بهر زهین که پیشتر ئه م قه د و قه لافه ته بلند و ناوشان پان و ږوخساره دريژکوله چاوگهش و شینانه م دیتووه. له ناکاوا به خوم گوت: " تو بللی ئه م گه نجه کونو قالوف نه بییت؟ "

به لام، کونو قالوف، ئه م جی زامه ی به ږوخساره وه نه بوو، جی زامی چی؟ له لاجانگی ږاستیه وه دريژ بوو بووه وهو به سهر هه نیه دیدا تاسهر که پووی هاتبوو. قژی کونو قالوف کالتر و ئه وهنده لوول نه بوو، کونو قالوف، ږدینیکی دريژ و جوانی هه بوو، لی ئه م گه نجه ږدینی تاشی بوو. سمیله کانی وهکو سمیلی ئوکرانییه کان شوږ کردبوونه وه. ویږای ئه وهش ئه م گه نجه م به لاوه نامو نه بوو. ئه نجام لیږام قسه ی ده گال بکه م و لی پیرسم، ئه گه ر بمه وی کار بکه م، بجمه لای کی، به لام چاوه ږوانم کرد تاله دانانی ئه ستوونه که ببه وه.

ئاھونالەي كرىكارەكان بەرز بووئەو: ئاخ... ئۇف... ئاخ..

كرىكارەكان، بە چىچكانەوئە دانىشتن، كەوتتە راكيشانى پەت و كندپرەكان، دووبارە بە تووندى ھەستانەوئە، دەتگوت دەيانەوئە لە عاردى بەرز بىنەوئە بە ئاسماندا بفرن. چوارچىوئەي مەترەقەكە كەوتبووئە تەقەتەق و دەلەرزى، دەستانى پروت و تاوئەگاز و تووكن، بەسەر سەرى حەشاماتەكەوئە بەرزبوونەوئە پەتەكانيان راڊەكيشا، ماسولكەكانيان بەرز دەبووئەوئە ھەلدەئاوسا، بەلام مەترەقەكە ھىدى ھىدى بەرز دەبووئەوئە ھەلدەئاوسا، بەلام مەترەقەكە ھىدى ھىدى بەرز دەبووئەوئە، زور قورس بوو، نزيكەي نيو تون دەبوو، ئەوجا دادەھاتەوئە و ئەم ديمەنە، رىك لە عىبادەتى ئەو بت پەرستانە دەچوو، كەلەوپەرى نائومىدى و نامرايدا دەستيان بۆ خواوئەندە مات و خاموشەكانيان ھەلدەبرى و كرنوشيان بۆ دەبردن. ئىدى كرىكار تىك پزابوون. پوخسار ھەلگىرسا، چلكن، ئارەقە زەنگول زەنگول بە ھەنيەياندا دەھاتە خواري، قژە پەريشان وئالوزكاوئەكانيان بە تەويلى ئارەقاويانەوئە نووسابوو، گەردنيان رەش ھەلگەرابوو، شانيان بەدەم كاركردەنەوئە دەلەرزى، جەستەيان پروت وقووت، كراس وپانتولەكانيان شر وشەپريو، جەستەي دانەدەپوشين، ھالاي گەرما لە جەستەي ئارەقاويان بەرز دەبووئەوئە، ئىدى ئەمانە وەكو كۆمايەك ماسولكەي تىكەل بەوپەرى رەنج و مەشەقەت لەو ھەوا گەرم و شىدارەي باشووردا كەبۇنى ئارەقەي جەستەيان سەعاتە رىيەك دەپويى، سەرقالى كاربوون.

لەناكاوا، دەنگىكى گر و توورە بەرز بووئەوئە: - پايديوس! وەختى پشووئە!

كرىكارەكان، خاوبوونەوئە پەت و كندپرەكان بەدەورى رىك و ئەسكەلەكەدا شور بوونەوئە. كرىكارەكان، لەھەمان شويندا لەسەر ئەرزەكە دانىشتن. ئارەقەكەي سەر تەويلىان سەرى، ھەناسەي قووليان ھەلدەكيشا، كيشمانى خويان دەدا، شان وملى

خویان ده‌شیللا، ئیدی هه‌رکەسه وله به‌رخۆیه‌وه و به‌ده‌نگیکی نه‌وی، وه‌کو گیانله‌به‌ریکی
درنده، ده‌ی مراند.

من چووم بۆلای ئەو گەنجە‌ی که سه‌رنجی راکیشابووم و پیمگوت: - براده‌ر!

به‌ نه‌به‌دلی پووی بۆلای من وه‌رگێرا و سه‌راپای به‌نیگا دابیژتم، چاوه‌کانی بچووک
کردنه‌وه و لیم ورد بووه‌وه. گوتم: - تو " کونوقالوف " ی!

سه‌ری گرتم، برديه دواوه، له‌تۆوايه ده‌یه‌وی ده‌ست بخاته بینم. لی، له‌ناکاوا بزیه‌کی
شادی له‌سه‌ر لیوی نه‌خش بوو و گوتی:

- ئاده‌ی! ماکسیم! هاوړی چکۆله‌که‌م، ئەمه تۆی!... تۆش ریگات گوم کرد؟ هاتیه
ریزی ئیمه‌ی ده‌ربه‌ده‌ر و ئاواره‌وه؟ له‌ که‌یه‌وه ئەمه‌ت کردووه؟ له‌ کوینده‌ره‌وه دی؟
من وتۆ ئەم بایه له‌م کونه‌وه بی، هه‌موو دنیا ده‌ده‌ینه ژیر پاوه، کون نامینی سه‌ری
پیدا نه‌که‌ین. به‌راستی ئەوه ژیان نه‌بوو که ئیمه‌ی تیدابووین! زۆر نارحەت و بی
مانابوو، پیاو داده‌رزا، بۆگه‌نی ده‌کرد، ده‌پووکایه‌وه و ده‌مرد! من کاکۆ له‌وه‌تای تۆم
به‌جیه‌یشتوووه بۆخۆم به‌ دنیا دا ده‌گه‌ریم، شوین نه‌ماوه بۆی نه‌چم!... به‌لام تۆ زۆر
گۆراوی؟ جل و به‌رگی نویت پۆشیوه! خه‌ریک بوو نه‌تناسمه‌وه. به‌ جله‌کانتا له‌سه‌رباز
ده‌چی، به‌ روخسارا له‌ قوتابی ده‌چیت. پیم بلی ئەم ژیانە‌ی که مروّف هه‌ر پۆژە‌ی له
شوینیک بیت باشتتر نییه؟ وانه‌زانی من " ستنکا " م له‌بیر چووه‌ته‌وه، تاراس بۆلای و
پیلا " شم فه‌رامۆش نه‌کردوون... هه‌ر هه‌موو ئەوانه‌م له‌بیر ماون!

په‌یتا په‌یتا، ده‌یژهند به‌ لا قه‌برغه‌م دا، ده‌سته زه‌لامه‌کانی ده‌دا به‌ سه‌ر شانمدا. ئیدی
هه‌ر پرسیار بوو وه‌کو به‌پووی برژاو له‌ ده‌میا ده‌ته‌قییه‌وه، فریای وه‌لامدانه‌وه‌ی
نه‌ده‌که‌وتم، ته‌نیا به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه، ده‌م پوانییه‌ روخساری میهره‌بانی ئەو که نیشانه‌ی
خۆشحالی ئەم دیداره تازیه‌مانی لیده‌باری. من به‌دیدار و دیتنی ئەو خۆشحال بووم.

ئەم دیدارەى ئەو، يەكەمىن پوژەكانى ژيانى خۆمى بىرخستەوہ كە بىگومان، لە پوژەكانى دواى ئەو پوژانە، زور باشتەر بوون.

ئەنجام دەرەتانم بۆ ھەلكەوت لە دۆستە كۆنەكەى خۆم بپرسم كە ھۆى ئەو شوین زامەى دەم وچاوى چىيە.

كونوقالوف بەرسقى داىەوہ:

- ئەمە چىرۆك و حىكايەتىكى دوور ودرىژى ھەيە. لەگەل دوو ھاوړيدا رىكەوتىن كەبە قاچاغ لە مەرز بپەرىنەوہ و بۆ پۆمانيا بړوین و بزانین لەویندەر چ باسە. لە كاگولەوہ، كە باژىرۆكىكى نزيكى سنوورى بسارابى يە بەرئ كەوتىن. شەو بوو كە كەوتىنەرئ، ھىدى ھىدى ريمان دەكرد. لەناكاوا، پاسەوانىكى سنوور ھاوارى لىكردىن: - بوەستە!

ئىمە رىك گەيى بووینە بەردەمى، ھىچ چارىكمەن نەبوو تەنيا ئەوہنەبى كە ھەلئىن، بەلام يەكئىك لە سەربازەكان، شتىكى بە سەرما كىشا، جەزربەكە زور تووند نەبوو، بەلام يەك مانگى تەواو لە خەستەخانەدا خستى. دەچىتە ئەقلىتەوہ كە ئەو سەربازە خەلكى مورووسكى و ھاوشارى من بووبئ!... زۆرى پىنەچوو ئەویش بۆ ھەمان خەستەخانە ھىنرا. كابراىەكى قاچاغچى چەقوىەكى لىدابوو و لایەكى وركى ھەلدرى بوو. كاتى ھەردووكمەن وەخۆ ھاتىنەوہو كەمىك چاكبووینەوہ، لەگەل يەكدا كەوتىنە گفت وگۆ. سەربازەكە گوتى: - دەزانى من ئەو جەزربەيەم لىداوى؟

- مادام دەمناسىتەوہ، ديارە تو لىت داوم.

- با، لەبىرمە، من ئەو جەزربەيەم پىگەياندى، بەلام لىم مەگرە، چونكە من، ئەركى خۆم جىبەجى كردووە! وامان دەزانى ئىوہ قاچاغچىن. ئىدى ئەوہ دنيايە، ئەوہ تا وركى منىشيان سفرە تلىش كردووە. چ دەكەى؟ ژيان جگەلە گەمەيەكى جدى ھىچى دىكە نىيە.

ئىدى لەۋەۋە بوۋىن بە برادەر، كورپىكى باش بو، نىۋى ياشكا مازىن بو، بەلام سەبارەت بە لوول بوۋنى قژەكەم، بەھۆى تىفۋوۋە واى لىھات، توۋشى تىفۋ بووم. لەشارى كىشىنىف گىرام، دمويست بە قاچاغ لە سنوور بەم، ئىدى گىرام، لە زندانىان تووند كردم، لەوئىندەر تىفوم گرت. ماۋەيەك بە تىفۋشەۋە تلامەۋە، تەۋاۋ كەسىرە بووم، باۋەرپم نەدەكرد جارىكى دى ھەستمەۋە، كچىكى پەرستار فرىام كەوت و خزمەتىكى زۆرى كردم، دەنا لەۋ باۋەرپەدا بووم دەمرم و لەۋ نەخۋشىيە راست نابمەۋە. كاكۆ من لە جىدا كەۋتبووم و ھۆشم بە خۆ نەبوو، ئەۋ كىژە ۋەكو چۆن بەمنال را دەگەن، بەۋ ئاۋايە پىمرا دەگەيى. بەلام من دەمتوانى چى بۆ بكەم؟ چۆن چاكەى بەدەمەۋە! تەنيا ئەۋەندەم دەگوت: "ماريا پتروفنا، بەسە. من خەجالەتى ئەۋ ھەموو خزمەتەى تۆم! بەچى وچۆن چاكەى تۆ بەدەمەۋە؟! " ئەۋ تەنيا پىدەكەنى و ھىچى نەدەگوت، كىژىكى باش و مېھرەبان بوو..

ھەندىجار كىتېين دەروۋنى بۆ دەخوئىندەۋە. لى من دەمگوت: " كىتېى دىكەت نىيە بۆمى ۋەخوئىنى؟ "

كەرەتىك بەسەرھاتى دەرياۋانىكى ئىنگلىزى بۆ خوئىندەۋە كەلە غەرق بوۋنى كەشتىكەيدا رزگارى بوۋبوو و ئىدى كەۋتبوۋە دورگە و گرافىكى چۆل و ھۆلەۋە و لەۋى ژىابوو، بەراستى كىتېينكى باش بوۋ! ئىدى ئاشقى ئەۋ كىتېى بووم! چەندم ھەز دەكرد منىش لەگەل ئەۋ دەرياۋانەدا و لەۋ دورگە و گرافەدا ژىابام. بەراستى ئەۋە ژيانە! بەتاقى تەنيا لە دورگەيەكى چۆل و ھۆلدا، لەگەل دەريا و ئاسماندا بژىت... و لەۋى ھەمووشتىكت ھەبىت. ئازادى ئازاد..

لەۋ دورگەيەدا مرقىكى كىۋىش ھەبوۋە... لەگەلدا ژىاۋە. ئەگەر من لەجىي ئەۋ دەرياۋانە بام، ئەۋ كابرا كىۋىم لە دەرياكەدا نقوم دەكرد چ پىۋىستم پىي بوو؟ ئاخىر ئەۋم بۆچى بوو؟ بۆخۆم بە شادى دەژيام. بەراست ماكسىم، تۆ ئەۋ كىتېىت خوئىندوۋەتەۋە؟

گوتم: - ئى، بلى بزانم چۆن له زندان بهربووى؟

- خۆيان بهريان دام. دادگايان بۆ دانام، دادگايان كردم، هيچم لهسەر ساغ نهبووه وه و به ئاسانى ئازاديان كردم... بهلام گوى بگره، من ئەمپرو لهمه زياتر كارناكهم. خوا كارى واببريت! ههموو ناو لهپم بريندار بووه. بهسه. سى رۆبلم ههيه و، له برى ئەم نيوهپروژەش چل رۆبل وهردهگرم. ئەمه بۆخوى سهرمایهيهكه! ئەمپرو وهرهلاى مه، ئيمه له ئوردوگادا نين، بهلكو لهم نزيكانه له بنارى كيوهكهدا دهژين. لهوى ئەشكهوتيكمان دوزيتهوهتهوه كه بۆ دانىشتن زۆر باش و ئيسراحهته. دوو كهسين، من و گهنجىكى ديكهين بهلام هاوريكهه نهخوشه... تاى ليهااتووه. باشه، كهميك ليتره بوهسته، تا دهرۆم بۆلاى سهركارگه رهكهمان و ههر ئىستا دهگهريمهوه، زۆرم پيناچيت!

بلهز ههستا، ريك لهو كاتهدا كه كريكارهكان ههستانهوه بۆ سهركار و پهتهكانيان بهدهستهوه گرت و مهترهقهكهيان خستهوهكار، رۆيى، من لهويندهر، لهسەر تاشه بهردىك رۆنيشتم و تهمهشاي ئهوههرا وزهنا و قهرهبالغيهه دهوروبهري خۆم و دهرياي مهند و شينباوم دهکرد.

كونوقالوف، به بالا بهرزهكهيهوه، كه بلوزىكى چهرمى تهسك و كورت و شينى لهبهر و پانتۆلىكى كهتاني لهپى و جووتى پيلاوى قورسى لهپى بوو، بلهز و به قول بادن بهناو ههشيمهتي خهلكهكه و كۆماي بهرد و دار و عهرهبانهكاندا رۆيى و له چاو ون بوو. ناوبهناو ئاورىكى پاشى دهدايهوه و بهدهست ئاماژهى بۆ من دهکرد. ئەوهى راستى بى كونوقالوف، بۆمن تازه بوو، كونوقالوفهكهى جارن نهبوو، گورج وگۆل و چاپووك، ئارام، رووخوش، روخسار گهش، متمانه بهخۆ، ئيدى ئەوانهه دهور و بهرم ههموو كاريان دهکرد: دار وتهخته دهبرانهوه، بهرد و تاويران دهشكينران، جيرهجيري عهرهبانان سهعاته ريهك دهپۆيى، تهپ و تۆز بهرى ئاسمانى گرتبوو. ئيدى كريكارهكان، له ماندوويهتي خوياندا هاويران دهکرد، جنويان به يهكدي دهدا، گورانى

پر ئاھو نالەیان دەگوت. ئیدی تاپۆ بالابەرز و جوانەکەى ھاوړیکەم لەناو حەشاماتە زۆر و زەبەندە و ھەرا و ھەنگامەکەدا لەچا و ون بوو.

دوای نزیکەى دوو سەعاتان لەگەڵ کونوڤالوڤ دا، لەو شکەفتەدا کەبە وتەى وى " زۆر لەبار بوو بۆ ژیان و ئاکنجى بوون " بە دوو قۆلى و لەلای یەکەوہ ڤاکشابووین. بەراستى شوینیکى لەبار بوو. پښتەر بەردیکیان لە کیتوہکە ھەلکەندابوو، ئیدی کونیکى چوارگۆشەى ئەشکەوت ئاسا لە شاخەکە چى بووبوو، کە بە ئیسراحت جینگای چوارکەسى تیا دا دەبووہوہ. بەلام نزم بوو، تاتەبەردیکى گەورەش بەسەر زارکى شکەفتەکەوہ ئاويزان بوو. ئەگەر کەسک بیویستایە بچیتە ژوورەوہ دەبوايە بە سەکشکى وەژوور بکەویت. قوولى کونەکە نزیکەى دوو مەتر و دە سانتیمیک دەبوو، بەلام پیویستى نەدەکرد، ئینسان سەرى پيدا بکات، چونکە کاریکى مەترسیدار بوو، چونکە ئەگەرى ئەوہ ھەبوو، ھەرساتى ئەو بەردە زلە بەربیتەوہ و بۆ ھەتاهەتایە زندەبەگۆرت بکات. ئیدی بۆ خۆپاراستن لەو ئەگەرە، تەنیا لاقمان بردەناو کونەکەوہ، کە یەجگار فینک بوو، سەرمان لە دەرەوہ بوو، ئیدی ئەگەر بەردەکەش بەر بوايەتەوہ، تەنیا سەرمانى پان و پلښ دەکردەوہ.

دەربەدەرە نەخۆشەکە، کەمیک دوورتر لەمە، لەژیر ھەتاوہ گەرمەکەدا ڤاکشابوو. ھەرکە لەرز و تايەکەى لیدەھات، دانەکانى دەکەوتنە چۆقەچۆق. ئەم کابرا وەیلانە خەلکى دەقەرى ئوکراڤیا بوو، دريژداھۆلیکى لاوازی مردەلوخ بوو، لە وەلامى پرسىاریکى مندا، خەيالووى گوتى:- من خەلکى بولتاقام.

لە سەر ئەرزەکە تلکى دا، ھەولیدەدا خۆى لە خەرقە وجبە قاوہییە شەر و شەپریوہکەى خۆیەوہ وەپچیت، بەلام کە ئەمەى بۆ نەدەکرا، لەداخا جنیوى دەدا، بەلام جنیوى مزر و ئاودار نەگالتە... جنیو وەکو بارانى بوھار لەزارى دەرژا. پەیتا پەیتا گینگلى دەدا، بەردەوام چاوہ ڤەشە بچووکەکانى تەنگ دەکردنەوہ، وەکو ئەوہى تەمەشای شتیک بکات.

ههتاوی گهرم، وهکو ئاگر به سهروملماندا دهچزا. کونوقالوڤ، ههستا، چهند داریکی داکوتی و پالتو عهسکه ریبیه کهی منی به سهردا دان و نیمچه چاتولیکی دروستکرد. (چاتول: خیهوتی ته نک و بچووی هاوینه) ئیمه له دووره وه، دهنگی ههراو زهناوی کریکاره کانمان دهژنهوت، بهلام خویانمان نه دهبینی. له که ناراوهکانی دهسته راستمانه وه، کومه لیک خانووی سپی، که نیمچه شاریکیان پیکده هینا هه بوون. به دهسته چه پماندا و له بهرده مماندا، تا هه ته ری چاو هه ر ده ریا بوو و شه پۆلی دها، ئاسو، ئاویتیهی جووره ها رهنگی ناسک و جوانی دهگمه ن بوو، که چاو و دل له دیتنیان تیر نه ده بوون. ئەم رهنگانه ئاویتیه ده بوون و تراویله که یه کی خه یالای و دلرفینیان چیده کرد.

کونوقالوڤ، که چوو بووه ژیری و ته مه شای ئەو رهنگه ئەفسووناویانهی ده کرد، نه رمه بزیه که به ئاسته م لیوی کشاند، ئاوری لای منی دایه وه و گوتی:

- هه رکه روژ ئاوابوو، ئاگر ده که یه وه، چای لیده نه ین، توژی نان و گوشتمانیش هه یه، چه ز له شووتی ده که یه ت؟

به پی، شووتیه کی له نیو ئەشکه وته که وه، بو ده ری غلکرده وه. چه قویه کی له گیرفانی ده رهینا، به دهم له تکرده نی شووتیه که وه گوتی:

- هه رکاتی ریم ده که ویته که ناری ده ریا، له خو ده پرسم، بوچی ته نیا خه لکانیکی که م لی ره، له رهخی ده ریا ئاکنجی ده بن و ده ژین؟ ئەگه ره خه لکی له ده ورو به ری ده ریادا بژین، خه لکی باشتر ده رده چن، چونکه ده ریا زور به خشنده و میهره بانه... ده بیته مایه ی ئەوهی هزر و بیری به رز و بالا بکه ویته میشکی به شه ره وه... ئی ئیستا بوم باسبکه ئەم چه ند ساله ی دوا ییت چون به سه ر بر دو وه؟

من به سه رهاتی خو م بو گیرایه وه. کونوقالوڤ، گوئی ده گرت، به لام کابرای ئو کرانی ئاگای له عه مری دنیا نه بوو، هه ولیده دا خو ی به دوا تیشکی هه تاو گهرم بکاته وه. له م

کات ووهخته دا دهریا له دووره وه، وهکو زیږی سوور ددره وشایه وه. په له هورین په مهبی و ئال، به په راویز و کلکه ی و نه وشه یی وه، له سهر دهریا که وه به رز دهبوونه وه و به هشتاو دهچوونه پیشوازی هه تاو، له چیا ی سهر به فه له کی به فرگرتو و دهچوون، که تیشکی هه تاو لی ددان و جوړه ها رهنگیان لیده بو وه.

کونو قالوف، دوا ی ئه وه ی گو یی له به سه ره اته که ی من گرت، به قه ناعه ته وه گو تی:

- ماکسیم توبه خوړایی کاتی خو ت له شاردا به فیرو دده دیت! ئاخر تو چ خو شیبیه کت به شاردا چو وه؟ شوینیک ته نگ، ناخوش، نه هه وایه کی پاک، نه ئیسراحه تیک، ئه وه ی پیویستی مرو فقه، له شارا ده ستنا که ویت. ده لیت خه لکی تیا یه؟ خو خه لک له هه موو شوینیک هه ن. کتیب؟ به سه کتیب مه خوینه وه! یانی توبو کتیب خویندنه وه هاتوویه دنیا یی؟ کتیب هیچ نییه، ئه گهر هه ر حه زیشی لیده که ی، چه ندت ده وی، بیکره و له کو له پشته که تی بنه وپرو. ده ته وی له گه ل مندا، بو تاشقه ند، یان سه مه رقه ند، یان هه ر شوینیک دی بییت؟ دوا ی ئه و شارانه بو ئامور دهر وین... ده لی چی... دیی؟ کاکو، من بریارم دا وه، هه موو دنیا بگه ریم. ئه مه له هه موو کاریک باشتره... دنیا ده گه رییت و به رده وام شتی تازه ده بینی.. وه ختی خو ت به بیرکردنه وه به فیرو ناده دیت... شنه بای ئزادی، روحت له هه ر گهر د وتوزیک پاک ده کاته وه و هه ست ده که دیت بار سووک و سه رسه لامه ت ئزادی ئزادیت.. نه کو یخای که سیت، نه که س ئاغات. هه رکاتی برسیت بو، له شوینیک لاده، و بایی په نجا کوپیکان کاربکه، ئه گهر هه ر کارت ده ستنه که وت، پارچه یه ک نان بخوازه و ته واو، که س بو نانیک ده ست به رووته وه نانیت.. ئیدی به وجوره، هه ره یچ نه بی، شتیک له م دنیا یه دا ده بینی. هه موو جوانیه کانی دنیا ده بینی... ئی، ئاماده ی له گه لمد ا بییت؟

هه تاو به ره و ئاسو نشیو بو وه وه. ئه و په له هه ورانه ی به سه ر دهریا که دا ده سوورانه وه. ته واو تاریک بوون، دهریا که ش روو له تاریکی چوو، ئه ستیران به ئاسمانه وه که وتنه جریوه. هه را وهه نگامه ی کار له به نده ره که دا نیشته وه، به لام جار جار، ده نگی خه لکی که زیاتر له ئاه و ناله دهچوو، له وه به ره وه ده هاته گو یی. که ناو به ناو شنه یه ک هه لیده کرد،

خوپه خوړی خه مناکی ئەو شه پۆلانهی که خوڤیان به که ناره کانداده کیسا، ده گه یانده گویمان.

دنیا، به ره به ره تاریک و تاریکتر ده بوو، جهستهی کابرای ئوکرانی که تا پینچ خوله کییک له وه پیش به پرونی ده بینرا، ئیستا بوو بوو به تارماییهک و به ئاسته م فەرق ده کرا. به دەم کوکه کوکه وه گوتی: - ئاگر ناکه نه وه!؟

- ئیستا ده یکه مه وه.

کونو قالوف، باوه شیک ته لاشه دار و چل و چوی خپر کرده وه و ده نکه شه مچه یه کی پیوه نا. بلیسهی ناسکی ئاگر، به نه رمی که وته لسته وهی زه رده داره شيله داره کان. لولهی دووکه ل، تیکه ل به هه وای نمسار و تازهی شه وه که ده بوو و به دەم پیچ خوار دنه وه ده چوو به ئاسمانا.

بیدهنگی به ره به ره بالی به سه رده و ربه رماندا ده کیشا، ده تگوت ژیان لیمان هه لدیت و لیمان دوور ده که ویته وه و ده نگه ده نگ و هه را وزه ناکه ی له تاریکی شه وا خه فه ده بیت.

هه وره کان ره وینه وه، ستیران، به به روکی ئاسمانی شینه وه چریسه که چریسک، پرشنگیان ده داو ده دره و شان وه. چرای به له مانى راوه ماسی و پرشنگی ستیرانی ئاسمان، له ده ریا مه خمه لیه که دا، عه کس ده بوو وه. ئاگره که ی به رده ممان وه کو گولیکی سووری وه نه وشه یی گه شابوو وه... کونو قالوف، قوریه که ی نایه سه ر ئاگره که، ئەژنۆکانی تووند گرتنه باوه ش، چاوی برینه ئاوره که و له فکروه چوو. یاروی ئوکرانی وه کو تیر تیریه کی (بزن مژوک، حه ربا) به ره ولای ئاگره که داخزی. کونو قالوف گوتی:

- خه لکی له شارا خر بوونه ته وه، خانوویان دروست کردوو، به سه ریه کا رژاون، زه ویان پیس کردوو، له و فەزا ته نگه دا که ناویان ناوه مال و خانوو، به راده یه ک سه خله تن،

هه ناسه يان بۆ نادرئ... كه چى، ئەو ژيانە، بە ژيانىكى خۆش و ئاسوودە دەزانن. بە لام وانيه، دۆزەخىكيان بۆ خۆ دروستكردووو و ناويان ناوە ژيان! ژيانى راسته قينه، ئەمەى ئيمهيه، نەك ئەوەى ئەوان..

يارۆى ئۆكرانى، سەرى رەزامەندى بۆ لەقاند وگوتى:

- ئم م م! ئەگەر سەروپۆستين و ژوورىكى گەرممان بۆ ئەم زستانە دەست بکەوتايە، ئيدى پاشايانە دەژياین..

چاويكى لە كونوڤالوف داگرت و بزەيهكى كورتى بەروودا دا.

كونوڤالوف، گوتى:

- وايە، زستان وەرزىكى پيسە، شار، بۆ زستان پيوسته، كەس ناتوانى نكۆلى لەمە بکات... بە لام و يپراى ئەوەش، هيچ بيانوويهك نيهه بۆ دروستكردنى شارى گەورە... من لەوە تيناگەم، لەكاتىكا دووكەس يان سى كەس پىكەوە هەلناكەن، بۆچى خەلكى بەم جۆرە وەكو پەزان لە دەورى يەكدى خپ دەبنەو؟ ئەگەر هەندىك دروست بەزريت (بیر بکەيهو) دەبينى مرۆف نە لە شار... نە لە دەشت و بيابان... نە لە هيچ شوينىك، ئاسوودە و بيخەم و خەيالە، بە لام هەق وايە و باشترين شت ئەوەيه بیر لەم شتانه نەكاتهو... چونكە زهينى كويزى بۆ هيچ لايەك بر ناکات و تەنيا خۆى ئەزىهت دەدات.

من لەو باوهرەدا بووم كە ژيانى دەر بە دەرى و وەيلانى چەند سالە، كونوڤالوفى گۆريو، ئەو ئازاديهى كەلەو چەند سالە كەمەى ئەم دواييانەدا مومارەسەى كردوو، دەرەتانی ئەوەى بۆ رەخساندوو، كەلەو گرى و كول و كوڤانانەى كەلە سەرەتای ئاشنايه تيماندا، پيوەى دەنالى، رزگارى كردييت. بە لام لە قسەكانيا ئەوەم بۆ دەرکەوت، كە هيشتا وەكو ئەو خەلكانەيه كەلە جى پييهك دەگەرپن كە لاقى خۆى لەسەر دابنەن... هيشتا هەر لە هەنبەر كيشە و ئاريشە و ئاستەنگەكانى ژيان دەستەوستان بوو، هەرچەندە، بە دليكى زۆر پاكەو و هاتبوو دنيایى، بە لام ژەنگى بيركردنەوەى

ژهراوی، دلی دهخواردهوه و بهرهو نابودی دهبرد. لی مخابن، له کومه لگه ی
ئهمرودا، له پروسیادا، ئه و جوړه خه لکه ی که گیروده ی ئه و جوړه خه یال پلاوه ن،
زورن و ئه م جوړه خه یاله، ئه قل کوپریان دهکات، ئه وانه به دبخت ترین خه لکی ناو
کومه لگه ن، چونکه تاریکی و نابینایی نه زانی، به ته واوه تی میشکیان له مه نگه نه ده دات.

به که سه ره وه پروانیمه دوسته که ی خو م، لی ئه و وه کو ئه وه ی بیرى منى خویند بیته وه
و بیهوی پشتیوانی لیبکات، به خه مینییه کی زوره وه گوتی:

- ماکسیم، ئیستا بیرم له و پوژانه ده کرده وه که پیکه وه ده ژیاين، هه موو پرودا وه کانم
وه بیر هاتنه وه... له و زه مانه وه تا ئیستا مه گه ر خوا بزانی چه ند شوین گه راوم، چیم
دیتوون!... لی ئه فسووس له سه رانسهری ئه م دنیا یه دا شوینیکم نه بینیه وه که تیا ی
بچه ویمه وه، جیگه یه کم نه دوزیه وه بو خو ئوقره ی تیا بگرم!..

یاروی ئوکرانی، قورییه که ی، که له سه ر ئاگره که ده کولا داگرت و به خه مساردی گوتی:

- مادامیکى به و مله ئه ستوره وه که هیچ نیریکی بو نابیت هاتویه دنیا وه، هه ر ئه وه
به شت ده بی، که سی له ئه زه ل سیا چاره بی..

لی کونوقالوف، به رسقی ئه وی نه دایه وه، پرووی کرده من و پرسى:

- ماکسیم! به راست پیم نالی من بوچی ئاسوده نیم، چما ناتوانم ئوقره بگرم؟ له
کاتیکا خه لکی زور ئاسایی و به خوشی ده ژین، کار و کاسبی ده که ن، ژن دینن، مندال
ده خه نه وه؟ هه میشه سه رقالی ئه م شت یان ئه و شتن؟ راسته ئه وانیش هه ندیچار
گله یی له ژیان ده که ن، به لام به ز هیور ده بنه وه، که لکه له ی ژیانیان ده که ویته سه ر و مل
به ژیانه وه ده نه ن. به لام من هه رچی ده که م و ده کوشم ناتوانم و ابم. زوو بیزار ده بم،
هه موو شتیکم له به رچاو ده که ویت؟ بیزار ده بم، نازانم بو؟

یاروی ئوکرانی، به حه په ساوی گوتی:

- بۆچی دەگریت، ئەم ھەموو گریھەوزارییە لە پای چی! گریان هیچ دەردیک چارەسەر دەکات؟ بارت سووک دەکات؟!

کونوڤالوف، بە خەمبارییەو ھە گوتی: - ھەق بە تۆیە، راست دەکەیت..

ئەو پیاو، بەردەبار و بە ھەوسەلەییە، کە ھیشتا لە ئاگری تا و لەرزا دەسووتا و بەگژ نەخۆشیدا دەچوو، بە متمانەو ھە گوتی:

- راستە من کەسیکی کەمدووم، زۆرکەم قسان دەکەم، بەلام ھەمیشە زانیومە و دەزانم چۆن قسە دەکەم.

لەم کاتەدا کۆکە گرتی، لەجیبی خۆی ئەم دیو وئەو دیوی کرد، بە توورەیی تەفەکە ی رۆ کردە سەر ئاگرەکە. ھەموو شتیکی دەوروبەرمان مات و خامۆش، لە تاریکییەکەدا نقووم بووبوو. ئاسمانیش تاریک بوو، مانگ ھیشتا ھەلنەھاتبوو. دنیا ئەو ھەندە تاریک بوو کە شەوقی ئاوی دەریاکەمان نەدەبینی. بەلکو بەھۆی فینکی بایەکەو ھەستمان بە نزیکى دەریاکە دەکرد. لەو دەچوو تەم و مژیکى رەش بال بەسەر ئەرزەکەدا بکیشیت، ئاگرەکەمان لە میژ بوو کۆژابوو ھەو. یارۆی ئۆکرانی پێشنیازی کرد:

- نەیکەین بەشەو!

خۆمان خزانە ناو کونەکەو، سەرمان بە دەرەو ھەو. بەو دەقەو ھەو خەو بردینی یەو... کونوڤالوف وەکو تەختە تاویریک بی جوولە لەو گۆرە کەوتبوو. یارۆی ئۆکرانی پەیتاپەیتا بە دەم دانە چۆقەو ھە گینگلی دەدا. ماوہیەکی زۆر چاوم برییە ئاگرە قەمریەکەو تەمەشام دەکرد. ژیلەمۆی ژیر خۆلەمیشەکە چۆن دەکۆژایەو ھەو خەفەدەبوو. ھەو ھەلجار پشکو و پۆلوھکان گەورە و گەشاو ھەو بوون، لی بەرە بەرە بچووک و بچووکتەر دەبوونەو ھەو ھەبەن خۆلەکەو ھەو دەکەوتن. دواى ماوہیەکی کەم، ژیلەمۆکان ھەبەن خۆلەمەرەکە کەوتن و دیار نەمان... ئیدی تەنیا ھالوویکی گەرم، لەدووی ئاگرەکە مایەو ھەو. چاوم برییە ئەو دیمەنە و لەفکران راپچووم و لەبن لیوانەو ھەو

گوتم: " ئاقىبەتى مە، ھەموومان ھەر واىە... بەلام خۆزگە، مۆمى ژيانمان، ئەگەر بۇ
تاقە ساتىكىش بوو، دادەگىرسا و روناكىيەكى دەبەخشى!"

دواى سى رۆژان، دوعا خوازىم لە كونوقالوڤ كرد، چووم بۇ كوبان. نەيوست
لەگەلما بىت. لەكاتى دوعاخوازىدا، ھەردووكمان قەناعەتمان وابوو كە جارىكى دى
يەكدى دەبىنىنەوہ.. بەلام ئىدى يەكمان نەبىنىيەوہ..

۱۸۹۶

سەرچاوە:

- چلكاش و چند داستان ديگر، ماكسيم گوركى (۱۸۶۸ - ۱۹۳۶) ترجمه كاظم
انصاری. نشر اندیشه، تهران ۱۳۶۹ .
- ماكسيم غوركى / المؤلفات المختاره فى ۶ مجلدات، المجلد ۳، اقايسىص / ترجمه
المحامى سهيل ايوب / دار رادوغا ۱۹۸۸ .

ئەفسانەى دايك

((۱))

من تارىفى ژن، ژنيك دهكەم كه دايكه، يانى سەرچاوهى له بن نه هاتوو و چافكانى ژيانە. له م چيرۆك و حيكايه ته دا باسى تهيموور لهنگى دلرەق، بهردين دل، باسى ئەو پلینگه لهنگه (شەل)، ئەو داگيركه ره خوشبهختهى كه كافران بههله ناويان نابوو (تامرلان) دهكەين، ئەو داگيركه ره بى وينهيهى بهنيازبوو هه موو جيهان بگرى و ويرانى بكات.

په نجادانه سال، دنيای دايه ژير پيوه، وهكو چۆن ميرووستان له ژير پيى فيلدا پان و پليش دهبنه وه، بهو ئاوايه شار و ولاتان له ژير پاژنه ئاسنينه كاني ويدا پان و پليش دهبوونه وه و له سه رپووى زهوى دهسرانه وه. بههه رلايه كا برۆشتبا، رپووى بكردايه هه ر ئالييهك رپووبارى خوينى سوور هه لدهستا. ئيسك وپروسك و كه لله سه رى رپۆلهى ميلله تانى ژيركه وتوو، وهكو بورجان له سه ريهك كه له كه دهكران و هه لده درانه وه. ئەم كاپرايه خۆى له مردن به توانتر دهزاني، بۆيه كۆى له كوشتن و برين نه دهكرده وه، شهلم كويزم كهس نابويزم، به ناو دهكهوت، گوايه بهمه تۆلهى له مهرگ دهكرده وه، چونكه مهرگ، جيهانگيري كورپى ئەوى بردبووه وه. ئەو مروقه ترسناك وهۆقييه دهيويست سنعه ته كه له مهرگ بدزيت، هه موو دهسكه وته كاني مهرگ بۆخۆى بهریت و هيچ بۆ مردن نهيه ليته وه تا مردن له داخا يه خهى خۆى دادریت و له برسانا بمریت!

لهو رۆژهوه که جیهانگیری کورپی مرد و خه لکی سه مه رقه ند، پیشوازی به زینه ری
(جه ته) شه رانی و در وسته مکاره کانیا ن به جلکی که وه بییه وه کرد، ئیدی قوریا ن بو
گیرایه وه. لهو رۆژهوه تا ئه و رۆژهی که ئه نجام مه رگ له (ئوتراف) ئه وی به عار دیدا
دا، یانی دوا ی سی دانه سال، ته یموور تا قه بزیه کی نه که وته سه رلیوان. زاری لیک نا
بیباک و بی منه ت له هر بویه ر و پیشهاتیک، ده رگای دلی له هر سۆز و به زه بییه ک
داخست و سی دانه سالی ته واوی به و ده قه وه به سه ر برد!

دهیسا، با ستایشی ئه و ژنه بکه ی ن که دایکه و تا قه هیزیکه که ته نانه ت مه رگیش سه ری
رپز و شکومه ندی بو فرو دینیت!

له م چیرۆکه دا، بریک راستی سه باره ت به و دایکه و ده رباره ی ئه و بویه ره ی که چۆن
خولام و کویله ی مه رگ، واته ته یمووری پۆلایین دل و به لا و نه فره تی خوینی گوی
زه وی، له هه نبه ری ویدا سه ری دانه وان دووه.

ده گیرنه وه ده لین، که ته یموور له نگ، له دهشت و دۆلی (کانی گولان) دا، ئاهه نگ و
که رنه قالیکی به رپا کردووه. دهشت و دۆله که، زۆر دلگیر و خوشبووه، گولا سوور و
یاسه مین و جو ره ها ریحان، وه کو هه ور ئه رزه که یان داپۆشی بوو، ته یموور له
دهشتیکدا هه لیدابوو ئوردوو به زی کردبوو که شاعیرانی سه ره مه رقه ند ناویان نابوو
(دۆلی گولان) له ویوه، مناره ی شین و گومه زی پیرو زه یی مزگه وته کانی ئه و شاره
گه وره یه ده بینران.

پازده هه زار خیه وته ی بازنه یی، به شیوه ی نیو بازنه یه کی گه وره که له دووره وه له پازده
هه زار گوله نه سه ره ن ده چوون، له و دهشت و دۆله دا هه لدرابوون. له سه ر هر
خیه تیک ئالایه کی ئاوریشمی ره نگین، وه کو گولین راسته قینه و ئاسایی به ده م شنه ی
باوه ده شه کانه وه.

خيوه ته كه يمير ته يمور له ناوهندي ئوردوگا كه دا له شابانوويهك دهچوو، له نيو هاو دهم ودهست و پيوهنده كانيا خوي بنوينايت. خه رگا كه ي مير چوارگوشه بوو، دريژي هه رلايه كي سه د شهقاو بوو، به رزيشي به به رزي سي رمان ده بوو. خه رگا كه له سه ر دوازده ئه ستووني زيړ هه لدرابوو. ئه ستووري هه ر ئه ستوونيكی به ئه ندازه ي ناوقه دي زه لاميك بوو. قوبه ي خه رگا كه، پيروزه ييه كي كال بوو، لاكاني خه رگا كه له ئاوريشمي خه ت خه تي رهش وزه رد وشين دروستكرابوون. خه رگا كه به پينچ سه د په ت و گوري سي سوور، تووند به سترابوو، تا با به ئاسمانيا نه بات و چوار هه لوي زيو، له هه ر چوار قولينچكي خه رگا كه وه دانرابوون. هه لوي پينجه م، واته شاهنشاي به زه بر و به هه يبه ت، خودي ته يمور له نگ، له سه ر ده كه يه كي (سه كو) ناوهندي خه رگا كه دا، به جه لال وشكووه دانيشتبوو. جليكي ئاوريشمي شيني ئاسماني و ده لبي مرواري نيشاني له به ردابوو، پينچ هه زار مرواري درشتيان پيوه درووبوو. كلاويكي قووچي سپي، به سه ره وه بوو، كه هاتبووه سه ر برؤ سپي و ترسناكه كاني، ياقووتيكی گه وره، به تروپكي كلاوه كه يه وه بوو، ئه م ياقووته دهمي بو پيش و دهمي بو پاش ده جوولا و وه كو چاويكي پر له خوين ده يروانيه دنيا.

پوخساري ميري له نگ له كي رديكي دهم پان دهچوو، كه هه زاران كه ره ت له خوين هه لكيشرابي و له سونگه ي ئه و هه موو خوينه وه ژهنگي هه له يناييت. چاوه كاني بچووك بوون، به لام زور بينا وتيژ. هيچ شتيكيان لي ون نه ده بوو، تيشكي ئه و چاوانه، له بريسه و تيشكي ساردي زومرود، به رده دلخوازه كه ي عه ره بان دهچوو، كه گوايه ده رمانی ده ردي بي ده رمانه. جووتی گواره ي ياقووتی رومانی له گویدا بوون، له ئالیدا هه قركی ليوی گولینی پاكي زانی جوانی ده كرد.

له ناو خه رگا كه دا و له ئه رزه كه دا، له سه ر مافورين رهنگا ورهنگي بي وينه دا، سي سه د سوراخي زيړي ته ژي شه رابي ناياب و هه موو پيداويستيه كي ديكي شايسته به جه ژن و كه رنه قالی شاهانه ريز كرابوون. سازقان و سترانقانان له پشت ته يموره وه

دانیشتیبوون. هیچ کەسیک لە تەنیشت یان شانەشانى ئەوەوە دانەنیشتبوو، بەلام لە بەردەمیا و لەبەر پىی ئەوا، کۆمەلێک لە خزمان و نزیکان و شا و شازادە و سەرانى بناڤ و دەنگى سوپا و لەشکر دانیشتبوون. کرمانى، شاعیرى بادەپەرسەت، لەهەموو ئەوانى دى نزیکتر لەوەوە دانیشتبوو، ئەو شاعیرەى کە رۆژى لە رۆژان لى پرسی بوو: کرمانى، ئەگەر منیان بۆ فرۆشتن بردبا بازار بەچەندت دەکړیم؟

کرمانى بەرسقى دایەو: - بە بیست و پىنج سکه.

تەیموور بە حەپەساوى دەلێت: - ئەو تەنیا نرخى پشترینە کەمە!

کرمانى وەلامى دەداتەو:

- منیش هەر نرخى پشترینە کەم دەدا، دەنا خۆت تا قە پولیک نایەنیت.

کرمانى شاعیر، بەوجۆرە وەلامى شاهنشای سامناک و خوینرێژى دایەو، کەواتە دوورد لە گیانى ئەو شاعیرە هەقبیژە، دەیسا بابۆ هەتاهەتایە ناو و ناوبانگى ئەو شاعیرە هەقبیژە لەناو و ناوبانگى تەیموور لەنگ بەرز و بلندتر بێت. ئێمە دەبیت تاريف و ستایشى ئەو شاعیرانە بکەین کە تەنیا یەک هەلوێستیان هەیه، تەنیا یەک خویان هەیه، ئەویش خواوەندى وشەى جوان و هەقە. بەبى ترس دەلێن، و هەق و هەقیقەت خوی هەمیشەبیانە!

بەلێ لەو دەمانەدا شادى و بەزم، بیرەورى و باسین جەنگ و سەرکەوتنان، بەدەم موزیقا و گۆرانى و گەمەین میلییهووە لە بەردەم خەرگاکەى شاهنشادا لەوپەرى گەرمى دا بوو، لەو دەمەیدا ژمارەیهکی یەجگار زۆر لە لیبۆکانى جۆراوجۆر، هەلبەز و دابەزیان بوو، پەتبازان بەسەر تەنافەووە دەرهقسین، وەرزشوانان و پالەوانان زۆرەبانیان دەگرت، بۆکسینیان دەکرد، بە جۆرى یەکیان ئەم دیو و ئەودیو دەکرد پیاو وای وینادەکرد کە ئەمانە ئیسک لە بەدەنیاندا نییه، لەو دەمانەدا جەنگاوەران و

شەرقانان شمشیربازیان دەکرد، تا کارامەیی خۆیان لە واری پیاوکوژیدا بنوینن، لەکاتیگا کۆمەڵیک فیلی رەنگ کراو بە بۆیە سوور و سەوزیان پیشاندا، هەندیکیان ترس و خۆفیان دەخستە دڵەو هەندیکیان بزەو پیکەنینیان دەخستەسەر لێو و زاران، بەلێ لە گەرمەیی ئەو شادی و بەزم و عوشرەتەیی تەیموور و دەست و پێوەندەکانی بەرپایان کردبوو و دەست و پێوەند، هەموو لەترسی توورەیی ئەو، لەشانازی بەسەر کەوتنەکانی ئەو، لە ماندووێتی جەنگا و لە خواردنەوێتی شەرابا مەستی مەست بوو بوون و لەهەوای خۆدابوون، ئالەو ساتە هەستیارەدا، لەناکاو، لەناو جەرگەیی ئەو هەرا و هەنگامەییەو، وەکو بروسکەیک لەنیو چرە هەوریگا چەخماخە بدات، دەنگی هاواری ژنیک گەییە گویی بەزینەری سولتان بایەزید... ئەو هاوارە بە گویی ئاشنا بوو، دەگەڵ ریتیمی رۆحی زمداریا تیکی دەکردهو، ئەو رۆحەیی ئەوئەندەیی مەرگ و مردن دی بوو، بەرادیەیک لۆس بووبوو کە زەرەییەیک بەزەیی تیا نەماوو.

تەیموور، ئەمری بە پیاوێکانی کرد کوا بزانی ئەو دەنگە خەمناکە لە کوێو دێ و کێیە. خەبەریان بۆ هینا کە ژنیک سەراپا نقومی گەرد و تۆز، شەپۆش، زیاتر لە شیت و دینان دەچیت، بە زمانی عەرەبی دەئاخفی و داوا دەکات بێتە خزمەتی ئەو، ئەوێ فەرمانرەوای سی بەشی دنیا.

پاشان ئەمری کرد: - کوا بۆمی بینن!

ئابەوجۆرە، ژنیک پێ خاوس، شەپۆش، کە هەتاو جەلە شەپۆشەپێوەکانی کال کردبوو و هەو قژە رەشەکەیی پەخش و پەریشان کردبوو تا سینگ و بەرۆکە روتەکەیی پێ داپۆشیت، رۆخساری لە رەنگی مس دەچوو، بەلام چاوەکانی پەرشنگی نەترسان و غرووریان دەدا... دەستە رەشەکانی کە بەرەولای تەیموور لەنگی درێژ کردبوون، بەهیچ جۆرێ نەدەلەرزین.

ژنەیی تاین پرسی: - تۆ سولتان بایەزیدت بەزاندوو؟

- به لى، من ئەو و زۆر سەركيشانى ديكەى وەكو ئەوم شكاندووه، هيشتاش له شه پ و فتوحات تير نه بووم، ماندوو و بيزار نه بووم. ئەى ژن، تۆ كىت و چيت ده وىت؟

ژنه گوتى: - گوى بگره! تۆ هەر چىهك بكهيت، هەر پياوئىكى و تهواو، له وه زياتر نيت، به لام من داىكم، تۆ خو لام و خزمه تكارى مه رگى، خزمه تى مردن ده كه يت، من خزمه تكارى ژيانم، خزمه تى ژيان ده كه م، تۆ نه هه قىت ده ره ق به من كردوو، من هاتووم داوات لى بكه م، كه له وه نه هه قىت ژيان ببىته وه و تۆ له م بۆ بكه يته وه. بۆيان گىراومه ته وه دروشمى تۆ ئەمه يه كه " هيز و توانا له عه داله تدايه " لى من باوه ر ناكه م تۆ وا بىت، به لام سه باره ت به من، ده بى عادىل بىت، چونكه من داىكم!

پاشا، ئەوه ندهى ئەقل هه بوو، كه هه ست به توانا په نه انه كانى پشت ئەو وشه پ جوره تانه بكات، كه مىك ده فكره وه چوو و گوتى:

- دانىشه و قسه ي دلى خۆت بكه، من ده مه وئى گويم له قسه كانت بىت!

ژنه ي تاي، به كه يفى دلى خۆى، به كه مالى ئىسراحه ت، له ناو ئەلقه ي تايه تى شاهاندا، له سه ر مافووره كه رۆنىشت و ده ستى به گىرانه وه ي حال و حىكايه ته كه ي خۆت كرد:

- من خه لكى ده قه رى " سالىرنو " م. ئەو شاره له ئىتالىايه، زۆر لىره وه دووره، تۆ ئەو شارو و لاته ت نه ديووه ونه ده ناسىت! بابى من ماسىگر بوو، شووه كه شم هەر ماسىگر بوو. وەكو هەر پياوئىكى به خته وه ر، زۆر قۆز و جوان بوو، بۆيه بى دلى ئەوم نه ده كرد، كورپكىشم هه بوو، كه جوانترىن كورپى هه موو دنيا بوو!

ته يمورى جه نگاوه رى پىر، به ئەسپايى و له بن لىوانه وه گوتى:

- وه كو جيه انگىرى كورپى من!

ژنه ي ناقبرى له سه رى رۆيى:

- كورپهكهى من قوزترين و به ئاوهزترين كورپى دنيا بوو! تهمهنى شهش سالان بوو، كه كومله دزيكى دهريايى روزههلاتى خويان گهيانده كه ناراوهكانى لاي مه، باوكم و ميړدهكه م و زور پياوى ديكهيان كوشت و كورپهكشميان رښاند، من ئهوه چواردانه سالى خسته عهودالى كورپهكه م و ويل و سهرگردان كيو و دهشت و دهر ودولم داونه ژير پيوه، ئيدى زانيومه كورهكه م هاله لاي تو، چونكه سولتان بايهزید، بهسهر ئه و دزه دهرياييانه دا سهركه وتبوو و توش سولتان بايهزیدت به زاندوووه و دهست بهسهر هموو مولك و ماليكى ئه ودا گرتوووه، بويه دهبي بزانيت كورپهكهى من له كوييه وكورپهكه م بدهيته وه!

عيل وعه شيرت هموو پيكه نين، ئه و شاهانهى دانىشتبوون و هميشه خويان له هموو خهلكى بي ناقلتره، گوتيان: - ئه م ژنه شيته.

به لى، شاهان ودوستانى تهموورو، شازاده وميران و سهرانى سوپا و له شكرهكهى وى، به دهم پيكه نين و تانووته وه واين گوت.

ته نيا كرمانى شاعير، به خه ميني روانيه ئه و ژنه، تهموور له نكيش حاير و حه په ساو دهيراونيه ژنه كه. كرمانى شاعيرى مه يگوسار، به ئه سپايى گوتى:

- به لى شيته! لى شيتاتى ئه و شيتاتى دايكه، شيتاتيه كى ئاسايى نيه!

ههنگى تهموور پاشاي، دژمنى سهرسهختى ئاشتى گوتى:

- ئه ي ژن! چون له و ولاته دووره وه كه من نه ديوومه و نه ناويم بيستوووه، به دهريا و روبرانا، به چيا و چولانا، به ليره وار و بي شه و جهنگه لاند خوت گهيان دووه ته ئيره؟ چون جانه وهران وخه لكانى در و درنده تر له هموو درنده يه ك، ريگه يان پينه گرتووويت؟ چون توانيوته به بي چهك، كه چهك تا قه دوستى خهلكى بي په نايه و تا ئه و خهلكه بي

په نایه هیزی به کار هیئانی چه که که ی هه بی، مه حاله چهک خیانه تی لییکات؟ من ده بی
ئه مه بزنام، بو ئه وه ی باوه رت پییکه م!

دهیسا، با سه لاوات له دیداری ئه و ژنه بدهین، ئه و دایکه بدهین، که میهرو
خوشه ویستی ئه و کو له هیچ کوسپ و ته گه ره یه ک ناکاته وه و هه موو دنیا به شیر ی
ئه و گوش و په روه رده کراون! هه رچی خووی جوانی به شه ر هه یه، زاده ی تیشکی
پرشنگداری هه تاو و شیر ی دایکه! ئه وانه، تیشکی خور و شیر ی دایک، ژیانمان له نک
خوشه ویست ده که ن.

ژنه که به رسقی دایه وه:

- من له م هاتنه مدا، ته نیا یه ک ده ریام بینی، گراف و دورگه یین زوری تیابوو، که شتی
راوی تیابوو، به لام وهختی مروف عه ودالی گوم گه شته و خوشه ویستی دلی خوی
بیت، بای روژگار به مرادی دلی وی ده گه رییت. که سی له مندالییه وه، چاوی به ده ری
پشکو توو بیت و له که ناراوندا گه وره بووبی، مه له بو وی ئاسانه. سه باره ت به چیا؟
من تووشی هیچ چیا یه ک نه بووم.

کرمانی مه ست، به خوشحالییه وه گو تی:

- چیا، له چاوی که سیکا که خوشه ویستی دلی ئاوا کرد بیته وه، ده بی به پیده شت!

ژنه ی تاین له سه ری رو یی:

- لی ره وار و بی شه هه بوون، به لی تووشی به رازه کیوی و ورچان بووم، گاکوی
شاخداری ترسناکم دیتن، که سه ریان بو عاردی داده نه وانند، دوو جار تووشی پلنگان
بووم، به چاوانی وه کو چاوانی تو لیم مور ده بوونه وه، به لام خو جانه وه و درنده ش
دلیان هه یه، من وه کو چون ئیستا قسان ده گه ل تودا ده که م، به و ئاوا یه قسه م له گه لیاندا
ده کرد، که پیمگوتن من دایکم باوه ریان کرد، به ده م داخ و که سه ره وه رویشتن و له

رېگه م لاکه وتن. باشه نازانی که گیانه وهرانش، بیچووی خویمان خوشده ویتو دهزانن
چون له پیناوی مان وژیان و، نازادی واند، ریک وکو به شهران دهخه بتن و دهجهنگن؟
ته یموور گوتی:

- ئەی ژن، ههق به تویه، قسه کهت جوانه! من زورچاک دهزانم زورجار گیانه وهران،
له مروّف زیاتر بیچووی خویمان خوشده ویت و له مروّف رژدتر و دلیرانه تر له رای
پاراستنی بیچووه کانیاندا دهخه بتن!

ژنه ی تاین، وهکو مندالیکی ساده و ساکار، دریژه ی به قسه کانی خو ی دا، چونکه به
راستی هه ر دایکیک، بگری له راستیا مندالیکی گه وره یه و له باری سۆزداری و
سایکۆلۆژییه وه سه د ئه وهنده ی هه ر مندالیکی بیگه رد، پاک و بیگه رده... دریژه ی به
قسه کانی خو ی دا و گوتی:

- خه لکی... خه لکی هه میشه له چاوی دایکیاندا مندالن، هه ر که سیک بگری دایکیکی هه یه،
هه ر که سه فرزه ندی دایکیکه، ته نانه ت تۆش، تۆی پیره میردیش، چاک ده زانیت، له
ژنیک بوویت، ژنیک تۆی هیناوه ته دنیاوه، تۆ ده توانی نکۆلی و حاشا له خودا بکه ییت،
به لام هه رگیز ناتوانیت نکۆلی له م حه قیقه ته حاشا هه لنه گره بکه ییت!

کرمانی، شاعیری بویر و بیباک، هاواریکرد:

- راست ده که ییت، ئەی داده خانم هه ق به تویه، هه رگیز جوانه گایان گویره که یان نابیت،
گۆل به بی هه تاو ناپشکویت، شادی به بی خوشه ویستی نییه، خوشه ویستیش به بی ژن
نییه و نابیت، هه یچ شاعیر و قاره مانیکیش به بی دایک نابیت!

هه نگێ ژنه که گوتی: - که واته کورپه که م و یدده وه، چونکه من دایکم و خوشم ده ویت!

که واته با کړنۆش بو ژن به رین، سلّو و دروود له ژن که په یامبه رانی گه وره ی وهکو
موسا و عیسا و محهمه دی هیناوه ته دنیاوه! ئه وه ی هیناوه ته دنیاوه که خه لکی زالم له

خاچیان دا، لی به گوتە ی شەریف الدین ئەو بە زندوویەتی ڕزگاری بوو، چوو بوو ئاسمان، و بوو دادگاییکردنی زندووان و مردووان دیتەووە ئەم کارە لە دیمەشق ئەنجام دەدرییت. لە دیمەشق!

دەیسای سلاو لە دیداری ژن، چونکە گەورە پیاوانی دنیا دیننە دنیاو! ئەرستۆ، فیردەوسی، سەعدی شیرین کەلام، عومەر خەيام کە قسەکانی لە بەدە ی ژەهرئامیز دەچن، ئەسکەندەر و هۆمیرۆسی نابینا هەر هەموویان ڕۆلە ی ژن و، بە شیر ی ژن گۆش و بەخیو کراون، ژن دەستی گرتوون و هیناونیە دنیاو. لە کاتیکا هیچ یەکیکیان هیشتا لە بنجی گولە نەستەرەنیک گەورەتر نەبوون، هەرچی مایە ی فەخر و شانازی دنیا یە لە دایکانەو هەلقولاًو!

هەنگی پیرە بەور، ویرانکەری شاران، واتە تەیموور لەنگ سەرە سپیەکە ی لە بەرخوئا، ماوہیەکی زۆر بەبیدەنگی دەبیرەو چوو، هەنگی سەری هەلینا و بەوانە ی دەوروبەری خو ی گوت:

- گەلو گوی لە تەیموور بگرن! من تەیموور، بەندە ی خودا، دەمەوی ئەوشتە بلیم کە دەبی بگوتری! من سالانیکی زۆرم بەری کردوو، تا ئیستاش زەوی لە ژیر پیمدا دەنالین، سی دانە سالە من رزقی مردنم بریو، بەم دەستانەم بەروبوومی ئەو دەورمەو هەچم بوو ئەو نەهیشتوو تەو، بۆیە دەستم داو تە ویرانکاری و کوشتار، تا لەهەنبەر مەرگی جیهانگیری خو ما تۆلە لە مردن بکەمەو، بۆیە دەستم داو تە خوینریژی چونکە مەرگ تاقە روناکی و هەتاوی دلی منی کوژاندەو! خەلکانیکی زۆر لە پیناوی دەسلات و شاراندا بەگژما هاتوونە تەو، شەری منیان کردوو، لی هیچ کەسیک ڕۆژی لە ڕۆژان لە رای ئینسان و لە پیناوی شکو و جەلالی ئینساندا شەری منی نەکردوو! بۆیە قەت ڕۆژی لە ڕۆژان ئینسان لەلای من هیچ نرخ و فەریکی نەبوو و قەت لەوە حالی نەبووم بۆچی دیتە سەر ڕیگام؟ من کاتی خو ی دوا ی ئەوہی بەسەر بایەزیدا سەرکەوتم، پیمگوت: " ئاە بایەزید، وادیارە هەرچی ولات و بەشەر

ههيه، له لای خوا ناکاته هیچ و بایه خی نییه، دهنه چۆن ریگهی دهنه منی لهنگ و توی خیل و قیچ، بهم دهردهیان بهرین!

وهختی ئهویان به کۆت و زنجیرهوه بۆلا هینام و ئهوه له ژیر باری قورسی ئهوه کۆت و بهندانده خوی به پیوه نه دهگرت، من ئهوه قسهیهه پیگوت، بهوه حالهیهوه ته مهشام کرد، ههستم کرد که ژیان زۆر تال و بی تامه، تاوهکو تالو! گیای ویرانه و خه رابات!

- من، تهیمووری بهندهی خوا، ئهوهی دهبی بگوتری، ئیستا دهلیم! ههنووکه ژنیک له ههنهبر منا دانیشتوو، که ژنانی وهکو ئهوه یه جگار زۆرن، له ژماره نایه، ئهوه ژنه ههست و سۆزیک له دلی مندا بیدار کردوو تهوه که تاکو نها قهت پهیم پینه بردبوو. ئهوه ژنه وهکو هاوتایهکی خوی قسهه له گه لدا دهکات، نه دهپارپتهوه نه تکا دهکات، به لکو ئهمر دهکات. من ئیستا دهبینم و دهزانم نهینی توانا و بویری ئهوه ژنه له چیدایه، ئهوه ژنه دایکه، خوشه ویستی له دلایه، ئهوه خوشه ویستیه یارمهتی داوه و توانای ئهوهی داوهتی پهی بهوه بهریت که منداله کهی پروسکهی (ئاورینگ) ژیانی ئهوه له گینه ئهوه پروسکهیه، شوعله و سۆلهیهکی (بلیسه) وههای لیکه ویتتهوه که تاچه ندین نهوه و سهده نه کوژیتتهوه، مهگه ره هه موو په یامبه ران مندال نه بوون؟ هه موو قاره مانانی دنیا رۆژی له رۆژان مندالی بی توانا و دهسه لات نه بوون؟ ئوف، جیهانگیر، روناکی چاوه کانم، هیچ دوور نه بوو که تۆش دنیا روناک بکه یته وهوه توی سه عادهت و شادمانی له سه رانسه ری زه ویدا بچینیت. به لام من، باوکت، زه ویم به خوین پاراو کردهوه و، زۆر به پیت بووه!

جه لادی گه لان، دیسان بۆ ماوه یه ک بیدهنگ بوو و پاشان به مجۆره هاته وه قسان:

- من، تهیموور، بهنده و خولامی خودا، ئیستا ئهوه دهلیم که پیتقییه بگوتریت! ههر ئیستا و به په له و بی دواکه وتن، سی سه د سوار ده رچن و به ههر چوار نکالی ولات و ئاوه دانیانی قه له مره وی مندا بلاو بینه وهوه کوری ئهوه ژنه ته گه ره له بنی ئه رزیشدا بووه

بدۆزنه وه و بو ئیره ی بینن، ئەم ژنه به خوی لیرو له گه‌ل مندا چاوه‌پوان ده‌کات ، هه‌ر
سواریک به کورپه‌که‌ی ئەم ژنه وه بگه‌رپه‌ته‌وه، خه‌لاتی گه‌وره ده‌کریت. ئەمه فه‌رمان و
داوای من، ته‌یموره! به دلته داده‌خانم؟

ژنه‌ی تاین سه‌ری برده دواوه، قژه ره‌شه‌که‌ی له‌سه‌ر ده‌م و چاوی لابرده، بزیه‌کی
کرد، سه‌ری له‌قاند وگوتی: - زۆرچاکه پاشا!

هه‌نگی ئەو پیره‌میره‌ سامناکه رابوو، به بیده‌نگی ئیکلامی بو ژنه‌که کرد و ئەوسا
کرمانی، شاعیری مه‌ستی خوشحالی، ئەم شیعره‌ی گوت:

چ شتی‌ک له زه‌مه‌مه‌ی ستیر وگولان جوانتره؟

هه‌موومان وه‌لامه‌که‌ی ده‌زانین: گۆرانی قیان

چ شتی‌ک له تیشکی هه‌تاوی نیوه‌پۆی ئایار جوانتره؟

هه‌ر ئاشقی وه‌لام بداته‌وه ده‌لیت: روخساری یار

ئا، دیاره که ستیرانی ئاسمانی نیوه‌شه‌وان زۆر جوانه

که هه‌تاوی پۆشنی نیوه‌پۆی هاوین زۆر جوانه!

لی چاوی مه‌حبووبه‌که‌ی من له هه‌موو گولانی دنیا جوانترن

بزه‌ی ئەو له تیشکی خۆر ناسکتره!

جوانترین شیعەر وگۆرانی ئەوه‌یه هیشتا نه‌گوتراوه

ئەو شیعره‌، ده‌رباره‌ی سه‌رچاوه‌ی هه‌موو چا‌ق‌کانیه‌کانه

ده‌ستپیک‌ی هه‌موو سه‌ره‌تا‌کانه

ئەو شیعره‌ ده‌رباره‌ی دلی هه‌موو جیهانه

له وهسفی دلی په رجوو ئامیژی ئه و بوونه وه ره یه

که ئیمه، خه لکی پیی ده لئین دایک!

ههنگی ته یموور له نگ به شاعیره که ی خوی گوت:

- ئافه رین کرمانی! خودا به هه له توی هه لئه بژاردووه، بویه توی هه لئبژاردووه، تا له

زمانی تووه حکمه تی خوی ئاشکرا بکات!

کرمانی، له خو شحالیدا مهستی مهست بوو، گوتی:

- به لام خودا به خویشی شاعیریکی زور مه زنه!

ژنه که ش، په یتا په یتا بزه ی ده هاتی وړوو وړوخساری ده گه شایه وه. هه ر هه موو

شایه کان، شازاده کان، سه رداران و ناوداره کان، وه کو مندا ل ده گرژینه وه و لیو به بزه

ته مه شای ژنه، دایکه یان ده کرد.

هه ر هه موو ئه مه حه قیقه ته، هه ر وشه یه ک لیړه گوتراوه هه مووی حه قیقه ته، دایکانمان

ئه مه باش ده زانن. بچن لییان بپرسن، تا به گوئی خوتان بژنه ون که چو ن ده لئین:

- ئه ری، هه موو ئه مانه حه قیقه تی هه میشه یین. ئیمه، دایکان له مردن به هیژترین. ئیمه ی

دایک، هه میشه زانایان و دانایان به جیهان ده به خشین، شاعیران و قاره مانان دینینه

دنیاوه، ئیمه ی دایک که سه رچاوه ی هه موو شانازی و فه خر و ده سته که وتیکی جیهانین،

له مه رگ به هیژترین.

سه رچاوه: داستانه ی برگزیده، ماکسیم گورکی، ترجمه: افسر سدارت، رزا ازرخشی،

ته ران، ۱۳۸۹

چلکاش

گهردوتوژیکی خهست ئاسمانی شینباوی باشووری گرتبوو و تهواو تاریک و لیلی کردبوو، ههتاوی گهرم دهتگوت له ژیر پهردهیهکی ناسک وکهوهیییهوه دهروانیته دهريا

ئامال كەسكەكە. تيشكى ھەتاو كە زۆر بە زەحمەت دەگەيىپ بەندەر ولەنگەرگا كە، ئىدى بەھۆى سەول لىدانى بەلەمان و سوورپانەھى پەروانەى كەشتيانى ھەلمى و ماسى ئاساى توركى وكەشتيانى دىكەو، دەبوو بە تەمتومانىكى ئەوتۇ كە لەنگەرگا كە نەدەبىنرا. شەپۆلین دەريا كە، لەژىر ئەو بارە قورسەدا كە بە سەرشانىەو بوو، شەكەت و ماندوو ديار بوون، سەرشىتانه و بەتوورپەى سەريان بە لاقەدى كەشتىەكان و كەنارى دەريا كەدا دەكىشا و بەدەم كەف چرپىنەو، ھەر زپ و زىل و پاشماو ەيەكيان ھاتبارى بەرەو كەنارەكەيان رادەمالى. زپەى زنجىرى لەنگەرەكان و تەق و ھۆرى عەرەبانە بارەلگرەكان، تەق و ھۆرى ئەو سەندوو قە ئاسنانەى دەخرانە سەر كەنارە سەلبەندەكە، دەنگى ناسازى ئەو دار و تەختانەى بە يەكدا دەكەوتن، دەنگى ناخۆشى عەرەبانان، شووتى بەرز و نزمى كەشتىە ھەلمىنەكان، كە تاوى بەرز دەبوونەو ھو تاوى نزم، ھەراو ھەنگامەى كۆلبەران و كەشتىوانەكان و سەربازانى پاسەوانى و يىستگەى گومرك - ھەر ھەمووى تىكەل دەبوو، ئىدى ئەم ھەراو ھەنگامەيە دەبوو بە موزىقاي كار و زەحمەتى ئەو پۆژە. لەو دەچوو ئەم دەنگانە وەكو گەردەلولىك بە ئاسمانى لەنگەرگا كەو ەستابن و ھەرتاونا تاوى شەپۆلىكى تازەى ھەراو ھەنگامە لە ژىرەو، لە ئەرزەو، بەرزبىتتەو ھىندەى دى خەستى بكاتەو. ئەم شەپۆلى ھەرا و زەنایانە ھەندىچار زۆر تووند و ترسناك بوون، ھەموو دەوروبەرى دەلەراندەو، ھەندىچارىش ھەوا نىسار و گەرمەكەى لەنگەرگا كەى دەشلەقاند و شەق دەكرد.

دەتگوت دار و بەرد، گرانىت، پۆلا، دار، شوستە سەلبەندكراو بەردپىژەكان. كەشتىەكان و، تەنانەت خەلكەكەش، لەگەل دەنگى ترسناكى سىروودى توپخانەى (مىركورى) و خواو ەندى بازىرگانى و دزىەتيدا، يەكيان گرتووتەو. بەلام دەنگە بە شەرىبەكان كەلە نىو ئەم ھەراو زەنایەدا، بەزەحمەت دەبىسترا، زۆر كز و كۆمىدى بوو، ئەم خەلكەى كە خۆيان ئەم ھەموو ھەرا و زەنایەيان خولقاندبوو، بە راستى مايەى پىكەنين و بەزەبى بوون. ئەم خەلكە داماو، لەر و لاواز، چلكن و پلكن، شىر و شەپرىو، لەژىر بارى

قورسا دوو لو چه مابوننه وهو به هه شتاو لیره وه بو ئه وی، له ویوه بو ئیره، به ناو گهرد وتوز و گهرما و ئارهقه و ئه و ههرا و ههنگامه بی برانه وهیه دا دههاتن و دهچوون. که دیقهتت دههاتن، له چاو که شتیه پۆلایینه زه به لاهه کانا، له چاو کیو و خهرمانی که لوپه لاند، له چاو باری زور و تهق و هوپری عه ره باناندا و له چاو هه موو ئه و شتانه دا که خویان دروستیان کردبوو، زور بچووک دههاتنه بهرچاو، که وتبوونه ژیر کۆنترۆلی ئه و شتانه ی که خویان دروستیان کردبوون، یانی ئه و شتانه هیچ شه خسیه تیان بو به شه ره کان نه هیشتبووه و کردبوویانن به کۆیله ی خویان.

ئه و که شتیه زه به لاهانه ی که له حالی خو ئاماده کردنا بوون بو حه ره که ت شووتیان لیده دا، دهیان نه راند، دوو که لیان ده رده دا، هه ر دهنگیک له و که شتیانه وه بهرز ده بووه وه، جو ره تانه و ته شه ر و سوو کایه تیه ک بوو، به و خه لکه داماو ه سه روپوړ ته پ و تو زاوییه ی به حه وشه ی که شتیه کاندایه هه شتاو دههاتن و دهچوون و عه ماری گه وره ی که شتیه کانیا ن، به به رو بوومی رهنجی شانی خویان پر ده کرد.

دیمه نی، ریزی دوور و دریزی کۆلبه ره کان، که خه راری دانه ویله یان دابوو به پشتیاندا و بو ناو عه ماری که شتیه زه به لاهه کانیا ن ده برد، تا له ئه نجامدا، به چه ند کیلویه ک له هه مان ئازوو قه و دانه ویله سکی خویان تیر بکه ن، به راستی هه م مایه ی پیکه نین و هه م بایسی گریان بوو. که ره وش و بارودوخی ئه م خه لکه شر پو شه، زه حمه ت کی شه ت، که له ئاره قه دا هه لکشابوون و به قرچه ی گه رما رهنجیان ده دا، له گه ل ئه و ئامیره زه به لاهانه دا که له بهر تیشکی خو ره که دا ده ره وشانه وه، که ده ستردی هه مان ئه و خه لکه بوون، به راورد ده کرد و بو ت ده رده که وت که ئه و ئامیره زه به لاهانه ته نیا به وزه ی هه لم کار ناکه ن، به لکو به خوین و هیزی بازووی ئه و که سانه ش که دروستیان کردوون، ده جوولین و کارده که ن، ده زگایه کی سیستماتیکت دههاته بهرچاو که مایه ی ته وس بوو.

ئىدى ھەراوزەنا، ژاۋەژاۋ، گەردوتۇن، گۈيى كەپ وچاۋى كۆيىر دەكرد، كەپوۋى دەتووزانەۋە، گەرما بەدەنى دەتواندەۋە، بارگرژىيەكى سەير بالى بەسەراپاي ئەم ژىنگەيەدا كىشاپوۋ، دەتگوت بەلا وكارەساتىكى گەورە لە بۆسەدايە، ھا ئىستا ھا تۆزىكى دى دەتەقېتەۋە دەرفەت و دەرتانى دەپەخسىنى كە جەۋەكە كەمىك ئارام بېتەۋە خەلكەكە بەكاۋەخۆ و بە ئازادى ھەناسەيەك بەدەن.

ئارامى بال بەسەر زەۋيدا دەكىشىت، گەرد و تۆزەكە دەپەۋىتەۋە و ھەرا وزەناكە دادەمركىتەۋە، خەلكەكە ھىۋور دېنەۋە لە ھەلپە دەكەون، ھەۋاي شار پاك دەبېتەۋە دەريا ساف و ئاسمان پاك دەبېتەۋە و شكۆ و جەلالى خۆى بەدەست دىنېتەۋە.

لەناكاۋا دەنگى زەنگىك بەرز بوۋەۋە، دوازە كەپەت يەك لەدۋاي يەك زىنگايەۋە. ھەركە دۋا لىدانى زەنگە مسىنەكە خامۇش بوۋ، ھەرا وزەناى كار و پەنج ھىۋوربوۋەۋە، دۋاي خولەكىك بە تەۋاۋەتى دامركايەۋە، ئىدى ھەراۋ ژاۋەژاۋى خەلكەكە وزەمزەى شەپۆلېن دەرياكە، بە تەۋاۋەتى دەھاتەگۈي، چونكە كاتى نانخواردنى نىۋەرۆ بوۋ.

(۱)

ھەركە دەنگى زەنگەكە بەرز بوۋەۋە، ھەموو ھەمال و كۆلبەرەكان دەستيان لەكار ھەلگرت، دەستەدەستە لەبەندەر و لەنگەرگاكدە بلاۋوبوۋنەۋە، تا خواردن لە فرۇشيارە دەستگىرەكان بېرپ و سىيەرېك بدۆزەۋە ھەر بە چىچكانەۋە، لەسەر شۆستەكە نانەكەيان بخۆن. رېك لەم كاتەدا كرىشا چلكاش پەيدا بوۋ. ھەموو كۆلبەرەكان و خەلكى بەندەرەكە دەيانناسى و دەيانزانى چ شىر ھەرام و مەگوسارىكى ئالوۋدە و، چ دزىكى تەردەست وگوساخە. زۆربەى كات بە سەرى كۆت و بەپىي پەتى دەسوورايەۋە. پانتۆلىكى كەتانى كۆنى لەپى و كراسىكى خامەكى چلكن و پلكن و ياخەدراۋى لەبەردەكرد، ھەموو سىنگ و بەرۆكە قاۋەبىيەكەى بە درەۋەبوۋ،

په راسووه کانی رهق وتهق به دهره وه بوون. قژه ره شه لووله که ی تاک و ته را داوی سپی تیکه تبوو. سه روسیمای له هه لویه ک ده چوو که تازه له خه و رابوو بیت. پووشکه یه ک به سمیلیه وه بوو، روومه تی چه پی که تازه تاشی بووی، پووشکه یه کی دی به سه ره وه بوو، چله زیزه فونیکی که تازه کردبویه وه، نابوو به پشت گوئییه وه.

چلکاش، پیاویکی بالابه رزی، داله گوشتی، مه یله وکوپر بوو، به کاوه خو به سه ر شوسته سه لبه ندرکراوه که دا راپوچکه ی ده کرد، به که پوو ده ندوو که دالاشیه که ی هه واکه ی ده وروبهری هه لده مژی وچاوه قاوه ییه گه شه کانی به خه مساردییه وه به ده وروبهردا ده گپرا وه کو ئه وه ی له ناو حه مال وکولبه ره کاندنا بو که سیک بگه پیت. جار جاریک سمیله ره شه دریزه که ی وه کو سمیلی پشیکان ده جوولاند، ده سته کانی نابوونه پشتی و به نیگه رانییه وه قامکه خواروخیچه کانی هه لده گلوفتن. ته نانه ت لیره شا، له ناو سه دان به ره لالی دیکه ی وه کو خویدا، سه رنجی ده وروبهره که ی خوی راده کیشا، چونکه له نیو ئه وانده دا زور دیار بوو، له هه لویه کی نیو بالندان ده چوو، که به پاریزه وه خوی بو راپو ئاماده بکات..

وهختایه ک چلکاش گه ییه ئاستی کومه لیک کولبه ر که له سیبه ری کومه لیک گونیه خه لوزان خرپو بوونه وه، گه نجیکی کورته بالای که میک گوشتن به ره وپیری چوو، ئه م گه نجه ده موچاوی یه کپارچه زیپکه بوو، لاملی هه موو روشابوو، ده تگوت تازه له شهر بوته وه وکوته کیکی باشی خواردوو، به قه لافه ت و سه روسیمایا که ر وکه وده ن دیار بوو. گه نجه که که وته شانبه شانی چلکاش وبه ئه سپایی که وته قسان وله بن لیوانه وه گوتی:

- ده ریوانه کان، زانیویانه که دووباله قوماشیان دیار نه ماوه و خه ریکن سوراخ و تاقیبیان ده که ن.

چلکاش، به ئارامی چاوی به ده وروبهری خویدا گپرا وگوتی: - ئی!

- مه به سنت له ئی چیه؟ پیمگوتی خه ریکی تاقیب و سور اغکردن.

- ئی، بویه له دووی منیان نار دووه تا کومه کیان بکه م و دزه که بدوزنه وه؟

چلکاش، به دهم ئه و قسانه وه، پوانیه ئه و شوینه ی که عه ماره کانی ده زگای که شتی رانیه که ی لیوون، بزه یه کی کرد وگوتی: - ده پرو، ههیدی گوم به له بهر چاوم!

کوره گه نجه که، پشتی تی کرد و بولای کولبه ره کان زقرییه وه، به لام چلکاش، له دواوه گازی کرد:

- ئه ها، بوهسته! کی ئه و نه خش و مؤره جوانانه ی پیوه ناویت؟ تو ته مه شا چون دیکوری دهم و چاوتیان شیواندووه، حه یفی! میشکات له م ناوه نه دیتووه؟

کوره گه نجه که، که بولای هاو پیکانی ده چوو، له دووره وه به دهنگی بهرز وه لامی دایه وه: - نه خیر، ماوه یه کی زوره نه مدیوه.

چلکاش دریژه ی به ریگای خوی دا، ئه وانیه ی تووشی ده بوون، وه کو هاو ری و ناسیاوی کون به گهرمی سلاویان لیده کرد وله ئه حوالیان ده پرسی، به لام ئه و که کورپیکی خوشخو و قوشمه و سوعبه تچی بوو، به پیچه وانیه ی جارانه وه، ئه مرؤ بیتاقه ت و به دمگیز بوو، به ساردی وه لامی پرسیاره کانیانی ده دایه وه.

پاسه وانیه گومرکه که، له ناکاوا، له پشت کومه یه ک کهل و په له وه هاته ده ری، ره ش هه لگه رابوو، سه راپای له گهر د و توزا هه لکشابوو، شه ری لیده باری، ریگه ی له چلکاش گرت، رووبه پرووی وه ستا، دهستی چه پی له سه ر ده سکی خه نجه ره که ی دانا بوو، دهستی راستی بهرز کرد بووه وه، تا یه خه ی چلکاش بگریت. لیکدالی کدا هاواری ده کرد:

- بوهسته! بو کوئی ده چیت؟

چلکاش ههنگاوێک چوو ه دواوه، چاوانی له دورچاوی کابرای پاسهوان و خهفه بری، بزهییهکی ساردی بهروویدا دا. پاسهوانی قولهتۆکهه، دهیویست ههیبهت و سامیک به روخساره سورخن وفیلاوییهکهی بدات، بهر خهبهبهی پرپا کرد، گۆناکانی سوور هه لگه پان، برۆکانی تیک نان، چاوهکانی زاق کردنهوه، بهراستی سهه و سیمای زۆر کۆمیدی بوو. ئەنجام دهنگی هه لپری و هاواری به سهردا کرد:

- ئەدی من پیم نه گوتی، ئەگه جارێکی دی لهم دهو روبه ره، لهم بهندهر و لهنگه رگایه بتبینم، هه موو په راسوه کانت ده شکینم. ئیستا بۆچی هاتوویت، له مار ده گه پری!

چلکاش بیئوهی خۆی شلوی بکات، دهستی بۆ لای ئەو درێژ کرد و به کاوه خو گوتی:

- سلاو سیمو نیچ! ئەوه دیار نیت، ده میکه نه مدیوویت.

- بریا قهت نه مده دیت، ده برۆ دهی، لهم ناوه گیر نه بیت.

به لام و پرای ئەوهش ته و قهه له گه لیا کرد.

چلکاش، بیئوهی دهستی سیمو نیچ، له نیو قامکه پۆلایینهکانی خۆی ره ها بکات، زۆر دۆستانه و به خو شه ویستیی هه دهستی گوشه و گوتی:

- ئەری چه زم کرد هه والێکی میشکات لیپرسم، لهم ناوهت نه دیتوو ه؟

- میشکا کئی ه؟ من که سیک بهو ناوه نانا سم! کاکۆ خیرا لی ره برۆ، ئەگه ر یارۆی به رپرس لی ره بتبینی، ههنگی..

چلکاش له سهه ری پۆیی:

- میشکا، میشکا، ئەو کورپه سهه سوورهی که ماوهیهک له وه پيش له که شتی کوسترومادا کارم له گه لیدا ده کرد.

- ئەھا شەرىكە دزەكەت. ئىستا تىگەيشتم چ دەلىت. بۇ خەستەخانەيان برد. ئاسنىك بە لاقى كەوتووو گوايه پىي شكاوه. كاكۆ به زمانى خوش پىت دەلىم تا زووو لىره برۆ، دەنا پىشتى ملت دەگرم و فرىت دەدمە دەرەوه.

- توخوا ئەوەش بوو به قسه! خو تو ئىستا گوتت هىچ مىشكا ناوىك نانسىت، كەچى دەرکەوت دەيناسىت، باشە سىمىونيچ بۆچى ئەمرۆ ئەوەندە بى مەجازىت؟

- ئەوه كىشەى تو نىيه، به چەنەبازى مەم خلائىنە، رىگەى خوت بگره و برۆ!

يارۆى پاسەوان خەرىك بوو توورە دەبوو، پەيتاپەيتا تەمەشای دەوروبەرى خۆى دەکرد، ھەولیدەدا، دەستى لەنىو پەنجە بەھىزەکانى چلكاش دەربىنىت. لى چلكاش بى خەم وخەيال لەژىر برۆ چرەكانىيەوه تەمەشای ئەوى دەکرد، بىئەوہى دەستى بەربدات، درىژەى بە قسەکانى خۆى دەدا:

- بۆچى پەلەم لىدەكەيت؟ با دوو قسان بکەين، ھەنگى بەخۆم دەرۆم. ئى حالت چۆنە؟ ئەدى مال و مندالەكانت چۆن، ھەموو سەلامەتن؟

چاوى تىبىرى، تەوسخەنىكى بەروويادا، ددانەکانى دەرکەوتن و لەسەرى پۆيى:

- دەمىكە پىوہم سەرىكىان بەدم، بەلام وەختم نىيه، نامپەرژىت، ھەمىشە مەستم..

- واز لەو قسانە بىنە، بەسە يەخەم بەردە! شەيتانى مردەلوخ!... ناشىت بە تەمابى بکەويتە دزى مالان و گىرفانبرى سەرجادە و بانان؟

- جا جادە و بانان بۆ؟ ئىره بەشى سەدسالى خەلكى وەكو من و تو دەكات. سىمىونيچ گيان بەخوا بەراستەم، شتى ئىره بەشى سەد سال دەكات. بىستووومە دوو بالە قوماشى دىكەت دزىوہ. تۆزى ئاگات لەخو بىت، دەنا كاتى بەخو دەزانى كەوتووويتە داوہوہ!

سیمیونیچ، له توورپه یاندا ده لهرزی، ده می کله فی کردبوو، لیوی که وتبووه ته ته له، ده یویست شتیک بلیت. به لام چلکاش دهستی به ردا و به خاترجه می و به ههنگاوین ههراو به ره و دهروازه کانی به ندهره که زقرپیه وه. کابرای پاسه وان به جنیودان دوی که وت.

چلکاش سه روپووی کرابووه وه، خو شحال بوو، به کاوه خو فیکه ی لیده دا، دهستی له گیرفانه کانی نابوون، هیدی هیدی ریی ده کرد و سوعبه تی دزیوی ده گه ل ئه وانه ی ئه مبه روئه و به ری خویدا ده کرد و ئه وانیش به هه مان سوعبه تان به رسقیان ده دایه وه.

له ناکاوا، که سینک له ناو کولبه ره کانه وه، که نیوه پوژهی خواردبوو وله سه ر ئه رزه که راکشابوو، هاواری کرد: - گریشکا دیقه تت داوه سه روک چون مدارات ده کات؟

چلکاش به رسقی دایه وه:

- من پیم په تین، سیمیونیچ بویه دووم که وتووه، تا نه بادا پی به بزماریکا بنه م و پیم بریندار بییت.

چلکاش گه ییه بهر ده رگا، دوو سه ربان، ده ستیان به سه راپای جله کانی هینا و به ئه سپایی وه ده ریان نا.

چلکاش له شه قامه که په رییه وه، له سه ر به ردیک وله هه نبر مه یخانه که دانیش ت. ریزیک عه ره بانه ی بارکراو له دهروازه ی به نده ره که وه ده هاتنه ده ری و ریزیک عه ره بانه ی به تال ده چوونه ژووره وه. عه ره بانچه کان، له سه ر عه ره بانه کانیان دانیش تیبوون. دهنگیکی ناخوش له به نده ره که وه ده هات، گه رد وتوزیکی چر ده ورو به ری گرتبوو.

هه را و هه نگامه و جه نجالییه ک بوو سه ی خیوی خوی نه ده ناسی، ئه م که ش و هه وایه به دلی چلکاش بوو، وای پیشینی ده کرد ئه و شه وه ده سته که وتیکی چه وری به ده ست بکه ویت. ده سکه وتیک که به ئاسانی و به زه حمه تیکی که م به ده ست بییت. له ته رده ستی

وچاپوکی وکارامهیی خۆی دلنیاوو، بهشادییهوه ههردوو چاوی دهنوقاندن و خهیاالی ئهوهی لیدهدا کهچۆن سبهینی به گیرفانی پر له ئهسکه ناسهوه، دهچیتته عهیش ونۆش... بیری له میشکای هاوړپیی کردهوه. له دلی خۆیدا گوتی: " بهراستی میشکا بو ئهمشه و باش بو، لی حهیفی پیی شکاوه. " کهبیری لهوه کردهوه که ته نیایه و رهنگه به بی میشکا هیچی پینه کریت، له بهرخۆیهوه کهوته جنیودان... بابزانم جهوه که چۆن ده بیته؟ بهو خهیاالوه ته مهشایه کی ئاسمانی کرد، ئهوجا نیگای به سه رانسهری جاده و شه قامه که دا گیرا.

هه ر له سه ر شوسته که و له چه ند هه نگاوی ئه وه وه، کوړپیی گه نج دانیشته بوو، پشتی به کوته ر ه داریکه وه دابوو، کراسیکی شینی ئه ستوور وزبری له بهر و پانتۆلیکی هه مان شیوهی له پیدا بوو، پاته وه یه کی ریشاله دره ختانی له پیدا بوو، کلاویکی درای شپ و وړی سووری له سه ر بوو، تووره که یه کی بچووک و داسیکی بی ده سکی له لاهه بوو، له جیاتی ده سک هه ندیک پووشی تیوه پیچرا بوو و تووند به په تیک به سترابوو، کوړپیی به هیز و چوارشانهی، قژ زهردی دهم وچاو تاوه سووت بوو، به چاوه شینه درشته کانی، دۆستانه دهیراونییه چلکاش. چلکاش، ددانه کانی نیشاندا، زمانی ده رهینا، سیمایه کی ترسناکی له خو هینا، چاوه کانی له کوړه ی تاین زهق کرده وه، کوړه که هه وه لجار حه په سا، چاوه کانی تروکاند، پاشان له قاقای پیکه نینی دا، هاواری کرد:- چیه، شیت بووی؟

به بی ئه وه ی هه ستیت، له جیگا که ی خۆی جولاً، به دهم پراکیشانی تووره که که و دهمه داسه که یه وه، به ره ولای چلکاش جولاً، تهق و هوړی داسه که ی سه عاته رییه ده رۆیی، به دهم ته کاندنی پانتۆله که یه وه به چلکاشی گوت:

- چیتته برادر؟ وادیاره زۆرت خوار دووه ته وه، مهستی ها؟

چلکاش گوتی:- راست ده که ی گیانه، زۆرم خوار دووه ته وه، سوعبه تم له گه ل کردی.

چلکاش، هەر زوو قه لافهت و سه روسیمای میهره بان و چاوانی گهش و مندالانهی ئەم کورهی چوو دله وه و به پیکه نینه وه گوتی: - وادیاره له درهو دیتته وه، ها؟

- به لئ، چووبوو مه دروینهی، به لام هیچم دهست نه کهوت، ساله کهی نه هاته، دهستی کار زوره. هه رچی برسی و بیکاری ده قهره نه هاته کان ههیه له م ناوه خر بوونه ته وه، کریی کار زور دابه زیوه، به شی هیچ ناکات. کارکردن به و کرییه فایدهی نییه، له کوبان ته نیا شهست کوبیکان دهن، سهیره! ده لئین جارن سی - چوار و هه ندیجار پینج رۆبلی زیویان دها.

چلکاش، قسه کهی پی بری و گوتی:

- جارن... جارن له گه ل جارانا رۆی، جارن بو ته مه شای هه ر رۆسیک ئاماده بوونسی رۆبلبدن. من ده سالیک بهرله ئیستا به وجوره نانی خوم پهیدا ده کرد. روم ده کرده گوندیکی قوزاقان ده مگوت: " کورینه ئه وه منم، کابرایه کی رۆوسی خواناسم " یه کسه ر له ده ورم خر ده بوونه وه، به نیگا سه راپایان داده بیژتم، ده ستیان به به ده نما دینا، نقورچیان لیده گرتم، ئه هیان هه لده کیشا وسی رۆبلیان ده دامی، خواردن و خواردنه وه شیان ده دامی و خولکیان ده کردم، به که یفی دلی خوم، چه ندم ده وی لای ئه وان بمینمه وه. (جارن قوزاقه کان دژمنی رۆوسه کان بوون، هه ر رۆوسیکیان تووش بوایه به دیلی ده یانگرت. جا چلکاش چونکه که سیکی وه یلان و خانه به کۆل بوو، هه رکاتی بی ئیش بوایه و برسیاتی زوری بو هینابا، ده چوو بو گونده قوزاق نشینه کان و ده یگوت من رۆوسم، تا به ئه سیری بیگرن وه رنه بی نان و خواردنه کهی بکه ویتته به لاش).

ئه وگه نجه زور به وردی گوئی له قسه کانی چلکاش ده گرت، له سه رتاوه جوړیک له چه په سان و حایرمان به سه روسیمایه وه به دیارکهوت، لی که بوی ده رکهوت ئەم پیاره شریۆشه درۆ ده کات و هه موو ئه و قسانه له گیرفانی خویه وه ده ردینیت، له قاقای

پیکه نینی دا. لی چلکاش خوی شلوی نه کرد و جدیه تی قه لافه تی خوی تیک نه دا و بزده کی سه رلیوی له ژیر سمیلیه وه وه شیرت.

کور ه گه نجه که دو باره گوتی:

- به راستی ته یریکی سهیری، شیتته، تو به ئاشکرا درویان ده کهیت و به نرخی راستی به منی ده فروشیتته وه، واده زانی من باوه رت پیده که م... نه خه یالت خاوه!... به زاتی خوا جارن له وی..

- ئی باشه، ئه دی من چیم ده گوت؟ منیش نه مگوت که جارن..

کور ه گه نجه که، هه ردوو دهستی هه لته کاند و گوتی:

- برؤ کاکه برؤ، توچیت، چ کاره ی؟ پینه دۆزی یان خه یاتی؟ ها!

چلکاش بؤ ساتیک ده فکره وه چوو و پرسى:- من؟ من ماسیگرم.

- ماسیگر! ده ته مه شای ئه م زه لامه! که واته ماسیگری! یانی راوه ماسی ده کهیت؟

- جابؤ هه ر ماسی؟ ماسیگرانی ئیره ته نیا ماسی ناگرن. زورجار جه نازه ی خنکاوان، کۆنه له نگه ران و به له م و که شتیانی نقووم بوو و ئه و شتانه ش له ئاوی ده ردیننه وه، قولایی تایبه تی بؤ ئه و کارانه هه ن.

کور یژگه که قسه که ی پیبری و گوتی:

- ده ی په ته که ی بؤ شل بکه! درؤ بکه، باژؤ ده شته! وادیاره توش یه کیکی له و راوچیانه ی هه میشه ئه م شیعره ده لینه وه:

ئیمه تۆری خۆمان هه لده دین

چ له که نارن چ له زه ویان

چ له عماران چ له باره ندازان

چلکاش، خيسه يه کي له کوره که کرد، داني به جيره وه برد وگوتی:

- تو ئه وجوره راوچيانهت ديتوون؟

- نه، له کوي بيان بينم، به لام زورم دهر باره بيستوون.

- باشه ئه وانته به دلن؟

- ئه وانته؟ بونا؟ ههره يچ نه بي خه لکتيکي نازان، به که يفي دلي خويان ده که ن.

- نازادي بو تو ده کاته چي، فايده ي چيه؟... حهزت له نازادي هه يه؟

- هه لبه ته حه زم له نازاديه! هيج شتيک له وه باشتره که بنياده م ناغا و سه روه ري خوي بيته، بو کوي بوي پروات، به که يفي دلي خوي بکات، چي پيخوش بيته ئه وه بکات؟... ئه گه ر بتواني پابه ندي ياسا و ريسا بيته، ئيدي بوخوي بارسووک و سه رسه لامهت دنيا بداته ژير پاوه و ته نيا خوا و ويژداني خوي له بير بيته و ته واو.

چلکاش، که گوي له و قسانه بوو، به تانووته وه تفيکي روکرده ئه رزه که و پرووي له کورپژگه که و هر گيرا، به لام کوره که ي له سه ر ناخافتنه که ي خوي به رده وام بوو:

- حه زده که م، به سه رهات و حيكايه تيکي خومت بو بگيرمه وه. بام که مرد ته قريبه ن هيج شتيکي له پاش خوي به جي نه هيشته. من و دايکه پيره که م، نه دار ونه بوو، له داري دنيا دا، ئه شته بامان شک نه ده برد. ته گبير، چ بکه م؟ ده بي بژيم، به لام چون ژياننيک؟ مه گه ر هه ر خوا بيزاني و ريکي بخات. بو نمونه: " ئه گه ر به ريکه وت ماليکي ده وله مه ندم بو هه لبه که وتباو به زاوا به ندي و بچوما سه رمالي باش بوو " به لام کي شتي وا له گه ل مني بينه وادا ده کات، ناخر چ که سيکي ده وله مه ند ناماده يه کچي خوي به لات وله وي ريکي وه کو من بدات؟ ئه گه ر جيازيشي له گه ل نه يرن هه ر قه يدي نييه..نا

شەيتانىش ئامادە نىيە كىژى خۆى بە كەسىكى وەكو من بدات، تەنانەت ئەگەر يەك سالىش لىي بپارېمەوہ ئامادە نىيە بىمىداتى... بۆيە دەبوایە بىم بە رەنجبەرى ئەو پياوہ، سالانىكى دوور و دريژ رەنجبەرى بۆ بىكەم. ھەر بە رەنجبەرى بژىم، ئەوہ حالى من بوو. ئەگەر بىرە پارەيەكم ھەبوایە، بۆ نمونە سەد و پەنجا رۆبلىك دەمتوانى لەبەردەم باوكيا لەسەر پىي خۆم بوەستم و بەبى منەت بلىم: " دەتەوى مارقاى كچت بخوازم، بە مەرچى جيازيەكم لەگەلىا بدەيتى؟ ناتەوى؟ كەيفى خۆتە، خۆ قاتى كچ نىيە، گوندەكە بپروخى بەسەر كچدا دەروخيت، شوكر چى زۆرە كچ زۆرە! " ئەمە ئەگەر ھەر بەتەنيا بام و دايكم بە مى منەوہ نەبا!!

كورەى گەنج ئاھىكى ھەلكيشا و گوتى:

- ئىدى گەيىمە قەناعەت كە ھىچ چارىكم نىيە تەنيا ئەوہ نەبى بىمە زاواى سەرمالى. بىرم لەوہ كردهوہ كە " ئەگەر بۆ كوبان بپروم رەنگە بە نزيكەى دووسەد رۆبلەوہ بگەرېمەوہ، دووسەد رۆبل بۆمن سەروزيادە. دەبم بە ئاغاي خۆم. " لى مخابن ھىچى وام دەستتەكەوت، ئەو خەيال پلاوہم كەرووى ھەلىنا، ئىدى ناچاربووم شان بدەمەبەر وەرزيورى، بەوہش قەت نابم بە خاوەن زەوى و زارى خۆم، و قەت نانى وشك و پىخورىكم ناگەنە يەك..

كورپىزگەى تايىن بەو ھەموو بەدبەختيەشەوہ نەيدەويست بىي بەزاواى سەرمالى و ھەر بە نانەسكى بژى، بەدەم ئەو قسانەوہ خەم دايدەگرت و خەجالەتى دەكيشا و نيوچاوانى تىكدەنا و ھەوانەوہى لەبەر بپرابوو.

چلكاش لىي پرسى:- ئەدى ئىستا بەنيازى كويى؟

- بەنيازى كويىم، بۆ مال دەرومەوہ؟

- چ بزىم كاكۆ؟ گوتم رەنگە بەنيازى توركيا بيت.

کورە بە سەرسامی گوتی:

- تورکیا؟ ئاخر تا ئیستا چ مەسیحیەکی ئیماندار چوووە تە تورکیا؟ ئەم قسە یە چییە تۆ دەیکەیت!

چلکاش، منجە منجیکی کرد، ڕووی لە کورپیژگە که وەرگێرا و گوتی:

- که کورپیکی کەری؟

ئەم کورپە گەنجە گوندییە، که ساغ و سەلامەت دیار بوو، هەستیکی تازە ی لە لای چلکاش هارپوژاند... ئەم هەستە پەنھان و غەمئەنگیزە بە ئەسپایی بیدار دەبوو وە و لە کانگای دلی چلکاشدا دەجولاً، بواری نە دەدا، حەواسی جەم و جۆر بکات و بەرنامە یە ک بو ئەمشەو دابنی کە چی بکات.

کورپە گەنجە که کە لە دلی خویا لە قسە دزیو و ناجۆرەکانی چلکاش پەست بوو، جار جار و ژیراوژیر مۆرە یە کی لەم لاتە پی خاوسە دە کرد. گۆناکانی بە شیوہ یە کی کۆمیدی بەز بوو بوونە وە، لیوہکانی هەلقورتابوون، چاوە چکۆلەکانی خیراخیرا دەترووکان، پیدەچوو، چاوەروانی ئەو نەبوو بی که ئەم گفتوگۆ یە، لە گەل ئەم لات و شەرپۆشە هۆفی و سمیل بابرەدا بەو خیراییە و بەوشیوہ تەوھین ئامیزە کوتایی بیت.

لی چلکاش، ئیدی ئەوی فەرامۆش کرد، لە کاتی کا لە سەر کۆتەرە دارە که دانیشتبوو، بیری لە شتیکی دی دە کردە وە، لە بەر خۆ یە وە فیکە ی لی دەدا، کە لە موستی پییە پیسە کە ی لە گەل ریتی ئاھەنگی فیکە لی دانە کە یا دە جولاند، بە لام کورپە گەنجە که دە یویست حیسابی خوی لە گە لیا پاک بکاتە وە. دووبارە گوتی:

- تۆ، جە نابی ماسیگر! تۆ زۆر دە خۆ یە وە، هەمیشە ئاوا مەستی؟

هیشتا قسەکانی بە تەواوی، تەواو نە کردبوو که چلکاش، ئاوری لای وی دایە وەو گوتی:

- گوی بگره کورپو! دهتوانی ئەمشه و له کاریکا یارمهتیم بدهیت؟ دهی خیرا قهراری خۆت بدهو وه لآمم بدهوه!

- چ جوره کاریک؟

- چ جوره کاریک؟ هه رکاریک که من بمهوی و پیتی بسپیرم. دهچینه راوه ماسی، تو سهول لیبده!

- باشه، شهپر له بهتالی باشتره. له کاره که ناترسم، به لآم دهترسم بمخه یته داویکه وه... تو که سیکی فریبوک (خاپینوک) دیاری، لیت به گومانم. سهرت لیدهرناکه م.

چلکاش، چه سه لهی تهنگ بوو، هه ستیکرد، چه یه که له سینهی ههستا، به سووکه تو وره ییه که وه گوتی:

- قسهی ده می خۆت بزانه، دهنه که کیشام به ته پلی سهرتا ههنگی بهرچاوت پروون ده بیته وه و سه ره له هه موو شتیک دهرده که یته.

به دهم ئەو قسه یه وه، خۆی له سه ر کۆتهره داره که هه لدا یه خواره وه، به دهستی چه پ سمیلی باداو، کۆله مستی راستی گۆشی، بله ز چاوی به ده و روبه ری خۆیدا گێرا، کوربه که راجله کی، به په له روانیه ده و روبه ری خۆی، یه کسه ر هه ستایه سه ری، هه ردووکیان رووبه پرووی یه کدیوه ستان و به پشم و غه زه به وه لیکی مۆر ده بوونه وه. ئەنجام چلکاش، به تووندی گوتی: - ئی، ئاماده یته؟

چلکاش، له دلی خۆیدا زۆر له و ئیهانه و سووکایه تیه تو وره بوو که ئەو تووتکه سه گه پی کردبوو، له چه ژمه تاندا ده له رزی و که فی ده پرژاند. له کانگای دله وه به غیلی پیده برد، چه سوودی به چاوه شین و ساف و گه شه کانی، به ده موچاوه تاوه گازه که ی، به قۆل و بازووه کورت و به هیزه کانی ده برد، چه سوودی به وه ی ده برد که له گوندیک، مالیکی هه بوو پرووی تیبکات، جوتیاریک هه بوو به زاوا به ندی قه بوولی بکات، ئیدی

حهسوودی به ژیانی رابردو و داهاتووی کورهی گهنج دهبرد، زیاتر لهو پروهوه رقی لیی بوو و هسوودی پیدهبرد کهئهو لهچاو ئەمدا، لهچاو چلکاشدا، بسته مندالیک بوو، کهچی له ههنبر ئەمدا زاتی کردبوو و گوتبووی هزی له ئازادیه، بهبی ئەوهی نرخی ئازادی بزانیته، یان دهرک به زهروورتهی ئازادی بکات. ههلبهته ههمیشه وایه کهئهگەر کهسیکی له خۆت نزمتر و خوارتر بدینی، رقی یان هزی لهههمان ئەو شتانه بیته که تۆ رقی یان هزته لییان بی، واته له تۆ بچیت، ههز لهچاره و دیداری ناکهیت.

کور ههگهنجهکه له کاتیکا تههمهشای چلکاشی دهکرد و به ئەرباب و بهخواهن کاری خۆی دهزانی، گوتی:

- من هیچ قسهیهکم نییه، گوی نادهمی... من بابایهکم له کار دهگهڕیم... ئیدی چ فهرقی دهکات لهلای تۆ کاربکهم یان لهلای کهسیکی دیکه؟ من ئەو قسانه م بۆیه کرد، چونکه ههرچی سهه دینم و سهه دهبهم تۆ له ئەهلی کار ناچیت. تۆ... تۆ... کهسیکی شرپۆش و مهست و خوماری، دهی چ قهیدیه، ههرکهسیک بۆی ههیه سههرخۆش بیته. دهی دهلیی قهت سههرخۆشانت نه دیتوون؟ خو ئەمه یهکهمجار نییه سههرخۆش ببینم، زۆرم دیتوون، زۆربهیان لهتۆ خراتر بوون.

چلکاش بهراویژیکی نهرمتر گوتی: - دهی باشه، یانی رازیت؟

- به خۆشحالیهوه، چهندم کری دهدهیه؟

- کری؟ ئەوه وهستاوته سهه کارهکه، با بزانین راوهکهمان چهند دهبیته... لهوهیه پینچ رۆبۆلت بدهمی، تیگهیشتی؟

که قسه هاتهسهه پاره وکری، کورهی گوندی دهیویست کریکهی دیاری بکریته، داوای له یارۆی بهناو خودان کار کرد که کرییهکهی بۆ دیاری بکات. دووباره گومان و دوو دلی کهوته دل و گوتی:

- ئەمە بۇ من دەست نادات برادەر. من سەرم لەم جۆرە مامەلەيە دەرناچیت.

چلکاش، ھەلیدایە و گوتی: - باجاری واز لەو باسە بینین و بچین بۇ مەیخانەکە.

شانبەشانی یەکدی کەوتنە پئی، چلکاش لاسایی خودان کاری دەکردهووە و سمیلەکانی بادەدا، کورپەکە ترس و گومانی لینیشت، بەلام ئامادەش بوو بە گوئی ئاغای بکات. چلکاش لئی پرسى: - ناوت چییە؟

کورپە بەرسقى دایەوہ: - گاقریلا!

وہختایەک خویان بە مەیخانە پیس و دوو کەلاویە کەدا کرد، چلکاش بەرہو بار و بوفیەکە چوو و بە راویژیکی دۆستانە و وەکو مشتەرییەکی ھەمیشەیی، بوتلی قودکا، شۆربا و سوپی کەلەرم، گوشتی برژاو و چای داوا کرد و ھەمان لیستی دووبارە کردوہ، ئەوجا بەبی موبالاتی ئاوری لای بارمەنەکە دایەوہ و گوتی: " بیخە سەر حیسابەکەم " کابرای بارمەن، بیئەوہی ھیچ قسەیەک بکات، سەریکی بۇ لەقاند و تەواو. گاقریلا، کە خاوەن کارە شپۆشەکە دایەوہ و ھەموو قەدر و حورمەتەوہ بینی، متمانە و حورمەتیکی زۆری دەرھەق بە خاوەن کارەکە دایەوہ چلیوو. چلکاش گوتی:

- ئیستا شتیکی دەخوین و بەدەم خواردەنەکەوہ باسی کارەکەمان دەکەین. لیژە دانیشە، چاوەروانم بکە، ئیستا دەگەریمەوہ.

ئەوسا لە دەرگا کەوہ و دەدەرکەوت. گاقریلا کەوتە تەمەشا کردنی دەوروبەری خوی، مەیخانەکە، لە ژیرخانیکی تاریک و نمساردا بوو. بۆنی تووندی قودکا، دوو کەلی تووتن و سیان و شتیکی دیکە تیژ پیاوی گێژ و کاس دەکرد. لە میژەکە بەرانبەری گاقریلا دا، پیاویکی مەست پونیشتبوو، جلکی دەریاوانی لەبەر بوو، ردینی سوور، سەراپای لە گەرد و تۆزی زوخال و سیاندا ھەلکشابوو. بەردەوام نزگەری دەکرد و لەبن لیوانەوہ گورانیکە پچرپچری دەگوتەوہ، ھەندیجار دەنگی لەبن گەروویەوہ

دههاته دهري و دياربوو كه روس نيبه. له پشت ئه وه وه دوو ئافره تي مولداقيايي دانيشتبوون، دهموچاويان تاوه سووت، قزيان رهش و، جله كانيان شپوله بوو، ئه وانيش، مه ستانه گورانيان ده گوت.

به هه رحال، له و مه يخانه تاريكه دا، جو ره ها قه لافه تين تارمايي ئاسا ده بينران كه هه موو مه ست و كه يل، له هه واي خوينا بوون، هه را وهه نگامه و، ژاوه ژاويك بوو كه س به كه س نه بوو.

گاقريل، كه ئه م ديمه نه ي بيني، ترسي لينيشت. خوا خواي بوو وه ستا كه ي زووتر بگه رپيته وه! هه رچي هه را وزه نا و ژاوه ژاوي مه يخانه كه هه بوو، بوو بوو به يه ك دهنگ. ده تگوت حه يوانيكي زه به لاهي فره زمانه وبه هه موو هي زي خو يه وه ده نه رپيني و ده يه وي له م ژيرزه مينه به ردينه وه ده ربكه وي و هه ليت. به لام هه يهات، فاي ده ي نه بوو. گاقريل هه ستي كرد، خه ري كه گياني سست ده بيت، سه ري ده سوورپيت، و كه ته مه شاي ناو مه يخانه كه ده كات چاواني ريشكه و پيشكه ده كه ن.

ئه نجام چلكاش زقريبه وه، به دوو قولي به دهم خواردن و خواردنه وه وه كه وتنه قسان، گاقريل دواي پيكي سنيه م سه ري قورس بوو، حه زي ده كرد، مجامه له ي ئه م پياوه بكات كه ئه و ده عوه ته گه وره يه ي بو كرد بوو... به لام زماني گوي نه ده كرد، نه يده تواني ئه و قسانه ي ناخي ده رببرپيت، ئيدي زماني قورس بوو بوو و به ئاساني قسه ي بو نه ده كرا.

چلكاش، ته مه شايه كي كرد، به دهم ته وسخه ني كه وه گوتي:

- ها، سه رخوش بووي؟ ها، خه رگه كو ن! به سي پيك لي بووي ته وه ئه دي چون ئه مشه و كار ده كه يت؟

گاقريل، به زمانه لالكي گوتي:

- هاوړئ! خه مت نه بئ، نه مرين دهمبيني... کوا با ماچيکت بکه م.

چلکاش گوتی: - که واته بگره، ئەم پیکه ش بخووه!

گاڅریلا، ئەو پیکه شی خواردهوه، چاوی که وته ریشکه وپیشکه، وای هه سته کرد، شته کانی دهو روه ری، لیکدالیکدا بهرز ونزم دهنه وه، ههستی به خاوبوونه وه یه کی سهیر ده کرد، نیشانه ی سهرخو شی و که وده نی نیشته سه ر پوخساری، که دهیویست قسه یه ک بکات، لیوه کانی به شیوه یه کی کومیدی ده که وتنه ته ته له وله جیاتی وشه، دهنگی کی وه کو بوړه بوړی له زار دهرده هات. چلکاش به دهم سمیل بادانه وه ته مه شای ده کرد و قژقژ پیده که نی و بیروخه یالی لای شتیکی دیکه بوو.

هه را وزه نای مهستان، مه یخانه که ی پرکرد بوو، کابرای ده ریوانی موو سوور، هه ردوو باسکی له سه ر میزه که نابوونه بان یه ک و خه وی پییا که وتبوو.

چلکاش، له جی خوی هه ستا و گوتی: - دهی، کاتی رویشتنمان هاتووه.

گاڅریلا، ویستی له جی خوی هه ستیت، لی نه ی توانی، دهم ریژی جنیوی پیسی کرد به ئاسمانا و مه ست و مه ستانه دهستی به پیکه نین کرد.

چلکاش، ناچار دووباره دانیشته وه و له دلی خویدا گوتی:

- نا! لیبووه ته وه! بووه به خه رگه کون!

گاڅریلا، به دهم پیکه نینه وه، به چاوه لیله کانییه وه دهیروانییه وه ستا که ی. لی چلکاش به چاوانی تیژه وه ته مه شای نه وی ده کرد. کورپکی له هه نبر خویدا ده بینی که ژیانی که وتبووه چنگی گورگیکی وه کو نه مه وه و ههستی ده کرد قوره خو شه یه و که وتوو ته دهستی ئەم و ده توانی چونی بوئ ئاوی به کار بینیت، ده توانی هه م به دبه ختی بکات و هه م دهستی بگری و یارمه تی بداتو به سه لامه تی بو ژیانی گوندیاتی جارانی خو یی بگریته وه.. بو یه که ههستی کرد، ته واو به سه ریا زاله و ده توانی هه رچییه کی بوئ وای

لئیکات، جۆره ههستیکی باوکایه تی به رانه ر به وی له لا چیبوو، ههستی کرد نابی ئهم کوره هه مان تالای ئه و بادهیه بنوشت، که چاره نووس وقه در به می، به چلکاشی نوشاندبوو... ئه وه بوو هه موو ئه و هه ستانه چلکاشیان جولاندو جۆره ههستیکی باوکایه تی سه باره ت به وی له لا دروست بوو، به زهیی پییدا هاته وه، دلی به حالی سووتا. له لایه که وه هه سوودی به م گه نجه ده برد، له لایه کی دییه وه به زهیی پییدا ده هاته وه، نه با بکه ویتته دهستی خه لکانی له م خراپتر... ئه نجام هه موو هه ست و سۆزه هه قده کانی چلکاش، له یه ک ههستی باوکانه و پراکتیکیدا کۆبووه وه. هه م به زهیی به کوره که دا ده هاته وه و هه م پیویستی پیی بوو. ئیدی ژیر بالی گاقریلای گرت، هه لی ساند و بۆناو هه وشه ی مه یخانه که ی هیئا، له په نای لیژنه داریکیا دانا، خو شی له لایه وه دانیشته و دهستی به سه بیل کیشان کرد، گاقریلا، که میک جولاً، مینگه مینگیکی کرد و خیرا خه و بر دییه وه.

(۲)

چلکاش، له گاقریلای، که خجلی سه ولیدان بوو، پرسی: - ده ی ئامادهیت؟

- یه ک خوله ک، ئه لقه ی سه وله که نه چوو هته جیی خوی، ده توانم به سه وله که دای بکوتمه وه؟

- نا! نابی هیچ دهنگیک به رز بیته وه! به دهست گوشاری لئیکه دهچینه جیگای خوی.

هه ردووکیان، خه ریکی کردنه وه ی به له میک بوون، که له پاشی که شتییه کی چارۆکه دار به سترابوو، ئیدی ئه مه گه له که شتییه ک بوو له و گۆره، پیکهاتبوو له که شتیانی چارۆکه دار و قه یاغ و لۆتکه ین تورکی پر له له و حین دار به پروو و داری سه نده ل و به ری گه وره ی دار سه روو وقه دی دار خورما.

شەوہکەى، شەوئىكى تارىک ونوتەک بوو، پەلە ھەورين تووند وپەراگەندە بە ئاسمانا دەسوورانەو، دەريا ئارام و رەش، لە زەيتى چر دەچوو، بۆنى شى و خوئواى ليدەھات، ئەو نەرمە شەپۆلانەى خۆيان بە کەنارەکە و بەقەد کەشتیەکاندا دەکيشا، بەلەمەکەى چلکاشيان رادەژەند و وەکو لای لایەيەکى خۆش لە گویدا دەزرينگايەو.

لەناو دەرياکەداو، لە نزىکى کەناراوہکانا، کەشتیە گەورەکان، وەکو ديوى زەبەلاح دەھاتنە بەرچاو، بورجەکانيان، بە فانوسان ولەنتەرين رەنگاوپرەنگەو، چووبوون بە ئاسمانا و دەورينجانەو. تيشکى فانوسەکان لە دەرياکەدا عەکس دەبوونەو، دەتگوت خاکەى زيپيان بە دەرياکەدا وەرکردوو، و ورشە وپرشەى ئەم خاکە زەردانە، بە دەم وردە شەپۆلانەو دەلەرينەو دەيمەنيکى ھيندە جوانيان بە دەرياکە دەبەخشى کە ئۆخزنى لە دل و دەروونان دەگيپا. دەريا، وەکو کریکارىک کە شەکەت و ماندووى کارى رۆژ بى، و خەوئىكى قوول و ئارامى لیکەوتبى، بەو ئاوايە ئارام و خامۆش بوو.

گافريلا، سەولەکانى خستە ناو ئاوہکە وگوتى: - با برۆين.

چلکاش، زۆر شارەزايانە، بەلەمەکەى بە راپرەوہ تەنگەکەى نيوان کەشتیەکاندا رانى. بەلەمەکە زۆر بە خيپايى دەرووى و ئاوہکەى شەق دەکرد، ئاوہکە لە دواوہو لەژير گوشارى سەولەکاندا وەکو فسفۆر دەدرەوشايەو و بەجيدەما.

چلکاش بە نيگەرانييەو پرسى: - سەرت چۆنە؟ دەيەشييت؟

- زۆرزۆر قورسە... ئيستا تۆزى ئاوى پيدا دەکەم.

چلکاش، بوتليکى بۆ دريژ کرد وگوتى:

- ئاوى ناوى، ھانى بەوہ ناو سکت فيتک بەکەو، ئەمە خومار شکينە، ئەمە زووتر چاکت دەکاتەو.

- ديسان؟ زۆر شوکور خودايە.

دهنگی قلیه قلی بوتله که بهرز بووه وه، لی چلکاش تووند دهستی گاقریلائی گرت و گوتی: - بهسه! وادیاره چه شه بوویت؟

به له مه که، وه کو بروسکه به بهینی که شتییه کاندای بوی دهرده چوو، له ماوه یه کی که ما، له که شتییه کان دهر باز بوو، ئیدی دهریای بی سنوور و بی کوتاییه که له به رده میاندا به دیار که وت. تا چاو برده کات ههر ئاو بوو، له دووری دووره وه، هه وری گه وال گه وال، که وه یی و وه نه وشه یی، به پهراویزی زهردی که فئاساوه، سهوز وه کو ئاوی دهریا که، تاریک و به سام به کاوه خو به ره و ئاسمان، هه موو ئاسمان هه لده کشان، ئه م په له هه ورانه تاوی تیکه ل ده بوون و جارئ په راگه نده ده بوون و ههر په له هه وریک به شتییه کی تازه دهرده که وته وه. ئه م په له هه وره بی گیانانه، له تو وایه نه نییه کی شووم و نه حسیان پییه و ته نیا به و مه به سته به ری ئاسمان ده گرن، تا نه یه لن ئاسمان به ملیونان چاوی زیرین و پرشنگداری خوئی، به ملیونان ستیرانه وه ته مه شای دهریای نه م کین بکات. به لی ئه و ئه ستیرانه ی که وه کو چاوانی خه والوو و زندوو، دهرده وشانه وه و ئاره زووی بهرز و بلندیان له دلی ئه و پیاوانه دا بیدارده کرده وه که وه کو ئه وان هه موو ئامانجیکیان پاکی و بیگه ردی و هزرینی بهرز و بالا بوو.

چلکاش که میک ده فکره وه چوو، ئه وسا پرسی: - دهریا جوانه، وانیه؟

گاقریلا، که به دل و به گیان سه ولی لیده دا، به رسقی دایه وه: - با، به لام زور ترسناکه.

ئاوی دهریا که، له ژیر زهبری سه وله کاندای، شلپه شلپ شه پۆلی ده دا و ریگه یه کی ئاوی فسفور ئاسای له دووی خوئی به جیده هیشت.

چلکاش، به تانوته وه و له ژیر لیوه وه گوتی: - ده ترسیت! که گه وچی!

چلکاش، ئه و دزه کارامه یه، ئاشقی دهریا بوو، ته بیعه تی تووند و تو سنی وی که هه میشه تینووی شتی تازه بوو، هه رگیز له ته مه شای ئه م هاماج و فهزا تاریک و ئازاد و بی

پایانه تیر نه ده بوو. بویه ئه و وهلامه سارد و سره ی سه بارهت به پرسیاره که ی
دهرباره ی جوانی ده ریا، که زوری خوشده ویست، زوری په ست کرد. ئیدی له دواوه ی
به له مه که دا دانیشتبوو، دهستی له سه وله که ه لگرتبوو و ته مه شای پیشه وه ی ده کرد،
پر به دل حه زی ده کرد، تا ده کری و ده توانی هر به سره ئه م ئاوینه مه خمه لیه دا، پروات
و نه وه سستیته وه. ناو ده ریای زور پیخوش بوو، ههستی به وره به رزی و میهره بانی
ده کرد، ئه م ههسته رچی ئاوه دان ده کرده وه، له چه په لیه کانی ژیانی روظانه ی پاک
ده کرده وه. ئه م حاله ته ی به لاهه خوشبوو، حه زی ده کرد له نیوان ئاسمان و ده ریادا
خوی به شه پولان وهه وای ئازاد بسپی ریت، له وی ژیان نه قورس بوو، نه خه میکی
گه وره بوو. شه وان دهنگی خوشی هه ناسه ی خه والوی ده ریا ده هاته گوی. ئه م هه ناسه
ئارام و ساده یه، ئاسووده ییه کی تایبه تی به رچی به شهر ده به خشی وئوخژنی
ده خسته دلیه وه و که لکه له شه رانییه کانی رامده کرد و ههستی دژمنایه تی و کینه کیشی
لی ده تاراند و خه ون و خه یالی مروقانی بالای له زهینا په روه رده ده کرد.

گافریلا، له م کاته دا، به نیگه رانییه وه، چاویکی به ده وره بوو ناو به له مه که دا گپراو
گوتی: - که رهسته و تفاق ی راوه که له کوئییه؟

چلکاش راپله کی: - که رهسته؟ ئه وه تا له دواوه ن، له لای من.

حه زی نه ده کرد، درو له گه ل ئه م کوردها بکات، به لام زوریشی پیناخوش بوو، که ئه م
کورپیژگه یه، به و پرسیاره بیمانا و کوت وپره هه ودا ی خه ون و خه یاله ناسکه کانی
پچری. بویه تووره بوو، کسپه یه کی ئاگرین له گه روو و سینگی هه ستا.

به راپویژیکی تووره و تووند به گافریلای گوت:

- گوی بگره، له و شویننه ی خوت دانیشه و خه ریکی کاری خوت به، ههقت به کاریکه وه
نه بی که په یوهندی به تووه نه بیت! من تووم بو سه ولیدان به کری گرتووه، سه ولی

خوت لیدهو ههقت بهسەر هیچهوه نه بییت! ئەگەر چه لیکی دی قسهی بیهوده بکهی،
زهرەر دهکهی ها، تیگه یشتی؟

به له مه که، یهک دوو له تری دا و وهستا. سهوله کان دریان به ئاوه که دا، ئاوی دهوری
سهوله کان که فی کرد. گاقریلا به نیگه رانییه وه، له سهەر نشیمه نه کهی جولاً.

چلکاش دووباره گوتی: - سهول لیده!

ئهوجا جنیویکی پیسی به گهل خست. گاقریلا، به تووندی سهوله کانی جولاند،
به له مه کهش وهکو ئه وهی ترسابی، به خیرایی و به توورپهیی به ره و پیش ته کانی دا،
ئاوه که که وته شلپه شلپ.

چلکاش گوتی: - هیواشتر سهول لیده!

ئهوسا چلکاش نیوه ئاخیزیکی بو کرد، به بیئنه وهی دهست له سوکانه که به ربدا،
موره یه کی له گاقریلا ی داماو کرد. ریک له پشیله یه که دهچوو، خوی بو په لامار ته یار
کرد بییت، به ئاشکرا دهنگی دانه جیره ی دههات، ههروه ها دهنگی دانه چۆقه ی گاقریلاش
دههات.

دهنگیکی توورپه له ده ریا که وه هاواری کرد: - ئه وه کئیه له وینده ره وه هاوار دهکات؟

چلکاش، به ئه سپایی و له بن لیوانه وه گوتی:

- سهول لیده، زۆلی حه رامزاده! وس! دهنه ده تکوژم، به نه حله ت بی له گهل شه ی تاندا،
سهول لیده توله باب! دهنگت ده رنه یه ت ها! یهک، دوو! فزهت لیوه نه یه ت ها، دهنه
پارچه پارچه ت ده که م.

گاقریلا، که چ له ترسا و چ له شه که تیدا ده له رزی، له بن لیوانه وه گوتی:

- ئه ی مریه می پاکیزه، دایکی خودا!...

لهم کاته دا به له مه که به هیواشی پیچی کرده وه و به ره و به ندهرو له نگه رگا که زقرییه وه، لهوئ، له به ندهر که دا، روناکی له نته ره کان (فانوس) تیکه ل ده بوون، جوړه ها رهنگیان دهنواند و بورج و نه نته کانیان روناک ده کرده وه. دووباره دهنگی بهرز بووه که:

- نه های! نه وه کییه هاوار دهکات؟

ئیستا دهنگه که له مه و دایه کی دوور تره وه دههات. چلکاش هه ناسه یه کی ئوخه ی هه لکیشا، دلنیا بووه وه، رووه و دهنگه که ئاورپی دایه وه و هاواری کرد:

- توخوت هاوار دهکیت!

نه و جا رووی کرده گاقریلا، که هیشتا له بن لیوانه وه نژای ده کردو، به نه سپایی گوتی:

- ئی برادر، نه مجاره به ختت یار بوو، نه گهر نه و شهیتانانه دوومان که وتبان، تو تیا ده چوویت، ههنگی توورم ده دایته ده ریا که وه و ده بوویت به خوراکی ماسییان.

گاقریلا، که بینی چلکاش هیور بووه ته وه و ته نانهت به میهره بانی و به نه رمی قسان دهکات، به دهم ترس و له رزه وه که وته لاقه و پارانه وه:

- وهره مه ردی خوا به نژادم بکه، بیکه به خاتری مه سیح نژادم بکه! له جییه کی وشکانی دام بگره! ئاخر خه ریکه ده مرم، مه عز بو ره زای خوا، ریگه م بکه با برؤم ئاخر چیت له من دهوئ، من به که لکی چی تو دیم؟ من نه جوړه کاره م نه کردو وه. نه مه یه که مجارمه، نه ی خودایا، تیا چووم! ئاخر بوچی کلاوت له سه رنام؟ گوناخت دهگات، خودا توله ی نه مهت لیده کاته وه... ئاخر نه کاره...

چلکاش نه تووندی پرسى: - کار؟ کام کار، ها؟ بلی بزانم کامه کار؟

چلکاش، به ترس وله رزه که ی گاقریلا خوشحال بوو، ژیراوژیر بسکه ی سمیلی دهات، زور که یفی به خوی دهات که له هه نبر ئه و کورپژگه یه دا، به وئاوایه به سه ر رهوشه که دا زالّه و باکی به هیچ نییه.

گاقریلا به رسقی دایه وه:

- کاری تالوکه! مه عز بو رهزای خوا ئازادم بکه، ئاخر تو چ پیویستت به منه؟ پیایو چابه..

- به سه، بیبره وه، ئه گهر پیویستم به تو نه بوایه له گه ل خوم نه ده هینایت، تیگه یشتی؟ که واته بیده نگ به!

گاقریلا، ئاهیکی هه لکیشا و گوتی: - ئاه خواگیان!

چلکاش، به خورانا نه وه، قسه که ی پیبری و گوتی: - به سه، به س بگری!

لی گاقریلا، کونترولی خوی له ده ست دابوو، ژیراوژیر ده گریا و لیکدالیکا هه نسکی هه لده دا، ده کوکی، ده پژمی، له نائومییدا، به تووندی سه ولی لیده دا، به له مه که وه کو بروسکه بوی ده رده چوو. دووباره که شتی ره شه کانیا ن لی پهیدا بوونه وه، به له مه که ی ئه مان که وته بهینی که شتیه کانه وه، به فره فر، به پاره وه ته نگه ئاویه کانی نیوان که شتیه کانا ده سوورایه وه.

چلکاش له ناخافدا گوتی:

- گوی بگره برادر! ئه گهر پرسیاریان لیکردی، خوت بکه به کهر ولال، فزهت له زار دهرنه یهت، دهنه تیاده چیت. تیگه یشتی؟

گاقریلا، که گویی له هه ره شه ترسناکه که ی ئه و بوو، له ترس و نائومییدا ئاهیکی هه لکیشا و گوتی:

- ئۆف، دايکه گيان، تووشى چ بەدبەختیهک بووم! دياره قەدەرى من وايه، که ناوچه وان نه يکرد خو به زور نييه.

چلکاش، به تووندى له بن لیوانه وه گوتی: - زۆره زۆر، به سه بیبره وه!

گاڤریلا، که گوئی له و قسه یه بوو، به جارێ نەتره ی بەردا، میشکی وهستا، هەرچی سەری دینا و سەری دەبرد زهینی بو هیچ لایهک بری نەدەکرد. وهکو شتیکی له دلی چهقی بوو که کاره ساتیکی گه وره یان دیته ری، ئیدی رۆحی پی نەما بوو. به نائومییدی سه ولی لیده دا، به دەم سه ول لیدانه وه، خو ی به پیش وپاش دەدا. سەری له به رخو نابوو و ته مه شای پیلاره کانی خو ی دەکرد.

شلپه شلپی شه پوله خه والووه کانی ده ریا هم خه مناک وه هم به سام بوو. ئه نجام گه یشتنه به نده رو له نگه رگا که... له و دیو دیواره به ردینه کانی له نگه رگا که وه، دهنگی به شه ران، شلپ وهو ری ئاو و، دهنگی شاوران ده هاته گو ی.

چلکاش، له بن لیوانه وه گوتی:

- بوهسته! سه وله کان دابنه، دهست به دیواره که وه بنه! هیواش، به نه عله ت بی!..

گاڤریلا، دهستی به به رده خز ولو سه کانه وه گرت و به له مه که ی به پال دیواره که دا برد. به له مه که به بیدهنگی ده جوولا، لووتی به له مه که، ده که وته سه ر قه وزه ی سه ر به ده کان و دهنگی لیوه نه ده هات.

چلکاش دووباره گوتی:

- بوهسته، کوا سه وله کانم ویده! خیرا که! ئه دی ناسنامه که ت؟ له تووره که که تدايه؟ کوا ویمده! ده ی خیرا!... برادر ئه مه بو ئه وه یه که هه لنه یه ی، به لکو بتتوانایه به بی سه وله کان هه لئی، وخوت بگه یه نبایه جیگایه ک، به لام به بی ناسنامه ناتوانی هه لئی. لیره

چاوه پروان که. ئاگادار به، خه یالی هه لاتن له میشکی خۆت دهر بکه، چونکه له ژیر دهر یاشا بی، هه ر دته ژومه وه!

چلکاش، دواي ئه و قسانه، دهستی به شتی که وه گرت وهستا وله پشت دیوار که وه ون بوو... ئه و کاره زور بله ز پرویدا، گاڤریلا جووله یه کی کرد، نه یزانی چون ئه و ترسه ی که له هه نبه ر ئه م دزه سمیل زله دریژ داهوله دا، که وتبووه دلی و ته واو نیگه رانی کردبوو، له ناکاوا رهوییه وه وه له کولی بووه وه وه وه کو به فری به ر هه تاو توایه وه. ئیستا کاتی هه لاتن بوو! هه ناسه یه کی ئوخه ی هه لکیشا و نیگایه کی ده وروبهری کرد، له دهسته چه پییه وه، هه یکه لیکی رهشی بی بورج، که له تابووتیکی به تالی زور زه به لاح ده چوو، له ناو ئاوه که به رزبووه وه. هه رکه شه پۆلیک خوی به قه دیا ده کیشا، دهنگیکی لی به رز ده بووه وه، ده تگوت دهنگی ئاهیکی قووله. له دهسته راستیه وه، دیواریکی به ردینی لووسی شه پۆل شکین، وه کو ئه ژدیهایه کی گه وره، له ناو دهریا که دا به ده وری خویا پیچی خواردبوو. له پشتیشیه وه، کومه لیک تارمایی رهش ده بینران و له به رده میه وه، له پانتاییه که ی نیوان دیواره که و که شتیه تابووت ئاساکه وه، تاچاو بر ده کات دهریا بوو، هه وریکی خهست، رهش، به سه ر دهریا که وه، له موله قا وه ستابوو و به ری ئاسمانی گرتبوو. ئه م په له هه وره زه به لاحانه، هیدی هیدی ده جوولان و له و تاریکیه دا، ترس و خوی ده گه ل خودا دینا و، له تووایه هه رچی به شه ریک دیته ری پان و پلیشی ده کاته وه وه مه حوی ده کاته وه. هه موو شتیکی ساردوسر، تاریک و نوته ک، نه حس وشووم، بونی کاره سات و نه گبه تی لیده هات. گاڤریلا، ترسی لینیشت. به لام ئه م ترس و نیگه رانییه ی، زور له و ترس و نیگه رانییه ی زورتر بوو که له چلکاش هه ی بوو. ئه م ترسه به تووندی دلی ده گوشی، قه له می دهست و پیی شکاندبوو، له ناو به له مه که و له جیی خوی سندی کردبوو.

دنیا ئارام بوو، جگه له دهنگی مهنگی دهریا، هیچ دهنگیکی دیکه نه دههات، هه وره کان به کاوه خو به به روکی ئاسمانه وه داده خزین و، هه لم وهه لا، به به رده وامی له که نارین

دەریاکەوێ بەرز دەبوونەووەوبەگەڵ هەورەکان دەکەوتن، ئاسمان وەکو دەریایەکی تیکرژاوی پر شەپۆل دەهاته بەرچاو کەبەسەر ئەم دەریا ساف و ئارام و خەوآوو و نمەکینەدا قەڵپ بووبیتەو... هەورەکان لە شەپۆلانیک دەچوون، کە لە ئاسمانەووە برژینە سەر زەوی و بە دەم هارەو هاژەیی کەفچەپینەووە، مۆنج بدەنەووە سەری خۆ بکێشن بە داروبەردا.

گاڤریلا، هەستی دەکرد لە سایەیی ئەم بیدەنگیە تاریک و جوانیە کێوییە دەوروبەریا زۆر ماندوو، خوخوای بوو هەرچی زووترە ئاڤای بزڤریتەووە. باشە ئەگەر ئەو نەگەراییەووە هەر لە پشت دیوارەکاندا مایەووە، ئەم چ بکات، تەگبیری چییە؟ کات بەخوای دەپۆیی، تەنانەت لە جوولەیی هەورەکانیش خاوتر دەپۆیی... بیدەنگیە کە سات بەسات سامناکتر دەبوو. بەلام لەناکاوا، لە پشت دیواری بەرەستی شەپۆلەکانەووە، شلپەشلپی ئاو و دەنگیک کە زیاتر لە چپەدووی بەشەران دەچوو، هاتە گوی... گاڤریلا زۆر ترسا، وای هەستدەکرد هەر ئیستا دەمریت... لەپەر دەنگە گرەکەیی چلکاش بەرز بوووە: - ئەهای! خەوتوویت؟ ها، ئەو بگرە. بە ئەسپایی.

شتتیکێ شەشپالۆی قورسی لە دیوارەکانەووە شۆر کردە خوارەووە. گاڤریلا وەرگرت و لەناو بەلەمەکەیی دانا. شتتیکێ دیکەیی قورسووەکو شتەکەیی یەکەم، لە دیوارەکانەووە شۆرکرایەووە. ئەوجا چلکاش بەخۆی وقەلافەتە لەر و لاوازەکەییەووە، لە سەر دیوارەکانەووە ئامدیو بوو، سەولەکان بەدیار کەوتن، توورەکە و کۆلەپشتیەکەیی گاڤریلا کەوتەبەر پێیەکانی. چلکاش، بەهانکەهانک لە دواوەیی بەلەمەکە پۆنیشت.

گاڤریلا، بزەییەکی ترسامیزی بو کرد و پرسی: - ماندوویت؟

- ئەدی مەعنا ی چی، هیچ کاریک بەبی ماندوو بوون دەبیت گویرەکە گیان؟ دەیی خیرا سەول لیدە! کەمیک خۆت برەنجینە! دەستکەوتتیکێ باشمان دەستکەوتوو. نیووی کارەکەمان تەواو کردوو. دەیی هەر ئەوئەندەمان ماو بە نیو ئەو مەلەوونانەدا رەت

ببین وتەواو، لەوئێ کرێی خۆت وەر بگرە و بپروو بۆلای دەنکە کەت، تۆش دەنک
و مەنکت هەیه بچکۆل گیان؟

- نە... نە خێر.

گافریلا هەموو هیژ وتوانای خۆی خستبوو و کار، سینگى وەکو موشە دەمەى
ئاسنگەران پڕو خالی دەبوو وە، دەستەکانى وەکو سپرینگی پۆلایین لە جوولەدا بوون.
ئاوەکە لە ژێر بە لەمە کەدا خورە خورە شەپۆلى دەدا، نەوارە ئاوییه کەى دەورى بە لەمە کە
لە بە لەمە کە بە جێدەما و وەکو فسفۆر دەدرەوشایە وە، گافریلا لە ئارەقەدا هەلکشابوو،
بەلام هەر کۆلى نە دەدا و تاهیز لە بازوویدا بوو سەولى لێدەدا. لەم شەودا دووجار
کە وتبوو مەترسى گەرە وە، دەترسا، بۆجاری سێیەم توشى ترس و مەترسیه کى
دى بێتە وە. هەموو خەم و خەیاڵیکى ئە وەبوو، تا زوو و گرفتار نەبوو، لەم کارە
شووم و نەحسە قوتار بێت، لە بە لەمە کە دابەزى و پێى بگاتە عاردى و پێش ئە وەى
ئەم پیاوێ ترسناکە بیکوژیت یان بە گرتى بدات هەلێت و خۆى رزگار بکات. بۆیه لێبرا
بە هیچ جوړى نەیدوینى، گەنگە شەى لە گەلدا نە کات، هەرچیە کى پینگوت بە گوێى بکات،
ئە گەر بە خێر و بە سەلامەت لە دەستى وى رزگا بوو، بۆ سبەینیکەى لە کلێسادا،
نەزریک بۆ نیکولای پەرچوساز بکات. نوێژ و نزیه کى ئاگرین، لە سەر زمانى بوو،
بەلام نەیدە خویند، بە بێدەنگى پیشى دەخوارد وە و خەریک بوو دەتەقى. جار جار
ژێراوژێر، لە ژێر برۆ رەشە کانییە وە تەمەشای چلکاشى دەکرد.

لێ چلکاش، ئەم پیاوێ درێژ داھۆل و بێ موبالاتە، خۆى دابوو بە پێشا و دەتگوت
تەیریکە و خۆى بۆ فرین تەیار کردوو، چاوەکانى، کە لە چاوین هەلۆ دەچوون،
بەریبوانە پیش خۆى، کە پوو دەندوو کە دالاشیە کەى، کردبوو ئاسمان و هەواکەى
هەلەمژى، وەکو ئە وەبوو بۆنى مەترسیان بکات، دەستیکى بە سوکانى بە لەمە کە وە
بوو و بە دەستە کەى دیکەى سمیلێ بادەدا و لە بەرخۆ وە بزەى دەهاتى و لێو تەنکەکانى
گرژ دەبوون. چلکاش پێدەچوو لە سەرکە و تەتە کەى ئەمشە ویدا هەم لە خۆى رازى بى و

ههم لهم کورپژگه یه که ته و او رام و به چه ترستی کردبوو. که بینی گاقریلا، چ ته قه لایه ک ددهات، دلی به حالی سووتا، جا بو ئه وهی دلخوشی بداته وهو تاریفیکی بکات، به نه رمه پیکه نینیکه وه لیی پرسی:- زور ترسایت ها؟

گاقریلا، ئاهیکی هه لکیشا وگوتی:- گرینگ نییه. زوریش نا!

- دهی ئیستا ده توانی هیواش باژوی، به سه له خه ته رخه له ساین. ته نیا یه ک شوین ماوه، هه رکه له ویندر دهر باز بووین، ئیدی ته و او ئیسراحت ده کهین..

گاقریلا، به گوئی کرد، له سه ولیدان وهستا، هه ردوو سه وله کهی بهردان.

- هیواش، به کاوه خو سه ول لیده، ئاگادار به با ئاوه که خورپه خور نه کات. ته نیا یه ک دهر وازه مان له پیش ماوه، هیواش!... هیواشتر! کاکو خه لکی ئیره گالته و سوعبهت نازان، هه میشه تفه نگیان سوار وله سه رپییه، هه رهیندهی بلیی یه ک و دوو کاسه ی سهریان هه لگرتوویت، ته نانهت فریای ئاخیکیش ناکه ویت.

به له مه که، به بیدهنگی به سه ر ئاوه که دا دهر پویی... خو ئه گه ر ئه و دلۆپه ئاوانه ی له سه وله کان ده تکانه وه، ناو دهر یاکه و وه کو دلۆپه فسفورانده بریسکانه وه، نه بان، هه ستت به پویشتنی به له مه که هه ر نه ده کرد.. شه و تاریکتر و بیدهنگ تر بوو. ئیدی ئاسمان له دهر یایه کی خرۆشیاگی به پیل و شه پۆلان نه ده چوو. هه وره کان ره وینه وه، به ئاسمانا په راگهنده و بلا و بوونه وه، ئه وهنده له سه ر پووی دهر یاکه وه نزیک بوون، ده تگوت په رده یه کی ئه ستووره، به نزمیه وه به ئاسمانه وه هه لواسراوه و، له مۆله ق وه ستاوه و جووله ناکات، دهر یاکه ش هیدی تر و ره شتر له جارن بوو. بۆنه نمه کینه گه رمه که ی له جارن تووندتر بوو، ئیدی وه کو چه ند سه عاتیکی به ر له ئیستا بی پایان و سامدار نه ده هاته بهرچاو.

چلکاش، به ئه سپایی گوتی:

- خۆزیا باران دایده کرد، ئەگەر باران باریبا، وهکو پهردیهک دای دهپۆشین و به ئاسوودهیی دهرباز دهبووین.

چهند تارماییهکی گه وره له م بهروله و بهریانه وه به دیارکه وتن، ئەمانه که شتی زهلامی بارهه لگر بوون، بی جووله وهکو کیو چووبوون به ئاسمانا، پوناکیهک له سهه یه کتیکیان دهجوولایه وه، پینه چوو که سیک به فانوسه وه له سهه ری پری بکات، ئاوی ده ریاکه، به ئەسپایی خوی به قه دی که شتیه کاندای ده کیشاو شله شلیکی سووکیان لئ بهرز ده بووه وه. که شتییه کان هه ر خۆشیا ن شلو ی نه ده کرد.

چلکاش، به دهنگیکی نهوی که به زهحمهت ده بیسترا گوتی:

- ئەمه سنووری دهو ری و خهفه ره کانه!

ئه وساته ی که به گاقریلای گوتبوو، هیواشتر سهول لیده، هه لچوون و نیگه رانییهکی تووند سهه راپای گاقریلای داگرتبوو، گاقریلا که له تاریکی شه ودا به له مه که ی داژوا، وای هه ست ده کرد، ئازای به ده نی، به ئیسک و ده ماره وه، له تاو ئازار ده زیرینی. ته نیا یه ک شتی له بیر و خه یالدا بوو، ئەو شته ش تووشی ژانه سه ریکی تووندی کردبوو. ئازای له ماندوو یه تی وله ترسا ده له رزی، لاقی میرو له یان ده کرد، ده تگوت ده رزی ئازن ده کرین، ئەوهنده چاوی بری بووه تاریکیه که، تا نه بادا له تاریکیه که وه که سیکیان لئ پهیدا بی و هاواریان لیکات: " بوهستن، دزینه نه پون ! " چاوه کانی هاتبوونه ژان و ده سووتانه وه.

بویه گاقریلا، وهختی گوئی له چلکاش بوو که گوتی:

" ئەم سنووری دهو ری و خهفه ره کانه " بیریکی شووم له زهین و میشکیا بلاچه ی دا و ئەعسابی شیواند، چیوای نه ما هاوار بکات و داوای کومه ک بکات. ته نانهت ده میشی کرده وه، له ناو به له مه که وه نیو ئاخیزیکی بو کرد، هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا، سینیگی

برده پیشه‌وه، ده‌یویست هاوار بکات، به‌لام له ناکاوا، ترسیکی سه‌یر دایگرت و زمانی له‌گو که‌وت، چاوانی نووقاندن و له‌سه‌ر کورسیه‌که‌ی ژیری که‌وته خواره‌وه.

له‌ناو ئاوه ره‌شه‌که‌وه، له به‌ران‌به‌ر به‌له‌مه‌که‌ی ئه‌مانه‌وه، له مه‌ودایه‌کی دووره‌وه، تیلما‌سکه‌ی پوناکیه‌کی شینباو، وه‌کو شمشیریکی دریزی ئاگرین له ناو ئاوه‌که‌وه به‌رز بووه‌وه تاریکی شه‌وه‌که‌ی شه‌ق کرد. هه‌وره‌کانی ئاسمانی بری و وه‌کو خه‌نجه‌ریکی پۆلایینی پان و شینباو داها‌ته‌وه‌و چوو به‌ سینگ‌ی ده‌ریا‌که‌دا، و ده‌وروبه‌ری ئه‌و که‌شتیانه‌ی که‌له تاریکیه‌که‌دا دیار نه‌بوون پووناک کرده‌وه، پیده‌چوو ئه‌م که‌شتیانه‌ی ده‌می بی له‌ژیر ده‌ریادا بن و گه‌رداو‌یک نوقمی کردبن، به‌لام ئیستا، به‌ ئه‌مری هه‌مان شمشیری ئاگرینی زاده‌ی ده‌ریا، هه‌ستابنه‌وه‌و هاتبنه‌وه‌و سه‌ری، تا ته‌مه‌شای ئاسمان و هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که‌به‌سه‌ر ده‌ریا‌که‌وه بوون، بکات... حه‌بل و گوریسی بایه‌وانه‌کان ده‌وری بورجه‌کانیان گرتبوو، له‌گیا و لاولاوی ده‌ریایی ده‌چوون که‌که‌وتبنه‌و تو‌ر و داوی ئه‌م تارماییه‌ی زه‌به‌لا‌حه‌ی دیو ئاسایانه‌وه.

هه‌ر تاونا تاوی ئه‌م شمشیره‌ی شینباوه‌ی ترسناکه‌ی له‌قولایی ده‌ریا‌که‌وه به‌رز ده‌بووه‌وه، به‌پوناکی خوی تاریکی شه‌وه‌که‌ی شه‌ق ده‌کرد و دووباره‌ی له‌وسه‌ره‌وه‌ی ده‌چوو به‌سینگ‌ی پیره‌ی ده‌ریادا، دووباره‌ی تارمایی که‌شتیه‌ی نادیاره‌کان، له‌به‌ر پوناکیه‌که‌یدا ده‌رده‌که‌وتنه‌وه.

به‌له‌مه‌که‌ی چلکاش له‌ناکاوا وه‌ستا، وه‌کو که‌سیک ترساییت و حایر و حه‌په‌ساو نه‌زانی چ بکات، به‌و ئاویه‌ی به‌سه‌ر ئاوه‌که‌وه ده‌له‌ری. گاقریلا، له‌ناو به‌له‌مه‌که‌دا که‌وتبوو، هه‌ردوو ده‌ستی نابوونه‌ی سه‌ر ده‌م و چاوی، چلکاش تووره‌و تو‌سن، به‌نووی پا تیوه‌ی ده‌ژهند و به‌ئه‌سپایی ده‌یگوت:

– ئه‌مه‌ که‌شتی جه‌نگی گومرکه‌ی گه‌وجه‌گیان... ئه‌وه‌ش پوناکی بلاجکتوره‌ی شیته‌! هه‌سته‌ی قه‌ل پیاو، دوور نییه‌ی له‌هه‌ر ساتیکا پووی بلاجکتوره‌ی که‌بکه‌نه‌ی مه‌و، شه‌وی تاریکمان

لئبکەن بە رۆژی روناک... هەنگی دەبیە بایسی گیانی هەر دوو کمان، هەم من و هەم خۆت..

ئاقیبەت، شاپیکی تووندی بە پشتی گاقریلا کیشا، گاقریلا راجلەکی، هیشتا نەیدەویرا چاوانی بکاتەو، لەناو بە لەمە کەدا دانیشت، دەستی بە دەوروبەری خۆیدا گیرا، هەرکە سەولەکانی دۆزییەو دەستی بە سەول لێدان کرد و بە لەمە کە کەوتە پری.

چلکاش گوتی:

- بە کاوەخۆ، بە کاوەخۆ! چۆن تووشی ئەم گەوجە بووم! دەک داوەشیی! ئاخر لەچی دەترسیت؟ هیچ نییە، ئەمە رۆشنایی بلاجکتۆرە، هیدی تر باژۆ، سەیری ئەمە ناکە ی چۆن بەم سەولانەو خۆی سەغلەت کردووە! ئەمانە لە قاچاخچی دەگەرین. هەقیان بەسەر مەو نییە، زۆر لە مەو دەورن، مەترسە، ناگەنە مە! تەواو رزگار بووین.

چلکاش، بە ورە ی بەرزەو گوتی: - تەواو! لە خەتەر خەلە سین.. تۆ شانست هەیه، شیتە.

گاقریلا، بیدەنگ بوو، بە دەم هانکە هانکەو سەولی لێدەدا، ژیرا ژیر دەپروانیە ئەو شوینە ی کە رۆشنایی شمشیرە ئاگرینە کە ی لیو بەرز و نزم دەبوووە. هەرچەندە چلکاش گوتی کە ئەمە بلاجکتۆرە، بە لام نەیدەتوانی باوەری پینکات. ئەو روناکییە سارد و شینباوە ی کە تاریکی شەو کە ی شەق دەکرد و بە روناکییە کی سپیواژ دەریاکە ی رۆشن دەکردەو، بۆ گاقریلا باوەر کردەنی نەبوو. ترس و خەم دووبارە گاقریلا ی داگرت. بە لام ئامیر ئاسا لیکدالی کدا سەولی لێدەدا، خۆی کرژ کردبوووە، دەتگوت چاوەروانی ئەو بوو، لە سەری را گورزیکی تووندی لێدەن. ئاوەزی بە هیچ گوی را نەدەگەیی، حەزی لە هیچ نەبوو، حایر و حەپەساو دەتگوت مردووە. ترس و نیگەرانی ئەمشەو لە بەشەریەتی خستبوو.

لئ چلكاش، سەرکەوتن و خوشحالی پێوە دیار بوو. ئە عسابی کە لە گەڵ ئەم جوړە هەلۆیست و تەنگانەدا راھاتبوو، سارد و تەواو ئارام بوو. سمیلەکانی لە خوشیان بسکەیان دەھات، چاوانی پرشنگیان دەدا. زۆر دڵ و دەروونی خوشبوو، ژیرا و ژیر فیکەیی لێ دەدا، پر بە سییەکانی ھەوای نمناکی دەریای ھەل دەمژی و دەپروانییە دەورو بەری خۆی، کە نیگای لە سەر گاڤریلا دەگیرسایەو، بەزەییەکی خوشەویستی بە پرویدا دەدا.

بایەک ھەلێکرد، دەریاکەیی لە خەو بیدار کردەو و وردە شەپۆلانی وەسەرکەوت. ھەورین ئاسمان بەرەبەرە دەپەوینەو و تەنک تر دەبوون. بەلام ھیشتا بە تەواوی بەری ئاسمانیان گرتبوو. نەرمە بایەکە بە ئەسپایی لە پرووی دەریاکەیی دەدا، پەلە ھەورەکان، وەکو ئەو ھەوای لە فکران راچووبن و خەم و خەفەتیکی نادیار و گونگ بالی بەسەردا کیشابن، بەو ئاویە و بەبێ جوولە لە جیبی خۆیان وەستابوون.

چلكاش گوتی:

- دەی برالە، رابە! تەواو ھەواست جەم و جوړ بکە! تەمەشای قەد و قەلافەتی خۆت بکە، دەلێی رۆحت تیا نەماو. تەنیا کیسەییەک ئیسقانی و تەواو. دەلێی دنیا ئاخر بوو! دەی تەواو، رابە، گویت لێیە؟

گاڤریلا، کە گوئی لەو دەنگە بەشەرییە بوو، ھەرچەند دەیزانی دەنگی چلكاش، بوژایەو. مینگە مینگیکی کرد و لەبن لیوانەو گوتی: - بەلێ، گویم لێیە.

- دەی! وادیارە لە ترسا رۆحت تیا نەماو، وەرە سووکانە کە بگرە، با من سەول لێ دەم. بیگومان ماندوویت!

گاڤریلا، بەشیوہیەکی میکانیکی ھەستا و جیگاکەیی خۆی بو چلكاش چۆلکرد. لەو دەمدا کە جیگاکانیان دەگۆرپیەو، چلكاش تەمەشایەکی روو و روخساری گاڤریلا

کرد، که رهنگی به پرووهوه نه مابوو، ئەژنۆکانی دهلهرزین، بهزهحمهت خۆی بهپیوه دهگرت. زۆری بهزهیی بهم گهنجهدا هاتهوه، دهستیکی به شانیا دا وگوتی:

- تهواو، خهم مهخۆ! دهسکهوتی باشم بووه، که کرییهکتهت وهرگرت، ئیدی ئیسراحت دهکەیت! بهخشش و کرییهکی باشت دهدهمی، چۆنه بیست و پینج رۆبۆلت بدهمی؟

- نا، نا هیچم ناوی، خوا دهکا به سهلامهتی دهگه مهوه که ناراوکه ئیدی هیچم نهگه رهکه.

چلکاش، تفی کرده دهستی خۆی ودهستی به سهول لیدانکرد، به بازووه درێژهکانی، سهولهکانی تهواویک بۆ دواوه دهبرد.

دهریا بیدار بوو بووهوه، یاری بهو ورده شهپۆله پهراویز به کهفانهی ههمیزی خۆی دهکرد، که خنهخن یهکیان پراو دهنه و پاشان ون دهبوون. لهتۆوايه کهفهکان بهر لهوهی ون بن وبتوینهوه، زهمزه بکهن وئاخ ههلبکیشن. ئیدی دهنگی زهمزه مهی موزیقا وهکو ئاوهکه ههموو لایهکی گرتبوو. لهوه دهچوو تاریکیه کهش بیدار بووبیتهوه.

چلکاش گوتی:

- دهی بۆم باس بکه، ئیدی بۆ گوندهکتهت دهپۆیتهوه، ژن دینیت، زهوی دهکیلی، گهنم دادهچنی، ژنهکتهت مندالی دهن، ئیدی قهت نانی وشک و پیخوریکت ناگه نه یهک، تا دهمری کار وکردهوت دهبی به رهنج وپهنجدان، ها؟ ئاخر پیم نالی ئه مه چ لهزه تیکی ههیه؟

گاقریلا، کهکه میک دهله رزی، له بن لیوانهوه بهرسقی دایه وه- لهزه تی چی؟!

بایه که، لیروه لهوئی، پهله هه ورانی رامالی بوو، درزی خستبووه ئاسمان و یهک دوو ستیران، لهو درزانهوه، سه ره تاتیکیان دهکرد، له ئاوه کهدا رهنگیان ده دایه وه، له تۆوايه

به سهر شه پۆلین ئاوه که وه سه ما ده کهن، تاوی به ورشه ورش هه لده هاتن و تاوی ئاوا ده بوون..

چلکاش گوتی:

- دهسته راست بگره! زورمان نه ماوه، هاكا گه یشتین... ته واو کاره که مان ته واو بوو. کاریکی گه وره بوو، به تاقه شه ویک پینچ سه د رۆبلمان به دهسته هینا.

گاقریلا، به ناباوه ریبه وه هاواری کرد: - پینچ سه د رۆب!

به لام له هاواره که ی خوی ترسا، له کاتیکا پیی به دوو باله که ی ناو به له مه که دا ده کیشا، به په له پرسى: - ئه م بالانه چییان تیدایه؟

- شتی زور گرانبه هایان تیدایه. ئه گهر به نرخى ته واوی خویان بیانفرۆشم، هه رزانفرۆشیان نه که م، له هه زار رۆبیل زیاتر ده کهن، به لام من که سیکی به ته ماح نیم... ئیمه ش ره نجمان داوه، وانیه؟

گاقریلا هاواری کرد و به گومانه وه گوتی: - وایه... بریا منیش ئه وه ندهم پی برابا!

له ناكاوا هه ناسه یه کی هه لکیشا، گونده که ی خویانی، جیگا شکارته که ی و، دایکی و که سوکاری بیرکه وتنه وه، ئه و که سانه ی بیرکه وتنه وه که له پیناوی واندا، هاتبووه کار وکاسبی و له پای ئه واندا ئه و هه موو عه زاب و زه حمه ته ی کیشابوو.

ئیدی یادی گونده بچوو که که ی زیدی، که که وتبووه قه دپالکی سه راو لیژو شوڤر ده بووه وه بۆ که نار رۆباریکی بچووک، ده ست به رداری نه ده بوو و عه زابی ده دا. ئه م بهر و ئه وه به ری چه م و رۆباره که یه کپارچه دارودره خت بوو، له سپیداره وه بیگره تا ده گاته دارچنار و گیلاس و تووه فه رهنگی..

گاقریلا، ئه هیکی خه مناکی هه لکیشا و گوتی:

- ئاخ، ئەگەر من ئەو پارەيەم دەبوو خۆم دەمزانی چیم دەکرد؟

چلکاش قسەکهی پیبری وگوتی:

- پیموایه، بهپهله سواری قیتار دەبوویت و بهرەومال دەچوویتەوه. ئیدی کیژان دەوریان دەدایت، حەزیان لیدەکردیت، هەنگی تۆش به کهمالی ئارەزوو، بەدلی خۆت یهکیکیانت هەلەبژارد، خانوویهکی تازەت بوخۆت دروستدەکرد. هەرچەندە ئەم پارەيه خانوویهکی تیا نابیت.

- نا، نهخیر، بهشی خانوویهک ناکات. دار لهنک مهگرانه.

- ئی باشه تهگیر؟ خانووه کۆنهکەت نۆژەن بکهوه. ئەدی ئەسپ؟ ئەسپت ههیه؟

- ئەسپ؟ بەلی هەمه، بەلام زۆر پیره و بهکهک نهماوه.

- ئیدی ناچار، دەبی ئەسپیکی تازە، ئەسپ ئەمما ئەسپ نه گالتە، چیلک... برکه پهزیک و هەندیک مریشک و تەیر و تو بکریت، وانیه؟

- هەرباسی مهکه، ئەگەر ئەوانەم هەبان، وهکو پاشا دەژیام، کوره شام به سهپان نه دهگرت!

- بەلی براله، ژیانیکی خراب نه دهبوو. من ئەو شتانه دەزانم، پۆژی له پۆژان، لانه و کاشانه یه کم هه بوو، بام له دهوله مه ندانی گوندى بوو.

چلکاش، به هیواشی سهولی لیدەدا، به له مه که، به دەم ئەو شه پۆلانهی که خویان بهم لاوبه ولایدا دهکیشا، بهرزونزم دەبووه وه و دهتگوت له ناو دەریا تاریکه که دا وه ستاوه و له جیی خوی ناجولیت، شه پۆلهکان خیراتر ئامبازی یه کدی دەبوون، جووته زهلام، هه رکه سه ونوقمی خهون و خه یالی خوی به سه ر ئاوه که وه ده جولان و خه یالاوی ده یانروانییه ده ور به ری خویان.

چلکاش، حەزی لیبوو کەمیک گاڤریلا دلخۆش بکات. بۆیە خستیە سەربالی خەیاڵ و بەرەو گوند هەلیفراند. لەسەرەتاوە بە دەم بزەییە کەوێ کە گاڤریلا هەستی پینە کرد، کەوتە قسان، بەلام هەرکە زەمینەیی قسەکردنی فەراھەم کرد کەوتە باسی خۆشی و شادییەکانی ژیانی گوندیاتی، ئەو شادی و خۆشیانەیی کە ئەو لە میژ بوو لیبی دابرابوو و لەبیری چووبوو، هەنووکە دووبارە سەری هەلدا بوو و بەرەبەرە ئەوی کەمەندکیش دەکردە... لەجیاتی ئەوەی پرسیاری گوندو رەوشی ژیان و گوزەران لە گاڤریلا بکات، خۆبەخۆ کەوتە قسان و گوتی:

- کاکۆ! گرنگترین شتی ژیانی گوندیاتی ئازادییە. لە گوندا، ئاغا و کویخای خۆتی. ماکی تایبەتی خۆت هەییە، هەرچەندە مالکیبچووک و هەژارانەش بی، گرینگ ئەو هەییە هی خۆتە. زەوی زاری خۆت هەییە، با بەشی شکارتهییە کیش بی، با بە ئەندازەیی ناو لەپیک بی، گرینگ ئەو هەییە هی خۆتە، تۆ لەناو زەوی و مولکە بچووکە کەتدا پاشایت، کەسایەتی خۆت هەییە، قەدر و حورمەتی خۆت هەییە، نە گەرەیی کەسیت و نە کەس گەرەتە... وانییە؟

چلکاش بە جۆش و خرۆشەووە کوتایی بە قسەکەیی خۆی هینا.

گاڤریلا، بە کونجکاوی تەمەشای دەکرد، ئەویش وەجۆش هاتبوو، پیندەچوو لە گەرمەیی ئەو قسانەدا، بیری چووبوو کە سەرۆکاری دەگەڵ کیدایە. وایدەزانی هاومەجلیسی جوتیار و دیهاتیەکی وەکو خۆیەتی، کە پشتاو پشتی هەر دیهاتی و جوتیار بوون و بەرەنج و ئارەقەیی ناوچەوان زەوی و زاریان رەعەمەل هیناوەو دلبنەند و پابەندی بوون و ئەمیش بە ئارەزووی خۆی لیبی دابراوە، فەرامۆشی کردوو و بپرای بپر بەلایا نەچوو و تەو، لە بیری بردوو و تەو و ئیستا باجی ئەو جودایی و دابراوە دەدات.

گاڤریلا گوتی:

- راستدهكهی كاكۆ، زۆریش راستدهكهیت، تۆ ته مه شای خۆت بكه، بزانه به بی ئه رز
پۆژگارت به چ پۆژی گه بیوه؟! زهوی وهكو دایكه، هه رگیز نایه ته فه رامۆشكردن.

چلكاش، راچله كی... هه مان كسپه ی به سوێ له دلی هه ستا. هه ركاتی له شه خسیه ت و
كبریای بدرابا، ئه و كسپه ئاگرینه له جه رگ و دلیه وه هه لده ستا، به تایبه تی ئه گه ر
كه سیکی، به پای وی بوده له ئه و تانه و ته شه ره ی لییدا یه.

به تووره یی گو تی:

- تۆ من فی ر ده كه ی ت؟ واده زانی ئه و قسانه م به راستیه؟... تۆزی سنووری خۆت بزانه،
پی له به ره ی خۆت زیاتر رامه كیشه، غروور باش نییه!

گاقریلا، دووباره ترسی لینیش ت و به ملكه چیه وه گو تی:

- تۆ كابرایه كی سهیری، باشه من باسی تۆم كرده وه؟ خه لکی وهكو تۆ زۆرن... دنیا
پره له خه لکی به دبه خت و بیته وا... مال به كو ل و سه رگه ردان!

چلكاش، كه ریزیک جنیو له ئه وکی گیرابوو گو تی: - ها بگره، سه وه له كان بگره!

هیچ دیار نه بوو، چلكاش، بوچی ئه و شه پۆله جنیوه ی كه له سه ر زاری كو بوو بووه وه،
هه لنه رشت.

به هه رحال دووباره جیگاكانیان گو رپییه وه، له و كاته دا كه چلكاش به لای گاقریلا دا
ده رپویی تا بچیته وه جیگاكه ی خوی، چه زیکی تووره و تۆسنی له لا دروست بوو، كه
پالیک به گاقریلا وه بنیت و بیخاته ئاوه كه وه و بخنکی. به لام هه رزوو ده ستبه ردار ی ئه و
خه یاله بوو.

هه ردووکیان بیده نگ بوون، به لام بیده نگییه كه ی گاقریلا، دووباره گوند وژیانی
گوندیاتی وه بیر چلكاش هینایه وه... خه یالی پویی و له رابردوودا غه رق بوو، سووكان

و ئاراسته‌ی به‌له‌مه‌که‌ی له‌بیرچوو، وادیار بوو شه‌پۆلان هه‌ستیان کردبێ که به‌له‌مه‌که‌ بێ به‌مه‌له‌وانه، بۆیه به‌که‌مالی ئاره‌زوو به‌ره‌و شوینیکی نادیارى ده‌برد، له‌تۆوايه ئه‌م شه‌پۆلانه ته‌نیا بۆ ئه‌وه هه‌ستا‌بوون، تا ئاراسته و سه‌متی به‌له‌مه‌که‌ بگۆرن.

شه‌پۆله‌کان لیکدا لیکدا به‌له‌مه‌که‌یان هه‌لده‌داو به‌ره‌به‌ره یاریان پێده‌کرد، پرشنگیکی شینباو له‌ژێر سه‌وله‌کانه‌وه ده‌دره‌وشایه‌وه. کۆمه‌لیک وینه‌ی رابردوو، رابردوو، دوور، رابردوو پێش پتر له یازده سال ئاواره‌یی و سه‌رگه‌ردانی به‌به‌رچاوی چلکاشدا وه‌کو شریتی سینه‌ما تییه‌رین. ده‌ورانی مندالی خۆی، گونده‌که‌ی زیدی خۆی، دایکی، که ژنیکی گۆشتنی گۆنائل و چاوکالی چاو جوان بوو، باوکی، که پیاویکی زه‌لامی ر‌دین سووری تووره‌و ترۆ بوو، هاتنه‌وه به‌رچاو. خۆی وه‌کو زاوا و ئه‌نفیسای ژنی که ژنیکی خان ومانی چاوپه‌شی ناسک بوو و پرچه په‌شه‌کانی به‌ پشتیا شوپ بووبونه‌وه، هاته‌به‌رچاو، دووباره خۆی وه‌کو سه‌ربازیکی قۆزی هیزی پاسه‌وان هاته به‌رچاو، دووباره بابی بینیه‌وه که داوی سپی که‌وتبوونه سه‌ری و کار پشتی چه‌ماندبوو، ئه‌وجا دایکی هاته‌وه به‌رچاو که گاسنی رۆژگار ده‌م و چاو و روخساری کێلابوو و له‌سه‌ر ئه‌رزه‌که دانیشتیوو.

دیمه‌نی ئه‌و پێشوازییه گه‌رمه‌ی وه‌بیر هاته‌وه که‌خه‌لکی گونده‌که‌یان به‌بۆنه‌ی ئه‌وه‌ی له‌ خزمه‌تی عه‌سکه‌ری ته‌واو بووبوو، لییان کرد. له‌و شریتی رابردوو‌ده‌دا، ئه‌وه‌ی ده‌بینی که چۆن بابی له‌به‌رده‌م خه‌لکی گونده‌که‌دا، شانازی به‌ کورپه سه‌ربازه سمیل زل وقۆز وگه‌نجه‌که‌یه‌وه ده‌کرد. رابردوو، که رۆیی، بوو به‌ بیره‌وه‌ری، هه‌رچه‌نده تالای به‌دبه‌ختی و به‌لا و نه‌گه‌به‌تی پێ نۆشی بیته، که بیته گێرانه‌وه‌و له‌ یادگه‌دا زندوو بیته‌وه، رۆح ته‌نانه‌ت به‌به‌ر داروبه‌ردی رابردوو‌دا ده‌کاته‌وه‌و چه‌ند دلۆپه هه‌نگوینیکی به‌و ژه‌هره تاله‌شدا ده‌کات که رابردوو پێی چه‌شتوویت.

چلکاش هه‌ستیکرد، شنه‌بایه‌کی خۆشی له‌ نیشتمان‌ه‌وه به‌سه‌را دیت، وشه پر میهره‌کانی دایکی، گه‌فتوگۆیه جوتیارانه‌که‌ی بابی له‌گه‌ل خۆیدا دینی و به‌گۆیی ئه‌میدا ده‌دات.

چلکاش زور دهنکی دیکه ی فہراموشکراوی دہبیست، بونی خاک وزید وزاگہی خوی کہ خال خال بہ فری توابوہوہ، بہ سہردا دہات، زورچاک دہیزانی ئہو خاکہ بہ پیت و بہرہکہ تہ، بہ فرہکہی توابوہوہ و شوو براوہو سہوزہگیای بہ ہار دایپوشیوہ. چلکاش ئہو دیمہ نانہی وہبیردہاتہوہو ہہستی بہو پہری تہ نیایی و بیکہسی دہکرد.. ہہستیدہکرد، بو ہہتاہہتایہ لہو مہرز وبویہی کہتیا یا پہرودہ بووبو، ہاویر کراوہو جاریکی دی یہک ناگرہوہ.

گاقریلا لہناکاوا ہاواریکرد: - ئہہای، بو کوی دہرؤین؟

چلکاش راپلہکی، وہکو تہیریک خوی بو پہلاماردانی نچیرہکہی تہ یار بکات، بہ پاریزہوہ سہیری دہوروبہری خوت کرد وگوتی:

- شہیتان بہ نہعلت بی، بزانه رہوتی ئاوہکہ بوکوی رمالین؟ لیڈہ، سہول لیڈہ، تووندتر سہول لیڈہ!

گاقریلا، بہدہم زہردہخہنہیہکہوہ پرسی: - خہیالت رویی بوو؟

- نہ! ماندوو بووم.

گاقریلا، لہقہیہکی بہ بالہکانی ناو بہلہمہکہدا کیشا وگوتی: - بہمانہوہ نامان گرن؟

- نہ! خاترجہم بہ، ہہر ئیستا رادہستیان دہکہم و پارہکہی وہردہگرم.

- پینچ سہد رؤبل؟

- کہمی نییہ، بہلای کہمہوہ پینچ سہد رؤبل.

- پارہیہکی زور باشہ. خوزگہ ئہو پارہیہ بہ نہسیبی من دہبوو، ئہگہر ئہو پارہیہ بہ نہسیبی من بوایہ، گورانیہکی خوشم پینا ہلڈہدا.

- گورانیہکی دیہاتیانہ؟

- بیگومان! دهمکرد به پوژی خوم...

گاقریلا. له شهقهی بالی خه یالی دا. چلکاش بیدهنگ بوو. سمیلهکانی شوپ بوو بونهوه، شه پوینک به لای راستیا هه لپرژاو ته پری کرد، چاوهکانی دهقولهوه چوو بوون و گهشی و سافیهکهی خویان له دهست دابوو. هه موو درندهکانی ناخی ره وینهوه، هه موو بیر وهسته نهنگینهکانی، که له لوچی کراسه چلکنه که شیهوه دیار بوون، ئاوابوون.

به ههشتاو پیچی به به له مه که کردهوه، به رهو شتیکی رهشی ئاژوت که له ئاوه که وه ده رچوو.

دووباره هه ور بهری ئاسمانی گرت، بارانیکی ورد و گهرم دهباری و که بهر ترۆپکی شه پولهکان ده کهوت، دهنگیکی نهرم و خوشی لی بهرز ده بووه وه، له شیوهی بلقی بچوو کدا، ده کهوتنه هه لقون هه لقون.

چلکاش فه رمانی دا: - بوهسته! به له مه که رابگره!

لووتی به له مه که دای له قه دی که شتیکی باری. چلکاش دهستی به خوته وبوله کرد، به قولاییکی تایبهتی یه کیک له و حه بلانهی که به ته نیشتی که شتی که وه هه لواسرابوو گرت و گوتی:

- چیی، پیده چیت ئه م حه رامزادانه خهوتبن، ها؟ کوا په یژدهیه ک شوپ که نه خواره وه، بارانه که دوا ی خستم و نه متوانی له وهی زووتر بتانگه می! ئه های، له گه ل ئیوه مه، له کام دوزه خ دهره ن!

دهنگی منگنی که سیک له سه ر که شتی که وه به رزبووه و گوتی: چلکاش؟

- به لی، کوا په یژده که شوپ بکه وه!

- سلاو چلکاش!

چلکاش هاواریکرد: - کوا په یژه که، هه ی شهیتان!

- وادیاره ئەمشه و مگیزی ته واونییه..

چلکاشئاوری لای هاوریکه ی دایه وه و گوتی:

- گاقریلا گیان، به حه بله که دا سه ربکه وه.

دوای ده قیقیه که به دوو قوولی گه یشتنه سه ر که شتییه که. سی تارمایی ره شی ریشن، له سه ر که شتییه که بوون، که به په له په ل قسه یان ده گه ل یه کدیدا ده کرد و له قه راخ که شتییه که وه ته مه شای به له مه که ی چلکاشیان ده کرد. زه لای چوارهم که خو ی له بالا پو شیکی در یژه وه پیچابوو، بو لای چلکاش هات. ته و قه ی ده گه ل چلکاشدا کرد، ئە و جا نیگایه کی گومانامیزی گاقریلا ی کرد.

چلکاش، به کورتی گوتی:

- بو به یانی پاره که م بو ئاماده بکه! ئیستا ده چین ده خه وین. گاقریلا برۆین! به راست برسیت نییه؟

گاقریلا گوتی: - نه! ده مه وئ بنووم.

دوای پینچ خوله ک گاقریلا به ده نگی به رز که وته پرخ وهوړ. چلکاش له ته نیشته وه وه دانیشتبوو و پیللوی که سیکی دی به پیی خو ی ده گرت. جار جار تفیکی به م لاو به ولادا فری ده دا و، به فیکه وله بن لیوانه وه گورانیه کی خه مناکی لیده دا.

دوای تو زیک له لای گاقریلا وه، هه لاژا. ده سته کانی نابوونه ژیر سه ری و سمیله کانی ده جولان.

که شتییه که، به دهم پیل وشه پو لانی ده ریاکه وه به ئاسته م ده هه ژا. له وحه داریک له شوینیکه وه، به ده نگیکی خه مناک قرچه قرچی ده کرد، بارانیکی خو ش ده باری و

شه پوله كان خويان به لاقه دي كه شتیه كه دا ده كيشا... هه موو شتيك خه مين بوو، هه موو دهنگه كان، له لايلايه ي دايكيك ده چوو، كه هيچ ئوميديكي به به خته وه ري ئاينده ي منداله كه ي نه بيت..

چلكاش، ددانه كانی ليكي سوون، سه ري هه لينا و ته مه شايه كي ده و روبه ري خوي كرد وله بهر خويه وه شتيكي گوت. دووباره پالکه وته وه... لاقه كانی بلاوكردنه وه، ريک له قه يچيه كي (مقه ست) گه و ره ده چوو.

(۳)

هه وه لچار چلكاش بيدار بووه وه، به ترس و نيگه رانييه وه پوانيه ده و روبه ري خوي، لي زوو هيدي بووه وه. ته مه شايه كي گاقريلاي كرد كه هيشتا له غورابي خه ودا بوو، ليكدا ليكدا ده ي پرخاند، بزه يه ك نيشتبووه سه ر پوخساره تاوه گاز و مندالانه كه ي. چلكاش هه ستا، ئاهيكي هه لكيشا وله په يژه گوريسينه كه وه سه ركه وته سه ري. له درزي عه ماري كه شتیه كه وه، پارچه يه ك له ئاسماني شين دياربوو. دنيا پوناك بوو، به لام وه كو روظاني پاييز خه مناك و نمسار بوو.

چلكاش، دواي نزيكه ي دوو سه عاتان زقرييه وه، ده م و چاوي سوور بوو بووه وه، سميله كانی بو سه ره وه بادابوو، جووتی پووتی دريژی چاكي له پيدا بوو. قه مسه له يه كي له بهر و پانتوليكي چه رمی له پي بوو. به م جلكانه وه زياتر له راوچی و ماسيگر ده چوو. جله كانی نيوداشت بوون، به لام هيشتا زور باش بوون و پر به به ري بوون و زوري ليده هات. له جاران قه له وتری ده نواند، له ري ولاوازييه كه ي شار دبووه وه و سه روسيمای عه سكه ري پي به خشي بوو.

چلكاش، نووکه پييه كي به گاقريلاه ژهند وگوتی: - ئه های، تووته له رابه.

گاڦريلاراپه‌رى، لى هيشتا خه و به‌رى نه‌دابوو، چاوى هه‌ر به خه‌وه‌وه بوو، به‌ترس و نيگه‌رانييه‌وه له چلكاش مؤر بووه‌وه، ديار بوو نه‌يناسيه‌وه. چلكاش، له‌ناكاوا له قاقاي پيگه‌نينى دا، گاڦريلاش به پيگه‌نينه‌كه‌ى ئه‌و كه‌وته پيگه‌نين وگوتى:

- بووى به كورپيكي دى، دوو سى گير فهرقت كردوو! نوكه له ئه‌رباب ده‌چيت.

- ئه‌گه‌ر بمانه‌وى زوو ده‌بين به ئه‌رباب. به‌لام تو زور ترسنوكى، من قه‌ت خه‌لكى وا قه‌له‌زراوم نه‌ديتوو. له‌بيرته دويشه‌وه چه‌ندين جار خو‌زيت به مه‌رگ ده‌خواست؟

- به‌لى، لى نه‌هه‌قم مه‌گره! ئه‌مه يه‌كه‌مه‌جارمه كارى وا بكه‌م! ئاخىر دوور نه‌بوو تياچم و خو‌م له سه‌ر ئه‌م كاره‌ دابنه‌م. ئاخىر زه‌حمه‌ته پياو كاريك بكات بو هه‌تاهه‌تايه ويژدان و ده‌روونى بله‌وتى، بيدورپينى..

- ده‌ى باشه ئاماده‌ى جاريكى دى هه‌مان كار بكه‌يه‌وه؟

- جاريكى دى؟ ئاخىر... نازانم چ بليم؟ چه‌ندم ده‌ده‌يه؟... ئه‌مه گرينگه.

- ئه‌گه‌ر رازى بيت، ره‌نگه دوو ئه‌سكه‌ناسى پشت گولين وه‌ربرگريت؟

- مه‌به‌ستت دوو سه‌د رو‌بله؟ خراب نييه... له‌گينه...

- سه‌بربكه، ئه‌ديچون ويژدان و ده‌روونى خو‌ت ده‌له‌وتينى؟

گاڦريلا پيگه‌نى وگوتى:

- مه‌رج نييه پياو بيدورپينى يان بيله‌وتينى، له‌وه‌يه‌بو هه‌تاهه‌تايه بيت به مرو‌ف.

چلكاش به شادييه‌وه له قاقاي پيگه‌نينى دا.

- ده‌ى چاكه، سوعه‌ت و شو‌خى به‌سه! با بروين بو سه‌ر كه‌ناره‌كه!

دووباره سواری به له مه که یان بوونه وه. چلکاش له پشت سوکانه که وه دانیشته و گاقریلاش دهستی دایه سهوله کان. ههوریکی چلکن و یه کده ست بهری ئاسمانی گرتبوو. ده ریا ئامال سهوز ومه نده که یاری به به له مه که ی چلکاش ده کرد، ده یخسته هم میزی ورده شه پوله کانه وه و پرژه پوون و نمه کینه کانی خوئی به قه دی به له مه که دا هه لده پرژاند. له پیشیانه وه، له دووری دووره وه، که نار له لانه که وه کو نه واریکی زهر دهبینراو به لام له دویانه وه، به دریزی دهریا که فاوی ورده شه پولان به هه لقون هه لقون ده ریشتن و له هه ته ری چاو ون دهبوون. که شتی دنیاشیان له دواوه بوو- بۆرجه کانیان له دووره وه، له بیسه ودارستانیکی چر وچوغوور ده چوو له پشتیانه وه، خانوه سپیه کانی به نده ره که دیاربوون... دهنگیکی گوره وترسناک له به ندهر ومینا که وه، به سهر دهریا که دا بلاو دهبووه وه و تیکه ل به زه مزه مه ی شه پوله کان دهبوو و موزیقایه کی جوان و پر هه را وزه نای پیکده هیئا. ته نکه ته متومانیک وه کو په رده یه کی ناسک به سهر هه موو ئه و شتانه دا کشابوو و لیکدی جیا ده کردنه وه...

چلکاش ئاماژه ی بۆ سه متی دهریا که کرد وگوتی:

- بۆ شه وی گه رداویک هه لده کات چاوچاو نابینیت.

گاقریلا، که به دهم سه ول لیدانه وه پیل وشه پوله کانی شه ق ده کرد پرسی:- گه رداو هه لده کات؟

ئیدی هه موو جله کانی به پرژی ئه و ئاوه ی بایه که ده گه ل خوئی دینا، ته ر بووبوو.

چلکاش به رسقی دایه وه: - ئا، به لی..

گاقریلا، به کونجکاوی ته مه شایه کی ئه وی کرد، که بینی چلکاش هه زناکات باسی ئه و ده سته که وته بکات که به ده ستیان هیئاوه، پرسی:- ئی، چه ندیان دایتی؟

چلکاش، چەند ئەسکەناسیکی قەدکراوی لە بەرکی دەرھینا و دەستی بۆ لای گاڤریلا درێژ کرد وگوتی: - ئەمەیان داومەتی.

گاڤریلا، کە ئەو ھەموو ئەسکەناسە پشت سوورە ی بینی ئەبلەق بوو:

- لەدلی خۆما وامدەزانی درۆم لەگەڵ دەکە ی! ئەمە چەندە؟

- پینج سەد و چل رۆبلە.

گاڤریلا، کە چاوی لەو سەفتە پارە یە نەدەگواستەوہ کە چلکاش خەریک بوو، لەبەرکی دەنایەوہ، گوتی:

- وە لا بابە زرنگی! خۆزگە، ئەو پارە یە ھی من بوایە... ئەگەر ئەو پارە یە م دەبوو...

چلکاش قسە کە ی پێبیری و بەشادی و خوشییەوہ گوتی:

- کورپی باش، ئیستا دەرۆین دەخوینەوہ، دەمی تەر دەکە ی و سەری گەرم دەکە ی. دل لەدل مەدە، پشکی خۆت وەر دەگرت. بەشە کە ی تۆ بەجیا دادەنەم... چل رۆبلت ویدە دەم، رازیت؟ دەتەوی ئیستا بتدەمی؟

- ئەگەر پیت ناخۆش نییە، ئە ی چییە؟ ئیستا بمدە یە.

گاڤریلا، بە دەم چاوەروانی و تامە زرۆییەوہ، ھانکە ھانکی پیکە وتبوو.

- ھیی، ھە ی شەیتانی بچووک! پیت باشە ھا! فەرموو بیگرە. تکایە لیمی وەر بگرە، من نازانم چی لەم ھەموو پارە یە بکە م. ئەو چاکە یە م لەگە لا بکە و ھەندیکیم لی وەر بگرە و لە کۆلی بکەوہ... فەرموو ھە لگرە.

چلکاش، چەند ئەسکەناسیکی بۆ لای گاڤریلا درێژ کرد. گاڤریلا دەستی لە سەو لکان بەردا، بە دەستی لەرزۆک ئەسکەناسە کانی وەرگرت و لە بەرکی نان و بە دەم ئەو کارەوہ چاوە کانی بچووک کردنەوہ و ھکو یە کیک خواردنیکی گەرمی لە بەردە ستدا

بیت ولیکدالیکدا فووی لییکات، به و ئاوايه به دهم پیشخواردنه وه هه ناسه ی هه لده کیشا. چلکاش ژیراویژیر ته مه شای ده کرد و ناوبه ناو بزیه کی ته وسامیز به سهر لیوه کانیه وه سه مای ده کرد. گاقریلا، دووباره دهستی دایه سه وله کان و به توورپه یی که وته وه سه ول لیدان، چاوی دانه واندبوون، ده تگوت له شتیک ده ترسیت. هه ردوو شانی و گوچکه کانی ده جولان.

چلکاش، به دهم تیفکرینه وه گوتی:

- چه ند پیاویکی به ته ماعی! ئەمه باش نییه... به لام له وه زیاترت لی چاوه پروان ناکریت، تو بابایه کی جوتیاری!..

گاقریلا، له ناکاوا، به هه لچوونه وه گوتی: - مروّف، ده توانی به پاره هه موو شتیک بکات.

ئه وجا، به په له په ل و به پچرپچری که وته روونکردنه وه ی بیروبوچوونه کانی خو ی ده رباره ی ژیانی جوتیارانی نه داروهه ژار وفه رقیان له گه ل مولکدارانی داراو ده وله مه ندا که چون به وپه ری ریژ و حورمه ت و خوشییه وه ده ژین!

لی چلکاش، به جدی وله کاتیکا نیگه رانی به سیمایه وه دیاربوو، به دیکه ت گوئی لیده گرت و ناوبه ناو بزیه کی ره زامه ندانه ی ده هاتی، ئەنجام قسه که ی به گاقریلا بری و گوتی: - گه یشتین!

شه پولیک، به له مه که ی هه لدا ولووته که ی له له لانی که نارکه که چه قی. چلکاش گوتی:

- ده ی براله، کاری مه ته واو بوو. پیویسته به له مه که پاکیشینه سه رووتره وه تا شه پوله کان راینه مالنه وه ناو ده ریاکه. پاشان خه لکانیک خو یان بو ی دین. ئیدی من وتو لیکدی جیا ده بینه وه... ده ی به دوعا! لیروه وه تا ناوشار نزیکه ی نو کیلومه تر ریگایه. تو چ ده که ی؟ بو ناوشار ده چیته وه؟ ها؟

بزهیه کی فیلبازانه ولههمان کاتدا خیرخوازنه بهسیمای چلکاشهوه دیاربوو، لهتو وایه بهنیازی کاریک بوو هم دل و ویزدانی خوویی ئاسووده بکات، هم گاقریلائی پی غافلگیر بکات. دهستی به بهرکی خویدا کرد، خشهخشیکی له ئهسکه ناسهکان ههستاند، گاقریلا، هه ناسه ی تووند بوو، خه ریک بوو دهخنکا، بهزهحمهت گوتی:

- نا... ناچمه وه... نا.. من... من...

چلکاش، مؤرهبیه کی لیکرد وگوتی: - چیه، بو لال بووی؟

- هیچ.

گاقریلا، که رهنگی دینا و رهنگی دهبرد، له جیگای خوئی رهق راوهستابوو. نیگه ران و دوودل بوو، نه دهویرا پهلاماری چلکاش بدات، نه دهیتوانی چاوپۆشی له و ئاره زوو و چهزهش بکات، که وهدهست هیئانی، زور دژوار دههاته بهرچاو.

چلکاش، که نیگه رانی وشله ژانه که ی گاقریلائی بینی، تهواو په شوکا، چاوه پروانی ئاقیبه تی شله ژانه که ی وی بوو.

گاقریلا، له ناکاوا له قاقای پیکه نینی دا، لی پیکه نینه که ی زیاتر له گریان دهچوو. سه ری له بهر خو نابوو و، چلکاش دهم وچاوی ئهوی به باشی نه ده بینی، به لام گویچکه کانی، به ئاشکرا سوور داده گیرسان و دهکوژانه وه.

لی چلکاش، دهستی هه لته کاند و به پهستی گوتی:

- ده برۆ دهی، چیه بو وهستاوی، مه گهر چهزت له من کردوو؟ وهکو کچان په شوکاوه و ئه م لاق وئه و لاق دهکات. رهنگه دلته نهیهت له من جیا بیته وه؟ دهی قسه بکه به به گیان! ئه گینا من ده پرۆم.

گاقریلا، هاواریکی تووندی کرد: - ده پرۆیت؟

که ناره چۆل وهۆلهکه، له هاوارهکهی وی لهرییهوه، لهتۆ وایه لمه زهردهکهی که ناراهکه که شهپۆلی ئاوهکه لهویندهری خرکردبووهوه، کهوته جووله. چلکاش بهخۆیشی راپهلهکی. گاقریلا، لهناکاوا تهکانیکی دا، خۆی هاویشته سهریای چلکاش و باوهشی به لاقیا کرد. چلکاش چهند تهکانیکی خوارد و بهقورسی لهسهه لمهکه دانیشته. ددانهکانی بهجیرهوه بردن، بازووه دریژهکهی ههلبهری و کۆلهمستی تووند گووشی، بهلام مستهکهی دانهوهشاندا، چونکه گاقریلا، شهرمهزار و خهجالهت، بهکاوهخۆ، بهدهم لاقه وپارانهوهوه دهیگوت:

- چاوهکهم... مهردی خوابه، مهعز بۆ رهزای مهسیح ئهه پارانه بده بهمن، تۆ چ پینووستت بهو پارانهیه؟... تۆ ئهه ههموو پارهی له شهویکا، لهتهنیا شهویکا خهرج دهکهیت... بهلام سهبارهت بهمن، بهشی سهالههای من دهکات... بیده بهمن، تا ماوم دوعا ونزای خیرت بۆ دهکهم، لهسی کلێسیایاندا نویژ و نزات بۆ دهکهم، لهپیناوی پاکبوونهوهو ئاسوودهیی رۆحی تۆدا نزا دهکهم... ئهه پارانه بده بهمن، تۆ بهبایا دهدهیت، بهلام من دهیدهم به زهوی، بیده بهمن، بۆ تۆ ناکاته هیچ، به ئاسانی دهست دهکهویت، به تاقه شهویک ئهه برهه زیاترت دهست دهکهویت... تۆ به شهویک دهولهمهند دهبیت! وهه ئهه چاکهیه بکه، تۆ زۆرت بهبهرهوه نهماوه، هاکا مردیت... بیده بهمن، من هیشتا زۆرم بهبهرهوه ماوه، مهگهر ههرخوا بزانی چی بهو پارهی دهکهم، جا چی پیناکهه! مهردی چا به ویده بهمن!..

چلکاش، حایر وحهپهساو، شیرزه وپهشوکاو، لهسهه لمه لانهکه دانیشته، ههردوو ئانیشکی دادانه سهه لمه لانهکه و خۆی به پشتا دا. کړوکپ ورتهی لهزار دهرنه دهچوو، نیگای بری بووه ئهه گهجهی کهخۆی هاویشتهبووه سهریای و باوهشی به لاقیا کردبوو، ولبی دهپارایهوه. ئهه نجام چلکاش راپهری و ههستایه سهه لاقان، گاقریلا لهخۆی دوورخستهوه. دهستی به بهرکی خۆیدا کرد، پارهکهی دهرهینا و بۆ گاقریلا

توور دا. له کاتیکا، بهدم هه لچوون و نه فرهت و قیزو بیزه وه له م کویله ی ته ماع و چاوچنۆکیه، دهله رزی، هاواریکرد: - فهرموو، بیگره، برۆ ژه هری ماری بکه!
چلکاش، دواى ئه وهى پاره کهى بو گاقریلا فریدا، ههستی به جوړه قاره مانه تیه ک کرد وگوتی:

- من خۆم ده مویست زیاترت بدهمى، دوینی شهو که بیرم له ژیانیهه ژارانیه
گونده کهى خۆم ده کرده وه، دلّم به ته واوه تی پر بوو. له دلی خۆمدا گوتم: " چلکاش،
وه ره یارمه تی ئەم گه نجه بده! " لى چاوه پروان بووم تابزانم تو به ته مای چیت، داوام
لیده کهیت یان نا؟ به لام تو... توی بی غیرهت، جلف! گه دا، خوازه لۆک!... ماقووله پیاو
بو پاره به و رادهیه خوی سووک و ریسوا بکات؟ که ره، ئیوه گهل شهیتانانی ته ماعکار،
که رامه تی خۆتان بن پی دهنه ن... ئاماده ن خۆتان به پینچ رۆبلان هه راج بکه ن و
بفرۆشن.

گاقریلا، له خووشیا پیی له عاردی گیر نه ده بوو، له و ده مه دا که پاره که یله به رکی دهن،
به دم هاواره وه گوتی:

- مه سیح ئاگادارت بى، هه تا ماوم له بیرت ناکه م، نه ک هه ر خۆم دوعای خیرت
بو ده که م، به ژن و منداله کانیشم ده لیم دوعا و نزاى خیرت بو بکه ن..

چلکاش، گویی له لاقه و پارانه وه کانی ئەو ده گرت، ده یروانییه روخساره گه شه که ی
ئەو که له چاوچنۆکی و ئالچاخیدا رهش هه لگه رابوو و ههستی ده کرد ئەمى دزو
سه رگه ردان، دابراو له خزم و خویش، دوور له کهس و کار، هه رگیز به م رادهیه
چروک و پرژد و چاوچنۆک نه بووه و بو پاره نه پاراوه ته وه و، نه مردووه و بشمریت به و
ئەندازهیه ته نازول ناکات. ئەم ههست و بیرکردنه وهیه بالی به سه ر و یژدان و ده روونیا
کیشا و ناچارى کرد که گاقریلا، له و که ناره چۆل و هۆلو لمه لانه دا به ته نیا به جى
نه هیلیت.

گاڦريلا، دهستی چلكاشی تووند گرت و له پوخساری خوی نزيك كردهوهو گوتی: -
تو منت خوښحال و بهختهوهر كړد!

چلكاش، وهكو گورگيكي برسی، ددانهكاني ليكدي ههلسوون، بهلام تاقه وشهيهكي
لهزار دهرنههات.

گاڦريلا، دووباره گوتی:

- دهرانی بهنیازی چی بووم؟ بهنیازی ئهوه بووم ههرکه به دوو قوئی گهیشینه
ئیره.. تا هیزم تیايه سهولیک به تهپلی سهرتا بکیشم... پارهکه له بهرکت دهربینم و
خوت فری بدمه دهریاکهوه، ئاوهو ئاو برؤیت وکهسیش پینهزانیت، خوئهگهر
جهنازهکشت بدوزراباوه، کهس ناچار نهبوو خوی ئهزیهت بدات و تاقیبي ئهوه بکات
که چؤن مردوویت وچ کهسیک کوشتووتی. تو کهسیک نیت، کهس غهمت بخوات،
بوونی تو له دنیاذا زیادهيه و..

چلكاش، بۆلهيهكي كړد، تووند بۆقهتهيه ملي گاڦريلاي گرت:- كوا پارهكهم ويدهوه!

گاڦريلا، يهك دوو چهلان خوی لهدهستی راپسكاند، لی باسکی چلكاش وهكو ئهژديها
له دهوری ئالا، تووند ناوقهدي گرت. دهنگی درانی كراسهكهيه بهرز بووهوهو گاڦريلا،
به پشستا كهوت و لهسهر لمهلانكه تهخت بوو! چاوهكاني ئهبلهق بوون، چنگی له
ههواكه گيردهكرد وبه نائوميدي كهوته لهقهفرتی. چلكاش به سهريهوه وهستاوو،
دريژ، باريك و بنيس، تووره له ههلو دهچوو، ددانه بهجيرهوه بردبوو، سميلهكاني، به
دهم وچاوه رهقهكهيهوه، له توورهبيدا دهلهرزین، قهت بهم شيويه تووره نهبووو...
ههر بهو دهقهوه پيکهني وله گاڦريلاي برسی:- ئهمهت پيخوشه، ئيسراحتت كړد؟

ههنگی پشتی کرده گاقریلاو به رهو شار وه پیکهوت. هیشتا ته نیا چه ند ههنگاویک
پویی بوو، که گاقریلا، وهکو پیشله ههستایه وهو کهوته سه رپینان، خرکه به ردیکی
هه لگرت، تاهیز له بازویدا بوو حیواندیه چلکاش و له دواوه هاواریکرد: - ئه مه یه ک!

چلکاش، ناله یه کی لی بهرز بووه وه، ههردوو دهستی به سه ریه وه گرت، چه ند جاریک
بو پیشه وه رهتی برد، به ره ولای گاقریلا وه رسوراپیه وهو به دهما کهوت به سه ر
لمه لانه که دا. گاقریلا نیگایه کی کرد و له ترسا له جیی خوی وشک بوو. چلکاش یه کی
له لاقه کانی جولاند، ویستی سه ری به رزبکاته وه، به لام نهیتوانی له جیی خوی
کهوته وه. گاقریلا پای وه غاریوه نا، به ره ولایه ک غاری دها، که هه وریکی رهش
وتووند، بالی به سه ر دهشتیکی تاریکی ته ماویدا کیشابوو. پیل وشه پۆلان، به شلپ
وهو پ خویان به لمه لانی که ناراه که دا ده کیشا ودووباره ده گه رانه وه ناو ده ریاکه و
باران دایکرد. له هه وه له وه به ئاسته م پرۆشه ی ده کرد، لی زوری پینه چوو کردی به
لیزمه و وهکو ئه وه ی ده مین له کونده ی سه ره ره وخوار بکه یه وه، دایکرد ئه م
داکردن. ئاو، له ده شته بیکوتایی و ده ریا بی سنوره که دا جوگی به ست، گاقریلا،
له پشت بارانه که وه دیار نه ما، تا ماوه یه ک جگه له لیزمه ی باران و تارمایی پیاویکی
دریژدا هو ل که له سه ر لمه لانی که ناره که یه ک ته خته راکشابوو چ شتیکی دیکه نه ده بینرا.
ئه و جا گاقریلا، به ژیر بارانه که دا وله ناو جه رگی تاریکیه که وه، وهکو ته یریکی ته ره به
هه له داوان هات، تا گه ییه دیار چلکاش نه وه ستایه وه، هه رکه گه ییه ئاستی ئه و، له
ته نیشتییه وه به چوکدا هات کهوته هه ولی ئه وه ی که هه لی به سه نیته وه. دهستی چووبه
شتیکی لینی سووردا... راجفری، به ترسه وه کشایه وه، رهنگ به روویه وه نه ما.
چه یه ک، له قوولایی دهنگی بارانه که وه هات و به ئه سپایی له گوئی چلکاشدا
گیرسایه وه و گوئی: - داشو (براگه وره) رابه!

چلکاش، چاوی هه لینان، گاقریلا ی له خوی دوور خسته وهو به ده نگیکی نه وی گوئی:

- وازم لیبینه.

گاڦريلا، به دهم ماچ كردنى دهستى چلكاشه وه و به دهنكيكى نهوى و له رزوكه وه گوتى:

- داشو، بمبوره! شهيتان له خشتهى بردم...

چلكاش به دهنكيكى نووساوه وه گوتى: - وازم لیبينه! لاکه وه له بهرچاوم!

- به گه وره يى خوټ بمبه خشه، خه تام كرد، له م خه تايه م ببوره داشو.

چلكاش، له ناخافلدا رابوو، له سهر لمه لانه كه روڻيشت و هاواريكرد:

- برؤ، گوم به له بهرچاوم! پيټ ده ليم برؤ...

چلكاش زور تووره بوو، رهنگ به روويه وه نه مابوو. چاوه كانى ليټل وخه والوو بوون، به بيتاقه تيه وه به گاڦريلاى گوت:

- ئيدى چيت دهوى؟ دهستى خوټ وه شاندم... ده برؤ! هه يدي گوم به له بهرچاوم!...

چلكاش، ويستى به له قه گاڦريلا كه بارى خه م نيشتبوو له ليئوى و برستى ليټبرى بوو، له خوئى دوور بخاته وه، لي نه يتوانى، نه گهر گاڦريلا فريا نه كه وتبا و شانى نه گرتبا دووباره ده كه وته سهر نه رزه كه. دهم وچاوى چلكاش و گاڦريلا له ئاستى يه كدا بوون، هه ردووكيان رهنگ زهرد وبيتاقهت، پياو لييان ده ترسا.

چلكاش تا دهمى گرتى تفيكى كرده ناو چاوه نه بله قه كانى گاڦريلا: تفؤ...

گاڦريلا، به ئاسينى كراسه كهى، به نه سپايى دهم و چاوى سږى و به هيواشى گوتى:

- چيم ليده كهى بيكه! يهك قسه ش ناكه م، بمكه به خاترى مه سيح!

چلكاش، زور پهست بوو، هاوارى به سه ريديا كرد:

- خوږى، له گام!... ته نانهت غيره تى كوشتنشت نيه.

ئەوجا دەستی کرد بە ژێر قەمسەله کەیدا، پارچە یەکی لە کراسە کە ی دادپری، بە دەم دان
کرۆشتنەو توورەیی خۆی دەخواردەو دەستی بە بەستنی برینە کە ی سەری کرد،
کە لە بەستنی سەری بوو، لە بن لیوانەو بە بیتاقەتی گوتی: - پارە کە ت برد؟

- داشۆ نەم برد، ناشیبەم. نامەوی، ئەم پارە یە خێر ناداتەو.

چلکاش دەستی بە گیرفانی قەمسەله کە یا کرد، سەفته پارە کە ی دەرھینا، یە ک
ئەسکە ناسی سەد رۆبلی لێدەرھینا و خستێو گیرفانی و باقی پارە کە ی هەلدا یە بەردەم
گاقریلا و گوتی: - ببە و برو!

- نا، داشۆ نایبەم!... ناتوانم. بمبوره، خەتام کرد.

چلکاش، چاوەکانی زەق کردنەو، پیاو لێی دەرترسا، هاواریکرد:

- پیت دەلیم ببە!

گاقریلا کەوتە خاک و پای چلکاش و بە شەرمە زاریبەکی زۆرەو گوتی: - بمبوره،
ئەگەر نەمبوری ناتوانم دەستی بو ببەم، بمبوره.

چلکاش، بەو پەری قەناعەتەو گوتی:

- درۆ دەکەیت، دەیبەیت و کرەش دەکە ی، خوێری لە گام!

بە دەم ئەو قسانەو، بە زەحمەتیکی زۆر قژی هاواریکە ی گرت و سەری هەلبەری و
پارە کە ی لە بەردەمیا راگرت و گوتی:

- وەری گرە، وەری بگرە! بەخۆپایی کارت نەکردوو. هەلی بگرە، مەترسە، هەلی
بگرە، ترسی ئەو تەبێ کە خەریک بوو مروۆئیک بکوژیت، کەس لەسەر کوشتنی
کەسیکی وەکو من لیت ناپرسیتەو، خو ئەگەر پیت بزانی، مەمنوونت دەبن. دە ی
هەلیگرە.

گاڦريلا كه بينى چلكاش پيڊهكهنى، دلى كرايهوه، پارهكهي وهرگرت و بهدهم پوندك
رشتنهوه گوتى:- داشو، ئاخردهمبورى!؟

چلكاش بهلارهلارهستايهوه سهر پييان و بهههمان راويژى (نبره) وى گوتى:

- گيانه بوردى چى! لهچيت ببورم؟ دنيا دهوران دهوران، ئهمرو نورهى تو بوو،
سبهى نورهى من دى.

گاڦريلا، سهريكى لهقاند، ئاهيكي پر كهسهري ههكيشا وگوتى:- ئههاي داشو، داشو.

چلكاش له ههنهريا وهستابوو، بزديهكى سهير رووى گهشاندهبووهوه. پهروكهى
لهسهري بهستبوو، بهرهبهره سوورتر دهبوو، له تهربووشى توركان دهچوو.

بارانهكه توندى كرد، دهتگوت كوندهى سهروهونخونه. دهريا دهتگوت لهبهرخوو
زمزمه دهكات. پيل و شهپولان به توورپهيهى سهريان به كهناكهدهكيشا. ئهم دوو
پياوه بهبيدهنگى تهمهشاي يهكيان دهكرد.

چلكاش، لهكاتيكا خهريك بوو پيچى دهكردهوه تا بروات، به تانووتهوه گوتى:

- دهى، خودا حافيز!

وهريكهوت. لاقى به باشى عاردى نهدهگرت، بهلادا دههات. بهجورى دهستى
بهسهرييهوه گرتبوو، وهك ئهوهى بترسييت نهبا لىي بكهوييت. گاڦريلا، جارهكى دى،
دووبارهى كردهوه:- بمبوره، داشو!

چلكاش، بهدهم ريگاوه و به ساردى گوتى:- قهيدى ناك، گوى مهديه!

گاڦريلا، وهستا، له دواوه تهمهشاي دهكرد تاله بارانهكهده و ن بوو، بارانى چى! وهك
ئهوه بوو دهمبين له كوندهى سهروهونخون ههگرن. دهشت و دهرهكهيله پهردهيهكى
تاريكى تاريكهوه پيچابوو، بهريپى خوت نهدهبينى.

ههنگی گاقریلا، کلاوه تهرهکهی لهسهری داکنه، نیشانهی خاچی به سه ر وسینگی خویدا کیشا، روانیه پاره قهه کراوهکانی دهستی. ههناسهیهکی قوولی ئوخهی ههلهکیشا. پارهکانی له گیرفانی کراسهکهیدا تاقت کرد و به ههنگاوی بتهوهوه بهکهناری دهریاکهدا کهوتهپئی، رپیک به پیچهوانهیی ئهوه سهمهتهدا که چلکاش گرتبوویه بهر، بهرپیکهوت. دهریا وهکو درنده دهی نهپاند، شهپوله گهوره و قورسهکانی به کهناره لهلانهکهدا دهکیشا و لهشیوهی کهف و پریشکاندا، پهرش و بلاودهبوونهوه.

باران، به لیزمه بهسه ر دهریا و دهشتهکهدا دهباری... با دهیلورانده... دنیا یهکپارچه دهنگ و دهنگدانهوه و لووره و نهپه و شلپ وهور بوو، لهپشت پهردهی ئه م بارانهوه نه دهریا دهبینران نه ئاسمان.

بارانهکه وپریشکی پیل وشهپولهکان، ئهوه پهله سوورهی سه ر ئهوه شوینهیان شووردهوه که چلکاش لیی کهوتبوو و شوین پییهکانی چلکاش و گاقریلایان له سه ر لهلانی کهنارهکه سربیهوه. ئیدی هیچ شوینهواریک بهسه ر ئهوه کهناره چۆل و هۆلهوه نه ما که گهواهی بیته بو ئهوه تراجیدیا بچووکهی که ئهوه دوو کهسه نمایشیان کرد.

۱۸۹۴

سه رچاوه:

*چلکاش وچند داستان دیگر، ماکسیم گورکی، ترجمه: کازم ئه نسا ری، نشریه ئاندیشه، تهران، ۱۳۶۹

*. مکسیم غورکی / المؤلفات المختارة فی ۶ مجلدات / المجلد ۳ / ترجمة: المحامي سهیل ایوب / دار رادوغا / مسکو ۱۹۸۸

له ئوديسا تووشى بووم. سى پوژى يهك له دووى يهك بوو كه ديمهنى زهلام و گوشتن و، روخسارى ريشن و جوانى ئەو پياوهم له لا بووبوو به مهراق. زورجار له ناكاوا له بهرچاوم قوت دهبووهوه، به سهعاتان له سهر شوسته بهردينهكه رادهوهستا، خوى به سهر دار عاساكهيدا دهدا، چاوه رهشه بادهميهكانى، به نيگاي خهمينهوه، دهبريه ئاوه خروشياگ و بهپيل و شهپولهكهى مينا و بهندهرهكه. پوژى ده چهلان (جار، كه رت، گلهت) به لاما تيدهپهري، رهفتار و ههلس و كهوتى له وهدهچوو، دنياى دابيتته بهر كلكان و گوئى له هيچ شتيك نهبيت و خهم له هيچ شتيك نهخوات. تو بلئى ئەمه كئى بئى؟ ليم بوو به مهراق... ئيدى ژيراوژير كه و تمه تاقيبي. ئەو يش له لاي خويهوه وهكو ئەوهى گهرهكى بئى زياتر سهرنجى من رابكيشيت، زوزوو به بهردهمدا رت دهبوو. ئيدى واى ليهاات له دوورهوه، به جلهكانيا دهناسيهوه، جلكيكي خانهخانهى كالى مودى پوژى له بهربوو، كلاويكى رهشى له سهر بوو، له پيكردنا خاو بوو، نيگاي خهمين، ليل و گهوجانه بوو. له دوورهوه دهناسيهوه.

بوونى ئەو ليژهه، له م مينا و بهندهره جهنجاله، له نيو ئەم هه موو كه شتیهه، له نيو ئەم هه موو مه كينه و قيتار و شووت كيشانه دوور و دريژ و بهردهوامه، له نيو تهق وهوپرى زنجيران، له نيو ههرا و زهناى كريكارانى له نگرگاكه و له ناو ههرا و ههنگامه و ژاوه ژاوى شيتانهى سه رانسهرى بهندهرهكهه، بوونىكى غهريب بوو...

نهمدهزاني چ كارهيه و ليژه چ دهكات. ئەو خهلكهى ليژه بوون، هه موو سهرقالى كار بوون، باريان دادهگرت و باريان بار دهکرد. هه موو نيگه ران، شهكهت و ماندوو، به سيان و دوو كه لاوى، شهلالى ئارهقه بوون، يهكيان گاز دهکرد، جنيويان دهدا. له ناو جهرگهى ئەو ههراو ههنگامه يه، كه سهگ خيوى خوى نه دهناسى، ئەو ديمه نه

غەرببەھى ئەو پياۋە كە بېزارىيەكى كوشندە لە پوخسارى دەبارى، چى دەكرد؟ گوئى به هيچ نەدەدا، خۆى لە خەلكى دوور دەگرت، سەرى خۆى كز دەكرد و هيچ كاريكى نەدەكرد.

پوژى چوارەم، لە دەمى فراقيندا، لىپرام بە ھەر نرخى بوو، ھەولى ئەو بەدەم بيناسم و بزنام كئيە، چووم لە نزيكى ئەو ھو دەنيشتم، نان و شووتيم دانا، كەوتەمە نان خواردن. بەدەم نان خواردەنەو ژیروژیر كەوتەمە چاودیرى، دەفكرەو ھو چووم تا باشتيرين ريگە بدۆزمەو ھو كەسەرى قسەى لەگەلدا دابمەزيرينم.

كۆمەليک سەندوو قە چای ھەلدرابوو ھو، پشتى بەو سەندوو قانەو ھو دابوو و لەجیى خۆى رەق راو ھستابوو، بە بيئەو ھى سەيرى جیيەكى ديارىكراو بكات، چاوى بە دەوروبەرى خۆيدا دەگير، بە سەرى قامكەكانى ھىدى ھىدى، دەيكيشا بەسەرى دار عاساكەيدا.

بۆ كەسيكى لات ولەویرى وەكو من، كە ھيشتا كۆپانى كۆلبەرى و قولاپى ھەماليم بەسەر پشت و بەدەستەو ھو بوو، ئازام لە تەپوتوز و خاكە و گەردى رەژوودا رەش ھەلگەرابوو، زۆر زەحمەت بوو كە بتوانم سەرى قسان لەگەل نەجيمزادەيەكى و ھادا دابمەزيرينم. ئەو ھى بەلامەو ھو سەير بوو، زۆر بە ديقەت چاوى برى بوو ھو من، بە تامەزروئییەكى ھەيوانيیەو ھو لى دەروانيم. پاشان گەييمە ئەو ئەنجامگيريیەكى كە ھەبيت و نەبيت ئەم پياۋە برسپەتى، ئىدى تەمەشايەكى لەزگینی دەوروبەرى خۆم كرد و بە ئەسپايى پرسيم: - نافەرمووى شتيك بخۆيت؟

راچلەكى، خۆبەخۆ دەمى داچەقاند، ريزيك ددانى ساغ دەرکەوتن، بەبى موبالاتيیەو ھو سەيرىكى دەوروبەرى خۆى كرد.

كەس ئاگای لەمە نەبوو. نيو ھى شووتیەكە و لەتيك لە نانە گەنمەكەم دايى. بەپەلە لە دەستى راپفاندم و لەپشت سەندوو قەكانەو ھو پونيشتم، ھەرتا و ناتاوى، بۆ ساتى سەرى

بەرز دەکردهوه. کلاوهکەى چووبووه دواوه، هەنیه ئارهقاوى و گەنمپهنگەکەى بەدەرەوه بوو. بزەهیکەى گەش پوخسارى داگرتبوو، بەبى ئەوهى بۆ دەمىک دەمى لە خواردن بوەستى، ناوبەناو بەبى ئەوهى بە خۆشى بزانییت بۆ، چاویکی لەمن دادەگرت. بە ئاماژە تىمگەیاندا کە چاوهنورم بکات، چووم تا گوشت بکرم. تۆزى گوشتم کرى و زقپیمهوه. گوشتەکەم دا بە ئەو. لەلای سەندوووقەکانهوه بەجۆرى پراوهستام، کە کابرای نەجیمزاده لەچاوى ریبواران بشارمهوه. لە هەوهلەوه، وهکو حەیانیکى کىوى کە بترسىت نیچیرهکەى لیپرفینن، بەو ئاوايه بە نیگەرانییهوه خواردنەکەى دەخوارد. بەلام پاشان وردهورده ئارام بووهوه، بەلام زۆر بلەز خواردنەکەى هەلمەقووت دەکرد، بە رادهیهک بەزهیم بەم پیاوه برسى و ناومیدەدا هاتەوه، کە ئیدی نەمدەتوانى تەمشای ئەو بوونهوهره برسى و بینهوايه بکەم، بۆیه رووم وەرگىرا وپشتم تیکرد.

- سوپاست دەکەم... زۆر مەمنوونم.

ئەو قسەیهى بە رووسییهکى سەرگوئى شکاوهوه کرد. ئەوجا شانى تووند گرتم، دەستەکانى بەجۆرى گوشیم، کە ژانى پینگەیاندم..

دواى پینچ خولهکىک کەوتە گىرانهوهى بەسەرھاتى خۆى. ناوى میر شاکرو پتادزه بوو، بە ئەسل گورجستانی بوو، تاقانە کوپى مولکداریکى دەولەمەندى دەقەرى کوتاییس بوو. لە ویستگەى قەتارى قەفازدا کارى دەکرد، لەگەل ھاوړییهکیا لەیهک ژووردا دەژیا. ئەم ھاوړییهى لە ناکاوا دیار نامینى، هەرچى پارەو پول وزیر و جەواھیری میرشاکرو هەیه دزی بووى و غەیب بووبوو. ئیدی میر شاکرو کەوتبووه تاقیب و سۆراغى، بەرپیکەوت بۆی دەرکەوتبوو، ھاوړیکەى گوايه بلیتى باتومی کړیوه و بۆ ئەویندەر پۆیيوه. ئیدی میریش یەکسەر بۆ ئەویندەر چووه، لەوى زانیویهتى کە گوايه ھاوړیکەى بۆ ئوديسا پۆیيوه. میر شاکروش، دەچیتەلای دوستیکى خۆى بەناوى قانووسفانیدزه، ئەم دوستەى ھاوتەمەنى خۆى دەبییت، ناسنامەکەى ئەو

وهرده گريټ و بهو ناسنامه يه به رهو ئوديسا چووبوو. له وئ واته له ئوديسا پؤليسي له دزيني پاره و جهواهيراته كاني خوئ ئاگادار كردبووه وه. پؤليس به لئينيان دابوويي كه دزه كه ي بؤ بدؤزنه وه. دوو ههفته بوو چاوه پرواني ده كرد، هه رچي پاره وپوليكي پيئوو هه مووي خه رج كردبوو، دوو شهو وپؤژ بوو ده مي به زهواد نه كه وتبوو، له برسا لاکه ي سه ري ده هات.

له يه كبينه قسه ي ده كرد و به سه ره اته كه ي خوئ ده گيڙايه وه، ناو به ناو ده مپيژئ جنيوي ناو كيشي قسه كاني ده كرد، من به دل گويم له قسه كاني ده گرت، باوه رم پيكره. حايير وحه په ساو چاوم بري بووه ئه م گه نجه، باوه رم به قسه كاني ده كرد، دل م به حالي ده سووتا. ته مه ني هه ر بيست ساليك ده بوو و نه ده بوو. به لام هينده ساده و ساويلكه بوو، له بيست ساليش بچوو كتر ديار بوو. زور به تووره يي باسي دؤستايه تي خوئ و ئه و هاوپييه ي ده كرد، كه هه موو دار نه داري دزي بوو.

دلنيا بوو كه ئه گه ر ئه و شتانه نه دؤزيتيه وه، باوكي گوشا و گوش به خه نجه ر سه ري ده بريټ. له دلي خوئا بيرم له وه ده كرده وه كه ئه گه ر كه سيك فرياي ئه م گه نجه نه كه ويټ، ئه وا ئه م شاره چاو چنوكه، قووتي ده دات و تيا ده چيټ. زورچاك ده مزاني شه قاوه و سه رسه ري وشه لاتييه كاني شار، خوا خواي كه سيكي وان، له ئاسمان ده يقوزنه وه و تووشي هه زار و يه ك گيچه لي ده كه ن... ئيدي مير شاكرو سه ري بؤ ئه م كاره ده يه شا. ئيدي ليبرام خوم يارمه تي بده م، كرئي من به شي كريني بليتيكي تا باتومي نه ده كرد. ته نانه ت سه رداني چهند نووسينگه يه كيشم كرد كه بليتي خورايي بؤ مير شاكرو په يدا بكه م. زه رووره تي ئه و كومه كه م تيگه ياندين، لي وه ده ريان نام. ئه نجام پيشنيازم بؤ مير شاكرو كرد كه بچيته پؤليسخانه تا داواي بليتيكي بؤ بكه ن. به لام ته واو په شوكا، به راشكاوي گوتي كه نايه ت بؤ پؤليسخانه، بؤ چي؟ ده ركه وت كرئي ئه و ئؤتيله ي نه دابوو كه تيايدا مابوو بووه وه و وه ختايه ك داواي كرئ ئؤتيله كه يان ليكردبوو، ده گه لياندا به شه ر هاتبوو و ته نانه ت له و كا براييه شي دابوو كه داواي كرئ

ئوتىلەكەي لىكردىبوو. ئىدى لەوكاتەو خۆى شاردىبوو. لەلايەكەو قەرزى ئوتىلەكەي لىبوو و لەلايەكى دىيەو، لەكابراي دابوو، بۆيە دلىيا بوو پۆلىس چاوپۆشى لىناكەن، ئەوا چاوپۆشيان لە خەتايەكى كرد، ئەدى خەتاي دووهمى! خۆيشى نەيدەزانى چەند جەزرەبەي لەو كابرايە دابوو، يەك، دوو، سى يان چوار.

ئەم كىشەيە هيندەي دى قورەكەي خەست كردهو. بۆيە بريارم دا لە كارەكەي ئىستامدا بەردەوام بم تا پارەي كرىنى بلىتى باتووم پەيدا دەكەم و بۆ ئەويندەري دەنيرمەو، لى لە هەوئەلەو ديار بوو كە ئەم پارەيە بەدەست نايەت، ماوئەيەكى زورى پىدەويىت. چونكە شاكرو، دەمى بوو ژەمبىردە بووبوو، بە ئەندازەي سى نەفەرو زياترىشى دەخوارد. ئەمە جگە لەوئەي بەهۆي ئەو برسيتىيەو كە ديار و دەقەرەكانى گرتبوو، خەلكانى برسى فرە لە دەوروبەرەو رويانكردبوو كاركردن، كرى رۆژانە لە بەندەرەكەدا زور دابەزى بوو. هەر بەينى خۆمان بى، من كرى رۆژانەم هەشتا كويىك بوو، شەست كويىكمان لەو رۆژانەيە دەدا بە خواردن. من خۆم پيش ئەوئەي مير شاكرو بدينم بەنياز بووم بۆ قرم برۆم، نەمدەويست بە يەكجارەكى لە ئودىسا ئاكنجى بىم. ئىدى پيشنيازم بۆ شاكرو كرد كە لە ئودىساو تا قرم بە پيشان لەگەل مندا بىت، بەو مەرجهي ئەگەر كەسىكم نەدۆزىيەو تاكو تەفلىس دەگەل ويدا بروات، بەخۆم دەگەلى برۆم، ئەگەر كەسىكىش پەيدا بوو لە گەلدا بروات، ئەوا لىكىدى جيا دەبىنەو، ئەو بەخىر و من بە سەلامەت.

مير، تەمەشايەكى پاپىلاو جوانەكانى، كلاوئەكەي وپانتۆلەكەي خۆى كرد، دەستىكى بە چاكەتەكەيدا هىنا، كەمىك دەبىرەو چوو، ئاھىكى قوللى هەلكىشا، ئەنجام بە پيشنيازەكەم قايىل بوو. بەو جۆرەبە پاى پىادە لە ئودىساو بۆ تەفلىس وەرپىكەوتىن.

که گه‌یشتینه خیرسون، به ته‌واوه‌تی هاو‌رپیه‌که‌مم ناسی. کورپیکی ساکارو ساویلکه‌و کیوی و که‌م سیوات بوو، تا قونای سهره‌تایی خویندبوو، هرکه تیر بوایه هیچی دی نه‌ده‌ویست، خه‌نی ده‌بوو، که برسی بوایه وه‌کو که‌و ده‌چوو، خه‌م دایده‌گرت، ئیدی حه‌یوانیک بوو له‌و گورپه‌ی، لی دلپاک و بیوه‌ی بوو.

به‌ده‌م رپگاو‌ه باسی قه‌فقاز، ژیانی ئاغا و ده‌ره‌به‌گه‌کانی گورجستان، ئاهه‌نگ و که‌رپنه‌قال و رابواردنی وان و چونیته‌ی مامه‌له و به‌رخوردی وانی ده‌گه‌ل جوتیاه‌کاندا بو ده‌کردم، چیرۆکه‌کانی خوش بوون، جوانییه‌کی تایبه‌تیا‌ن تیا‌بوو. به‌لام هاو‌رپیکه‌م گپ‌رانه‌وه‌که‌ی، هه‌ندی‌ک ئالوز بوو. بو نمونه، ئه‌مه یه‌کیکه‌ له‌و سه‌ره‌به‌وردانه‌ی که‌بو‌ی گپ‌رامه‌وه:

میریکی زور ده‌وله‌مه‌ند، کومه‌لیک دوست و ئاشنای خوی ده‌عه‌وت ده‌کات، تا ده‌توانن مه‌ی وشه‌راب ده‌خونه‌وه، باشترین خواردنی گورجستان واته (شوریک) و (شیشلیک) و نانی (لافاش) و برنجی به‌گوشت و به‌هارات ده‌خون، پاشان میر میوانه‌کانی بو ته‌ویله‌که‌ی ده‌بات. ئه‌سپه‌کان زین ده‌کن. میر به‌خوی سواری باشترین ئه‌سپ ده‌بیت و ده‌ست به‌نمایش ده‌کات. ئه‌سپه‌که‌ی، زور چالاک و گورج و گول ده‌بیت، میوانه‌کان هه‌موو ئه‌فسوونی جوانی و خوشبه‌زی و په‌هوانیه‌که‌ی ده‌بن. میر، ئه‌سپه‌که‌ی به‌ر مامیزان داو بو‌ی ده‌رچوو. له‌م کاته‌دا جوتیاریک به‌سواری ئه‌سپیکی سپیه‌وه په‌یدا بوو، وه‌کو بروسکه‌هات، پیشی ئه‌سپه‌که‌ی میری دایه‌وه... پیشی دایه‌وه، به‌که‌ش و فشه‌وه له‌قاقای پیکه‌نینی دا. میر له‌به‌رده‌م میوانه‌کانیا به‌خودا شکایه‌وه! نیوچاوانی تیک نا، به‌ئامازه‌ی سه‌ر جوتیاره‌که‌ی گازکرد، هرکه جوتیاره‌که‌ به‌خوی و ئه‌سپه‌که‌یه‌وه گه‌ییه به‌رده‌می، یه‌کسه‌ر هه‌لیکیشایه شمشیر و ملی کابرای جوتیاری په‌راند، ئه‌وجا هه‌لیکیشایه ده‌مانچه و له‌گویی ئه‌سپه‌که‌یدا خالی کرده‌وه. ئه‌وجا به‌پیی خوی بولای فه‌رماندار و حاکمی شار چوو و حال و حیکایه‌ته‌که‌ی له‌سیری تا پیازی بو گپ‌رایه‌وه و یه‌کسه‌ر حوکی بیگاره زندانی بو ده‌رچوو.

ههستم کرد، شاکرو، ئالیگری له کابرای میر دهکات و بهزهیی بهودا دیتتهوه. ههولم دا تیی بگهیهنم. که ئه و میره شایستهی بهزهیی و خوشهویستی نییه و ئه م بهخوڤایی ئالیگری له و دهکات. لی ئه و به م لوژیکه وهلامی دامهوه:

- ئاخر میران که من و جوتیاران زۆرن. هه رگیز نابیت میریک له سه ر کوشتنی تاقه جوتیاریک حوکم بدریت. ئاخر بابایه کی جوتیار چیه؟ ئه مه یه.

شاکرو، چنگی گلی هه لگرت، نیشانی دام و دووپاتی کردهوه: - ئه مه یه، و له سه ری رۆیی: - به لام میر، هه ر میریک ئه ستیره یه کی پرشنگذاره..

بوو به گهنگه شه مان، ئه و توورپه بوو، که توورپه ده بوو، ئه بله ق ده بوو و وهکو گورگ که لبه ی نیشانده دا، روخساری به جاری گرژ بوو. هاوایکرد:

- به سه ماکسیم، بیپره وه، تو له قه فقا ز نه ژیاوی، شاره زای ئه وینده ر نیت.

به لگه لوژیکیه کانی من، له هه نبه ر ساکاری ئه ویدا بیهوده و پوچ بوون. ئه وه ی له لای من و بو من وهکو رۆژی رووناک خو یا و عه یان بوو، له لای ئه و بو ش و به تال، مایه ی پیکه نین بوو. که به به لگه لوژیکیه کانی خوم، ریگه م لی ده به سته وه و هیه چ وه لامیکی پی نه ده ما، خو ی شلو ی نه ده کرد، هیه چ گهنگه شه یه کی نه ده کرد، به رووسییه سه روگو ی شکا وه که ی خو ی ده یگوت:

- برۆ بو قه فقا زو ماوه یه ک له وینده ر بژی، ههنگی دروستی قسه کانی منت بو درده که ویت.. هه موو خه لکی ئه و ی به وجوره رهفتار ده که ن، که واته ئه وان له سه ر هه قن. ئه وان راست ده که ن. ئیدی بوچی من باوه ر به قسه یه ک بکه م که ته نیا به لای تووه نادروسته، ته نیا تو ده لیت نادروسته، که چی هه زاران که سی دی ده لین نه خیر دروسته. ها بوچی باوه ر به قسه که ی تو بکه م؟

ئیدی من بیدەنگ دەبووم، بۆم دەردەکەوت کەتەنیا واقع و واریقاتەکان، نەک وشە و پەیفان، قەناعەت بەوجۆرە کەسانە دەکات، چۆن یەکیک بوو لەو کەسانە ی باوەرپی وابوو کە ژیان، وەکو چۆن ھەیه و چۆن ریکخراوە، ھەمیشە دروستە و نموونە ی بچ چەند و چوونی عدالەتە.

ئیدی من بیدەنگ دەبووم، بیدەنگیە کە ی منی بە نیشانە ی دروستی قسەکانی خۆی دەزانی، خۆی بە سەرکەوتوو دەزانی و ھیندە ی دی شوولی لی ھەلدەکیشا و باسی ژیان دەقەری قەفقازی دەکرد، کە پر بوو لە گەرم و گورپی و دکتاتوریە تی ھۆقیانە و ترسناک. ئەو چیرۆکانە ی ئەو دەیگێرانە وە سەرنجراکیش و لەگیانم خۆشبوون. بەلام لە ھەمان کاتدا، ئەو ھەندە ترسناک و نامرۆقانە بوون کە ترسیان دەخستە دلمەو، رقیان ھەلدەستانم، بە تاییە تی لەبەر ئەو ی زۆریان بە شان و باھۆی دەولەمەنداندا ھەلدەگوت و ستایشی زەبر وزەنگی وانیان دەکرد. جاریک بە ریکەوت لە شاکروم پرسى هیچ شتیک سەبارەت بە رینمایییەکانی مەسیح دەزانیت یان نا؟

شانەکانی ھەلتەکاندن و بەرسقی دایەو: - ھەلبەتە.

بەلام کە تاقیم کردەو و چوومە بنج و بناوانی مەسەلەکە، بۆم بە دیارکەوت کە تەنیا ئەو ھەندە ی دەزانى کە: " سەدان سال لەو دەپیش کە سیک ھەبوو بە نیوی مەسیح، کە دژی یاساکانی جوولەکە راپەرپو، جوولەکانیش لەبەر ئەو لە خاچیان داو، بەلام چونکە کورپی خوا دەبی، بەسەر خاچەکەو نامریت، دەچیت بۆ ئاسمان و یاسایەکی تازە بۆ خەلکی دەنیریت.

لیم پرسى: - ئەو یاسایە چی بوو؟

نیگایەکی تەوسامیزی سەراپای کردم و پرسى:

- تۆ مەسیحیت؟ دەی باشە منیش مەسیحیم. تەقربەن ھەموو خەلکی سەر زەوی مەسیحین. ئیدی بۆچی پرسیار دەکەیت؟ نابینی خەلکی چۆن دەژین؟... ئەو ھەمان یاساکانی مەسیح.

ئیدی خویڤم ھاتەجۆش، دەستم بە گێرەنەو ھەو شروڤە ی ژیانى مەسیح کرد بۆی. لە سەرەتاو زۆر بەجدی گوئی بۆ دەگرتم، بەلام بەرە بەرە خەيالى رۆيى، سارد بوو ھەو کەوتە باویشکدان. وەختایەک کە دیتم بەدل گویم لیناگریت، لەدلی خۆدا گۆتم فایدەى نىيە، با ئەقلی بدوینم، ئیدی باسى لایەنە ئەرینیيەکانى عەدالەت، زانست، ھاوکار و بە تايبەتى رەچاوکردنى ياسا و سەرپيچى نەکردن لە ياسام بۆکرد. بەلام وەکو ئەو قسە بۆ دیوار بکەم..

میر شاکرو، بە تەمەلى بەرسقى دایەو:

- کەسى بەھیز خۆى ياسا و قانون ئىجاد دەکات، پيويستى بەو نىيە فيرى بکەيت، ئەگەر نابیناش بى، ريگای خۆى دەدۆزیتەو! ئەگەر چاويش بنووقينى ريگای خۆى دەزانیت..

ئەم کورە دەگەل خۆى و بیرکردنەو ھى خويدا راستگو بوو. ئەمە وادارى دەکردم کە ریز و حورمەتى بگرم، بەلام کەسيكى ھوقى و دلرەق بوو، ھەستم دەکرد ناوبەناو رقيكى سەير لە ناخى ناخمەو سەبارەت بەو سەردەکات.

بەلام ھەر بە ئومیدی ئەو بووم کە ھەرچۆنى بوو بتوانم خالیكى ھاوبەش لەنيوان ھەردوو کمانا بدۆزمەو ھو بتوانين ليکدى حالى ببين. بۆیە بە زمانىكى سادەتر دەگەلیدا کەوتە قسان، دەمويست لى نزيك ببمەو، کە ھەستى کرد، من گەورەيى ئەوم قەبوولە، بەدەنگى بەرزتر کەوتە دواندم، زۆرى پیناخۆش بوو، کە بۆچوونە لۆژیکيەکانى خۆم دەربارەى ژيان، لە بەردى رەق دەدا وئەو ھەر خويشى شلوئ نەدەکرد.

"پیریكوب" مان بری، خەریك بوو له یایلا نزیک دەبووینەو، من خەوم بە کەناراوەکانی قەرمەو دەبینی. دوو پۆژ بوو ئەم کێو شینباوانە، کەلە دوورەو لە پەلەهەوری تەنک دەچوون لە ئاسۆو دیاربوون.

میر لە خۆیدا غەرق بووبوو، لەبن لیوانەو گۆرانی گورجی دەگوت، هەرچی پارە و پولیکمان پێبوو، هەموویمان خەرج کردبوو ولەوێش نەدەچوو، دەرفەتیکمان بۆ برەخسێت وبتوانین پارەیک پەیدا بکەین. دەمانویست بە هەشتاو خۆمان بگەیهینە شاری فیودوسیا کە دەمانزانی لەویندەر دەستیان بە دروستکردنی مینا و بەندەرێک کردووە.

میرش، ئاگاداری کردمەو کە ئەویش بە نیازی کارکردنەو هەرکاتی پارە پێویستمان کۆکردەو، هەینی، لە رێگەی دەریاوە بۆ باتووم دەپۆین و دەیگوت لە باتووم دۆست و ئاشنای فرە هەن و لەوێ بە زووترین کات و بە ئاسانی کاریکی وەکو دەرگاوانی یان باخەوانی یان حەسحەسی بۆم پەیدا دەکات، بەخۆشی دەستی بە شانی مندا دەکێشا و وەکو ئەوێ بەرپرسی من بێت، خێراخێرا دەیگوت:

- کاریکی باشت بۆ دەدۆزمەو... خەنی دەبیت، ئیدی خواردنەو خواردن، گۆشتی بەرخ هەر مەپرسە. بۆخۆت ژنیکی گورجی دینی، ژنیکی گۆشتنی خان و مان... ئیدی نانی جورجیت بۆ دەکات، مندالت بۆ دینی، مندالی زۆر، ئۆخە ئۆخە... ئیف ئیف...

ئەم ئیف ئیف، لە هەوڵەو سەیربوو بەلامەو، وای لیھات بەرەبەرە پێی قەلسدەبووم، ئەنجام توورەو دەکردم. لە پووسیا ئەمە بۆ کۆکردنەو بەرازان بەکار دەبرا، لە قەفقاز، بۆ گوزارشت لە خۆشحالی، یان لە داخ و کەسەران یالە ستایش بە کار دەبرا.

جلە ناسکەکانی شاکرۆ تەواو کۆن بووبوون. پیللەوکانی لەچەندین لاو، کون کون بوو بوون، دارعاسا وکللەو کەیمان لە خیرسون فرۆشتبوو، لە جیاتی شەپقە، کاسکیتیکی دەستی دووی لە کریکاریکی ویستگە قیتارەکە کړی.

که هوه لجار، کاسکیتته که ی له سهر کرد و به لایه کا خوار بووه وه لی پی پرسیم: - لیم دیت؟ جوانه؟

((۳))

ئه نجام گه شتینه قرم، له ریگای سیمفروپله وه هاتبووین و بو یالتا ده چووین. جوانی ئه م پارچه زهوییه که ههر چوار نکالی ده ریا بوو، مهستی مهستی کردبووم، به ته واوه تی ئه فسوون بوو بووم. میرزاده ههر ئاخ وئوفی بوو، به نیگای خه مین ده پروانییه دهوروبه ری خوئی، برسیه تی زوری بو هینابوو، چاوی بری بووه ئه و گیا و میوه کیویانه ی که هیچ خو یا نه بوو ئاخو ده خوری یان نا، تا خو ی پی تیر بکات. به لام هیچ سوو دیکیان نه بوو، له جیاتی تیر بی وئیسراحت بکات، گه ده ی ده هاروژا، مه عیده ی تیکده چوو، زور جار به په ستیه وه به منی ده گوت: - باشه ئه گهر مه عیده م تیک بچی یان تووشی به له فیرئ بیم چو ن ده توانم دریزه به ریگا بدهم؟ ها؟ پی م بلئ چو ن؟

هیچ کاریک پهیدا نه ده بوو وئیمهش تا قه پولیکمان پی نه مابوو، ته نانه ت پارهی کرینی نانی وشکیشمان پی نه بوو، ئیدی به گیا و میوه ی کیوی و به ئومیدی ئاینده ده ژیا یین. شاکرو، گله یی ئه وه ی له من ده کرد، که که سیکی ته مه ل و بی ده سه لاتم، دهم داچه قاندووه و دهسته وئه ژنو دانیشتووم..

ئه م گله یی وگازنانه زوریان په ست ده کردم. به لام ئه وه ی له هه موو شتیک پتر توورپی ده کردم، ئه و چیرۆکانه بوون که ده رباره ی هه ز وئیشتیای خواردنی خوئی ده یگپرانه وه، ده یگوت: نیوه پروان یه ک به رخی بچووکی به سی قاپ شه رابه وه ده خوارد و دوا ی یه ک سه عات ده یتوانی زور به ئاسانی یه ک مه نجه ل پلاو به گوشت و جو ره ها خواردنی دیکه ی قه فقازی بخوات، شه رابیش ئه وه ههر مه پرسه. به دریزایی روژ، باسی نه وسنی خوئی بو ده کردم. زور به ئاووتاو باسی ئه و شتانه ی ده کرد و تامی ده می خو شده کرد و ئاو به دهم و لیویا ده هاته خواره وه و لیوه کانی ده لسته نه وه.

که به و حاله وه ده مبینی، دلم تیک هه لدهات و به زحمهت ئەم قیز و بیزه ی خۆم پین دهشارد رایه وه.

جاریک له یالتا، به کرییان گرتم، که باخیک له چل و چیوی ئەو دره ختانه پاک و خاوین بکه مه وه که په رچیان کردبوو، پیشه کی کریی هه موو رۆژه کهم وهرگرت و نیوه ی کرییه کهم دا به نان و گوشت، که له کرینی نان و گوشته که گه پامه وه، باخه وانه که گازی کردم و منیش هه رچیه کم کری بوو بو شاکرۆم به جیهیشت که به بیانوی سه ریه شه وه خوی له کارکردن دزی بووه وه. دوا ی سه عاتیک گه پامه وه، سه یرم کرد شاکرۆ، هه رچییه کی ده رباره ی نه وسنی وزۆرخۆری خوی گوتبوو، هه ره مووی راست بوو، تاچه یه ک پارووی له وه هه موو خواردنه ی که من کری بووم نه هیشتبووه وه. دیاره ئەوه ره فتار وه له ویستیکی باش نه بوو، هاو پری و هاو سه فه ر چون ده بی واییت! من به تاچه وشه یه کیش گله ییم لینه کرد. شاکرۆ، ئەم هه لویست و بیده نگییه ی منی به جوریکی دی لیکدا بووه وه. له م رۆژه به دواوه، په یوه ندیمان، به جوریکی کۆمیدی شکایه وه. ئیدی من کارم ده کرد، ره نجم دها و ئەو هه رجاره ی به هه نجهت و بیانوویه ک خوی له کار ده دزییه وه، به ئاره زووی خوی ده یخوارد و ده خهوت، ناچاری ده کردم زیاتر و زیاتر کار بکه م، ره نج بده م.

من موریدی تولستوی نیم! که شه کهت و ماندوو له کار ده گه پامه وه و ئەو زه لامه زلخۆرتهم ده مبینی که به و تامه زرۆبیه وه ته مه شای منی ده کرد، هه م رقم لیی ده بووه وه، هه م به زه ییم پییدا ده هاته وه. به لام ئەوه ی زۆر له دلم گران و خه مناک بوو، ئەوه بوو که چونکه من کارم ده کرد، گالته ی پیده کردم. نه هه قی نه بوو گالته م پیبکات، چونکه خوی فیزی نانی سوالی بوو بوو، که چی به و حاله ی خۆشییه وه گالته ی به من ده کرد که کارم ده کرد، به که سیکی گه وچ و خه له فاوی ده زانیم، هه وه لجار که دهستی دایه گه دایی، شه رمی له من ده کرد، خه جاله تی ده کیشا، لی که له و دوا یانه دا له گوندیکی تاتاری نزیک بووینه وه، به ته واوه تی حه یا و حورمه تی وه لاوه نا و، به ئاشکرا،

به بهرچاوی منه وه گه دایی ده کرد، جا بو ئه وهی ئه م سوال و ده روزهیه پینه بکات، به شهله شهل خوی به سهر دارعاسایه کدا هدا و لاقیکی له دووی خوی راده کیشا، یانی لاقم ته واو نییه، چونکه وه کو رۆژی روناک له لای عه یان بوو که تاتاره پیسکه و ده ست نووقاوه کان ئاماده نین، خیر به بابایه کی زلحورتی، ساغ و سه لامه ت بکه ن، زۆرم له گه لای گوت که ئه مه ی ئه و دهستی داوه تی، کاریکی دزیوه، پیی سووک ده بییت، ئاقیبه تی خیر نابییت، عه یبه یه کی فره گه وره یه، پیده کهنی و به کورتی ده یگوت:

- ناتوانم کار بکه م.

هه ندیجار، شتیکی که میان ده دایه که به شی هیچی نه ده کرد. منیش رۆژ به رۆژ ماندوو تر ده بووم و په یوه ندیشم رۆژ به رۆژ ده گه ل شاکرۆ خراتر ده بوو. وای ویناده کرد که قه رزاریم، ئه رکی سه رشانمه به خیوی بکه م. جاران خواخوای بوو قسه ی ده گه ل بکه م، لیم ده پارایه وه که قسه ی ده گه ل بکه م و ده یگوت:

- تو رینوینی منیت، بو پیشه وه پیشم بکه وه... ئه گه ر تو نه بای به خۆم ده متوانی ئه م ریکا دوور ودریژه ببرم؟

من فیری ئه م کارانه نیم. به م کارانه ده مرم! بوچی عه زابی رۆحم ده دهیت، بو ده ته وی بمکوژیت؟ ئاخو چیت پیده برییت؟ ئه گه ر بمرم، دایکم ده گری، بابم ده گری. دۆست و براده ره کانم هه موو ده گرین! مه گه ر هه رخوا بزانی مردنی من، چ فرمیسیکی به دوودا دیت، دوور نییه لافاوی روندکان هه ستییت!

به بی تاقه تی گویم له و قسانه ده گرت، به تۆبزی جله وی خۆم ده گرت، بیروکه یه کی سه یر واداری ده کردم ته هه موولی ئه و هه موو کیشه و ئاریشه یه بکه م. هه ندیجار که ده خه وت ده چووم له لایه وه داده نیشتم و ده مروانییه سه رو روخساره بی جووله که ی و وه کو ئه وه ی له ناکاوا ئیله امیکم بو بییت، له دلی خۆدا ده مگوت: " هاوسه فه رمه، هاو رپی ریکامه... "

له لايه كى ديكه شه وه، بىرۆكه يه كى دى پىي ده گوتم، شاكرو كه داواى كومه كى ليكردم هه قى خوى بوو... جورىك متمانه و جورئت له داواكهيدا په نهان بوو، من خۆبه خۆ رادهستى بووم، زور به وردى چاوديريم ده كرد، هه لس و كه وته كانيم ده خوئنده وه، ده مويست بزانه چۆن و بوچى، به چ هه قىك رى به خوى ديدات، كه خوى، ده سه لاتی خوى به سه ر پياويكى ديدا بسه پيئي... ئه و حالى زور باش بوو، بارسووك و سه ر سه لامهت، ئاسووده و خاترجه م، گورانى ده گوت، ده خه وت، هه ركاتى بيوستبا، گالته ي به من ده كرد. هه نديجار وا ريكده كه وت كه بو دوو سى رۆژان ليكى دابريين و هه ريه كه مان به لايه كدا برۆين، هه ركاتى هه م بوايه پاره وئازووقه م ده دايه و پيمده گوت كه له كوئنده ر چاوه نۆرم بكات. كه دووباره يه كمان ده گرته وه، ئه و كه به توورپه ي و نارهبازى ليم دابرابوو، به شادى و خوشحالييه وه پيشوازي ده كردم، به ده م پيكه نينه وه ده يگوت:

- له دلى خومدا وام هه سته ده كرد، خوت دزيوه ته وه و منت به ته نيا به جى هيشتووه! ها، ها، ها!

ئيدى شتىكى خوارده مه نيم ده داى و باسى ديمه نى جوانى ئه و ديار و ده قه رانه م بو ده كرد كه دييوومن. جاريكيان له باسى باخچه سه رايدا، هه نديك خه به ر وباسى پوشكينم بو گيرايه وه و چه ند شيعيرىكى ويم بو خوئنده وه، كه چى ئه و شيعيرانه كه مترين كاريان تينه كرد.

- ئه ها شيعر! ئه مانه گورانين، شيعر نين! من كابرايه كى گورجيم ده ناسى كه گورانى ده گوت، به لام دهنگى به لاوه بوو! دهنگى زور زولال و به له ره بوو... دواى ئه وه ي بارمه نيكي به چه قو كوشت، بو سيبريان دوور خسته وه.

هه رجارى كه ده گه پامه وه، هه ستم ده كرد وره ي رخواوه، جار له دووى جار زياتر نه تره ي به رده دا، نه يده توانى ئه و حاله ته له من بشاريته وه. به شيويه كى گشتى وه زع و

حالمان رۆژبه رۆژ خراتر ده بوو. من به زهحمهت ههفتهی یهک رۆبل یان یهک رۆبل و نیوم به دهست دینا، ئەم پارهی بهشی دوو کهسی نه ده کرد، ئەو خێرو سه ده قانهش که شاکرۆ وهری دهگرتن، هیچ که لینیکی پر نه ده کرده وه. مه عیده ی مه عیده نه بوو، مغاره یهک بوو له و گۆرهی، هه رچی هکت له تری، کالهک، ماسی سویرکراو، نان، میوه ی وشکه وه کراو تی بکر دایه دهیگرت و هه ر به خۆی نه ده زانی، له وهش ده چوو ئەم مغاره یه به ره به ره گه وره تر ببیت و داوای شتی زیاتر بکات.

شاکرۆ، به رده وام هانی ده دام که قرم به جی بیلین و برۆین، به به لگه وه گه نگه شه ی ده کردم و دهیگوت پاییز به رپوهیه ورپیگایه کی دوورودریژمان له به ره. منیش هه مان بۆچوونی ویم هه بوو. ئەمه جگه له وه ی ده میک بوو له قرم مابوومه وه و هه موو شوینیکی قرم بینی بوو، به وجۆره به ره و فیودوسیا بارگه مان تیکن، به ئومیدی ئەوه ی توزی پاره و پول پهیدا بکهین که تاقه پولیکمان پی نه مابوو و کیچ له باخه لمانا سه وزه لی خانمی دهگوت.

دیسان ناچار بووین به گیا و به روبوومی سروشتی و به ئومیدی ئاینده بزین ژارۆ ئاینده! ویرای ئەوه ی خه لکی هه میشه له چاوه پروانی ئەودان، لی که ده بی به ئیستا هه موو ناسکی و جوانیه کی خۆی له دهست ده دات!

داوای ئەوه ی نزیکه ی بیست و دوو کیلومه تریک له ئالوشتا تیپه رین بۆ خه وی شه وی لامان دا، شاکرۆم وادار کرد که به که ناره لمه لانه که دا برۆین، هه رچه نده ریگا که دوورتر بوو، لی من چه زم ده کرد شنه ی ده ریا که هه لمژم. ئاگریکمان کرده وه له پالیا پالکه وتین... شه ویکی زۆر جوان بوو. پیل وشه پۆلی ده ریا سه وزه که له ژیر ئیمه وه خۆی به تاویره کاندایه کیشا. ئاسمانی شینی کال، کر وکپ، مه ند و به ویقار به سه ر سه رمانه وه وه ستابوو. دار و ده وه نان و درک و دالی ده ورو به رمان، به ده م بایه که وه به ئاسته م ده شنانه وه و بۆن و به رامه یان به و ناوه دا بلاو ده کرده وه. مانگ ورده ورده به رز ده بووه وه، سیبه ری ترۆپکی دار چناره به رزه کان بۆ سه ر تاویره کان داده خزی.

بالندهیه کی بچووک، به دهنگی خوش و بهرز دهیخویند وله ره ی دهنگی تیکه ل به نه وای دلارام و نهرم و لای لایه ئاسای شه پوله کان ده بوو و له ودا ده توایه وه. که ئەم ئاوازانه خامۆش ده بوون، زیکه زیکی توورپه ی میروویه ک بهرز ده بووه وه، ئاگره که خوش خوش ده گه شایه وه. بلیسه ی ئاگره که له چه پکیک گولی زهر د و سوور ده چوو. ئەم بلیسانه هه ندی سیبه ریان لی ده بووه وه که له ده وری مه دا سه مایان ده کرد، ده تگوت له هه نبه ر سیبه ری ئارامی هه یقدا، جوانی خو ده نوینن. که نار و ئاسوی به رینی ده ریا چۆل وهۆل بوو، ئاسمان سایه قه و سامال، په له هه وریکی پیوه نه بوو. من له که نار او ده که دا غه رقی ته مه شای ئەم شکو و جه لاله بووم، هه ستم ده کرد شتیکی سه یر رۆحم داگیر ده کات، شتیکی له گوزارشت نه ده هات. که چی ترس، لی دانی دل می خه فه ده کرد.

شاکرۆ، له نکاوا، له قاقای پیکه نینی دا:

– ها، ها، ها... چ قه لافه تیکی گه وجانه ت هه یه! ریک له مه ر ده چی... ها، ها، ها.

من، ریک وه کو ئەوه ی هه وره گرمه یه ک به سه رمه وه به ته قیته وه، له ناکاوا راپله کیم، به لام ئەم راپله کینه له و پیکه نینه خراتر بوو..

رهنگه قه لافه تی من پیکه نیناوی بووبی، لی پیکه نینه که زور ته و سامیز بوو، هه ستم زور بریندار بوو، به خودا شکامه وه. شاکرۆ ئەوه نده پیکه نی روندک به چاوانیا هاته خواره وه. من له بهر هۆیه کی دیکه حازر و ئاماده بووم له بانگی گریان بدهم. گریان له ئەو کم گیرابوو، ده تگوت توپه له دروویه کیان له گه رووم په ستاوه، نه مده توانی تاقه قسه یه ک بکه م. ته نیا ئەوه م ده توانی به چاوانی ئەبه له قه وه ته مه شای وی بکه م، که ئەمه زیاتر ده بووه مایه ی پیکه نینی ئەو.

دهستی به ورگیه وه گرتبوو و له سه ر ئه رزه که ده تلایه وه و منیش نه مده توانی به سه ر ئەم سووکایه تیه دا زال بم که به منی ده کرد. له راستیدا ئەم بی ریزییه زور به ئازار و

به سوئی بوو، که سانیک که خویان به و ئەزموندها تیپه‌ری بن، هه‌ست به قورسی ئەم
بئی ریژی و سووکایه‌تیه ده‌کن.

به توورپه‌یی هاوارم به‌سه‌ریدا کرد: - به‌سه، بیپه‌وه!

راچله‌کی، ترس دایگرت، وپرای ئەوه‌ش خوی پی کۆنترۆل نه‌کرا. ئیدی پیکه‌نین
گرتبووی، گۆناکانی به‌رز ده‌بوونه‌وه، چاوانی ده‌گیان و دووباره ده‌ستی به پیکه‌نین
ده‌کرده‌وه. من هه‌ستم، لئی دوور که وتمه‌وه. ماوه‌یه‌کی زۆر بیئه‌وه‌ی هیچ بیریکم به
میشکا بئی، ریم کرد. خۆم له‌گیلی دا، ژارای ئەو بئی ریژیهم لیده‌رژا که پیم کرابوو.
باوه‌شی دلم ئاشقانه بو سروشت گرته‌وه، به‌وپه‌ری بیده‌نگی، له‌کانگای دلمه‌وه، وه‌کو
که‌سیک که به‌هره‌یه‌کی شاعیرانه‌ی تیابی، راده‌ی قیان و خوشه‌ویستی خۆم بو
ده‌گیرایه‌وه. که‌چی سروشت، له‌که‌سایه‌تی شاکرودا، له‌کاتیکا به‌من پیده‌که‌نی، که‌من له
ئەشقی ویدا غه‌رق بووبووم، به‌ته‌واوه‌تی راده‌ستی بووبووم. خو ئەگه‌ر گویم به
ده‌نگی هه‌نگاوین خیرا، له‌دوای خۆمه‌وه نه‌زینگاباوه، له‌گین بوو هه‌زار ویه‌ک تۆمه‌ت
بده‌مه پال سروشت و شاکرو و تیکرای ژیان و هه‌موو سیسته‌می بوون.

شاکرو، به‌شهرمه‌زارییه‌وه، به‌ئەسپایی ده‌ستی خسته‌سه‌ر شانم وگوتی: - توورپه
مه‌به! نوێژ و نزات ده‌کرد؟ ببوره‌نه‌مزانی.

به‌راویژی شهرمانه‌ی منالیکي بچوکه‌وه که خه‌تایه‌کی کردبئی، ده‌ئاخفی. من به
هه‌موو توورپه‌یه‌کی خۆمه‌وه، نه‌مه‌ده‌توانی ته‌مه‌شای رۆخساری که به‌شیوه‌یه‌کی
کۆمیدی له‌ترس و نیگه‌رانیدا شیوابوو، نه‌که‌م.

سه‌ری به‌م لاو به‌ولادا با ده‌دا وده‌یگوت: جاریکی دی هه‌رگیز بیزارت ناکه‌م... تو
پیاویکی زۆر خاکیت، هیدی و هیمن، تو کار ده‌که‌یت و من ناچار ناکه‌یت کاربکه‌م...
له‌خۆم ده‌پرسم چما ئەمه‌ده‌کات؟ به‌دنیاییه‌وه وه‌لامی خۆم ده‌ده‌مه‌وه، چونکه‌ وه‌کو
مه‌ر وایه، گیله..

ئەو قسانەى بۆيە دەکرد، تا عوزرخوایی بۆ من بکات. ھەلبەتە دواى ئەو ھەموو تەوازی وداواى بوردنە، نەمدەتوانى لىي نەبوورم، نەك ھەر خەتاکانى رابردووی، بەلكو لە خەتاکانى ئايندەشیخۆش نەبم.

دواى نيو سەعاتیک خەویکی قوولی لیکەوت، من لەلایەو دەنیشتم وکەوتە تەمەشاکردنى. بەھیزترین مرۆف، لەخەودا گوناح وبيدەسەلات دیارە. دیمەنى شاکرۆ، مایەى بەزەیی بوو. لیوہ ئەستوورەکانى بە ئاستەم لیک ترازابوون، برۆ کەوانییەکانى، سیمایەکی مندالانەى پر لە ھەپەسانى پى بەخشی بوو. بە ھیواشی ھەناسەى دەدا، ھەندیجاریش گینگلیکی دەدا و بەدەم خەوہوہ دەئاخفی، بەزمانى گورجى ھەندى قسەى خیراو پرسۆزى دەکرد. بیدەنگیەکی تاقەتەر بەلى بەسەر دەوروبەرماندا کیشابوو، بیدەنگیەک لەو بیدەنگیە تاقەتەرانەى کە ئەگەر بەردەوام بیت، مرۆف وەرز و جازز و شیت دەکات. زەمزەمەى نەم و خووشى پیل وشەپۆلەکان نەدەگەییە گوپی مە. ئیمە لە چالاییەکی نیو دپکەلانیکیا بووین، کە دەتگوت دەمى داچەقیوی قەوزە گرتووی ھەیانیکى مردارەوہ بووہ. من تەمەشای شاکروم دەکرد و لە دلى خودا دەمگوت: " ئەمە ھاوسەفەرى منە... ھاوړی رېگامە، دەتوانم لیرەیا بە جیى بەیلم. بەلام نامەوئ لىي دابړيم. چونکە تازە نەك ھەر ھاوسەفەرى رېگامە بەلكو بووہ بە ھاوړی سەرانسەرى ژيانم، تا لە گورم نەنیت ليم ناییتەوہ. "

فیودوسیا، ئەو ئومیدە نەبوو کە ئیمە خەونمان پیوہ دەبینى. وەختایەك گەیشتینە ئەویندەر سەیرمان کرد نزیكەى چوارسەد کەسى وەكو ئیمە بە ئومیدی کار لەویندەر خر بووبوونەوہ. ھەر ئەوہندەیان بۆ ماپووەوہ کەلە کەنارى بارەندازى بەندەرەکە راوہستن وتەمەشای بینای میناکە بکەن. کریکارەکان، تورک، یونانى، گورجى، ڤووسى خەلکى سمولسنى، ئوکرانى خەلکى پولاتقا وتەنانەت لات ولەویر و بەرەللای دەوروبەرى شاریش کە برسیتی ئاوارەى کردبوون و زور دەقەرى قرم و دەور

وبهري دهرياي نازوفيان دابووه ژير پاوو و به گورگه لوڤه به ناو كريكاره كاندا ديسوورانه وه.

ئەم لات وله ويرانه، ئيمه شيان نه بوارد، دزييان له مهش كرد. له قه ره بالغيه كه دا دهرفه تيان هينا. پالتويه كم بو شاكرو كړي بوو، سووك وباريك له شانيان كردبو وه، قايشي جانتا كه ي منيشيان برى بوو. لى دواي مشت و مړيكي زور شته كانيان داينه وه. ههستيان به جوړه په يوه ندييه كي روحي له نيوان ئيمه وخوياندا كردبوو، به ره لالايان هه رچهنده بو دهولت و هاوالاتيان باش نين، به لام خه لكانيكى ئابروومه نندن. وهختيك كه دلنيا بووين، له ويندەر كارمان دهست ناكه وييت و بربار درابوو به بي مه مانان به ندر و بهر به سته كه دروستبكن، به وپه رى دلشكاوى و نائوميدي به ره و كړچ وه رى كه وتين.

هاوسه فه ره كه م قسه كه ي خوى برده سهر، سهرى نه ده كرده سهرم، ئەزيه تي نه ده دام. به لام برسيتى ته واو تهنگى پى هه لچنى بوو، روخسارى رهش داگه را بوو، كه يه كيكى بديبا خه ريكى نان خواردنه، وهكو گورگى برسى دانه كانى ليكى ديسوو، به جوړى باسى ئەو خواردنانه ي ده كرد، كه هه زى ده كرد له بهر ده ستي بوايه و بيخواردبا، خه ريك بوو زيرهم ده كرد. ئەوسا له خواردن هه لى ده بوارد بو باسى ژنان، له هه وه له وه كه ژنانى ده بينى ئاخى هه لده كيشا، پاشان زورجار وهكو (پياويكى روژه ه لاتی) پيده كهنى. ئەنجام مه حال بوو هه ر ژنيك بدينى، ئيدي هه ر له ته مه ن و سال وشيوه وشه كلنك بوايه ته عليقتى دزيوى خوى له بارى پراكتيكى يان فه لسه فيه وه، ده رباره ي ئەنداميكى جه سته ي ئەو ئافره ته بو من ده رنه برپيت. ده رباره ي ژن ئەوه نده به نازادى و به متمانه وه قسانى ده كرد، سهرم لى ديسورما، ئەوه نده به ئاو و تاو باسى ده كردن ده چه په سام... جاريك هه ولم له گه ليا دا تى بگه يه نم كه ژن ژيرده ستي ئەو نين، به لكو هاوتا و هاوسانى ئەون. به لام كه هه ستم كرد قسه كانم نه ك هه ر نيگه ران و نارچه تي ده كهن، به لكو له وه يه قسه كه ي من به بي ريزى بوخوى

بزانیت و ته‌واو ده‌هری ببیت، بویه پاشماوه‌ی قسه‌که‌م هه‌لگرت بۆ دوا‌یی، بۆ کاتیک که شاکرۆ تیر و‌که‌یف سازبیت.

به‌ره‌و کرچ به‌رئ که‌وتین، لی به که‌ناری ده‌ریاکه‌دا نه‌رۆیشتین، ئیدی به‌ده‌شت و ده‌ره‌که‌دا ریگامان قه‌دبر کرد. کۆله پشته‌که‌مان جگه‌له نانیکى سى کیلویى جو، که‌به‌دوا پینج کویکی گیرفانمان له کابرایه‌کی تاتاریمان کرى بوو، هیچی دیکه‌ی تیانه‌بوو. وه‌ختی به‌و حاله‌وه گه‌یینه کرچ، هیژ و شنگمان له‌به‌ر برابوو، هیچ کاریکمان ده‌ست نه‌که‌وت، ته‌نانه‌ت گه‌داییه‌که‌ی شاکرۆش، هیچ دادیکى نه‌داین. خه‌لکه‌که زۆر به کورتی وه‌لامیان ده‌داینه‌وه: " خه‌لکی وه‌کو ئیوه زۆرن، ئەو هه‌موو خه‌لکه به‌مه‌مانان تیر ناکرین! "

نه‌هه‌قیان نه‌بوو، ئەو ساله، سالیکی زۆر تووش بوو، خه‌لکانیکی یه‌جگار زۆر، برسی بوون، عه‌ززه‌تیان پاروویه‌ک نان بوو. سوالی پارووه نانیکیان ده‌کرد.

ئهم خه‌لکانه به‌پای پیاده، گروپ گروپ، له گروپییى نه‌فه‌رییه‌وه تا گروپی بیست نه‌فه‌ری وزیاتریش، ده‌که‌وته‌هری، منداله‌کانیشیان ده‌گه‌ل خۆدا ده‌برد، ده‌ستیان ده‌گرتن و بکیشیان ده‌کردن. منداله‌کانیان هه‌موو له‌ر ولاواز و‌مرده‌لوخ، له‌تۆ وایه له‌جیاتی خوین، چلکاوکی پیس به ده‌ماره‌کانیاندا ده‌روات، پیستیان به‌سه‌ر ئیسکیانه‌وه وشک بووبوووه، که پیاو ته‌مه‌شای ده‌کردن دلی ده‌گوشراو له‌خۆی ته‌ریق ده‌بووه‌وه.

ئهم منداله ره‌ش و‌رووت و برسیانه، که ماندوویه‌تی ریگا و برسیه‌تی، برستی لی بری بوون، ته‌نانه‌ت هاواریشیان نه‌ده‌کرد. به‌چاوانی تیژه‌وه، ده‌یان‌روانیه ئەو مه‌زرا و شیناتیانه‌ی ده‌هاتنه ریگیان، که ته‌مه‌شای داک و بابی خۆیان ده‌کرد، له‌وه ده‌چوو بپرسن: ئه‌ری بۆ ئیمه‌تان هیناوه‌ته دنیا‌یی؟ هه‌ندیجار عه‌ره‌بان‌ه‌ی ژنیکی پیر که له ئیسکه په‌یکه‌ر ده‌چوو، به‌لاماندا ره‌ت ده‌بوو و ده‌ی له ئەسپه‌که‌ی ده‌کرد، سه‌ر و گویلاکی چه‌ند مندالیکی سه‌روپیچکه له ده‌وروبه‌ری ژنه‌که‌وه به‌دیار ده‌که‌وتن که‌به

نیگای خەمینه وە دەیان پڕوانییە زەوی و زاری خەڵکانی دی... ئەسپە لەر و مردەلۆخە کە، بە زەحمەت دەچوو پێشێ و سەرە باریکە کە ی، بە یال و بژە تیکەل و پیکە لە کە یە وە دە لە قاند.

خەڵکانی گەرەتر بە دەور و بەر و بە دووی عەرەبانە کە دا پڕیان دە کرد. سەریان داخستبوو، دەست و بازوویان وەکو قایش شۆر بوو بوونە وە. چاوی تاریک و سەرگەردانیان، تروسکە یان تیا بە دی نە دە کرا، دە تگوت تە ژێ دەرد و ئازاریکن کە لە دەر بڕین نایەت، ئەم گروپە بە خاوی و بیدەنگی بە ناو زەوی و زاری خەڵکیدا خۆیان بکێش دە کرد. ئەم گروپە کە دە تگوت بە دەبەختی لە ژیان وە دەری نابوون، لە وە دە چوو بترسن ئارامی خەڵکانی لە خۆ بە ختە و تەر بشلە قینن.

ئیمە زۆرمان لەم زنده بە گۆرانه بینی. هەرگافی کە بە یە کیک لەم گروپانە دە گە یشتین، بە زمانیکی شیرین دە یان پرسی هاوڕێ زۆرمان بو نیو گوند ماوہ؟

دوای ئەوہی وە لاممان دە دانە وە، ئاھیکیان هە ل دە کیشاو بە بیدەنگی تە مە شایان دە کردین.

هاوڕێ و هاوسە فەرە کە ی من زۆری رق لەم هە قڕکە سەرسەختانە بوو، هاوڕیکە ی من لە چاوی ئەوانا، ویرای ماندوویە تی و برسێتە تی خۆی، زۆر باش و سەرحال بوو، بوونی ئەوان نە ی دە هیشت بە شیوہ یە ک دە ربکە و ی، کە خە لکی بە زە ییان پیدای بیتە وە و خیریکی پێبکەن، یانی رزق و رۆزی ئەویان بڕی بوو. هەرکە ئەوانی لە دوورە وە دە بینی، دە یگوت: بە ملی شکاویان هاتن! تفو لە چارەتان، دواتان بڕی! نازانم ئەمانە بوچی دین؟ لە چ دە گە رین؟ باشە رۆسیا ئە وە ندە بچوو کە جیی ئەوانی تیا نە بیتە وە؟ تیناگە م! بە راستی ئەم رۆسانە گە لیک ی گە و جن.

وهختايهك بۆم پوون كردهوه كه ئەم پووسه (گهوجانه) عهودالى نانن، برسپهتې وادارى كردوون پووبكهنه دهقهرى قرم، به گومان و بى موبالاتييهوه سهرى بادهدا و دهىگوت:

- تىناگه، چۆن شتى وا دهپىت!... له ولاتى مهدا، له گورجستاندا كهس كه رىتې وا ناكات!

ئەنجام، شهكەت و برسى گهپينه كرىچ... درهنگ بوو، ناچاربووين شهوهكهمان، له ژىر پردىكى چهپهكى كه ناراهكهدا رۆژ بكهينهوه، هر بوخوشمان باشتىر وابوو، خومان وهشپىرىن و كهس نه مان بىنىت، چونكه دهمانزانى، توژى بهرله گهپشتنى مه، ههموو ئەو ئاوارهو سهرگهردانانەى گهپى بوونه ئەوئىندهر، له كرىچ وهدهر نرابوون. ئىمهش دهترسايىن خو پيشانى پوليس بدهين، تا نهبا بهناوى سواكه رهوه بمانگرن و گىچه لمان پىبكهن. ئەمه جگه له وهى شاكرو ناسنامهى كه سىكى دىكهى پىبوو، ئەمهش بوخوى كىشه بوو، بۆيه دهباو زور وريا و به پارىز بىن. ئىدى به درىژايى شهوهكه پرىشكى كهنداوهكه وهكو باران به سهرماندا دادهبارى و له گه ل سپىدهى به يانيدا، سهراپا ته و له سهرما ته زيوو، له ژىر پردهكه وهدهر كهوتىن. به درىژايى ئەو رۆژه به سهر شوستهى بهندهر كهدا سوراپينه وه. ئەوهى به دهستمان هينا برىتى بوو له ده كوپىكان، ئەوئىش ژنى كابرايهكى كه شىش، كه بارى كاله كم بۆمال بۆى بردهوه، دايمى.

بۆئوهى برۆين بو تامان دهباويه له كهنداوهكه بپه رينه وه، هىچ به له مه وانىك ئاماده نه بوو، به سهول لىدهر بمانگرىت، چه ند پارامه وهو لالامه وه فايدەى نه بوو، هر ههمووان دژى ئاواره كان بوون، ئەوهنده يان دزى و فزى كردبوو، كهس خو شى به چاره ياندا نه دههات، كهس متمانهى پىنه ده كردن. ئىمه شيان له رىزى ئەوانا حىساب ده كرد.

که شه و داهات، من که له بهد شانسی خۆم و له هه موو خه لکی توورپه بووم، برپارم دا
رپسکیک بکه م، هه رکه دنیا ته واو تاریک بوو، نه خشه که ی خۆم ئه نجام دا.

(٤)

له نیوه شه ودا، من و شاکرۆ، به خشکه یی و به بیدهنگی چووین بۆلای ئه ستیله که ی
نزیک گومرکه که. سی به له مان، به زنجیری ناسک، به ئه لقه یه کی ئاسنی قه د دیواره
به ردینه که ی سهر شوسته ی به نده ره که وه، به سترابوونه وه. له به له مه کان نزیک
بووینه وه، دنیا تاریک بوو، بایه کی تووندی ده هات، بایه که به له مه کانی ده هه ژاند و
زنجیره کان ده زرینگانه وه، یه کیک له زنجیره کانم که میک ته کان دا، زۆر به ئاسانی له
ئه لقه ی قه د دیواره که ده ره ات و یه کیک له به له مه کان به ربوو.

ده شه قاویک له دووری مه و به به رزی پینچ مه تریک به سه سه ری ئیمه وه، خه فه ر و
پاسه وانی گومرکه که، له جیی خۆی راویچکه ی ده کرد و، له به ر خۆوه فیکه ی لیده دا.
هه رچه ند کا برای پاسه وان له مه نزیک ده بووه وه ده وه ستا، منیش ده ستبه رداری کاری
خۆم ده بووم، هه رچه نده پیویست به پاریز و ترس نه بوو، چونکه هیچ که سیک خه یالی
بۆ ئه وه نه ده چوو، پیاویک خۆی خسته یته تالووکه وه و تا بینا قاقا خۆی له ئاو نابی و
هه موو ساتیک مه ترسی ئه وه ی له سه ر بی، که پیل و شه پۆلان، له گه ل خۆدا رایمان و
ئاوه و ئاو بچیت. ئه مه جگه له وه ی زنجیره کان به بی ئه وه ی من ده ستیان تیوه بده م،
به دهم ته وژمی بایه که وه ده زرینگانه وه. شاکرۆ له ناوه ندی به له مه که دا پالکه وتبوو و
به دهنگی نه وی شتیکی ده گوت که من له به ر شلپه شلپی پیله کان (شه پۆل) نه مده زانی
چ ده لیت. ئه نجام به له مه که م له ئه لقه که قه کردو شه پۆلیک چه ند مه تریک له
که ناراهه که ی دوور خسته وه. من زنجیره که یم گرتبوو و به دهم مه له وه که وتمه
شانبه شانی به له مه که، هه نگی خۆم هه لدا یه نیو به له مه که و سه ر وته خته مان له بنکی
به له مه که ده ره ینا و له جیاتی سه ول به کارمان هیئا و وه رپیکه وتین.

هه ور به سهر سه رمانه وه لوولى ده خوارد، شلپ وه وړى پيل و شه پلان ترس و سامى ده خسته دل وه. شاکرو که له ده ستى سوکانى به له مه که وه دانیشتبوو، له گه ل بهرز بوونه وه و نزم بوونه وهى به له مه که دا له چاو ون ده بوو، به له مه که دووباره نزم ده بووه وه و پاشان به دم شه پوليکى تره وه ته او بهر زده بووه وه، شاکرو به دم هاوار وه ده که وت به سهر مندا، پيمگوت نه گهر ده وه و پاسه وان که ناگدار نه بيته وه، نابى هاوار بکات. ئيدى بيدهنگ بوو. دم وچاوى له تاريخه که دا وه کو په له يه کى سپى ديار بوو. بۇ تاقه ساتيک ده ستبه ردارى سوکانه که نه ده بوو، ده رفه تى گورپينه وهى جيگا کانمان نه بوو، نه مه جگه له وهى که نه ده ويراين له جيگا کانمان بجوليين. هاوارم ده کرد که چى بکات و چى نه کات، نه ویش به کسه ر ليم حالى ده بوو و به گوئى ده کردم و وه کو ده ریاوانىکى کارامه، به دلنیايي وه رهفتارى ده کرد. نه و دوو ته خته يه ی که وه کو سهول وله جياتى سهول به کارم دينان، زور باش نه بوون. بايه کى تووند له دوامانه وه ده هات، من له خه مى نه وه دا نه بووم که شه پوله کان کيوه مان ده بن، هه موو خه ميکم نه وه بوو که به له مه که مان له که ندا وه که ده رچييت و به ره و که نار او ه که ی نه و بهرمان ببات... نه مه ش کارىکى قورس نه بوو، چونکه له دووره وه روناکى و تيشكى چراکانى " کرچ " مان ده بينى که له وينده ر دوور ده که وتينه وه.

شه پلان له م بهروله و به ره وه خويان به م لاوبه ولاى به له مه که ماندا ده کيشا، به توورپه يى ده که وتنه شلپ وه وړ. تا زياتر له که نار او ه که دوور ده که وتينه وه و ده چووينه قولايى ده ریا که وه، شه پوله کان گه وره تر و ترسناکتر ده بوون. له دووره وه هارپه و هاژده يه کى تووند و ترسناکى ئاو ده هات... به له مه که سات به سات له ز وله زگينتر به ره و قولايى ده ریا که ده رپوى، و کونتر و لکردنى زه حمه ت و زه حمه ت تر ده بوو. جارى وا هه بوو ده که وته نشيوئىکى قول وه و جارى واش هه بوو، ده که وته سهر هه ورازىکى به رزى ئاو وه، شه ویش، سات به سات تاريختر ده بوو و هه ورين ره ش نزم و نزمتر ده بوونه وه. روناکييه کانى پشته وهى به له مه که مان له تاريخه که دا ديار نه ده مان. هه ننگى

به ته واوه تی ترسمان لیډه نیشته. پیده چوو ئەم شه پۆله توورانه کوتایان نه بیته و نه بیته، هیچ شتیک دیار نه بوو، ته نیا ئەو شه پۆلانه نه بیته که له تاریکیه که وه به ره به له مه که ی مه ده هاتن.

شه پۆلیک یه کیک له ته خته کانی له دهستم ده رهینا و خۆمیشی هه لدايه ئەوپه پری به له مه که وه، به هه ردوو ده ستان قه راخی ئەم به روئه و به ری به له مه که م گرت. هه ر چه لیک شه پۆلیک هه لیډه داین، شاکرو هاواریکی تووند وترسناکی ده کرد. من خۆمله هه نبه ر ئەم تاریکیه دا، که له هه موو لایه که وه ترس و توورپه یی لی هه لده قولاً، زۆر لاواز و بیډه سه لات ده بیني، ته واو نه تره م به ردابوو. هه رچی ته مه شام ده کرد، جگه له و شه پۆله سپیواژانه ی به سه رماندا ده پرژان هیچی ترم نه ده بیني. شه پۆلان له هه ر چوار نکاله وه بۆمان ده هاتن، وه کو تاجی سپی ده دره وشانه وه، هه ور به سه ر سه رمانه وه، گه وال گه وال، له شه پۆل ده چوون. من ته نیا یه ک شتم له بیر بوو، ئەوه ی له ده ور و به رما رووی ده دا، یه کجار به هیژ و ترسناک بوو، سه رم له وه سوورما بوو، به هه مان ده قی خۆیه وه مابوو، نه خاوتر ده بوو نه تووند تر، ده تگوت ده ستیکی نادیار جله وی گرتوو. مه رگ چه تمی بوو، ده بوو پیشگیری له م یاسا بی چه ند و چوونه بکریت، وره بده یه به رخۆت، ده نا نا ئومیدی به سه رتا زال ده بوو، راده ستی مه رگ ده بوو. من یه ک له باری خۆم ئەگه ر سه رپشک کرابام له ئاگریکا سووتابام یان گه رداویک هه لی لوشیبام، ئاگره که م هه لده بژارد که به لامه وه شایسته تر بوو.

شاکرو، هاواریکرد: - با بایه وان (چارۆکه) هه لده ی.

پرسیم: - بایه وان له کوی بینین؟

- پالتۆکه ی من.

- کوا بۆمی هه‌لده! سوکانه‌که به‌رمه‌ده!..

شاکرۆ، به‌بیده‌نگی و به‌زه‌حمه‌تیکی زۆر گریکانی پالتۆکه‌ی کردنه‌وه‌و هه‌لیدا:

- فه‌رموو، ئه‌وه‌تان!

خۆم گه‌یانده‌ ناوه‌ندی به‌له‌مه‌که، به‌زه‌حمه‌تیکی زۆر ته‌خته‌یه‌کی دیکه‌م هه‌لکه‌ند، کردم به‌قۆلی پالتۆکه‌دا. پشتم به‌نشیمه‌نه‌که‌وه‌ دا، خستمه‌ به‌ینی هه‌ردوو لاقمه‌وه‌و تووند گرتم. هه‌یشتا به‌ته‌واوه‌تی قۆله‌که‌ی دیکه‌ی پالتۆکه‌م نه‌گرتبوو که‌ بویه‌ریکی چاوه‌روان نه‌کراو پووی دا..

له‌ ناکاوا به‌له‌مه‌که‌ به‌رزبووه‌وه‌ و شلپ که‌وته‌وه‌ خوارئ. کاتیکم به‌خۆزانی له‌ ئاوه‌که‌دام و به‌ده‌ستیک پالتۆکه‌م گرتوووه‌و به‌ده‌سته‌که‌ی دیم خۆم به‌و په‌ته‌وه‌ که‌ له‌ دیوی ده‌ره‌وه‌ی به‌له‌مه‌که‌ بوو، گرتوووه‌. هه‌ر شه‌پۆل بوو به‌ شلپ و هۆر به‌سه‌رما داده‌بارئ. ئیدی دهم و قورگم پر بوو له‌ ئاوی سویر و تال. گوئ و دهم و لووتم پرپوون له‌ ئاو... بیئه‌وه‌ی په‌ته‌که‌ به‌رده‌م، له‌ ئاوه‌که‌ نقوم ده‌بووم و دووباره‌ سه‌رم هه‌لده‌دایه‌وه‌، سه‌رم به‌ تووندی ده‌یدا به‌ قه‌د به‌له‌مه‌که‌دا. هه‌رچۆنی بوو پالتۆکه‌م هه‌لدايه‌ ناو به‌له‌مه‌که‌وه‌و هه‌ولمدا خۆیشم بگه‌یه‌نمه‌ ناو به‌له‌مه‌که‌... دواي چه‌ندین هه‌ول و ته‌قه‌لا، تووانیم خۆم بگه‌ته‌نمه‌ ناو به‌له‌مه‌که‌. سه‌یرم کرد شاکرۆ له‌ ئاوه‌که‌دا په‌ل ده‌کوئ، به‌رز و نزم ده‌بیته‌وه‌، تووند ئه‌و په‌ته‌ی گرتبوو که‌ من به‌رم دا‌بوو. په‌ته‌که‌ له‌ ئه‌لقه‌کانی ده‌وری به‌له‌مه‌که‌ ئالابوو. هاوارم لیکرد: - ماویت!

له‌م کاته‌دا شه‌پۆلیک لییداو هه‌لیداو به‌له‌مه‌که‌وه‌. من وه‌کو ئه‌وه‌ی سواری ئه‌سپ بوو بووم، لاقم بلاوکردبوونه‌وه‌، لاقیکم له‌ناو به‌له‌مه‌که‌ بوو و لاقیکم نابوو سه‌ر په‌ته‌که‌. به‌لام شوینه‌که‌م باش نه‌بوو، له‌گین بوو به‌ بچووکتترین شه‌پۆل پیم له‌ سه‌ر په‌ته‌که‌ بترازیت و بکه‌ومه‌ ئاوه‌که‌وه‌. شاکرۆ تووند هه‌ر دوو ده‌ستی به‌ هه‌ر دوو ئه‌ژنومه‌وه‌ گرتبوو و سه‌ری به‌ سینگمدا ده‌کوئا. ئازای وه‌کو بی ناو ئاو ده‌له‌رزی، له‌

تاریکییہ کەدا هەستم بەو دەکرد کە لە سەرما دانە چۆقە ی پیکە وتبوو. بە هەر حال دەبوو هەرچی زوو کارێک بکەین. قەدی بە لەمە کە وەکو ئەوێ تازە زەیت کرابی، زۆر خزو لووس بوو. بە شاکرۆم گوت کە خۆی بخاتە ئاوە کە وەو لەو دیوی بە لەمە کە وە تووند پەتە کە ی بگریت تا منیش هەمان کار لە دیو کە ی دیکە وە بکەم و هاوسەنگی بە لەمە کە رابگرین. لێ ئەو لە جیاتی بە گوێی من بکات، لێکدا لێکدا و تووندتر سەری بە سینگ و بەرۆکی مندا دەکێشا. شەپۆلان، بە دەم سەمایەکی هۆقیانە وە دەیاندا بە سەرماندا و بە زەحمەت خۆمان پێدەگیرا. ئەو پەتە ی پێم لە سەری دانابوو، بنی پێی دەروشاندم. تا چاو بری دەکرد، هەر شەپۆل بوو بە هەشتاو دەپۆیی و لە چاو ون دەبوو. من هەمان داوای خۆم تووندتر لە جارێ، لە شاکرۆ دووبارە کردەو. کەچی ئەو جگە لەوێ سەربە سینگ و بەرۆکی مندا بکێشیت، هیچی دی نە دەکرد. کات خەریک بوو درەنگ دەبوو، کاتی خاوە خاوە نەبوو. وردە وردە دەستیم لە خۆم کردەو، هەلمدایە ناو ئاو کە وەو پەتە کەم بۆ درێژ کرد تا بیگریت. لەم ساتەدا بویەریک هاتە پیشی، لە هەموو واریقاتەکانی دیکە ی ئەو شەو پتر ترساندمی.

شاکرۆ، نیگایەکی گلەیی ئامیزی کردم و لە بن لیوانە وە گوتی: - دەتەوێ بمخنکیتی؟

ئەلەهە قی پرسیارە کە ی ترسناک بوو، لێ جۆریک لە رادەست بوون و سوپاسگوزاری و دوا هەناسە ی بوونە وەریک، کە هیچ ئومیدیکی بە ژیان و پرزگار بوون لە مردن نەبوو، لە راپوێژ و تۆنی پرسیارە کەدا دەخویندرا یە وە، ئەمە هیندە ی دی هەلۆیستە کە ی ترسناک کردبوو، بە لām لە هەموو ئەمانە ترسناکتر، چاوەکانی بوون، کە رەنگی مردوویان لێنیشتبوو!... هاوارم لێکرد: - مەترسە! تووند پەتە کە بگرە!

بەخۆیشم پەتە کەم تووند گرت و خۆم هەلدا یە ناو ئاو کە وە، شتیکی بە سەر قاچم کەوت، ئازاریکی زۆرم پێگەیی. لە بەر ئازار پەیم بە شتە کە نەبرد. پاشان تیگەیشتم، شتیکی گەرم لە ناخە وە هەلقوللا. مەست بووم، هەستم بە هیزو توانایەکی

له پراډه به دهر كړد، هه رگيز خوم نه وه نده به توانا نه بيني بوو، هاوارم كړد: - زه وي!
وشكايي!

له وويه دهر يا واناني گه وره ش، وه ختايه ك سهرزه مينيكې تازه كه شف ده كهن، به و
ئاوايه، به و خو شحالييه وه، به و تاسه يه وه هاوار بكهن. به لام به گومانم كه بتوان
ره ساتر و به رزتر له من هاوار بكهن.

شاكرو، هاواريكي كړد وخوي له ئاوه كه هاويشت. خيرا پشوويه كمان وه بهر هاته وه،
ئاوه كه تا نيو قه دمان بوو، له هيچ شويينيكه وه شويينه واري كه ناراو به دي نه ده كرا.
شه پوله كان خاو بوو بوونه وه، نه و تين وتاو وخروشانه ي جارانيان نه ما بوو، به ته مه لي
به سهر يه كدا ده كه وتن. خو شبه ختانه من جله وي به له مه كه م به رنه دا بوو. ئيدي من و
شاكرو نه م ديوونه وديوي به له مه كه مان گرتبوو، تووند خومان به په ته كانه وه گرتبوو،
به له مه كه ته واو هاوسه ننگ بوو بووه وه، ئيدي به بيته وه ي بزانيان كيوه ده چين،
به له مه كه مان له دووي خومان پراډه كيشا.

شاكرو له بن ليوانه وه ورته ورتي ده كړد وپيده كهنې. من به نيگه راني و خه مينيه وه
ده مړوانيه ده ورو به ري خوم. دنيا تاريكي تاريك بوو. دهنگي شه پلان له پشتمانه وه و
له سه متي راستمانه وه به رزتر وتووند تر بوو، لي له پيشمانه وه و له سه متي چه پمانه وه،
نه رمتر ونه وي تر بوو.

به ره و قولي چه پ دامان كيشا. نه رزه كه ره قتر و هه موارت و لمه لان بوو. به لام پر بوو
له قورتان، كه پيمان له قورتيك روده چوو، ناچار ده بوو ين كه به ده ستيك قه راغي
به له مه كه بگرين و به ده سته كه ي دي در به ئاوه كه بدين. هه نديجار ئاوه كه تا نه ژنومان
ده هات. له شويينه قووله كاندا شاكرو هاواري ده كړد و من له ترسا هه لده له رزيم. پاشان،
له ناكوا، له هه تهر ي چاوا، تروسكه ي روناكيان به دي كړد. نه جاتمان بوو! شاكرو تا
زاري گرتي هاواري كړد. لي من نه وه م له بيري بوو كه به له مه كه هي گومر كچيه كانه و كه

ئەمەم وەبىر شاكرو خستەوہ مات و بىدەنگ بوو. دواى تۆزىك ھەنسكى گريانى بەرز بووہوہ. ھەرچىم كرد وكوشا، پىم ژىر نەكرايەوہ. نەمدەزانى چۆن چۆنى دلخوشى بدەمەوہ.

ئاوہكە بەرەبەرە كەم دەبووہوہ، بە ئاستەم دەگەبىيە چۆكمان (ئەژنۆ ، زرانى) ئەنجام دابەزى بۆ قولەپىمان و دواى ماوہىەك ئاو نەما. من وشاكرو ھىشتا ھەر بەلەمەكەمان رادەكىشا، ئىدى ھىزمان لەبەر برا. وازمان لە بەلەمەكە ھىنا، كۆتەرە دارىكمان ھاتە رىگا، سەرکەوتىنەسەر كۆتەرە دارەكە، بەپاى پەتى خۆمان بەناو پنچە درواندا كرد. ئەم كار و پىشوازييە لەلایەن ئەرزەكەوہ بەئازار و بەپىچەوانەى داب ونەرىتى ميوان پەزىرى بوو، لى ئىمە گويمان نەدايە وبەھەشتا و بەرەو تروسكەى روناكيبەك ملمان نا. تروسكەكە ھەر مىلىك لە ئىمەوہ دوور بوو... تروسكەكە ئەوہندە جوان دەدرەوشايەوہ، لەتۆوايە بۆ پىشوازي مە پىدەكەنى.

(۵)

سى سەگى زەلامى تووكن، لە تاريكەكەوہ بۆمان ھاتن. شاكرو كەھىشتا سەرى بە ھەنسكانەوہ ھەلدەگىرا و، كولى گريانى لە جۆش نەدەكەوت. ھاوارىكى كرد وكەوتە سەر ئەرزەكە. من پالتۆ تەرەكەم بۆ سەگەكان ھاويشت و دانەویمەوہ تا بەردى، دارى بدۆزمەوہ و خۆمانى پى لە سەگەكان پاس بكەم. جگە لە پۆش وپەلاش ھىچى ترم بەدەستەوہ نەھات. سەگەكان بە كۆمەل ھىرشىيان ھىنا، منىشدوو قامكم خستە بەينى لىوہكانم وزمانمەوہو بە ھەموو ھىز وقوہتى خۆمەوہ فيكەيەكم كىشا. سەگەكان پاشەكشەيان كرد، من گويم لەدەنگى پى زەلامىك بوو كەبەھەشتا و بەرەولاي مە دەھات. دواى چەند خولەكىك خۆمان لەگەل چوار شوانى پۆستىن لەبەرا، لە دەورى ئاگرىك بىنييەوہ.

ئەم شوانانە بیدەنگ و بە گومانەو سەیری مەیان دەکرد و گوئیان لە چیرۆکە کە ی
من دەگرت. دووانیان لە عاردی دانیشتبوون و سەبیلیان دەکیشا، سێیە میان کابرایەکی
دریژی ردین پری ریش رەش بوو، کلاویکی قووچی قەفقازیانە ی لە سەر بوو، خۆی
دابوو بە سەر دار دەستە کەیدا و لە پشت ئیمەو وەستابوو. چوارە میان گەنجیکی قژ
زەرد بوو، یارمەتی شاکروی دەدا تا جەلەکانی دابکەنیت. شاکرۆ، هیشتا هەر دەگریا.

دار دەستەکانیانلە عاردی کەوتبوون. لە پینچ مەتری مەجلیسە کەمانەو، چەند
قۆپەنیکی سپیواژی ئامال کەوایی، پانتاییەکی زۆری ئەرزەکیان داپۆشی بوو،
دەتگوت بە فری بە هارە و خەریکە دەتویتەو. داوی تەمە شاکردن و وردبوونەو دەیهکی
زۆر ئەوجا توانیم مەرەکان کە برکە برکە سەریان کردبوو بە یە کدا، بە دیبکەم. ژمارەیان
یە جگار زۆر بوو، چەند هەزار سەرێک دەبوون، ئیدی خەو و تاریکیە کە هەموویانی
کۆکردبوو. ناوبەناو بە ئاویەکی خەمین و ترسئامیز دەیانباراند.

من پالتۆکەم دابوو بەر ئاگرە کە و خەریک بوو هیشکم دەکردهو، بە دەم
و شکر دێنەو دە پالتۆکەو، باسی ئەو دەم بو زەلامەکان دەکرد کە بە چ حالیک ئەو
بە لە مەمان پەیدا کردبوو. پیرەمێردە پۆر سپیەکیان، بە دریژیایی ماوێ قسەکانم،
چاوی لە من نە گواستبوو، پرسی: - باشە ئەو بە لە مە لە کوئیە؟

شوینە کە ی پینگوت:

گوتی: - میخائیل، هەر تەمە شایەکی بکە!

میخائیل، کە ریشیکی پر ورەشی هەبوو، دارعاساکە ی نایە سەر شانی و بەرەو
کە نارە کە و تەری.

پالتۆکە وشک بوو بوو. شاکرۆ کە هیشتا لە سەر ما هەلە رزی داوی لیکردم
پالتۆکە ی بە دەمی تا لە خۆوێ بئالینیت..

به لām پیره میژده که پیی گوت: - سه برکه! جارئ تۆزئ غار بده تا خوینت گهرم بیئت،
دهی به دهور ئاگره که دا غار بده. دهی!

شاکرۆ، هه وه لرا له نیازی کابرا حالئ نه بوو، له ناکاوا هه ستایه سه ریپیان، به پرووت و
قووتی که وته سه مایه کی کیویان، وه کو تۆپ به دهوری ئاگره که دا ده خولایه وه، پیی به
عاریدا ده کوتا و پر به زار هاواریده کرد و، دهسته کانی باده دان. به راستی دیمه نیکی
کۆمیدی هه بوو. دووان له شوانه کان، له ئه رزه که دا لوولیان ده خوارد و خه ریک بوو له
پیکه نینا ده خنکان. به لām پیره میژده که، به هه مان سه نگ و ویقاری خۆیه وه هه ولی ده دا
گۆی به گۆی ریتی سه ماکه ی شاکرۆ، چه پله لیبدات، به لām نه یده توانی.

به نیگا شاکرۆی داده بیژا، سه ری بو ده له قاند، سمیلی باده دا و به ده نگیکی وشک و
قوول هاواریده کرد: - ئه وه تا، ئاوها، ئاوها! ئه وه تا.

شاکرۆ که بلیسه ی ئاگره که لیی ده دا، وه کو مار هه لده پلا و جارئ له سه ر یه ک لاق
هه لده په ری و جارئ له سه ر هه ردوو لاق هه لده په ری، جهسته ی له بهر تیشکی
ئاگره که دا ده بریقایه وه. دلۆپه ئاره قه ی درشت نیشتبوو ه سه ر جهسته ی وئازای سوور
ده چوو ه وه.

هه رسی شوانه که، پیکه وه چه پله یان لیده دا، من له سه ر ما هه لده له رزیم و له بهر
ئاگره که دا خۆم گهرم ده کرده وه له دلئ خۆدا ده مگوت ئه م ریسک و سه رکیشیه ی
ئه مرۆی ئیمه، ده شیت بو ئاشقانی فینیمور کوپر یان جول فیرن مایه ی سه رگه رمی
بیئت: به له مه شکاو، هاوالاتیانی میوان په روهر و په قس و سه مای کیویانه له دهوری
ئاگر...

من له فکران راجوو بووم و بیرم له جوانترین به شی ئه م چیرۆک و به سه رهاته، واته
بیرم له کۆتایی و ئاقبیه ته که ی ده کرده وه.

شاکرو، دواى تۆزىك، خۆى له پالتۆكه وه پيچا وله سهر ئه رزه كه دانىشت، به دهم نانخواردنه وه به دوو چاوى ره شه وه خيسه ى له من ده كرد. دار عاسايه كيان له عاردى و له نزىك ئاگره كه وه چه قانده بوو و جله كانيان پيدا هه لواسى بوو تا وشك ببه وه. ئه و جا تۆزىك نان و گوشتى سوپر كراوى به رازيان به منيش دا.

مىخائيل زفرىيه وه، به بیدهنگى له لای پیره میرده كه وه رۆنىشت. پیره میرده كه پرسى: ئى؟

مىخائيل، زۆر به كورتى گوتى: - به له مه كه له وينده ره!

- باشه ئاو نايبات؟

- نه خيّر!

هه موو بیدهنگ بوون، كه وتنه ته مه شاكردى من.

مىخائيل، بيئه وه ى روى له كه سيكى تايبه تى بى گوتى:

- باشه ئه مانه نه به ين بۆلای ئه تامانى (به رپرس، كويخا، سه رۆك) گوند؟ ... يان بۆلای پياوانى گومرك؟

كه س وه لامى مىخائیلی نه دايه وه. شاکرۆ، بيئه وه ى گوى به هيچ بدات، سه رگه رمى نانخوارنى خۆى بوو.

له دلى خۆدا گوتم: ئه مه ئه نجامى چيروكه كه مانه.

دواى كه ميک بیدهنگى كا برای پیره میرد گوتى:

- ده كرئ هه م راده ستى ئه تامانى بكه ين وه هه م راده ستى گومركچييه كاني بكه ين، ئه ميشيان باشه وئه ويشيان باشه، هه ردوو كيان باشن.

گوتم: - باوكه تۆزىك سه بر بكه، په له مه كه.

لی ئو، به ته وای فەرامۆشی کردم، هەر حیسابی بۆ نه کردم و له سه‌ری پۆیی:

- نه ده‌بوو دزی بکه‌ن. ئەگەر هیچ لێپێچینه‌وه‌یه‌کتان له‌گه‌ڵ نه‌کری، خراپتر ده‌بن.

پیره‌می‌رد، زۆر به‌ خه‌مساردی قسه‌ی ده‌کرد، وه‌ختایه‌ک له‌ قسان بووه‌وه هاورپیکانی به‌بێده‌نگی سه‌ریان له‌قاند.

ئو له‌سه‌ری پۆیی:

- ئیدی وایه... که شتیک ده‌دزیت ده‌بێ سزاکه‌شی به‌هیت! میخائیل گوتت به‌له‌مه‌که له‌وینده‌ره؟

- به‌لی، له‌وییه..

- ئاوا... خۆ شه‌پۆلی ئاوه‌که نایبات؟

- نا، نایبات.

- ده‌ی باشه، با له‌وی بێ. سبه‌ی ئو به‌له‌مه‌وانانه‌ی بۆ کرچ ده‌رۆن، ده‌توانن له‌گه‌ڵ خۆیاندا بیه‌ن. خۆ چیه‌، به‌له‌میکی به‌تاله، هیچ زه‌حمه‌تیکی نییه؟... ئه‌ری ئیوه، نازانم چ بلیم؟... هه‌ردووکتان نه‌ترسان؟ نا؟ ها، ها! هه‌ر نیو کیلومه‌تریکی دی پۆشتبان ده‌گه‌یشتنه‌ ناوه‌ندی ده‌ریاکه، هه‌نگی ئەگەر به‌له‌مه‌که له‌ ناوه‌ندی ده‌ریاکه‌دا وه‌رگه‌رپا، قه‌له‌وه‌با چیتان ده‌کرد؟ ئیدی وه‌کو دوو که‌فران ده‌که‌وتنه‌ ئاوه‌که‌وه‌و ده‌خنکان!... به‌لی ده‌خنکان و دوو به‌رد ته‌قه‌ی نه‌ده‌هات.

یاروی پیره‌می‌رد، به‌ده‌م بزیه‌کی ته‌وسامیزه‌وه‌ که‌له‌بن سمیله‌یه‌وه‌ دیاربوو، نیگایه‌کی منی کرد و پرسى:- کورپی باش بۆ بیده‌نگی، بۆ هیچ نالییت؟

پیمو‌ابوو، به‌و قسانه‌ پیم راده‌بویریت، بۆیه به‌ ر‌او‌ی‌ژیکی په‌ست وه‌لامم دایه‌وه:

- گویم له‌ تویه.

پیره میرد پرسى: - ئى، چیت بۇ دەرکهوت؟

پیره میرد دهیویست ئه وه بزانیئت.

- هیچم بۇ دهرنه کهوت.

- چیه بى ریزیم پیده کهى؟ ها! ئیمه کراسیکمان له تو زیاتر دریوه گالته به خه لکی له خۆت گه وره تر ده کهیت؟

ئیدی بیدهنگ بووم.

پیره میرد له سه ری رۆیى: - خواردنى دیکهت ناوی؟

- نه خیر.

- که یفی خۆته. کهس زۆرت لیناکات. ئه دی نان بۇ ریگات نابهى؟

ته زوویه کی شادیم پیداهات. لی نه مهیشت به پروومه وه دهر بکهوی، به هیمنی گوتم:

- بۇ ریگا، با...

- ئه های کورینه! هه ندیک نان و گوشتی به رازیان بۇ ریگا بۇ بیچنه وه... ئه گهر شتی تریش هه یه، بیانده نی..

میخائیل پرسى: - یانی ریگه یان بدهین برۆن؟

دوو شوانه که ی دی چاویان بۆلای پیره میرد وه رگیرا.

- ئه دی چیه، چ کاریکیان لای ئیمه دهست ده کهوی، چیان لیکهین.

میخائیل، به راویژیکی په ست گوتی:

- مه گهر نه تده ویست رادهستی ئه تامان یان پیاوانی گومرکیان بکه ی؟

شاکرو، که له نزیکى ئاگره که وه، خوی له پالتۆکه وه ئالاندبوو، به کونجکاو سهرى له ژیر پالتۆکه یه وه دهرهینا... ترس ونیگه رانییه که ی رهوی بو وه وه.

- له لای ئه تامان چ بکه ن؟ چ کاریکیان به ئه تامانه؟ و ابزانم هیچ کاریکیان له لای ئه و نییه. پاشان ئه گهر چه زیان کرد بیدینن، ده توانن بچن بۆ لای.

میخائیل، به هه لچوونه وه گوته: - ئه دی به له مه که؟ چی لیبکه یین؟

پیره میژد گوته: - به له مه که؟ چیه ته، له وئ نییه؟

میخائیل به رسقی دایه وه: - با، له وئیه.

- با ههر له وئ بی. به یانی ئیفاشکا ده توانی بو به نده ره که ی به ریت وله وئ لی وهرده گرن و بو " کرچ " ی ده بن، ته گبیر به له مه که ههر ئه وه یه.

به وردی دهمپوانییه روخساره تا وه سووته که ی یاروی پیره میژد، سیبه رى ئاگره که به سه ر روخساریا داده خزی، هیچم له دم وچاویا بو نه ده خوینرایه وه.

میخائیل گوته:

- ئاخری خیر بی. خوابکا ئاقیبه ته خراپی به دوودا نه یه ت! و لیره دا ببریته وه!

- ئه گهر زمانت بوه ستی، لیره دا دهریته وه و باوه ر ناکه م هیچ ئاقیبه تیکی خراپی لیبکه ویته وه. خو ئه گهر بۆ لای ئه تامانیان به رین، هه م خومان وهه م ئه وان سه ریه شه مان بو چیده بیته. ئیدی ئه وان به ری خویان و ئیمه به ری خومان.

هه رچه نده من پیشتر پیم گوته وو بو کوئ دهرۆین، دووباره پرسى: - ریگاتان دووره؟

- به نیازی ته فلیسین!

- زۆر دووره! ده بېنې. ئەتەمان تەنیا ماته لېان دەکات، ئاخىر ئەوسا ئەمانەكەى دەگەنە مه زل؟ باشتىرىن حەل ئەوهىه، رېگەيان بدهىن مى رېگای خو بگرن و برۆن، وا باشتىر نېيه؟

پېره مېرد، دواى ئەو قسانە، بە دەم هەلگۆفتنى قامكەکانى دەستىه وه، تەمه شایه كى پرسىار ئامىزى هاوړىکانى کرد. ئەوانىش هاتنه سەر قسه كانى وى وگوتيان:

- دەى باشه، با برۆن، بو گليان بدهينه وه!

ههنگى پېره مېرد گوتى:

- دەى كورپينه برۆن، خواتان له گه ل! خه مى به له مه كه شتان نه بى، ده گاته وه جى خوى، باشه؟

كلاوه كه م هه لگرت وگوتم: - زۆر سوپاس باپيره!

- شایه نى نېيه، بوچى سوپاسم ده كه يت؟

به هه لچوونه وه دووباره م کرده وه: - سوپاس، برآى ئازىز، سوپاس!

- بوچى سوپاسم ده كه يت؟ ئەمه شتىكى سهيره! ده ليم برۆن خواتان له گه ل، كه چى

ئەو ده لیت: سوپاس! واده زانى بو دۆزه ختان ده نيرم؟ به شه يتانتان ده سپيرم؟

من له مه ده ترسام.

پېره مېرد، برۆکانى وىك هينانه وه:

- ئاخىر له پاي چى مرؤفئىك بخه مه سەر رېگهى خراپ؟ ده بى بيخه مه سەر ئەو

رېگهيهى كه خو م پييدا ده رۆم. ئەمه دنيايه كيو به كيو ناگا، چاو به چاو ده گات، دوور

نېيه رۆژى له رۆژان يه كدى بدىننه وه، ههنگى وهكو دوستى قه دىمى به يه كدى شاد

دهبینه وه. ئه وهت پچ خوشه؟ ئیدی به شه، پیوستیان به کومه ک و یارمه تی یه کدییه...
دهی خوداتان له گه، به هیوای دیدار!..

ئیدی کلاوه فهرووه توکنه که ی هه لپری. که میک سه ری دانه واند و مالاوایی لیکردین
وهاورپیکانیسی که میک سه ریان دانه واندو دوعاخوازییان لیکردین. پرسیاری ریگای "
ئاناپا " مان لیکردن و که وتینه ری.

شاکرو، پیکه نین گرتبووی، به شتییک پییده که نی..

(٦)

لیم پرسى: - به چى پییده که نیت؟

من زور به کابرای پیره میرد و فهلسه فه و بوچوونه کانی بوژیان دل به ندبووم، ئه و بایه
فینکه ی به ره به بیان که نه رم نه رم له دم و چاوی ده داین، رۆحی نه وازش ده کردم،
ئاسمانی سایه قه و سامال که به ره به ره روناک ده بووه وه، گزنگی هه تاو که خه ریکی
هه لاتن بوو، هه تاو که دنیای زیروه شان ده کرد، هه ره موو ئه م دیمه نانه مهستی
مهستی کردبووم. شاکرو به ته وسه وه چاویکی لیداگرتم و به دهنگیکی به رزتر له قاقای
پیکه نینی دا. منیش که گویم له پیکه نینه به کول و دل که ی ئه و بوو، که وتمه پیکه نین.
دوای ئه وه ی دوو سی سه عاتان به دیار ئاگره وه دانیشتین و به که یفی دلی خو مان نانی
به له زهت و چه وری به رازمان خوارد و مر بووین، به ته واوه تی هه ساینه وه و
ماندوو یه تیمان ده رچوو، ته نیا ئیسقانه کانمان که میک کوترا بوون، گیانمان ره ق
بوو بوو، ئه و کوترانه ش به دم ریگاوه ده رۆیی.

گوتم: - بوچی پییده که نیت؟ له خوشیئه وه ی رزگار بووی، له خوشی ئه وه ی تیر و پیری و
له برسیه تی خه له ساوی؟!

شاکرو، سهریکی بادا، سوخرمه‌یه‌کی تیوه ژه‌ندم، مۆر‌یه‌کی لیکردم و دووباره له قاقای پیکه‌نینی دایه‌وه. ئە‌نجام به زمانه ږووسییه سه‌روگویی شکاوه‌که‌ی و به‌دهم پیکه‌نینه‌وه گوتی:

- نازانی بۆچی پیکه‌نین گرتبوومی؟ ها؟ ئیستا پیت ده‌لیم: ده‌زانی ئە‌گه‌ر ږاده‌ستی ئە‌تاما‌ن یان ږیاوانی گومرکیان بکردبا‌ین به ته‌مابووم چ بکه‌م؟ نازانی ها؟ ئیستا پیت ده‌لیم، ده‌مگوت ئە‌م ږیاوه به ته‌مابوو من بخنکینئ و ئە‌وسا له بانگی گریانیم ده‌دا، ئیدی بیگومان به‌زه‌بیان به‌مندا ده‌هاته‌وه و تو‌یان زندانی ده‌کرد... تیده‌گه‌ی؟

ده‌مویست ئە‌م قسه‌کانی به‌سوعبه‌ت وه‌ربگرم، لی مخا‌بن، توانی قه‌ناعه‌تم پیتکات که زۆر به‌راسته‌تی و شو‌خی ناکات. ئە‌وه‌نده ساویلکانه وراسته‌گۆیا‌نه و بی پیت و په‌نا دانی به‌و نیازهی خو‌یدا نا، له‌جیاتی لی‌ی تووره و زویر بم، له‌کانگای دلمه‌وه به‌زه‌بیم پیندا هاته‌وه. به‌زه‌بیم به‌خویشما هاته‌وه. باشه ئە‌گه‌ر که‌سیک به‌و ږاشکاوی و ږاستگۆییه‌وه، به‌و ږوو خو‌شییه‌وه، پیت بل‌ی که‌نیازی کوشتنی هه‌بووه، جگه له‌به‌زه‌بی چ کاردانه‌وه‌یه‌کت، به‌رانبه‌ری ده‌بیت؟ ږیاو چی له‌گه‌لدا بکات، له‌کاتی‌کا ئە‌و ئە‌م کاره به شو‌خی یان نوکته‌یه‌کی خو‌ش دا‌بنئ؟

ویستم، تی‌ی بگه‌یه‌نم که بیرکردنه‌وه‌که‌ی، بیرکردنه‌وه‌یه‌کی بی ئە‌خلاقانه و نابه‌جییه‌... زۆر ساکارانه وه‌لامی دامه‌وه که من له نیاز و مه‌به‌ستی ږاسته‌قینه‌ی ئە‌و تیناگه‌م! ئە‌و جگه له‌ناسنامه‌یه‌کی ته‌زویر که‌ده‌بووه با‌یسی ده‌رده‌سه‌ریکی زۆر، هیچی دی ږی نه‌بوو؟

له‌ناکاوا، هه‌ستیکی ناخو‌ش دا‌یگرتم وگوتم:

- هی‌واش هی‌واش، یانی ده‌ته‌وی بل‌ی به‌راستی قه‌ناعه‌تت وایه‌که من به ته‌ما بووم تو بخنکینم؟

- نا!... که فریٲ دامه ناو ئاوهکهوه وام خهیاآکرد، بهلام که وهختی خویشت ههآدایه ئاوهکهوه، ئیدی ئهو بیرهم له لا رهوییهوه..

پر بهدهم هاوارم کرد: - سوپاس بو خوا... وایزنام ههقه لهسهر ئهمه سوپاست بکهم!

- نا، تو سوپاسم مهکه، من دهبی سوپاسی تو بکهم. لهوی، لای ئاگرهکه، ههر دووکمان سهرمامان بوو، پالتوککش هی تو بوو، کهچی تو له بهرت نهکرد، وشکت کردهوهو دات بهمن... بویه سوپاست دهکهم. من دهزانم، چاک دهزانم تو پیاویکی باشیت. که گهیینه تهفلیس، تولهت بو دهکهمهوه، چاکهت دهدهمهوه. دهتبهم بولای بام. به بام دهآیم: ئهمه پیاویکی باشه، نان و ئاوی ده، له تهویلهی کهرهکانندا ئیشیکی بدهیه! ئهوشتانه پیدهآیم. ئیدی تو لای مه دهمینیتتهوه، له گهل مهدا دهژی، دهبی به باخهوان. بهکهمالی ئارهزوو دهخویت ودهخویتتهوه! ئیدی زور بهباشی دهژیت... ساده و ساکار... من و تو لهیهک قاپدا دهخوین، لهیهک پهرداخا دهخوینهوه... ههموو ئهوانهی پیدهآیم.

ماوهیهکی زور بهتانی وهسفی ئهو ژیانه خوشهدا چوو که گوایه له تهفلیس بوونی فهراههم دهکرد. بهدهم گوینگرتنهوه له قسهکانی وی، له دلی خودا بیرم لهو کهسانه دهکردهوه، که به ئاگار ومهیلی تازهوه، خوین بهژیان دهسپارد و گالتهیان به هاوعهسرانی خو دههات، کهچی له ریگاو باندا تووشی کهسیک دهبوون، به بیگانهیان دهزانی و لیی حالی نهدهبوون. ژیانی ئهوکسه تهنیایانه زور مهینهتبار و ناخوشه! ئهوانه له دنیاا ودهکو دهنکه دانهویلهیهکی بهسوود، با له گهل خودا دهبیردن، لی به دهگمن له زهویهکی بهپیتدا دهگیرسانهوه..

دنیا خهریک بوو پوناک دهبووهوه. ئاوی دهریاکه له دووری دوورهوه، بهرهنگیکی زیرینی ئامال سوور دهرهوشایهوه.

شاکرو گوتی: - خهوم دیت، دههوی بخهوم.

وهستاين، له كهنديكى كه ناراو كه دا، كه ره شه با له لمه وشكه كه دى دروست كر دبوو، پال كه وت. سه راپا خوى له پالتو گه وره كه وه پيچا وخه وى ليكه وت. من له لايه وه رونيستم و كه وتمه ته مه شاكر دنى ده ريا كه.

ده ريا، به هه مان شيوازي تايبه تى خوى، به هه مان هيژ وسام و هه يبه تى خويه وه، به هه مان هه را وهه نگامه ي خويه وه، پراوپر به خوى دريژه ي به ژيانى تايبه تى خوى ده دا. پيل وشه پلان، پول پول، ده هاتن، به دم هارپه و هار هوه خويان به كه نار ه كه دا ده كيشا و په رش و بلا و ده بوونه وه و له لانه كه به دهنگي كى كز هه لى دم ژين. پوله شه پوله كاني پيشه وه، سه رى خويان به كه نار ه كه دا ده كيشا و تيكده شان و پاشه و پاش ده كشانه وه و له كشانه وه دا، تووشى پوله شه پوليكي دى ده بوون كه بو يارمه تى نه وان ده هاتن، نالكاوى يه كدى ده بوون و دووباره به دم كه فچرينه وه و به يه كه وه به ره و كه نار ه كه ده گه رانه وه و خويان پيدا ده كيشايه وه، له تو وايه ده يانه وى سنوورى ژيانى خويان فراوانتر بكن.

سه رانسه رى ده ريا، له ناسووه تا كه ناران، يه ك پارچه شه پولى به هيژ ونه رم بوو، ده تگوت به مه به ستي گه يشتن به يه ك نمانج يه كيان گرتووه و ده چنه پيش. هه تاو له تروپكى سپيواژى شه پوله كاني ده دا و ده ره و شان وه. شه پوله دووره كان سوور ده چوونه وه. نه شه پولانه به جورى يه كيان گرتبوو، ده چوونه پيش، ده تگوت گيانيان وه بهر كه وتووه و له دووى نارمانج و مه به ستيكى تايبه تى و ديارى كراودان. پر كيشى و وجر نه تى شه پوله كان كه به بيدهنگى خويان به كه نار ه كه دا ده كيشا، له زه تيكي زورى پيده به خشيم. ديمه نى ده ريا، ده رياى به سام و هه يبه ت، كه تيشكى خور لى ده دا و به جور هه رهنكى كوكه زيرينه يى خوى ده نواند، نه وهنده جوان بوو، نه وهنده جوان بوو، مه ستي مه ستي ده كر ديت. گه شكه و زه رده خه نه ي ده دا به ژيان..

كه شتيه كى گه وره، له پشت نه و كه لكه وه كه له نيو ده ريا كه دا بووم و شه پوله كان سه رى خويان پيدا ده كيشا، به ديارت كه وت. هيدي هيدي ده ريا خروشيا گه كه تى ده كر د

ودرى به شه پۆله كان دىدا و شه پۆله كان توورپه و خرۆشياگ خۆيان به قىدى
كه شتىه كه دا ده كيشا.

ئىم كه شتىه گهوره و به سامه، يه كجار جوان بوو، قىده كانى كه ئاسنجاو بوو، له بهر
تىشكى خۆره كه دا دىدره وشايه وه، مرۆقى وادار ده كرد، بىر له تواناى داهينه رانهى
مرۆف بكا ته وه كه چۆن ده توانى ويستى خۆى به سهر هه موو ره گزه كانا بسه پىنى و
دىنا كۆنترۆل بكا. له م لاشه وه، له ته نىشت منه وه، به شه رىك، ره گزه زىكى ساويلكه، بى
خه م و خه يال لى پال كه وتبوو.

(۷)

ئىدى رىمان كه وته ده قهرى تىرىك. شاكرو زور شر وشه پىو بوو، پىاو لى
ده ترسا، هه رچه نده برسى نه بوو، چونكه بايى ئه وه كار پهيدا ده بوو كه به زياده وه پى
بژين و باكمان به برسيتى نه بى. به لام ئه و خۆى والى كردبوو كه گوايه ئه هلى هىچ
جوره كارىك نىيه. رۆژىك قهرار بوو له سهر مه كينه يه كى خه رمانكوتا كار بكا و دان
و كايه كه لىكى جىبا كاته وه، به لام دواى تا قىك (نىورپۆژ) پاش ئه وهى هه موو ناوله پى
بوو بوو به تلوق وخوينا لىده تكا، ده سته ردارى ئه م كاره بوو... كه ره تىكى دى كه
خه رىكى بژارى گيا كه له بوو، به پاچه كه پىستى گه رووى خۆى رووشاند.

زور به خاوى ده رۆيشتىن، دوو رۆژ كارمان ده كرد و رۆژىك رىمان ده كرد. شاكرو،
ده سته ردارى پرخورى خۆى نه ده بوو، ئىدى له سۆنگه ي ئه م پرخورىيهى ئه وه وه،
پىرانه ده گه يشتم دوو پولان پاشه كه وت بكه م و ده ستىك جلكى بو بكرم. جله كانى شر
وشه پىو بوو بوون، ته واو تال كيش بوو بوون و پارچه كانى به ئاسته م به يه كه وه
به ندى بوون، به راستى دىمه نىكى كۆمىدى هه بوو.

من تكام لى كرد كه بو مه يخانانى گونده كه نه روات و ئه وه نده شه راب نه خواته وه، لى ئه و
كه مترين حىسابى بو تكا وداواكانى من نه ده كرد.

رۆژیک له یه کیک له گوندهکاندا، له کیسهکهی مندا پینج رۆبلی دهرهینابوو، کهمن به زهحمهتیکی زۆر و بهدزییهوهکۆم کردبووهوه، ئهوهی راستی بی بۆ ئهوهم پاشهکهوت کردبوو، تا بۆئهووی بدهم به جل و بهرگ، بهههرحال پارهکهی بردبوو، شهوی به مهستی، لهگهڵ ژنیکی قوزاقدا، بۆ ئهوه مهزرایه گهرایهوه کهمن کارم تیا دهکرد. ئهوژنه لهجیاتی سلاوی ئاسایی، رۆوی کرده من و گوتی:

- سلاو ئهی خوانهناسی نهحلهتی!

من که گویم لهو قسهیه بوو، چهپهسام، لیم پرسی چما به خوانهناس ناوم دهبات. زۆر به متمانهوه بهرسقی دایهوه:

- چونکه تۆ، تۆی دیو، نایهلی ئهم منداله، ئاشقیینی دهگهڵ ژناندا بکات! وهختی یاسا رینگهی ئهمهی پیدهات، تۆ چۆن دهتوانی رینگری لیکهیت؟ ها؟ لهبهر ئهوه تۆ خوا نهناس و نهحلهتیت وئهلاتریش..

شاکرۆ، له پالیا وهستابوو، سهری بۆ دروستی قسهکانی ئهوه دهلهقاند. زۆر مهست بوو، هۆشی بهخۆی نهبوو، ههرکه دهجولایهوه بهلادا دههات، دهتگوت ههموو جومگهکانی شل بوونهتهوهوه به زهحمهت خۆی بهپیوه دهگرت. لیوی ژیرهوهی شوپر بووبوووهوه. چاوه لیلهکانی، گهوجانه بری بوونه من. ژنهکه بهوپهری بیپهروایی هاواریکرد: - بۆچی دهمت داچهقاندوووه تهمهشای مه دهکهیت؟ کوا پارهکهی ویدهوه.

بهسهرسامی پرسیم: - پارهی چی؟

- دهی، خیرا پارهکهی ویدهوه! دهنه راتدهکیشمه بهر دادگا، ئهوه سهه و پهنجا رۆبلی بدهوه که له ئوديسا لیت وهرگرتبوو.

چارم چ بوو؟ ئهم ژنه مهلعوونه هیچ دوور نهبوو رام بکیشیته بهر دادگا و پۆلیسم لیتاگادار بکاتهوه. زۆر مهست بوو، ههموو شتیکی لیدهوهشایهوه. ئهوسا هیزی ئهمنی

گوند، که خوځيان له خه لکانی ئاواره و نیمچه قاچاغی وه کو ئیمه به بیانوو بوون، بومان دهاتن و له گرتووخانه یان تووند ده کردین و ئیدی کهس نهیده زانی چاره نووسی من و شاکرو به کوئی ده گه یی! ناچار بووم به سیاست له ژنه ی تاین بچمه پیشه وه و هه رچونیک بووه له کۆل خو می بکه مه وه، ئیدی به سی شووشه شه راب خاوم کرده وه و له نیو برکه گوندوره کاندای خه وی لیکه وت. شاکروشم خه واند، سپیده زوو، ژنه ی تاینمان له نیو برکه کاله که کاندای به جیهیشت و گونده که مان به جیهیشت.

شاکرو، هیشتا مهستی دویشه و به ته واو هتی بهری نه دابوو و هه ر خومار بوو، نه وهنده ی خوار دبووه وه، دم و چاوی ئاوسابوو، پهیتا پهیتا تفی روده کرد و ئاهی هه لده کیشا. هه ولما قسه ی ده گه ل بکه م، به لام هه ر وه لامیشتی نه ده دایه وه، به لکو وه کو ئه سپی ماندوو هه ر سه ری باده دا.

به ریگایه کی ته نگدا ده رۆیشتین، رۆژ به ره به ره گرم ده بوو، هه لم له نه رزه شیداره که وه هه لده ستا، گیا دهشت و ده ری داپوشی بوو، گیایه که ده گه ییه ناو قه دمان، دنیا کش و مات، جووله له هیه شتیکه وه نه ده هات. گو له قه وان بو نیکی به هه وادا بلا و ده کرده وه که تووشی سه ره گیژکه ی ده کردیت. بو ئه وه ی ریگا که قه دبر بکه یین، توله ریگه یه کمان گرته بهر، یه کپارچه کرمی سوور بوو، که ده هاتن و ده چوون و له ژیر پیی مه دا لوول ده بوون. به دهسته پرستی ئیمه دا، زنجیره هه وریکی تاریک به ئه سپایی، به ئاسمانه وه ده جولان. ورده ورده یه کیان ده گرت و له دوا ی ئیمه وه بهری ئاسمانیان ده گرت. به لام له پیشمانه وه، هه رچه نده په له هه ورین په راگهنده، ئاواره ی ئاسمان بوون، دنیا روناک بوو.

له دووری دووره وه، دهنگی ترسناک و توورپی هه وره گرمه ده هات که سات به سات له مه نزیک ده بووه وه. تاوه بارانیکی درشت دایکرد، که له گه لکانی ده دا، وه کو ئه وه ی له ئاسن بدن، به و ئاوا یه دهنگیان لی بهرز ده بووه وه..

هیچ شوینیک نه بوو، خوْمانی په نا بدهین و بارانه که ته پمان نه کات. هه موو شتیک له تاریکیدا نقووم بوو بوو، نه وای گه لا پووه که کان تووندتر بوو بوو و هیندهی دی خوْفی دهخسته دلمانه وه. له ناکاوا هه وره تریشقه یه ک بلاچهی دا و درپی به هه وره کان دا و بو چاو تروکانیک دنیای پوناک کرده وه و دووباره هه موو شتیک له تاریکیدا نقووم بوو وه. بارانی به خو پزم دهستی پیکرد، گرمه ی هه وره تریشقه و ته شبریقان، یه ک له دووی یه ک، دهشت و دهره چوْل و هوْل که هی دهله رزان، گیا و گوْل، له ژیر با و بارانه که دا دوو لو چه مابوونه وه و له سهر ئه رزه که تهخت بوو بوون و دهیان نالاند، هه موو شتیک دهله رزی... ته شبریق، بلاچه یان ددها، بو ساتیک درپان به هه وران ددها، چاویان دهخسته ریشکه و پیشکه... زنجیره چیا یه کی تاریک له دووری دووره وه دهرده که وتن و له گه ل ئاوابوونی ته شبریق که ددها، دووباره دیار نه دهمان وله تو وایه تاریکیه که قووتی دان.

هه موو شتیک هاواری ده کرد، هه راو زه نایه ک بوو ئه وسه ری دیار نه بوو، ده تگوت ئاسمان تووره بووه و ده یه وئ به ئاگری خوْی، زه وی له هه ر پیسی و پوْخلیه ک پاک بکاته وه و زه وی له ترسی ئه م تووره ییبه ی ئاسمان دهله رزی.

شاکرو، هه لدهله رزی و وه کو سه گی ترساو دهیلورانده. به لام من که ته مه شای ئه م پانوراما خه مناکه ی سروشتم ده کرد، جوْره هه ستیکی قاره مانانه ی ترس ئامیزم له لا دروست ده بوو...

من چه زم ده کرد، به شداری له م پانورامایه دا بکه م، تا کو هه ستی ئه و ترس و چه په سانه ی که له لام دروست بوو بوو، بره وینمه وه، ئه و هه را و هه نگامه و ته شبریق و بلاچانه ی هه موو ئاسمانی گرتبووه وه، ده تگوت له دلئ منیشدا کلپه ده سه نیته. لی چوْن ده متوانی ئه و هه لچوون و خروشانه ی دل و دهر وونمله هه نبه ر ئه م تابلو پرشکوویه ی سروشتدا دهر بیرم؟

بەدەنگى بەرز و بەھەموو ھىزى خۆمەو ھەلمكردە گۆرانى. تەشبرىق دەى گرماند،
چەخماخە دنيای روناك دەكردهو، گيا وگۆل كەوتبوونە خشەخش، باران نەرم نەرم
دەبارى، منيش گۆرانيم دەچرى، بەدل و گيان، بەھەموو بوونمەو، ئاويتەى ئەم
پانۆرامايە بووبووم و ھەستىكى شادى بەخشم لەلا چىبووبوو... خەرىك بوو لە
خۆشيا بآلم دەگرت. ھىچ كۆسپىكم لە رىگە نەبوو، جگە لە خۆم ئاسيوم بۆكەس
نەبوو، گەرداۋ لە دەريادا، تەشبرىق بەسەر دەشت و دەركەدا! ديمەنىكى يەجگار
بەشكۆ و ئەفسووناوى بوو، ھىچ ديمەنىكى جوانتر وئەفسووناوى تر لەم ديمەنە
بەشكۆ وجەلالەى تەبيعەتم نەبىنى بوو. ئىدى بىخەم وخەيال، چونكە دانيا بووم نە
ئازارم بۆ كەس ھەيە ونەكەس لۆمەم دەكات، دەنگم لىھەلبرى... لەناكاوا، جەزرەبەيەكم
پىكەوت، ھەردوو لاقم نوشتانەو، كەوتمە ناو قۆرتىكى پر قورپو لىتەو... شاكرۆ،
بەدوو چاوى توورەو، لىم مۆر بووہو:

- شىت بووى؟ ھا؟ بىدەنگ بە، ھاوار مەكە، دەنا گەرووت ھەلدىنمەو، تىدەگەى؟

حەپەسام، پىش ھەموو شتىك لىم پرسى، لەچى من پەستە؟

گوتى: - تۆ من دەترسىنى! تىدەگەى؟ تەشبرىق... زمان و قسەى خوايە، خودا قسە
دەكات، كەچى تۆ ھاوار دەكەيت، دەنگ بەرز دەكەيتەو، خۆت بەچى دەزانىت؟

پىمگوت كە من ھەقى خۆمە، ھەركاتى بمەوى و ئارەزووم لىبى بەكەيفى خۆم
گۆرانى بچرم، وەكو چۆن ئەويش ھەمان ھەقى ھەيە.

بەتووندى گوتى: - نا، من نامەوى گۆرانى بلىم.

گوتم: - كەيفى خۆتە، مەيلى.

شاكرۆ، بەتووندى گوتى: - تۆش مەيلى!

- نەخىر، حەزم لە گۆرانىيە وھەر دەيلىم..

شاکرۆ، به توورپهیی گوتی: - گوی بگره... توچیت، خۆت بهچی دهزانیت؟ ئاختر تو کیت؟ مالت ههیه؟ دایکت ههیه، باوکت ههیه، کهس وکار و خزم و خویشت ههن، زهوی و زارت ههیه؟ تو له م دنیایه دا چ کارهیت؟ خۆت به به شه دهزانی؟ من، به شهرم، چونکه من هه موو شتیکم ههیه.

دهستی به سینگی خۆیدا کیتشا:

- من بابایه کم میرا! تو... تو... هیچ نیت! هه رهییچ نیت! نه سه لکی سیری نه قنچکی پیازی! کهس تو نانسیت، به لام من له کوتایس، له ته فلیس، هه موو که سیک ده مناسن!... تیده گهی؟ نه خه له تابی له رووما بوهستی ها!..

تو ئه وپه ری ده توانی خزمه تی من بکهیت، ئه گه ر ئه وهش بکهیت، ده قات هه قی خۆتت ده ده می، رازیت خزمه تی من بکهی؟ تو له وه زیاتر هیچ کاریکی دیکهت پیناکریت. تو به خۆت ده لئی خوا بو ئه وهی دروستکردووم به خۆرایی خزمه تی هه موو خه لکی بکه م به لام من هه قی خۆتت ده ده می. ئیدی منه تی چیم به سه ردا ده کهیت! بو ئه زیه تم ده ده ییت؟ چما ئامۆژگاریم ده کهی، ده مترسینی؟ ده ته وی منیش وه کو تو بم؟ نا، خه یالت خاوه... مه حاله وه کو تو بم... ها، ها... ها!

په یتا په یتا ده یپرست، هاواریده کرد، لیوی ده کرۆشت، پیشی ده خوارده وه، ئاخی هه لده کیتشا. تفی ده کرد، دهی مراند، منیش که له سه رسامیا چاوانم ئه بله ق بووبوون، حایر وحه په ساو ته مه شام ده کرد.

بیگومان شاکرو، به و قسانه، هه رچی رق وکینه وناپه زاییه کی به دریزایی ریگا، له من هه لگرتبوو، هه لده پرشت. جا بو ئه وهی قسه کانی کاریگه ری زیاتریان هه بی، قامکانی ده ژه ند به سینگی منه وه، شاننه کانی راده ته کاندم، له کاتی هه لچووندا خۆی به سه رما ده دا. باران به خورزم به سه رماندا ده باری. ته شبریق په یتا په یتا دهی گرماند و له ئه رز وئاسماندا دهنگی ده دایه وه. شاکرۆ، بو ئه وهی گویم له دهنگی بی، یه ک به خۆی

هاواریده کرد. ئەم دیمەنە خەمناک و کۆمیدیە، هینامیە پیکەنین، پیکەنینکی ئەوتۆ گرتبوومی خەریک بوو دەخناکام.

شاگرۆ پووی لەمن کرد و، بە ئانقەست تفتیکی کرد.

(٨)

تا زیاتر لە تەفلیس نزیک دەبووینەو، شاگرۆ زیاتر دەفکرەو دەچوو و خەم و خامۆشی داوێدەگرت. شتیکی تازە، خالی لە هەر گوزارشتیک، بە پوخسارە لاوازەکیەو دەردەکەوت. لە دەقەری قەققازا، پیمان کەوتە گوندیکی چەرکەس نشین، خەریکی درۆینە ی گەنمەشامی بوون، لەویندەر خۆمان بە درۆینەوان دامەزراند.

دوای دوو رۆژ کارکردن لەگەڵ چەرکەسیەکاندا، کە زمانی پووسییان نەدەزانی و گالتەیان پێدەکردین و بەزمانی خۆیان تانوووتیان لێدەداین لەترسی ئەوێ نەبا بەد حالی بوون و ناحەزیمان لەنیواندا چی ببیت، خیرا دەستبەردار بووین و گوندەکەمان بەجیهیشت. نزیکە ی یازدە کیلۆمەتریکی لە گوندەکە دور کەوتبووینەو، شاگرۆ پارچە موزلینیکی لەبەرکی دەرھینا و سەرکەوتووێ نیشانی دام و گوتی:

ئیدی پێویستمان بە کارکردن نییە، ئەمە دەفرۆشین و هەموو پێویستیەکی خۆمانی پێداین دەکەین، تا تەفلیس بە زیادەو بەشمان دەکات، تیگەیشتی؟

لە توورەبیدا خوام نەمابوو، موزلینەکەم لەدەستی راپسکاند و توورم دا و ئاوپی پاشەوێم داوێو. چەرکەسان شوخی وسوعبەتان نازانن. چەند رۆژیک لەمەپیش قوزاقیک ئەم چیرۆکە ی بۆ گێرابووینەو کە: کریکاریکی ئاوارە کە کاری لەگەڵدا کردبوون، وەختایەک پووی بوو، گوندەکە ی وانی بەجیهیشتبوو، مراکیکی (کەوچک) لی دزی بوون. چەرکەسەکان دووی کەوتبوون، گرتبوویان، پشکنی بوویان، کە مراکەکیان دۆزی بوو و پێ گرتبوو، بە خەنجەر سکیان هەلدری بوو، مراکەکیان

کردبوو به برینه کهیدا و، لهو دهشته چۆل و هۆله به جییان هیشتبوو، و به سواری
ئەسپه کانیان زڅړیوونه وه. قوزاقه کان به نیوه مردوویی هه لیان گرتبووه وه. کابرای
بریندار به دهم گێرانه وهی حال و حیکایه ته که یه وه، له نیوهی رینگادا گیانی سپاردبوو.
قوزاقه کان چهند جاریک ئاگاداریان کردبووینه وه که له گه ل چه رکه ساندا تیک نه گیرین
و چهند چیرۆکیکی له م بابه ته چیرۆکه یان بۆ گێرآبووینه وه و ئیدی هیچ سه ده میک
نه بوو که قسه که یان به ههند نه گرین یان باوه ریان پینه که یان. من ئەمانه م وه بیر شاکرۆ
هینانه وه. له به رده ممدراوه ستابوو و گوئی لیده گرتم، له ناکاوا، به بیده نگی، دانی به
چیره وه بردن، چاوه کانی بچووک کردنه وه، وه کو پشيله خۆی بۆ هه لدام. نزیکه ی پینچ
خوله کیک یه کدیمان هینا و برد. ئەنجام شاکرۆ به توورپه یی هاواری کرد: ئیدی به سه!

هه ردوو کمان شه که ت وماندوو ماوه یه ک ږووبه ږووی یه کدی دانیشتین. شاکرۆ به
خه مینییه وه، ږوانیه ئەو شوینیه ی که من موزلینه دزراوه که م بۆ توور دابوو. ئەنجام
گوته ی:

- باشه بۆ به گژما دیی؟ با، با، با! که گه وجی، باشه له تۆم دزی بوو؟ چما توورپه
ده بیت؟ له بهر ئەوه ی پارچه که م دزی بوو! خو من له بهر تو دزیم، به زه ییم پیتا
ده هاته وه بۆیه دزیم... تو ده بی کار بکه ییت و ږه نچ به دیت... من توانای کارکردنم نییه..
ده بی چ بکه م؟ ده مویست یارمه تی تو بده م، باری سه رشانی تو سووک بکه م!

ویستم دزیوی کاری دزییه تی تیگه یه نم... به تانووته وه گوته ی:

- تکایه بیده نگ به! میشکی تو کای تیایه... ئەگه ر بگه یته حالی مردن، دزی ده که ی یان
نا؟ ئاخه ئەمه ژیا نه؟ تکایه قسه مه که!

له ترسی ئەوه ی نه با زیاتر توورپه ی بکه م، بیده نگ بووم. ئەمه جاری دووه م بوو که
شاکرۆ دزی ده کرد. جاری یه که می له که ناری ده ریای ږه ش بوو، که سه عاتیکی

بەرباخەلى، يەككە لە ماسىگرە يونانىەكانى دزى، ئەوجارەش خەرىك بوو بەشەپ
بىين.

وختايەك ماندوويەتيمان حەسايەووە ھيۆر بووينەووە ئاشت بووينەووە گوتى:

- دەى نەپۆين؟

ملى رېگامان گرت، شاکرۆ پۆژبەپۆژ، خەمىنتر دەبوو، وژىراوژىر لىم مۆر دەبوووە.
جاريك كە لە ئاسۆگە و زىنوى دارىيال تىپەپىن و بەرەو گودارۆ داگەپاين، گوتى:-
ئۆخەى ئۆخەى يەك دوو پۆژى دى دەگەينە تەفلىس!

رەنگ و پووى گەشايەووە:

- دەگەينە مالەووە. دەپرسن: لەكوى بووى؟ دەلىم لەسەفەر بووم! يەكسەر دەچم بۆ
گەرماوى ھەلم، كە خۆشە! تىر بە سكى خۆم خواردن دەخۆم. زۆر دەخۆم، زۆر زۆر!
بە دايكە دەلىم زۆرم برسىيە، ژەمبەردە بووم، تا دەتوانى خواردنم بەدەيە!... بەباوكم
دەلىم: بمبوورە، خەفەتى دنياىم خواردووە، زۆر شتم بىنى، شتى جۆراو جۆرمىينى.
رەش و پووتان، ئاوارە و سەرگەردانان، خەلكانى باشن. ھەركاتى يەككيان بدىنم يەك
پۆبلى دەدەمى، دەيبەم بۆ بار، پىي دەلىم بخۆرەووە، چىت پىخۆشە بخۆرەووە. منىش
مودەتىك ئاوارە و سەرگەردان بووم. ماجەراى تۆش بۆ بابم دەگىرەمەووە! پىي دەلىم
ئەم پياوہ بۆ من وەكو براگەورە وابووە، ئامۆژگارى كردووم، ئەم توولە بابە لىي
داوم!... خواردنى داومەتى. پىي دەلىم ئىستا نۆرەى تۆيە خواردنى بەدەيتى، ئەو
چاكەيەى بەدەوہ، يەك دانە سال بەخىوى بكە، يەك سالى تەواو، بىكەمو بى زيادم
تىدەگەى ماكسىم؟

كەبەوجۆرە قسەى دەکرد، حەزم دەکرد گوئى لىبگرم... لەو كاتانەدا، جۆرە سادەيىەكى
مندالانە لەدەم و راويژى بەدى دەكرا. جگە لەوہش، بۆيە زياتر لەزەتم لە قسەكانى

دهبيني و له گيانم خوښ بوون، چونکه زستان به پړيوه بوو، بهر دهرکي مالاني گرتبوو و، من له تهلېسدا که سم نه دهناسي. تارادهيهک پشتم به شاکرو قايځ بوو. به په له پړويشتين. گه يينه متسخيتاي پايتهختي کوني ئيبريا و نه خشه مان دانا که پړوي دواتر بگه يينه ته فليس.

له دووره وه، له دووري پينج کيلومه تره وه، پايتهختي قهفقازم به دي کرد که که وتبووه نيوان دوو شاخه وه. ئيدي دوا قوناغي سه فهره که مان نزيک ده بووه وه! هر له خووه هه ستم به شادي و خوشحالييه کي گونگ ده کرد. شاکرو بي موبالات ده هاته بهر چاو. مات وخاموش ده پروانيه پيشه وه، بهر ده وام له برسا، تفي پړو ده کرد. ناو به ناو، سكي ده که و ته ژان وتووند ده ستي پيوه ده گرت. نه وه نده ي له و گيزه ره خوار دبوو، که له م بهر وله و بهري ريگا که هه لمان ده که ند، سكي هاتبووه ژان. به مني گوت:

- ماقوله، مني مير و نه شرافزاده ي گورجي، به پړوي پوناک و به م جله شپرو شه برپړيوانه دا خوځ به شارا بکه م؟! نا، هه رگيز کاري وا ناکه م چاوه پروان ده که ين، تا ئيواره ديټ و دنيا تاريک ده بيټ!

له په ناي بينايه کي کونا دانيشتين، دوا جگه ره مان دهره ينا وله کاتيکا له سه رما هه لده له رزين، ده ستمان به جگه ره کيشان کرد. له ريگاي سوپايي گورجستانه وه، بايه کي ساردي ده هات. شاکرو، به خه مبارييه وه و له بن ليوانه وه گورانييه کي خه مگيني ده گوت من بيرم له ژووري کي گهرم ده کرده وه که بابايه کي ئاواره و خانه به کول بگريته خو.

شاکرو، له جي خوي هه ستا وگوتي: - با بروين!

پړو ژاوا بووبوو، دنيا خه ريک بوو تاري ده بوو. چراين شار ليړه وله وي هه لده بوون. پوناکي، ليړه وله وي، له نيو تاريکيه گونگه که وه، بهر به ره نه و دوله ي پوناک ده کرده وه که شاري گرتبووه باوه ش... شاکرو گوتي:

- ئەھاي ئەو كالاھى خۆتم بدەيە كە دەم وچاومى پىداپۆشم تا دۆستانم نەمناسنەوہ.
كالاھەكەم داىى. لەكاتىكا بە كوچەى ئولگىنسكايدا دەپۆيشتىن شاكرو، لەبەرخۆيەوہ و
بەفيكە گۆرانىيەكى جدى لىدەدا گوتى:

- ماكسىم، ئەو ويىستگەى تراموايە دەبىنى؟ برۆ بو ئەوئى، ئەوہ پردى نىرىسكىيە،
لەوئى لەلای پردەكە دانىشە وچاوەرپوانى من بكە، دەچمە يەكىك لەو مالانە و ھەوالىكى
كەسوكارم، داىك و باوكم دەپرسم.

- زۆرت پىدەچىت؟

- نا، ھەر خولەكىكم پىدەچىت، خىرا دەگەرىمەوہ.

بە ھەشتاؤ خۆى بە كۆلانىكى تەنگ وتارىكدا كرد و ديار نەما، ئەو پۆيشتنەى پۆيى
ئىدى ھەرگىز نەم بىنىيەوہ... ئىدى ئەم پياوہم، كە چوار مانگى خشت ھاورى و
ھاوسەفەرى رىگام بوو، نەبىنىيەوہ. بەلام زۆرجار بەخۆشى وپىكەننەوہ يادى
دەكەمەوہ. زۆرشتى لىوہ فىر بووم، كەلە كتىبى گەورە نووسەرانىشدا نەم دىتوون،
چونكە حىكمەتى ژيان ھەمىشە لە حىكمەتى بەشەران قوولتر و فراوانترە.

سەرچاوہ:

۱ - داستانهای برگزیده / ماكسىم گوركى. ترجمه: أفسر صدرات و رضا آذرخش /
ویراستار: مانى كاشانى / چاپ اول ۱۳۸۹.

۲ - مكسىم غوركى / المؤلفات المختاره فى ۶ مجلدات / المجلد ۳ / اقاصىص / ترجمه
المحامى سهىل ايوب / دار رادوغا - موسكو ۱۹۸۸ .

ئامانجى ئەدەبىيات

شەو بوو كە لە كۆرى دۆستان، لەو شوئىنەى كە دوا چىرۆكى چاپكراوى خۆم تيا خويندبوو، هاتمە دەرى. كە وتمە سەر شەقامە كە. لە ئەنجامى ئەو ھەموو پىيا ھەلدانەى چىرۆكە كەم لە لايەن ئەوانەو، ھەلچوونىكى ئاسايىم لىنىشتبوو. ھىدى ھىدى بە شەقامە چۆلۆ كپە كە دا ھەنگاوم دەنا. بۆ يەكە مینجار لە ژيانما تا ئەم رادەىە لە چالاكى ژيان سەرمەست بوو بووم.

مانگی شوبات بوو. شهویکی ساف و سامال بوو. ستیران به چری ئاسمانی سافیان نهخشاندهبوو. زهوی رازاوهترین بهرگی بهفری تازهی پۆشی بوو. کزه سهرمایهکی لاسار له ئاسمانهوه بهرهو زهوی دادهکشا. لقی درهختان له سهر دیوارهکانهوه سهریان کیشا بوو. پروشه بهفره بیگهردهکان، لهبهر تریفهی شینباوی مانگدا به شیوهیهکی سهیر دهرهوشانهوه. دنیا کپ ویدهنگ بوو. دهنگی خرمة خرمة بهفرهکهی ژیر پیم تاقه سهدایهک بوو که بیدهنگی سامناکی ئەم شهوه روشنهی دهشلهقاند. بیرم کردهوه: چند خۆشه مروّف له دنیا، له نیو مهردمدا نرخ و بایهخیکی ههبی!

ئەم خهیاڵو ئەندیشهیه ئایندهیهکی پرشنگذارو روناکی لهبهردهمدا بهرجهسته دهکرد. زهلامیکی کورتهبنه که جلیکی شینی تۆخی لهبهردا بوو، خۆی گهیاندمی و شان به شانم کهوته ری. بزیهکی زندوو وکاریگه ر نیشتبوووه سهر لیوهکانی و سهراپای دهپشکنیم. ئازای گیانی کاریگه ر بوو: نیگاکانی، گوناکانی، چهناگی، ردینه زبرهکهی. ئازای ئەندامی چابکو بچووکی بهو قسه سهیرانهیهوه وهکو میخ له چاو دهچهقی. بهشیوهیهکی ئەوهنده کپ ومات ریی دهکرد، دهتگوت بهسهر بهفرهکهدا دهخلیسکی . لهو شوینهدا که چیرۆکهکهم دهخویندهوه ئەوم نهبینی بوو. بۆیه به ژنهفتنی دهنگی سهرسام بوو بووم: ئەم زهلامه کی بوو؟ له کوپوه پهیدا بوو بوو؟ لیم پرسی: تۆش گوینگر بوویت؟

- بهلی، لهزهتیشم لییبینی.

به دهنگیکی گر وقه به قسانی دهکرد. لیوهکانی ته نک بوون. سمیله رهشه بچکولهکهی، بزهکهی سهر لیوی داناپۆشی. ئەم زهردهخهنهیهی که لهسهر لیوی ئاوا نهدهبوو، کاریکی ناجۆری لیکردم. ههستمکرد بیریکی چزودارو رهخنه ئامیز له پشت ئەم زهرده خهنهیهوه خۆی مهلاس داوه: بهلام هینده به کهیف و به دهماخ بوو بووم، نهمتوانی گوئی بهو سیمایهی بدهم. زهردهخهنهکهی وهکو سیبهریکی تهمن کورت وخیرا له

به چاوم ون بوو. خوئی له بهردهم که یف و شادییه که مدا نه گرت. شان به شانی ئه و ریم ده کرد. چاوه پروان بووم بزانه چی ده لیت. له دلی خودا به ته مای ئه وه بووم مه لویه کی دی بخاته سهر خهرمانی ئه و شادییه کی که ئه وشو دهستم که وتبوو: مروث تینووی ستایش و پیدا هه لانه. چونکه چاره نووس به ده گمه ن له رووی دلسوزییه وه به ده مییه وه پیده که نی.

هاوریکه م پرسى: ئه ری خوشه مروث ههست بکات که له خه لکانی دی لیها تو وتره، وه سایه؟

ههستم به چ شتیکی تاییه تی له پرسیاره که یدا نه کرد. به پهله ره زامه ندی خو م بوو ده رب ری.

ئه و، دهسته چکوله کانی که به قامکانی کووو لاواز کوتایان هاتبوو، به چه شنه توریه یه که وه پیکدا مالین. خهنده یه کی چزوداری کرد: ها، ها، ها..!

له خهنده که ی ره نجام. به ساردییه که وه وتم: - تو که سیکی زور حز به مناقه شه ده که ی!

- به لی، که سیکی ناشقه مناقه شه م، زوریش قول ده بمه وه.. هه میشه گه ره که حال ی بیم و سهر له هه موو شتیکی ده رب که م. ئه مه هه ول و کوششی به رده وامی منه. هه ر ئه مه ش زاتم وه به رده خات. هه ر له بهر ئه مه شه که هه نوو که ده مه وی بزانه ئه م سهر که وتنه به چه ند له سهرت ته و او بووه!

نیگایه کم کردو به بی مه یلییه وه وتم: - به نزیکه ی یه ک مانگ کارکردن... ره نگه که میکیش زیاتر..

به پهله قسه که ی له زار سه ندمه وه و تی: - ئه و، هه ندیک زه حمه ت وپاشان بریک ته جره به ی ژیان که هه میشه بایه خیکی زوری نیه، لی له هه مان کاتدا بیترخ و

بیبایه خش نییه، چونکه تو بهم نرخه ئەم بهخششه زۆره دهبهیتهوه که حالی حازر ههزاران کهس لهگهڵ خویندنهوهی بهرهمی تو، لهگهڵ بیرى تۆدا دهژین، جگه لهوهش ئومیدی ئەوه پهیدا دهبی که رهنگه لهگهڵ تیپهپبوونی زهماندا... ها، ها، ها! کاتی که تۆش بمری... ها، ها، ها!..لی له بهرانبهه ئەم ههموو ئارهزووانه، ئەم ههموو چهزانهدا، دهکری پتر لهوهی داوته پیمان، بماندهیتی... باوهرناکهیت؟

ههمدیس خهندهیهکی پچرپچری چزوداری کرد. چاوه تیژو رهشهکانی به سهراپاما گیرا. منیش سهراپایم خسته ژیر نیگای تهماشاکردنهوهو به رهنجای وساردییهوه پرسیم: - ببوره، مۆلهتم دهدهی بیرسم که شهرهفی ئاخافتنم دهگهڵ کیدایه؟

- من کیم؟ بهمهزهنده نازانی؟ کهواته نامهوی پیت بلیم من کیم. بوچی بهرای تو زانیی ناوی کهسهکه لهو شته گرنگتره که پیتی دهلیت؟
وهلام دایهوه: - ههلبهته نه... بهلام کهمیک سهیریشه!

هاوهدمهکه م بی سلکردنهوه قۆلی پالتۆکهی گرم ، بهدهم نهرمه پیکه نینهوه دهستی به قسانکرد: - قهیدی نییه با سهیر بی. مهعلوم نییه که بوچی بنیادهم ری به خوی نادات ههندی جارن سنووری ئاداب و ئەتهکیتی سادهو ئاسایی ببهزینی و ههنگاوێک هیوتهتر بچیت؟...وئهگه تۆش بهمه قایلیت وهره با راستگۆیانه وئازایانه پیکفه باخفین!. وای دابنی که من یهکیکم له خوینهرانی چیرۆکهکانی تو... خوینهریکی سهیرو زور به دیقته که گهرهکیهتی بزانی بوچی و چون کتیبیک له دایک دهبیته... بو وینه کتیبیک تۆ؟ وهره باخفین.

وتم: - ئۆه! فهرموو تکا دهکه م! ئەم جوهره گفتوگۆو باسانه.. بهلای منهوه زور ئاساییه.. ههموو رۆژیک دهست ناکهوی.

لی له راستیدا درۆم له گه لیدا کرد. چونکه خه ریک بوو قسه کانیم به لاوه نائاسایی ده بوو. بیرم ده کرده وه: چی لیم گه ره که؟ یان به چ بۆنه یه که وه ریم به خۆم ده دا که ئەم گفتوگۆیه ره وته نییه ی سهر ئەم شه قامه وله گه ل ئەم زه لامه نه ناسه دا به جو ره باسیک بزانی؟

ویپرای ئەمه ش به هه رجۆری بوو، زۆر به هیوری شان به شانی ئەو ریم ده کرد. هه ولمه دا خو ناره حهت و بیزار نه نوینم. له یادمه که به زه حمهت له سهر ئەم کاره رازی ده بووم. به لام به تیکرایی هیشتا هیندهم زات هه بوو و نه مده ویست له ریگه ی قورپه وه ئەو زه لامه له خو بره نجینم، بریارم دا که ئاگام له خو بیت.

تریفه ی هه یف له پشتمانه وه تافه تافی بوو. سیبه ره کانمانی له ژیر پیماندا تیکه ل ده کردو ده بوو به په له یه کی تاریک وله پیشمانه وه به سهر به فره که دا ده خزی. سه رنجم بریبوو ئەم سیبه رانه. هه ستم ده کرد له ناخدا شتیکی تاریکی وه کو ئەم سیبه رانه له پیشمه وه یه و ناتوانم بیگه می..

هاوریکه م که میک بیده نگ بوو. ئەوجا وه کو یه کی که ته واو به سهر بیره کانی خویدا زال بی، دهستی به قسان کرد: - له ژیاندا چ شتیکی له هاندان و مشتوما لکردنی به هره ی ئینسان گرنگتر نییه... نه وه سایه؟
سه ری پشتگیریم بو قسه که ی له قاند.

- قاییلی؟.. که واته وه ره با راستگۆیانه باخفین. هه نووکه که تو لاوی ده رفه تی راستگۆیانه ئاخافتن له کیس خۆت مه ده!..

به خۆم گوت: چ بنیاده میکی سهیره!. دل به ندی قسه کانی بوو بووم. به ده م زه رده خه نه یه کی تاله وه پرسیم: - باشه له مه ر چ بدوین؟

به وردی سه رنجی ده موچاوی دام. به شیوه یه کی خو مانی کو نه دو ستیک هه لیدایی:

- دەر باره‌ی ئامانجی ئە دەبیات!..

- فەرموو ..هەرچەندە پیموایە دره‌نگه‌..

-نا، هیشتا بۆ تۆ دیر نه‌بووه!

که ئەم قسه‌یه‌ی کرد، به‌سه‌رسامی ویستام. له وشه‌کانیا متمانه‌یه‌کی زۆرو له ئاخافتنه‌که‌یدا ماکی جوهره‌ پلاریک دیار بوو. ویستام، ویستم شتیکی لی پیرسم. به‌لام ئەو دهستی گرتم. له‌وده‌مه‌دا که به‌ هیواشی و به‌ په‌یگیرییه‌وه به‌ره‌و پیش ده‌کشا وتی: - مه‌وه‌سته، چونکه‌ خه‌ریکین رێیه‌کی باش ده‌برین.. با درێژه‌ی نه‌ده‌ین! بلی بزانه‌ مه‌به‌ستی ئەده‌ب چییه‌؟..تۆ که خزمه‌تگوزاری ئەده‌ب و ئەده‌بیاتی، دیاره‌ ده‌بی ئەمه‌ بزانی.

له‌سه‌رسامیدا کۆنترۆلی خۆم له‌ده‌ست دابوو.. ئەم پیاوه‌ چی لیم گه‌ره‌که‌؟ کێیه‌؟

وتم:- گوی بگره، قه‌بول بفرموو که ئەوه‌ی له‌ به‌ینی ئیمه‌دا روو ده‌دات... بنج و بناوانیکی راست و دروستی هه‌یه، باوه‌رپکه! ئاخ‌ له‌ دنیا‌دا چ شتیکی به‌بی بنج و بناوانی راست و دروست سه‌رناگری.. با خیراتر برۆین، به‌لام نه‌ک بۆ پیشه‌وه به‌لکو بۆ قولایی..

بی چه‌ندو چون ئەم زه‌لامه‌ پیاویکی سه‌یرو خۆش بوو. لی خه‌ریکبوو توورپه‌ی ده‌کردم. دیسان به‌ بی سه‌بری به‌ره‌و پیش جمام. ئەویش به‌کاوه‌خۆ که‌وته شوینم و وتی:

- له‌ مه‌به‌ستت حالی ده‌بم: پیناسه‌ی ئامانجی ئەده‌بیات له‌ راستیدا بۆ تۆ کاریکی دژواره‌. لی قه‌یدی نییه‌ هه‌ولده‌دم من ئەم کاره‌ ئەنجام ده‌دم..

ئاهیتی هه‌لکیشاو به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه نیگایه‌کی کردم:

- ئەگەر بلىم ئامانجى ئەدەب ئەمەيە كە كۆمەك بە ئىنسان بىكات تا خۆى بناسىت و باوەرى بە خۆى قايم بى، ئارەزووى حەقىقەتپەرۋەرى و خەبتىن دژى نزمى وپوچى، لە بوونى خەلكىدا پەرە بدات، بتوانىت سىفەتى چاكەيان تىدا بىداربىكاتەو، پاقرى، غروورو دلپرى لە رۆحى خەلكىدا بچەسپىنى و بىداربىكاتەو. كارىكى وا لە خەلكى بىكات كە بىن بە خەلكانى نەجىب، بەهيزو ئايندە رۋون وبتوانن ژيانى خۆيان لەگەل گيانى پىرووزى جوانىدا تىكەل بىكەن، ئايا تو ئەمەت قەبوولە؟ بوچوونى من ئەمەيە. هەلبەتە ئەمە بوچوونىكى تەواو تەواو نىيە وتەنيا پىشنىيازىكە.. بەهەر شىۋەيەك بوو گيانىكى تازە بە ژيان بىخەشى و بىخەملىنى. بلى بزىنم ھاوبىرى لەگەلما؟

وتم:- بەلى لەگەلئدام! لەگىنە واىت، زۆربەى خەلكى پىيان واىە كە ئەركى ئەدەبىيات بەگشتى برىتىيە لە بەرزكردنەوہى كەسىتى ئىنسان و لاواندەوہى سۆزەكانى... ئەوجا بە دەنگىكى بنجبر وتى:- ئاگات لىيە كە خزمەتى چ كارىكى مەزن دەكەى!. دىسان خەندەيەكى چزودارى كرد: ھا، ھا، ھا!..

وا خۆم نواند كە پىكەننەكەى نەى رەنجاندووم. پرسىم:

- باشە، مەبەستت لەم قسانە چىيە؟

- ئەدى تو چ بىرىك دەكەيەوہ؟

وتم:- دوغرىيەكەى بلىم..

لى كەوتمە دىناى بوچوونە بنجبر وزندووەكانى ئەوہوہو بىدەنگ بووم. لە خۆم پرسى: مەبەستى لە راستگوياىانە ئاخافتن چىيە؟ ئەو كە پىاوئىكى گەوج نىيە، دەبى بزانى كە رادەى راستگوئى ئىنسان چەند تەسكە وەستى خۆويستى ئىنسان تا چ رادەيەك كارىگەرى بەسەر پاراستنى ئەم تەسكىيەوہ ھەيە! سەيرىكى ھاورىكەم كرد. ھەستمكرد زەردەخەنەكەى بە سەختى برىندارى كردووم. ئا ئەگەر بزانى چەند

تەوس و توانچ لە پشت زەردەخەنەكە يەوہ خۆي مەلاس دابوو!.. ھەستمکرد لە شتێك دەترسم و ھەمان ترس پێويستی دەکرد لەو دور بەكەومەوہ.

كەمێك شەپقەكەم بەرزكردەوہو بە شێوہ يەكی وشك وتم: - بە دوعا!

ئەويش بەكاوہخۆو بەسەرسامی پرسى: - بۆچی؟

- چونكە ھەزناكەم شوخی لە سنووری خۆي دەربچیت.

- ھەر لەبەر ئەمە دەپۆیت؟...كەيفی خۆتە.. بەلام دەزانى ئەگەر ھەنووكە لێم ھەلێى "ھەرگیز" يەكدى نابیننەوہ.

پێى لەسەر وشەى "ھەرگیز" داگرت. بەجۆرى ئەو وشە يەى دركاند دەتگوت سەدای لێدانى زەنگى مەرگ دەژنەوم.

من لەم وشە يە بىزارم و دەترسم. چونكە ئم وشە يە بەلای منەوہ وەكو پيكيكى قورس و گرانە كە پيشوہخەتە قەدەر دروستى كردوہ تا بە وەشاندى ھيواكانى خەلك تىك بشكىنى. ئەم وشە يە رايگرتم. بە توورە يى و خەمباريەوہ لێم پرسى: - چیت لێم دەوى؟

ديسان بزە يەكی چزودارى بە رووما دا. لەو دەمەدا كە توند دەستى گرتبووم و بەرەوخوار رايەكيشا گوتى: - با لێرە دانيشين.

لەم كاتەدا بە دوو قۆلى چووینە شەقامى باخى ميلليەوہ، كەوتبووینە نيو لى و پۆپى دارياسە بيچولەو سەھۆل گرتووەكانەوہ. دەتگوت ئەم درەختانە كە چلورەى ساف و باريكى پيدا شوڤ بوو بوو وەو تريفەى ھەيشەكە دەيلاواندن و بەسەر سەرى منەوہ ھەلواسرابوون، سينەميان دەبڤى و دەگەيينە دلم. سەرم لەم رەفتارەى ھاورپكەم سوڤمابوو. بە بيەنگى تەمەشايەم دەكرد. لە كاتيكدا كە ھەزم لێبوو و رە وەبەرخۆم بخەم و كارەكەى ئەو پشتگوڤى بخەم بەخۆم گوت: - بيگومان ئەم پياوہ نەخۆشە.

به لّام وهك ئه وهى ئه و ميشكى خوئندبمه وه وتى:

- واده زانى من نه خوشم؟ ئه مه له ميشكى خو دهر بكه. چونكه زور زيان به خش و پوچه! زور جاران وهختى نه مانه وي له قسه ي كه سيك تيبگهين، خومان بهم خه ياله داده پوئين. ئه مه ش ته نيا له بهر ئه وه يه كه ئه و له ئيمه به هوشتر و داهينه رتره. بزانه ئه م بيره به چ بي شه رميه ك خه مه كانى ئيمه پي كه وه گري دهاد و پيوه ندييه كانمان ئالوزتر دهكات.

له كاتيكا پتر له جارن خوم له بهرانبهر ئه م زهلامه دا شه رمه زار ده بينى وتم:

- ئا، به لى... ليم ببوره ئه ز ده چم... ئيدى ده بى برؤم.

شانه كانى هه لته كاندو وتى: - برؤ... به لّام ئه وه بزانه كه زور زهره ر ده كه ي. له زانينى كه له ك شتان مه حروم ده بى.

ده سته كانى به ردام وليى جودا بوومه وه.

ئه و له نيو باخه كه ي سه ر گرده كه، ئه و گرده ي به سه ر قولگادا ده يروانى، ئه و گرده ي ته نكه به فريكى سبي دا يپوشى بو، بارىكه ريگه يه كي ره ش له ناوه نده وه شه قى ده كرد، به ته نى مايه وه. له حاليكا هه له ته فراوان وكپ وخه م ئاميزه كه ي ئه و به رى رووباره كه له بهرانبه ريا راكشا بو، ئه و له باخه كه دا وله سه ر يه كي ك له ته خته كان دانىشت و چاوى برييه ئاسوى مه نگ و دوور. من به سه ر شه قامه كه دا كه وتمه ري. هه ستمده كرد پيم ري داناگريت وله و دوورناكه ومه وه. به لّام ده شرؤييشتم. به دهم ريوه بيرم ده كرده وه: چون برؤم و بو ئه و زهلامه ي كه له وينده ر دانىشتووه بسه لمينم كه به لاي منه وه نرخيكي نيه؟ خيرا برؤم يان هيواش؟ ئه وه تا به كاوه خو، به فيكه ئاوازيك ده ليته وه كه لاي من ئاشنايه... ده زانم ئه م ئاوازه خه مناك وته وساميزه بو كويريك دانراوه كه رووخسارى سه رده سته ي كويرانى گرتووته ئه ستو. بيرم كرده وه: بو

به تايبه تي ئه ئاوازه ده لئيت؟ ليره دا زانيم كه له وساوه تووشي ئه كابرا چكوله يه بووم، ئيدي كه وتمه ناو بازنه يه كي تاريكي ههستي سهيرو نامووه. چاوه پرواني گفتوگويه كي ناديارو ئالوزي ته مومژ ئاسا، سيبه ري به سه را كيشا بووم. وشه كاني ئه و شيعرانه م بير خوم هينايه وه كه ئه م پياوه به فيكه ده يگوت:

رئويني كيت پيده كرى

تو كه خوت ريگا نازاني

ئاورم دا يه وه و كه وتمه ته مه شاكردني. ئانيشكيكي دادابووه سهر ئه ژنوي و سهرى خستبووه نيو له پي وسه يري مني ده كرد. فيكه ي لئده داو سميله ره شه كه ي له ژير تريفه ي هه يقه شه وه كه دا كه كه وتبووه سهر ده موچاوي، ده جولايه وه. ههستيكي خه مناك دايگرتم. بريارم دا بگه ريمه وه. به په له لئي نزيك كه وتمه وه و له ته كيا دانيشتم. بيه لچوون، لئ به گه رمييه وه وتم- گوي بگه. به ساده يي قسان ده كه ين..

سهرى له قاندو وتي:- ئه م كاره بو خه لكي پويسته.

- هه سته كه م تو هيزيكي ئه وتوت تيدايه كه ته واو كاري له من كردووه. پيده چي بخوازي شتيك به من بلئ..ها؟

به دم پيكه نينيكي به رزه وه وتي:- ئاخري زاتي بيستنت له خوتدا پهيدا كرد!!..

لئ ئه مجاره يان پيكه نينه كه ي سازگارتر بوو بوو. ته نانه ت تا راده يه كيش جوهر ئاوازيكي خووشي به گوي ده گه ياند. پيم وت:- كه واته بلئ! ئه گه ر ده تواني بيپه رده قسان بكه.

- ئوو، چاكه! به لام ده زاني ئه م پيچو په ناكردنه، به تايبه تي بو سه رنجراكيشاني تو پويست بوو؟ وهك چون مروژ گوي به شتاني ساردو بيتام نادا، به هه مان شيوهش هينده ئاور له بابته تي ساده و پروون ناداته وه. چونكه ئيمه خومان ساردو بيگيانين،

گهرمى به خشين و گيان خستنه بهرى شته كانيش بو ئيمه مهيسه نيبه. ئيستا وا ديتته بهرچاو كه ئيمه شهيديا بينين وبيري جوان، بووين به داواكارى خوزى و ئارهزوو. چونكه ژيانى كه ئيمه دروستمان كردوو به جوانيبه، بيزاركهرو تاريكه! ئه و راستيبه كه زهمانى بوو ده مانويست به تاسه وه دروستى بكهين، ئيمه تيكشكاندوو.. چ دهكرى؟ له گوينه (له گينه، له وانهبه) مروف به زهبرى خيال بو ماوهيه كي دياريكراو له زهوى دووربكه ويته وه، ئاسمان بخاته ژير بالى فرينه وه و سه رله نوى پروانته ئه و جيگا و پاويهيه كه له دهستى داوه، نه وه سايه؟ چونكه مروف ئيستا چيدى سولتاني سه رزهوى نيبه به لكو كويله ي ژيانه، به هوى سه ردانه وانده وه، ئه و حه قيقه ته ي له دهست خوى داوه كه گه وره ي خهلقه نده كانه. نه وه سايه؟ له و حه قيقه تانه وه كه خوى دروستي كردوو، ده گاته ئه نجام و به خوى ده لى: ئه م ياساى گورانه ناپه سنده! كاتى كه په يره وى ئه م ياسايه ده كات نازانى كه به ربه ستى كي له ريگه ي ئازادى ژيانى خوى و له ريگه ي خه بات له پيناوى ئه م مافه دا كه بتوانى ياساو په يره وه كو نه كان تيك بشكىنى و شتاني نوى دابينى، داناوه. ئيدى ئه و خه بات ناكات، به لكو ته نيا خوى له گه ل ئه و هدا ده سازينى... ده بى له پيناوى چيدا خه بات بكات؟ ئه و ئامانجانە ي كه ئينسان بتوانى له پيناويدا ده ست بداته كارى خه ته رو پر فيداكاريبه وه كوان؟ له كوين؟ هه ر له بهر ئه مه يه كه ئينسان تا ئه م راده يه به دبخت بووه و ژيانى كي پر له كلولى و كويزه وه رى ده گوزه ريئى. هه ر بويه ش گيانى ئه فراندن له ودا تا ئه م راده يه بيتواناو زه بوون بووه.. كو مه ليك كويزانه له هه ول و ته قه للاي شتيكدان كه سروس به روحيان ببه خشيت و باوه رى خه لكى بو رابكيشيت. زوربه يان روو ناكه نه ئه و ئاراسته يه ي كه هه موو شتيكى ئه به ديبه و خه لكى يه كده خات ئه و ئاراسته يه ي خواى ليه.. شتيكى به لگه نه ويسته ئه وانە ي له ريگه ي گه ييشتنه حه قيقه تدا هه له ده كەن، له نيو ده چن! ليگه رى با له نيو بچن. نابى به ره له ستبيان بكرى. خه مخواردن بو ئه وان بيفايده يه. خه لكانى زور پهيدا ده بن! ته نيا ئه لها و ئاره زووى دو زينه وه ي خوا گرنگه، ئه گه ر له عاله مدا خه لكانى هه بن كه ئاره زووى خوايى بالى به سه را كيشابن،

ئەوا خواش لەگەڵ ئەواندا دەبێ و گیانیان دەبەخشیت: ئەمە یە جەزبە ی بیسنوور
بەرەو ئاراستە ی کەمال! نەوەسایە؟

وتم: - بەلێ هوسایە..

هاو دەمە کەم بە پیکە نینکی چزودارەو هە گوئی: - بەلام تو زوو قاییل بوویت.

ئەوجا لە کاتی کدا کە چاوی بری بوو خالیکی دوور، بیدەنگییە کەم بەلاو دوور
دریژ بوو. بەکەم حەوسە لیبەو هەناسە یە کەم هەلکیشا.. بیئەو هە ی چاوی لە خالە دوورە کە
و هەگوژی، هەستی پیکردم وپرسی: - خاوی تو کییە؟

بەر لەم پرسیارە، قسەکانیم بەلاو خۆش بوو، زۆر ئاسایی گویم لێی راگرتبوو. و هەکو
هەموو خەلکانیکی خەیاڵمەند کەمیک خەمین دەهاتە بەرچاوی. لە رۆحی منەو نزیکی
بوو. لە قسەکانی حالی دەبووم و خەریکی بوو سەرسامییە کەم دەرەویبەو، لەپەر ئەم
پرسیارە ی کرد. پرسیاریکی قورس کە وەلامدانەو هە ی بو خەلکی هاوچەرخی، ئەگەر بە
تەواوەتی ئاگاشی لە خۆبی، لە زەحمەت بەدەر نییە. خاوی من کییە؟ بریا ئەمەم
دەزانی! ئەم پرسیارە تەزاندەمی.. پیموایە هەر کەسیکی دیش بووایە لە جیی من،
نەیدەتوانی نەپەشوکی و حازرەو لای خوی لە دەست نەدات!! بەلام ئەو چاوی
زیتە لەکانی بری بوو من. بەدەم زەر دەخەنەو چاوی بری وەلام بوو.

- تو پتر لەو ماوە یە کە بو وەلامدانەو هە ی "ئینسانیک" پیویستە بیدەنگ بوویت.
هەنووکە ئەم پرسیارە ت لیدە کەم رەنگە بتوانی وەلام بدەیتەو: تو نووسەریت و
هەزاران کەس بەرەمە کانت دەخویننەو، بلێ بزانی چ پەيامیکت پییە بو خەلکی؟ ئایا
بیرت لەو کردووەتەو کە هەقی ئەوەت هە یە شتیکی فییری خەلکی بکەیت؟

یە کەمین جار بوو لە ژیا نا کە بەوردی دەمروانییە ناخی خۆم. با خەلکی واتینە گەن
خۆم بەکەم یان بەبەرز دەگرم تا سەرنجیان بو لای خۆم رابکیشم. داوا ی سوال لە

گەدا ناكرى. من گەلەك ھەست ھىواو ئاواتم لە خۇمدا كەشف كىردووھ كە ئەوان ناوى چاكىي لىدەنەن. بەلام ھەستىك كە گىشت ئەم ئەندىشەو خەيالە رۆشنانە لە يەك شويندا كۆبكاتەوھو تەواوى دياردەكانى ژيان بگريتە خو، لە خۇمدا سۆراخ نەكىردووھ. ھەستى بىزارى لە گياندا زۆرە، مينا(وھك) ژىلەمۆى ژىر خۆلەمىش تۆزە تىشكىكى ھەس و جارجارى دەبىت بە ئاگرىكى توورەو پرغەزەب. بەلام ھىشتا ھەر گومان و دوودلى لە گيانى مندا پترە. ھەندى جارن ئەم دوو ھەستە ئەقلم دىننە لەرزىن و بەجورىدلم دەگوشن كە ماوھىەكى زۆر ئاگام لە خو نامىنى. حالم خراپ دەبىت و ھىچ شتىك لە پىناوى ژياندا نامبزوئىنى. دلم بە ئەندازەيەك سارد دەبووھو دەتگوت مردووھ. بىرم خامۆش دەبوو. دەچووھ خەو. مۆتەكەيەكى سامناك تىن و تاوى لەبەر دەبىرم. بەم تەرھە كۆيرانە، كەپوكاس، شەوو رۆژانى زۆرم بەسەر دەبرد. ئارەزووى چ شتىكم نىيەو لە ھىچ تىناگەم. وام دىتە بەرچاوى كە ئىدى بوومە بە جەستەيەك وتەنيا لەبەر ھۆيەكى ناديار بە خاك نەسپىردراوم. دەركدنى درىژدان بە ژيان لە جارن پتر ترس و لەرزى لەم چەشنە ژيانە لە لام توند دەكرد. چونكە لە مەرگدا ھەم مانا كەمترەو ھەم تارىكى زياترە... مەرگ تەنانەت لەزەتى نەفرەتكردنىش لای ئىنسان ناھىلى.

ئەرى بەراست چ پەيامىكم بو خەلكى پىيەو ئايا وھكو دەنوئىم وام؟ دكارم چى بە خەلكى بلىم؟ ئەوانەى كە لەمەوبەر كەسانىك دەيانگوت وھەمىشەش دەيلتەوھو گوئگرىشيان ھەيەو ھەرگىزش خەلكانى لەوانەى ھەن چاكتر دروست ناكەن؟ بەلام ئايا ھەقم ھەيە ئەم ئامانج وچەمكەنەى خۆم پىي پەرودە بووم وزۆر جارىش كاريان پىناكەم، بە خەلكى رابگەيەنم؟ ئەگەر رىگەيەكى جيا لەوانە ھەلبژىرم ئايا ئەمە ناگەيەنى كە من باوهرم بە حەقىقەتى ئەو باوهرانە نىيە كە لە "من"دا گەلالە بووھ؟..كەواتە چ وھلامىكى ئەم پىاوەى كە لە تەنىشتم و لە گەلمدا دانىشتووھ بدەمەوھ؟ بەلام ئەو ھىندە

چاوه‌رپی ژنه‌وتنی وه‌لامی منی نه‌کرد. ماندوو‌بوو. سه‌رله نوی دهستی به قسان کرده‌وه:

- ئەگەر نه‌مدیتبا که هیشتا شکۆخوازی تۆ توانای له نیو‌بردنی لووتبه‌رزیتی په‌یدا نه‌کردوو هه‌رگیز ئەم پرسیارانه‌م نه‌ده‌کرد. که بیباکی و پیاوه‌تی ئەوه‌ت هه‌یه گوی له قسه‌کانی من بگری، ئەو ئەنجامه‌م ده‌ستگیر ده‌بیت که تۆ خۆشه‌ویستییه‌کی ئاقلانه‌ت بۆ خۆت هه‌یه. هه‌لبه‌ته بۆ به‌هیزکردنی ئەم خۆشه‌ویستییه له ئازاروکۆفانی رۆحی به‌ده‌رنیت، بۆیه من وه‌زعییه‌تی سه‌خت و دژواری تۆم له به‌رانبه‌ر خۆمدا هاسان کردوو. به‌جۆری له‌گه‌لتا ده‌دویم که که‌مه‌ترخه‌می نه‌ک تاوانیار.

...عه‌یامه‌کی له نیو ئیمه‌دا خه‌لکانیک هه‌بوون که په‌یان به‌هیماکانی ژیان ورۆحی ئینسان بردبوو. خه‌لکانیک که به‌تاسه‌یه‌کی فراوانه‌وه، به‌له‌خۆ‌بردنه‌وه بۆ خه‌ملاندنی بوون تینه‌کو‌شان و به‌باوه‌رپکی قووله‌وه به‌ئینسانه‌وه گری درابوون. کتیبیه‌لیکیان داناوه که هه‌رگیز ده‌ستی فه‌رامۆشی نایانگاتی. چونکه حه‌قیقه‌تی نه‌مرو زندوویان تیدا چه‌سپاوه، چونکه جوانییه‌کی ئەبه‌دی له‌سه‌ر لاپه‌ره‌کانیاندا ده‌دره‌وشینه‌وه، ئەو په‌یکه‌رانه‌ی له‌م کتیبانه‌دا به‌رجه‌سته کراون گیانیان که‌وتوو ته‌به‌ر. هیزی ژیانیان تیگه‌پاوه. له‌م کتیبانه‌دا هه‌م دلیری و بیباکی و هه‌م رق و تورپیی ده‌بینری. عیشقی راسته‌قینه‌و ئازادیان تیدایه. تاقه وشه‌یه‌کی زیاده‌یان تیدا نابینری. من ده‌زانم که تۆ له‌وه‌سه‌رچاوانه‌وه سروشی رۆحی خۆت پاراو‌کردوو... به‌لام په‌نگه رۆحی تۆ به‌خرایی په‌روه‌رده بووبی. بۆیه باسی تۆ له‌مه‌ر عیشق و حه‌قیقه‌ت ده‌ستکردو رپاکارانه‌یه. وا دیته به‌رچاو وه‌ختی که ده‌رباره‌ی ئەم بابه‌ته ده‌دوویی گوشار له خۆت ده‌که‌ی. تۆ وه‌کو مانگ به‌روناکی شتیکی دی تریفه‌ت تینه‌گه‌رپیت. روناکییه‌که‌ت خه‌مامیزو نادیاره. سیبه‌ری زۆر دروست ده‌کات. گه‌رمییه‌که‌ی زۆر تورپه‌هاته‌و که‌س گه‌رم ناکاته‌وه. له راستیدا تۆ له‌وه‌گه‌داتری که بتوانی شتیکی به‌نرخ به‌خه‌لکی به‌خشیت. ئەوه‌ش که ده‌یبه‌خشیت نه‌له‌به‌ر خاتری له‌زه‌تیکی بیئه‌ندازه‌یه که ژیان‌ی پین

به بیرو وشه‌ی جوان برازینیته‌وه. به‌لکو زیاد له هه‌موو شتیک بو ئەمه‌یه که بوونی خۆت لای خه‌لکی به‌رزبکه‌یته‌وه. بویه تو که شتیک ده‌به‌خشیت بو ئەوه‌یه تا له پارسه‌نگی ئەوه‌دا پتر له ژیان وله خه‌لکی بستینی. تو له‌وه گه‌داتری که بتوانی دیارییه‌ک پیشکەش بکه‌یت. سوو‌خۆریکی ساده‌یت، ئەزمونه ناچیزه‌کانت ده‌خه‌یته بازاری فایده‌ی راکیشانی سه‌رنجی خه‌لکی به‌لای خۆتدا. کاتی که حه‌قیقه‌ته‌کان ده‌پشکنی، قه‌له‌مه‌که‌ت بری ورده شتی ناچیزه‌ی ژیان هه‌لده‌بژیری. له‌وانه‌یه کاتی که وه‌سفی هه‌سته ئاساییه‌کانی خه‌لکی ساده ده‌که‌یت هه‌ندی سووکه حه‌قیقه‌ت له بیرو هۆشیاندا که‌شف بکه‌ی. به‌لام ئاخۆ ئەم توانایه‌ت هه‌یه، هه‌رچه‌ند بچووکیش بی، که بتوانی ئەو خه‌یالانه له رۆحیاندا بیدار بکه‌یته‌وه که مایه‌ی به‌رزبوونه‌وه‌ی رۆحیان بیت؟.. نا! ئایا تو دلناییت که ئەمه کاریکی به سووده که له نیو پۆخه‌وات و زبڵدانی ئاساییدا چینه بکه‌یت و نه‌توانی جگه له بری حقیقه‌تی ناچیزه‌و سواو بدۆزیته‌وه که ئەوه بسه‌لمینی ته‌نیا به‌شه‌ر نزم و گه‌وج و بیئابرووه‌و هه‌میشه پاشکۆی مه‌رجی ده‌ره‌کی بووه، لاوازه، مایه‌ی به‌زه‌ییه‌و تاق و ته‌نیا‌یه؟ ئەگه‌رچی له‌وانه‌شه ئیستا توانیبیت ئەم بابته‌ی پیسه‌لمینی! چونکه هه‌ستده‌که‌م که رۆحی ئەو سارده‌و هزری خاوبووه‌ته‌وه... ئەمه کافییه! هیشتا خه‌یالاته‌کانی خۆی له کتیباندا ده‌بینی و ئەم کتیبانه به تایبه‌تی ئەگه‌ر به لی‌هاتوویییه‌وه، ئەو لی‌هاتوویییه‌ی ناوی ده‌نین (به‌هره‌و ئاماده‌یی) نووسرابنه‌وه، هه‌میشه تا راده‌یه‌ک ئینسان ده‌خاته دنیای خه‌وی موگناتیسیییه‌وه. خوینهر به‌چاوی نووسه‌ر ده‌روانیته‌ خۆی وکاتی که ناشیرینی بیئه‌ندازه‌ی خۆی ده‌بینی، ئیدی توانای چاکتربوون له خۆیدا نادۆزیته‌وه. ئایا تو ده‌توانیت ئەم توانایه‌ی بخه‌یته به‌رده‌ست؟ چما تو ده‌توانیت ئەم کاره بکه‌یت له کاتی‌کا خۆت... به‌لام من ره‌حم به تۆدا ده‌که‌م. چونکه هه‌ستده‌که‌م تو له حالیکدا که گوئی بو قسه‌کانی من شل ده‌که‌یت له بیری ئەوه‌دا نیت که چ پاکانه‌یه‌ک بو خۆت بکه‌ی. به‌لی! چونکه مامۆستایه‌کی ئابروومه‌ند ده‌بی هه‌میشه قوتابییه‌کی وردبین بیت، ئیوه هه‌مووتان مامۆستای رۆژانه‌ی ژیا‌نی ئیمه‌ن. زۆر زیاتر له‌وه‌ی به خه‌لکی ده‌ده‌ی لیان

وهردهگری. ئیوه ههموتان له مهر کهموکووپی قسان دهکهن وتهنیا کهم و کورپییهکان دهبینن. بهلام بهشهر دهبی لایهنی چاکهشی هه بیته. مهگهر خۆت ئهوه نابینی؟ تو چ چاکهیهکت بو ئهه خه لکه ئاسایی و روژ رهشانه ههیه که بهو چهشنه بهبی رهحمی وینهیان دهکیشیت و له پیناوی زالبوونی چاکه بهسههر خهراپیدا خۆت به پهيامبهرو ئاموژگاری وان دهزانیت، خۆت به ئاشکراکهری گوناحهکانی وان دهژمیریت؟ بهلام ئایا سهرنجی ئهوهت داوه که چاکهکهران و بهدکارانی که تو بهزور دروستت کردوون وهکو دوو کلافهه رهش وسپی ئالوزکاو وایه. چونکه زور له یهکهوه نزیکن. بوون به خۆلهمیش و پهنگی یهکدییان وهرگرتووه؟ دوو دلم لهوهی که تو ههلبژاردهی خوا بی.. ئهوه دهیتوانی زور له تو بههیزتر ههلبژیری. دهیتوانی دلی ئهوان به ئاگری خۆشهویستیهکی لیوان لیوی ژیان، حهقیقهت و خه لکی ههلبژیری. تا ئهوان له تاریکی بووندا وهکو روناکی هیزو مهزنایهتی بدرهوشینیتهوه.. بهلام تو وهکو مهشخهلی هیزی شهیتان دووکه ل دهکهیت و دووکه لی تو دهکهوینه سهر بیرو گیانیان و به ژههری بی متمانهیی ژههراوییان دهکات، بلی: چ شتی فییری خه لکی دهکهیت؟

هه ناسه گهرمه کهی ئهه پیاوه گوناکانی بهسههر کردهوه. ته مهشای ئهه نوم نه دهکرد. چونکه دهترسام سهیری چاوهکانی بکهه. وشهکانی وهکو پشکووی ئاگر بهسههر میشکمه دهتهقینهوهو دهیانرهنجاندم.. نیگههراو بووم.. دهمزانی وهلامدانهوهی ئهه پرسیاره سادانه چهند زهحهته.. و چ وهلامیکم نه دایهوه.

- چونکه من هه موو ئهه شتانهی تووکهسانی وهکو تو دهینووسن، به وردی دهخوینمهوه، لیته دهپرسم:

- به چ مه بهستیک دهنووسیت؟ توش که زور دهنووسیت.. ئایا حه زده کهی ههستی چاکه له خه لکیدا بیدار بکهیتهوه؟ بهلام به زهبری وشهه ساردو سستهوه ناتوانیت ئهه کاره ئهه نجام بهدیت. نا.. تو نهک ههه ناتوانی شتی تازه بخهیهته سهر ژیان، به لکو شته کۆنهکانیش به لولدرای و پارچه پارچهیی و به شیوهیهکی نا هه مووار پیشکesh

دهكەيت. كاتى كه ئىنسان بهرهمى ئىوه دهخوئىنتهوه جگه لهوهى شهرمه زارتان بكات چ شتىكى دىكه له بهرهمه كاتتانهوه فيرنابى. ههموو شتهكان ئاسايى وسواوه: خهلكانى بوذهله، بىر پوچهل، رووداو. كهواته كهى دهتهوى دهربارهى سهركگردانى روخ و پيوستى زندووگردنهوهى بدوى؟ ئهدى كوا جاردان بو گهشاندهوهى ژيان، وانهكانى دليرى وئو وشانهى چالاكى دهبهخشن و دهبنه سهرچاوهى سهروو ئيلهامى روخ؟

... رهنگه بللى ژيان جگه لهم نمونانهى ئيمه دهيانخهينه روو، ناخاته بهر دهستمان. بهلام تو ئه مه مهلى، چونكه ئه مه بو كه سيك كه خو شبهختانه زاله به سه ر وشه دا زور نهنگ و شهرمه. خوى له خويدا داننانه به لاوازى خو به رانبه ر به ژيان... داننانه به وه دا كه ناتوانى له ژيان باشتى بى. ئه گه ر له ئاستى ژياندا نه توانيت به زهبرى ئه فراندن كو مه لىك نمونه كه له ژياندا نين و بو فيربوون پيوستن، دروستبكهى، كاره كه ت چ نرخىكى ده بىت؟ چون ئه وه به خو ت ره واده بىنى كه خو ت به نو سه ر بزانى؟ وهختى هزره سه رنجى مه ردم بو رووداوه بيه ووده كان و له ريگه ي وي نه گرتنىكى چه په لى ژيانيانه و راده كيشيت، بىر بكه وه كه ئاخو زيان به خه لكى ناگه يه نى؟ دوودلى ناوى!.. دان به وه دا بنى كه ناتوانيت به جو رى ژيان وي نه بگرى كه بى به مايه ي شهرمه زار بيه كى تو له ئاميز له لاي وان و كه لكه له ي دروستگردنى شي وه يه كى دىكه ي بوونيان له لا دروستبكات.. ئايا ده توانى ليدانى دلى ژيان خيراتر بكه ي. ئايا ده توانى وهكو خه لكانى دى تو ش هيزو تىنىكى بخه يته بهر؟

هاوده مه سه يره كه م هه لوه سته يه كى كرد. به بىدهنگى بىرم له قسه كانى ئه و ده كرده وه:

- من له ده ورو به رى خو مدا خه لكانى ژىر زور ده بىنم. به لام خه لكى ئابرو مه نديان زور كه م تىايه. ئه وان هه ش كه هه ن رو حيان نه خو ش و بىزاره. نازانم بو چى ده بىنم هه ميشه ئىنسان تا پاكتر و خودان رو حىكى پاكتر بى ئه وه نده كه م هيزونه خو شتره و ژيانى سهخت و دژواره. له ئه نجامدا هه ربه شى ته نىايى و غه مه. به لام به هه مان ئه ندازه ي كه

خەمی ژیانیکی چاکتری لەلا زۆره، توانای دروستکردنی ئەو ژیانەى لەلا کەمە. ئایا پاشکەوتووی و ژیانى پر لە کویرهوهرى ئەو لەبەر ئەمە نییه کە وهکو پيويست و لە جیى خۆیدا کۆمهکی پینهکراه؟..

هاودهمه سهیرهکەم لەسهرى پ ۆیى:

- لەمەش پتر ئایا دەتوانیت ئە خەندە چالاکیهخشەى کە گیانی ئینسان دەنوینى بیدار بکەیتەوه؟ تەمەشاکە خەلکی لە ناخی دلەوه به تەواوهتی خەندەو پیکه نینیان فەرماوش کردوو. بەکەسهروهه پیدهکەن. بە پەستییهوه پیدهکەن. زۆر جار لە نیوان رۆندکەوه پیدهکەن. هەرگیز لە میانى ئەم پیکه نینانەوه دەنگی پیکه نینیک ناژنەوى کە بەتەواوهتی لە کانگای دلەوه دەرچیت، پیکه نینیک کە سینەى تەمەنه گەرەکان بلەرزینى!.. باشه . پیکه نین مایهى سهلامهتی رۆحه... پیکه نین بۆ ئینسان پيويسته و یهکیکه لەو شتانهى کە لە گیاندارى جیا دهکاتهوه. ئایا دەتوانی پیکه نینیکى دیکهى جگه لەم پیکه نینه گازانده ئامیزه، جگه لەم پیکه نینه پەستەى کە به تۆ پیدهکەن، ئەویش تەنیا لەبەر ئەوهى بنیادهمیکى پیکه نین هینەرى ومایهى بەزهییت،. لە خەلکیدا راپه رینیت؟ هۆش وگوشت کۆبکەوه. تەنیا لەسهر بناغهى ئەم دەستووهره گشتیه مافی ئامۆژگاریکردنت پیدهدری کە بتوانی هەستی راسته قینهو راستگۆیانەى خەلکی بیدار بکەیتەوه. تا بتوانیت به پشتیوانى ئەوهوه وهکو پیک هەندى لە دەمامک و وینهکانى ژیان تیک بەهیت و لە جیى ئەم ژیانە تەنگ و تاریکه ژیانیکى ئازادتر دروست بکەیت: توپهیی، کینه ، شهرمه زارى، نه فرەت وئەوجا نا ئومیدی توپه ئامیزی نوێله کان کە دەتوانی به یارمه تیانەوه هەموو شتیک لە دنیا دا تیک بشکینری و لە نیو ببری. ئایا دەتوانیت ئەم چه شنه نوێلانە دروست بکەى؟ دەتوانیت ئەوانه بخه یته گەر؟ چونکه ئەگەر مافی ئەوه به خۆت دەهیت کە قسان لەگەل خەلکیدا بکەیت پيويسته یان نه فرەتیکى توندو تیژ به رانبه ر به نهنگى و کەموکوپیه کانیا ن نشان بەهیت یان لە ناخی خۆتا خۆشه و یستییه کی مه زن سه بارهت به ژان و دەرده کانیا ن هەست پیکه ی.

هه نووکه تاقه تیشکیک له م هه ستانه دهر وونی روښن نه کردو پته وه، که واته بیفیز به و بهرله وهی چ قسه یه ک بکه یت زور بیر بکه ره وه..

دنیا تازه خه ریک بوو رووناک دهبوو وه. به لام تاریکیه کی پتر له جارن له روچی مندا که له که دهبوو. به لام ئەم زه لامه ی که هه موو گوشه یه کی روچی منی پشکنی بوو و له لای ئاشکرا بوو، هیشتا قسانی ده کرد. هه ندی جارن ئەم بیره بالی به سه ردا ده کیشام: - ئاخو بنیاده مه؟

به لام به جوړی دل به ندی قسه کانی بوو بووم، نه متوانی بیر له م مه ته له بکه مه وه، سه رله نووی وشه کانی دهرزی ئاسا به می شکمدا ده چوونه وه.

- ویرای ئەمه ش ژیا نی ئیمه ، به پانی وقولی به رین ده بی. لی گه شه کردنه که ی زور خاوه. چونکه تو توانا و ده سه لاتی خیرا کردنی بزووتنه وه ی ژیا نت نییه.. ژیا ن په ره ده ستینی و روژ به روژ خه لکی فی ری پر سیار کردن ده بن. چ که سیک وه لامی ئەوان ده داته وه؟ ئاشکرایه: ئیوه ی حیله که ران، ئیوه ی داگیر که ری ناوی پیشه وایانی خه لک! به لام ئایا تو خو ت ئە وه ند ه له چه مکی ژیا ن تیده گه یت که بتوانی بو خه لکانی دیکه ی روښن بکه یته وه؟ ئایا له پیوستیه کانی زه مانی خو ت تیده گه یت، پیشبینی ئاینده ده که یت؟ بو بیدار کردنه وه ی ئینسانیک که له ئە نجامی نزمی و په ستی ژیا نه وه بو نی تیگه راوه، روخاوه، ده توانیت چی بلئی؟ ئە و گیروده ی هه ره سی روچی بووه! خو شه ویستی بو ژیا ن زور که م بووه و ئاره زووی ژیا نی ماقول و پیاوانه ی له لا کز بووه. ده یه ویت وه کو به راز بژی. گویت لییه؟ ئیستا که باسی وشه ی ئامانجی بو ده که یت، به ته وسه وه پیده که نی: چونکه ئیدی ئینسان بووه به مشتی ئیسقان و گوشت و پیستیکی ئە ستوور دایووشیوه. هانده رو بزوینه ری ئە م ره ش و رووته ناشیرینانه رو حیا ن نییه به لکو سوزه گه وجه کانیانه. پیوستیا ن به ئاگا دار کردنه وه و تیمار کردن هه یه. خیرا که تا له ئینسانیه ت نه که وتوون یارمه تیا ن بده با بژین. به لام تو چیت له ده ست دی تا گیانی ژیا نیا ن تیا بیدار بکه یته وه، له کاتی کدا ته نیا شیوه ن ده که ی،

دهنالیئی، ئاخان هه‌لده‌کیشیت، به‌بی موبالاتی چۆنیه‌تی گهنده‌ل بوونیان وینه‌ ده‌گریت؟
بۆنی بۆگه‌نی له‌ ژیانه‌وه‌ ده‌گاته‌ که‌پوو، ده‌له‌کان له‌ ترسنۆکی و به‌زیویدا ئاوساون،
سستی و ته‌مه‌لی ئه‌قلی له‌کار خستوو. ده‌سته‌کانی به‌ په‌تیکی نه‌رم به‌ستوو. تو له‌م
بیسه‌رو به‌ری و هه‌راو هه‌نگامه‌یه‌دا چی دینی؟ تو چه‌ند بچووک، ومایه‌ی به‌زه‌ییت!
چه‌ند زۆرن وینه‌ی تو! خۆزی پیاویکی مه‌ردانه‌و دلسۆز به‌ دلێکی گه‌رم و میشکیکی
فراوانه‌وه‌ په‌یدا ده‌بوو، که‌ ئاگای له‌ هه‌موو شته‌کان بووایه‌! چ ده‌بوو ئه‌گه‌ر له‌م
ته‌نگانه‌یه‌دا، له‌م بیده‌نگیه‌دا، گوته‌ په‌رچوو ئاساکانی به‌رگویی بکه‌وتایه‌ و وه‌کو زه‌نگ
رۆحی بیژراوی ئه‌م جه‌ماوه‌ره‌ی به‌ینابوایه‌ له‌رزه‌..

دوای ئه‌م قسانه‌، ماوه‌یه‌ک بیده‌نگ بوو. من سه‌برم نه‌کرد. نازانم کامیان پتر
به‌سه‌رمدا زال بوو: ترس یان شه‌رمه‌زاری؟

پرسیاریکی ساردو سه‌ری ئه‌وم هاته‌ گویی: - ده‌توانی چم پی بلیی؟

وه‌لامم دایه‌وه‌: هیچ.

سه‌رله‌ نوێ بیده‌نگی بالی به‌سه‌را کیشاین.

- ئه‌دی هه‌نووکه‌ ده‌ته‌وی چۆن بژیت؟

- نازانم.

- ده‌ته‌وی چ بلیی؟

بیده‌نگ بووم.

- چ کاریک له‌ بیده‌نگی ئاقلانه‌تر نییه‌!..

هه‌له‌سته‌یه‌کی خه‌مناکی بۆ کرد. دوا به‌ دوای ئه‌وه‌ سه‌دای پیکه‌نینی به‌رزبووه‌وه‌
هینده‌ به‌ کول بیده‌که‌نی ده‌تگوت ماوه‌یه‌کی زۆره‌ ده‌رفه‌تی ئه‌م چه‌شنه‌ پیکه‌نینه‌

ئاساييهى بۇ نەپەخساوہ. بەلام دلى من لەم پىكەننە نەھلەتییە كرمى دەبوو. خوینی
ھەلدینا.

- ھا، ھا، ھا! ئەمەتوی مامۆستای ژیان؟ تۆیت كە بەم ھاسانییە دەپەشۆكیی؟ وابزانم
ھەنووكە زانیت من كیم؟ ھا؟ ھا، ھا، ھا.. ھەر یەكك لەو لاوانەى كە وەكو تۆ بەپیری
ھاتونەتە دنیاوہ، ھەر كە تووشى من دەبوون، عەینی وەكو تۆ دەپەشۆكان و ھەراسان
دەبوون. پەنگە تەنیا ئەو كەسە بەرانبەر بە ویزدانى خۆى نەلەرزى كە مەتال و
قەلغانى درۆولاسارى و بيشەرمى پۆشى بى. توانای تۆ ھىندە كەمە كە تاقە
مستەكۆلەيەك بەسە بۆ پوخاندنى! قسان بكە! شتى بلى كە لەبەردەم مندا تەبریت
بكات. ئەوہى وتم بيخە درۆوہ. گیانت لە چنگى خەجالەت و پەنج پزگار بكە! ئەگەر
بۆ ماوہى چركەيەكيش بووہ بەھیزبە. باوہرت بە خۆت بى تا ئەوہى من دامە پالت بۆ
خۆمى وەربگرەوہو سەرى ريزت بۆ دانەوینم.. توانای رۆحى خۆت بنوینە تا دان بە
مامۆستايەتيا بنیم! من پيوستم بە مامۆستايە. چونكە ئينسانم. ژيانم لە تاريكيدا گوم
كردووه، رپى پزگاربوون بەرەو روناكى، بەرەو حەقیقەت و جوانى بەرەو ژيانى نوى
دەپشكەم. رپگەم پى نیشانبدە! من ئينسانم ، كينەم بەسەردا بيارينە. ليدە، بەلام لە
برى ئەوہ من لەم زەلکاوى ژيان فەرامۆشكردنە دەربينە! دەمەوى باشتربم لەوہى كە
ھەم! چى بكەم؟ فيرم بكە!؟

بیرم دەکردەوہ: ئایا ئەنجامدانى ئەم داوايانەى ئەم كابرايە بە من دەكرى؟ ژيان
خامۆش دەبى، تاريكى گومان و دوودلى بال بەسەر بیری مەردمدا دەكيشیت. پيوسته
رپگەى رزگارى بدۆزريتەوہ. كامەيە رپگە؟ من تەنیا يەك رپگە دەبينم. نابى بۆ
خۆشبەختى كۆشش بكرى. چ پيوستییەك بە خۆشبەختى نيبە! مانای ژيان لە
خۆشبەختیدا نيبە. لەخۆرازى بوون ئينسان رازى ناکات. چونكە بيگومان پلەى ئينسان
گەلەك لەمانە بالاترە.

چه مکی راسته قینهی ژیان له جوانی و هیژی هه ولدانه به رهو ئامانج، و بوون پیوسته له هر ساتیکدا ئامانجیکی گه له ک به رزی هه بی. ئەم کاره له گوینه، به لام نه ک له چوارچیوهیه کی کۆن و داوه شیودا که هه موو شتیکی تا ئەم راهیه تیدا ته سک بووه ته وه، ئازادی رۆح و فیکری ئینسان که وتوو ته ئاستهنگ و تهنگانه وه..

سه ره له نوێ پیکه نی، به لام ئەمجاره یان زۆر به ئارامی، وه کو پیکه نینی که سیک که بیر به سه ره سۆزه کانیا زال بووبی.

- چ خه لکانیکی زۆر له دنیا دا هه بوون! و چه ند به ره می که میان به یادگار له دووی خو به جی هیشته وه! بو ده بی وای "به لام ئیمه نه فره ت بو رابردوو ده نیرین، چونکه هه سوو دیمان به رانه ر به خو ی ده بزوینی، چونکه ئەمڕۆکه خه لکانی که له دوای مه رگی خو یان به ره می به نرخیان به جیه هیشته وه نین. ئینسان خه وی لیده که ویت.. که سیش خه به ری ناکاته وه. ده خه وی و ده بی به حه یوان. بویه پیوستی به قامچی و لاوانه وه ی به سۆزو پر له خو شه ویستی هه یه. ترست له لیدانی نه بی. چونکه ئەگه ر تو له رووی خو شه ویستی هه یه لئی بدهیت له مانای لیدانه کانت حالی ده بیته به سینگیکی فراوانه وه قه بولی ده کات. کاتیکیش که ههستی به ده رده کانی خو ی کردو خه جاله ت بوو، ئەوسا به گه رمی بیلاوینه ئیدی بو خو ی گیانی وه بهر ده که ویتته وه... خه لکی هیشته مندالن. هه رچه نده بری جارن به گونا حکاری و پیسی فیکری خو یان دوو چاری سه رسامیمان ده که ن، به لام هه میشه پیوستیان به خو شه ویستی و هه ولی به رده وام هه یه تا خو راک ی پاک و تازهی رۆحیان پی به خشری... ئایا ده توانیت خه لکیت خو ش بو ی؟

به دوو دلییه و پرسیا ره که ی ئەوم دوو باره کرده وه:

- خه لکیم خو شبو ی؟ له راستیدا خو یشم نازانم ئاخو خه لکیم خو شگه ره که یان نا!.. ده بی دل سۆزو راستگۆبم! نازانم. کئ ده توانی به خو ی بل ی: به لئ من خه لکیم خو ش

گەرکه! ئینسانیک که بهوردی بروانیتته دەر وونی خۆی، بهر له وهی وهلام بداته وهو بلی "خۆشم گهرهکن" ماوهیهک بیر له م پرسیاره دهکاته وه. هه مووان دهزانن که نزیکه کانی ئیمه چه ندین فرسه خ لیمانه وه دورن.

- بزائم بیدهنگ بوویت؟ قهیدی نییه، بیئته وهی تو قسان بکهیت له مه بهستت حالی ده بم... وده پۆم.

به ئه سپایی پرسیم: هه روا زوو.

چونکه تا رادهیهکی ئه وتو که وتبوومه دلتهنگی و ته نیاییه وه وهک ئه وهی ئه وهی له وئ نه بی.

- به لئ ده پۆم. به لام جار هکی دی بو لات دیمه وه. چاوه پروان به.

ورپۆی. چۆن چۆنی رپۆی؟ ئاگام لینه بوو. به په له و به بی خشپه رپۆی. وهک ئه وهی سیبه ری بووی، له پر ون بوو... ونه ما..

من ماوهیهکی دیش له سه ر ته ختی ناو باخه که دانیشتم. هه ستم به سه رمای دهره وه نه ده کرد وئاگام لینه بوو که خوره لاتووه و تیشکه که ی به سه ر لق وپۆی سه هولگرتووی دره خته کانه وه دهره وشیتته وه. بینینی رپۆی روناک وهه تاوی که وهکو هه میشه به بی مه بالاتی ده بریسکایه وه ته ماشا کردنی ئه م زه واییه کون و پیره ی که ته نکه به فریک دایپۆشی بوو وله ژیر تیشکی خوره که دا ده بریقاییه وه، به لامه وه زور جوان و دلرفین بوو..

سه رچاوه: هدف ادبیات، ترجمه: م.ها، شفیعیه، تهران، ۱۳۳۰

دایک و فەرزەند

چەند بتوانی و بتەوی داستان و چیرۆکان سەبارەت بە دایکان بیژی هیژ ھەر کەمە و نایەتە تەواو بوون. چەند ھەفتە یەک بوو کە دژمنان تەنگیان بە شار ھەلچنی بوو، ئەلقاوت ئەلق گەمارۆیان دابوو. ھەموو پەیت و تەیار، چەک و تەدارەکیان لە خۆ دابوو. شەوان بلیسە ی ئاگر بەرز دەبوو ھو، دەتگوت کۆمە لە چاویکی سووری بیئەندازە، لە نیو تاریکی شەو ھو دەروانیتە دیوارەکانی شار. لەو چاوانەو ھە گری خۆشحالی دەباری

و مه‌شخه‌لی شادی هه‌لده‌ستاو ئەو سۆزو گودازه هه‌ره‌شه ئامیزه، بیری ئالۆزو تاریکی له نیو شاری ئابلۆقه دراودا چیده‌کرد. له‌سه‌ر دیواره‌کانه‌وه ده‌یانینی که گه‌مارۆی دژمنان به‌رده‌وام ته‌نگتر ده‌بوو، سیبه‌ره‌کانیان له ده‌ورو به‌ری ئاگره‌کانه‌وه دیاربوو. حیه‌لی ئەسه‌په تیرو قه‌له‌وه‌کانیان ده‌بیسترا. ته‌ق وه‌وری چه‌که‌کانیان و قاقای پیکه‌نینیان ده‌هاته گۆی، سه‌دای ئاوازی که‌سانی که متمانه‌یان به‌سه‌رکه‌وتنی خۆیان هه‌بوو، به‌رزده‌بووه‌وه. ئاخۆ چ شتیک له پیکه‌نین وئاوازی دژمن ناخۆشتری؟ دوژمنان ته‌واوی ئەو روبرو سه‌رچاوانه‌یان گرتبوو که ده‌هاتنه نیو شاره‌وه. ره‌زه‌کانی ده‌وروبه‌ری شورای شاریان خر سووتاندبوو، کیلگه‌کانیان پاک پیشیل کردبوو. دره‌ختی باخه‌کانیان له بنرا بری بوو. شار له گشت لاوه وازو بیپاریزه‌ر بوو. هه‌موو رۆژیک تۆپ و تفاقه‌ جه‌نگی دوژمنان وه‌کو ریژنه‌ی ئاگرو ئاسن به‌سه‌ر شاردا ده‌باری. سه‌ربازانی برسی که له جه‌نگ وه‌رس بوو بوون، به‌چاره‌ی گرژو رووی مۆنه‌وه به‌ کۆلانه ته‌نگه‌کانی شاردا ده‌سوپانه‌وه. سه‌دای ناله‌ی زامداران، هاوارو فریاد، نزاو نزوله‌ی ژنان وگریه‌و کپوزانه‌وه‌ی مندالان له په‌نجه‌ره‌کانه‌وه ده‌بیسترا. هه‌موو به‌ترس و به‌چه‌په‌وه قسانیان ده‌کرد. له کاتی گفتوگۆدا قسه‌ی یه‌کدییان ده‌بری و به‌وردی گوئیان هه‌لده‌خست که ئاخۆ دژمن ده‌ستی به‌ هیرش کردووه. به‌تایبه‌تی له هه‌وه‌لی شه‌ودا ژیان گه‌له‌ک دژوار ده‌بوو. چونکه وه‌ختی که سیبه‌ری شین ورده‌ش له نیو کیوه‌کانه‌وه ده‌هاته ده‌ری و ئۆردووگای دژمنی داده‌پۆشی و به‌ره‌و دیواره نیمچه ویرانه‌کانی شار ده‌هات و مانگ وه‌کو قه‌لغانیک که له مه‌یدانی جه‌نگدا که‌وتبی و به‌زه‌بری شیر له‌ت و په‌ت کرابی، له‌سه‌ر لوتکه‌ی چیاکانه‌وه ده‌رده‌که‌وت، که له‌سایه‌ی بیده‌نگی و تاریکیدا، ناله‌ی شیوه‌ن پترو ئاشکراتر ده‌هاته گۆی.

ئەو خه‌لکه‌ی که شه‌که‌تی ده‌ستی داماوی و برسیتی بوون و چاوه‌روانی هیچ جووره کۆمه‌کیک نه‌بوون، رۆژ به‌رۆژ پتر نائومید ده‌بوون. خه‌لکی به‌ترسه‌وه ده‌یانروانییه ئەو مانگه، لوتکه‌ی قووچی چیاکان، زاری داپچراووره‌شی دۆله‌کان و ئۆردووگای پرو

قه ره بالغي دژمنان، ته واوي ئەم شتانه مهرگ و کاره ساتيان له بهرچاوي خه لکه که بهرجهسته دهکرد. چ ئەستیرهيه کی ئوميديش بو دلدانه وديان نه ددره وشايه وه. ده ترسان له ماله کاندا چرا هه لکه ن. تاريخيهيه کی رهش و چر بالی به سه ر کولانه کاندا کيشابوو. له ناوجه رگه ی ئەو تاريخيهيه وه ژنيکی سه راپا رهش وه کو ماسيهيه ک که له قولایي روبرايکدا مه له بکات به نيگه رانی به کولانه کاندا ده سورايه وه. خه لکی وهختی که ده يانبيني له يه کتريان ده پرسى: - ئەوه؟

- ئەوه!

ئوسا ده سبه جي له په ناو په سي ره کاندا ون ده بوون. يان سهريان داده خست و به کړی به لایا رت ده بوون. فه رمانده ی نيگابان و پاسه وانه کانیش به ره قی پييان ده گوت:

- ماريانا خانم ديسان که وتيته وه نيو کولانه کان؟ ئاگات له خو بی له وانه يه بتکوژن. خو که سيش تاقیبي بکوژه که ت ناکات...

ژنه که پشتی راست ده کرده وه. هه لوهسته يه کی ده کرد. دهسته پاسه وانه کان به ته نيشتيا رت ده بوون وزاتيان نه ده کرد، يا پييان نه نگ بوو ده ست له روى هه ليينه وه. خه لکانی چه کدار به شيوه يه ک پاريزيان لیده کرد ده تگوت لاشه يه کی مردووه و، ئەو يش له تاريخيهيه که دا ده مايه وه، به ئارامی و به تاقی ته نیا خو ی ده دايه دم هه نگاوه وه. مات ويده نگ وه کو هيما ی گشت نه گبه تيهيه کانی شار بی، له کولانيکه وه بو کولانيکی تر ده رويی. له هه ر چوار نکالیشه وه سه دای خه مناکی ناله، شيوه ن، نزاو پارانه وه و گفت وگو ی خه مباری سه ربازانی گرژو مون که ته واو ئوميدبر بوو بوون، تاقیبيان ده کرد، وه کو سي به ر له دووی ده کشانو سهريان ده ژه نييه جه رگی. ئەو ژنه که هه م دايک بوو هه م ئەنداميکی ولات بوو، بي ريکی لای کوره که ی و بي ريکی لای نيشتمان ه که ی بوو: کوره لاوچاک وچالا که که ی، لی بي به زه ييه که ی ئەو ، سه رکر دايه تی خه لکانیکی ده کرد که شاريان وي ران ده کرد. تا کو ماوه يه ک له وه وپيش دايکی به شانازيهيه وه ته مه شای

دهکرد، وای حسیب دهکرد که دیارییهکی گرانبه‌هایه و بۆ ولاتی به به‌رهیناوه، به و هیزه چاکه‌ی دهزانی که بۆ یارمه‌تیدانی خه‌لکی شاره‌که په‌روه‌رده‌ی کردبوو. ئەو شاره هیلانیه‌که بوو که هه‌م خۆی تیایا هاتبووه دنیاوه، هه‌م جگه‌رگۆشه‌که‌شی له‌ویدا په‌روه‌رده کردبوو. سه‌دان داوی نه‌بینراو دلی دایکه‌که‌ی به کۆنه به‌رده‌کانه‌وه، ئەو کۆنه به‌ردانه‌ی که باپیرانی خانوو و به‌ره‌ی خۆیان لی دروست کردبوو، شوره‌ی شاریان لیدروست کردبوو، به و خاکه‌وه که ئیسک و پروسکی خزمانی هاوخوینی ئەو به‌لایلاه‌ی ئەفسوناوی وشیعرو ئومیده‌وه تییدا نووستبوون، گریی دابوو. ئیستا ئەو دلّه‌ی که نزیکترین و خۆشه‌ویستترین که‌سی له‌ده‌ست دابوو، گه‌واهی ده‌دا: ئەو دلّه وه‌کو ته‌رازوویه‌که بوو، به‌لام کاتی خۆشه‌ویستی خۆی ده‌ره‌ق به کوره‌که‌ی و سه‌بارت به زیده‌که‌ی به و ته‌رازوو کیشانه ده‌کرد، نه‌یده‌توانی بزانی‌ت کام تایان قورستره و کامیان سوکتره؟

به‌م شیویه‌ شه‌وان له کۆلانه‌کاندا ده‌سوراپه‌وه و ئەو که‌سانه‌ی که نایانناسی دووچاری ترس ده‌بوون. په‌یکه‌ری ره‌شیان به دیمه‌نیکی ئەو مه‌رگه له قه‌له‌م ده‌دا که له‌هه‌موویان نزیک بوو بووه‌وه. ئەگه‌ر بشیان ناسیبا- ئەوا به‌کری له دایکی تاوانبار دوور ده‌که‌وتنه‌وه.

شه‌ویک ئەم دایکه له سووچیکی دوورو تاریکا نزیکی شوره‌ی شار له‌گه‌ل ژنیکی دیدا روو به روو بووه‌وه: ئەو ژنه به بی جووله وه‌کو پارچه‌یه‌که له زه‌وی به‌دیار لاشه‌یه‌که‌وه چۆکی دادابوو. رووی خه‌مناکی کردبووه ئەستیران ونزای ده‌کرد. له‌سه‌ر شوره‌که‌وه به دیار سه‌ری ئەوه‌وه پاسه‌وانه‌کان به ئەسپایی ده‌دوان، که چه‌که‌کانیان به‌ر دیواره‌که ده‌که‌وت ده‌نگی ده‌دایه‌وه.

دایکی تاوانبار پرسی: - می‌ردته؟

- نه.

- براته؟

- کورمه. میردهکه م سیازده روژ بهر له ئیستا کوژرا، ئه میش ئه مپو.

ئه وجا دایکی کوژراوه که ههستایه سه ر پی و بهرهمه ندی و شوکرانه وه گوتی:

- پاکیزه ی پیروژ هه موو شتیکی ده بیینی و گشت شتیکی ده زانی و زوری لی مه منونم!

دایکه که پرسى: - له بهرچی؟

ژنه که وهلامی دایه وه: - ئیستا که له جهنگی بهرگری له نیشتمان کوژراوه، ده توانم به ئاسوده ییه وه بلیم که زوری لی ده ترسام: که مندال بوو زوری هه ز له ژیانی رهت و خوش بوو، منیش ده ترسام له بهر ئه مه ئه ویش خیانهت له شاره که مان بکات و وه کو کوره که ی ماریانا بیی به دژمنی خه لک وخوا و سه رکردایه تی دژمنان بکات، نه فرهت له و و له وه ناوهش که ئه وى هینایه دنیاوه وه په روه رده ی کردا..

ماریانا رووی خو ی داپوشی و دوورکه وته وه. به لام سبه یینی به یانی زوو هاته لای جهنگاوه رانی شاروگوتی:

- چونکه کوره که م بووه به دژمنتان، یا بمکوژن یا ده روازه ی شارم لیوه که ن تا منیش برۆم بو لای ئه و..

وه لامیان دایه وه:

- تو ئینسانیت و پیویسته نیشتمان که ت لا خوشه ویست بی، کوره که ی تو وه ک چون دژمنی هه ر یه کییک له ئیمه یه ، دژمنی توشه.

- من دایکم دایک. ئه وم خوشه وى و خو م به گونا هبار ده زانم که ئه و واده رچوو ه!..

ئه وجا که وتنه راویژو ته گبیر که چیبکه ن. بریارینداو گوتیان:

- ئابرو پیمان نادات به تاوانی کورپهکەت بتکوژین. ئیمه دهزانین که تو بهم گوناحه مهزنه گوشت نه کردوووه ههستدهکهین که چهنده نیگه رانی. بهلام تو وهکو بارمتهش بو شار پیویست نیت- کورپهکهی تو ههرگیز خه می تو ناخوات، ئیمه پیمان وایه که ئەو ئەهریمه نه به تهواوی توی فهرامۆش کردوووه- خو ئەگەر پیت وایه شایه نی سزایت ئەوا ئەم سزایهت بهسه! به لای ئیمه وه ئەم سزایه له مه رگیش قورستره!

دایکه که گوتی: - به لای! ئەم سزایه به سامتره!

دهروازه که یان بو کرده وه له شار ده رچوو، بو ماوه یه کی زور له سه ر شوره که وه ته مه شایانکرد، که چون به سه ر خاکی پیروزی زیدی خویدا، ئەو خاکی که کورپه که ی به خوینی خه لکی پاراوی کردبوو، ده رووی: به هیمنی ههنگاوی دهن. به زهحمه تیکی زوره وه پینی له و خاکه به رزده کرده وه، کړنۆشی بو جهسته ی به رگریکارانی شار ده برد. به نه فرته وه وه به نوکه پیمان چه که شکاوه کانی دوور ده خسته وه- دایکان گه له ک له چه کی هه لمهت و په لامار بیزارو وه رسن، ته نیا چه کیک په سند ده که ن و به ره وای ده زانن که بو به رگری له ژیان پیویسته.

دهتگوت له ژیر بالاپۆشه ره شه هاودامانه که یه وه جامی ئاوی هه لگرتوووه ده ترسی بیڕیژیت. تا دوورترده که وه ته وه بچوو کتر ده ینواند. ئەو که سانه ی که له سه ر شوره کانه وه ته مه شایان ده کرد، وایان ده هاته به رچاو که له گه ل تارمایی ئەودا هه رچی بیزاری وخه م وناومیدی هه یه یه خه ی ئەمان به رده دهن و دوورده که ونه وه. ته مه شایانکرد له نیوه ی ریگادا وه ستا، کلاوی پالتوکه ی له سه ر سه ری لادا و ماوه یه کی زور روانییه شار، لی له ویشه وه، له ئوردووگای دژمنیشه وه به دییان کردبوو که به تاقی ته نی له ناوه ندی ئەو ده شته دا ویستابووو، کومه له تارماییه کی ره شی خو ی ئاسایی، به کاوه خو و به سلکردنه وه لیی نزیک ده بوونه وه. نزیک بوونه وه و پرسییان:

- کیی، بو کو ی ده رویت؟

دایکه که گوتی: - سهررداری ئهنگۆ کورپی منه.

هیچ یهکیک له سهربازهکان گومانیان له دروستی قسهکهی نهکرد. شانبهشانی ئه و کهوتنه ری، ستایشیان دهکرد که کورپهکهی یهکجار ژيروئازایه، دایکه کهش به غرورهوه سهری بهرزدهکردهوه گوپی له قسهکانیان دهگرت و به لایهوه سهیر نه بوو.

- رۆلهی ئه و دهبی وایی!

ئه نجام له بهرانبهر که سیکدا گیرسایهوه که نو مانگ بهر له دایکبوونی دهیناسی. له بهرانبهر ئه و کهسه دا بوو که ههمیشه به پارچهیهک له جگهری خوی دهزانی. سهراپای مهخمه ل وئاوریشم بوو. چه که کهی گه وههر ریژ بوو. ههموو شتییک بهوشیوهیه بوو که ده بووایه و ابووایه. دایکی چه ندین جار له خه وندا به و شیوهیه و به دهوله مهندی و نیوداری بینی بووی، دهستی دایکی ماچ دهکات و دهلیت:

- دایکه تو بۆلای من هاتیت، ئیژی ههستت به نیازی من کردوو، له سبهینی زووتر نییه که ئه م شاره نه فرهت لیکراوه دهگرم!

دایکی گوتی: - ئه و شارهی که تیا یا له دایک بوویت.

کورپه لاوه کهی، که مهستی ئازایه تی و شهیدای نیو وشۆرهت بوو، به گهرم و گوپی و فیزی لاوانه وه دهیگوت:

- من له دنیا دا وبۆ دنیا له دایک بووم، تا غهرقی سهرسامی بکه م! من له بهر خاتری تو رهحمم به م شاره دا دهکرد - ئه م شاره وهکو درکیک له ژیر پیی من چه قیوه و به ره لهستی ئه وهیه که وهکو چۆن خۆم دهمه وی به په له به ره و جیهانی شۆرهت و سهر بلندی برۆم. به لام ئیستا - سبهینی - ئه م لانهی سهرکیشانه ته فرو توونا ده که م!

دایکه که گوتی: - ئه و لانهیهی که دارو به ردی له مندالییه وه تو ده ناسیت.

- ئەو بەردانە مادام مروّف نەتوانى بىانھېنىتە زمان، لالّن- گوى له چياو كيوەكان بگره
كه دەر بارهى من بدوين، من ئەمەم گەرەكه!

دايكەكه پرسى:- ئەى سەبارەت بە خەلك چ دەلىت؟

- ئاە! بەلى من ئەوانم لەبىرە دايكه! ئەوانىش بو من پىويستن، چونكه دليرو قارەمانان
تەنيا لە يادگەى ئەوانا نەمر دەبن!

دايكەكه گوتى:- قارەمان ئەوكەسەيه ويپراى مەرگ، ژيان دروست بكات، ئەو كەسەيه
كه بەگژ مەرگدا دەچىت..

ئەو وەلامى دايەوہ:- نــــا! ويړانكەرانىش، وەكو دامەزرىنەرانى شاران نيودارو
سەربەرزى، تەمەشاكە- ئيمە نازانىن كه شارى روم، رمولوس دروستى كردووہ يان
كەسيكى ديكە، بەلام ناوى ئالارىخ و گشت ئەو دليرانەى كه ئەو شارەيان ويړان
كردووہ، بە دروستى مەلومن..

دايكەكه ديسان بىرى خستەوہ:

- ئەو شارەى كه نەمرەو ئەو دليرانەى كه چ ئاسەوارىكيان نيبە.

بەمجورە تا خوراوا لەگەل دايكيا قسەى كرد، ئيدى دايكى بەدەگمەن قسە شيتانەكانى
ئەوى دەبرى و سەرى بەرزى ھەردەم پتر بەسەر سىنگيدا شوپ دەبووہوہ.

دايك رۆلە دىنىتە بەرو گيان دەبەخشىت، دايك شەونخوونى دەكات و ئيشك
دەگرىت، باسى ويړانكارى و روخاندن لای دايك وەكو دژمنايەتى كردنى ئەو وايە.
كورەلاوہكه ئەمەى نەدەزانى و بە پىچەوانەى بوچوونى دايكەوہ بو مەرگ، رەفتارى
دەكرد.

دایک همیشہ دژمنی مهرگه، دایک همیشہ نه فرهت له و دهسته دهکات که رووی کاروانی مهرگ دهکاته مالی خه لکی وه همیشہ دژمنایه تی نه و دهسته دهکات. کورپه که ی نه و نه مه ی نه ده بینی، خولیای سهردی شورته ونیوبانگ که دلی کرمی ده کرد، کویری کردبوو. ههروه ها نه یده زانی که دایک- کاتی مندالی ده بی و پاریزگاری لیده کات، کاتی ده که ویته ژیر هه ره شه ی مه ترسییه وه -درنده-یه کی یه جگار زیره ک و بیپه حم و بیباکه.

دایکه که به کزییه وه دانیشتیوو، له ژیر خیوه تی سهرداره وه ته مه شای نه وشاره ی ده کرد که تیایدا یه که مین موچورکه ی شیرین و له زه تبه خشی پیدا هات و نه نامه که ی نه م کورپه بوو، نه م کورپه ی که نیستا نیازی ویرانکردنی نه و شاره ی هه یه. تیشکی خویناوی خور له بورج و شوره ی شاری ده دا. شووشه ی په نجه ره کان به شومی ده بریسکانه وه، ده تگوت هه موو شار بریندار بووه و شیله ی سووری ژیان له سهدان برینییه وه ده چورپه وه. کات تیده په ری، شار ورده ورده ره ش هه لده گه را، ده تگوت لاشه ی مردوویه کی به جیماوه، نه ستیران ده رکه وتن وه ک نه و شه مالکانه (مومی بچووک) ده یاننواند که ده ورو به ری ته رمیک روناک ده که نه وه.

نیگای دایکه که خوی به ژوور به ژووری ماله تاریکه کاندای ده کرد. نه و مالانه ی که خه لکی شار نه ده ویران چرایان تیا داگیرسینن و ناگریان تیا بکه نه وه، نه بادا سهرنجی دژمنان راکیشن، نیگاکانی تا نه و په ری کولانه تاریکه کان بری ده کرد، نه و کولانانه ی که بونی ته رم پری کردبوون وسه لای گریه و زاری نه و خه لکه ی که چاوه پری مهرگ بوون تیایدا ده بیسترا- نه و هه موو که س و گشت شتیکی ده بینی. ته واوی نه و شتانه ی که بو نه و که وی وئاشناو پیروز بوون، نزیک بوو بوونه وه، ده تگوت هه موو به ماتی و بیده نگییه وه به رانبه ری راوه ستا بوون و چاوه پری بریاری نه و بوون، دایکه که وای هه سته ده کرد که دایکی گشت خه لکه که وه دایکی شاره که ی خویه تی.

له لوتكه‌ی سه‌ربه‌ته‌می چیاكانه‌وه هه‌وران وه‌كو ئه‌سپی بالدار به‌ره‌و پیده‌شته‌كه ده‌هاتن وبه‌ره‌و شاری ئابلوقه‌دراو ده‌فرین. كوره‌كه‌ی ده‌یگوت:

- ئه‌گه‌ر شه‌و به‌ئه‌ندازه‌ی پیویست تاریک بی، ره‌نگه‌ هه‌ر ئه‌مشه‌و به‌سه‌ر شارا بده‌ین! کاتی كه تیشکی هه‌تاو له چاوی مروّف ده‌دات، بریسکه‌ی چه‌ك به‌رچاوی ده‌گریت و له‌م ده‌مانه‌دا شمشیر به‌چاکی مه‌به‌ست ناپیکی .

به‌ده‌م ئه‌م قسانه‌شه‌وه ده‌یروانییه شمشیره‌كه‌ی.

دایکه‌كه پیی گوت:- وه‌ره ئیره ، سه‌رت بخه سه‌ر سینگم، پشوویه‌ك بده‌و وه‌بیری خۆتی بینه‌وه كه له سه‌رده‌می منالیدا تو چه‌ند دلۆقان و چالاک بوویت و خه‌لكه‌كه چه‌ندیان خۆشده‌ویستی.

لاوه‌كه به گویی دایکی كرد. سه‌ری خسته‌سه‌ر رانی دایکی. راکشاو به چاوی نوقاوه‌وه گوتی:- من ته‌نیا شوهرت و توّم خۆشده‌وی- توّم بویه خۆشده‌وی كه به‌م شیویه‌ت هینام. دایکه‌كه به‌رووی گرژه‌وه پرسى:- ئه‌دی ژنان؟

- ژنان یه‌جگار زورن و پیاو زوو لییان بیزار ده‌بی.

دایکه‌كه دوا پرسیاری لیکرد:- تو چه‌زناکه‌ی منالت بین؟

- بۆچی؟ بۆوه‌ی بیانکوژن؟ یه‌کینکی وه‌كو من بیانکوژیت و من گیرۆده‌ی خه‌م و خه‌فته‌ بيم و ئه‌وساكه ئیدی من پیرو بی توانا بووبم و نه‌توانم تۆله‌یان بستینم.

دایکه‌كه ئاهیکی هه‌لكیشاو گوتی:- تو وه‌كو بریسکی داگیرساو جوانی به‌لام بیبه‌ری.

به‌زه‌رده‌خه‌نه‌وه وه‌لامی دایه‌وه:- به‌لی وه‌كو بریسکی داگیرساو...و ئه‌وجا وه‌كو منداڵ به‌سه‌ر سینگی دایکییه‌وه خه‌وی لیکه‌وت. دایکه‌كه بالاپۆشه ره‌شه‌كه‌ی به‌سه‌ر كوره‌كه‌یدا داو له ژیریا شاردییه‌وه. کیردیکی برنده‌ی به‌دلی كوره‌كه‌یدا كرد، ئه‌ویش

ته‌کانیکی داو دەم و دست گیانی سپارد- ئاخ‌ر دایک زۆر چاک دەزانیت که دلی
رۆله‌که‌ی له‌ کوپوه لیده‌دا. ئەوجا لاشه‌ی بیگیانی کورەکه‌ی توردایه به‌ر پپی پاسه‌وانه
سه‌رسامه‌کان ورووی کرده‌ شارو گوتی:- ئەوه‌ی له‌ توانامدا بوو بۆ نیشتمانه‌که‌مم
کرد، به‌لام من وه‌کو دایک: له‌گه‌ل رۆله‌که‌مدا ده‌مینمه‌وه! ئیدی وه‌ختی ئەوه به‌سه‌ر
چووه که من رۆله‌یه‌کی دی بینم، مانه‌وه‌ی منیش بۆ هیچ که‌سیک پپویست نییه‌.

ئەوجا به‌ده‌ستیکی به‌هیزه‌وه ، هه‌مان کێردی که هیشتا به‌ خوینی کوره‌که‌ی- واته
به‌خوینی خۆی- گه‌رم بوو ، به‌ سینگى خۆیدا کردو ده‌قاو ده‌ق به‌ردلی که‌وت- وه‌ختی
دل به‌ کول وکوژان بی، به‌ئاسانی دیته‌ پیکان.

حه‌مه‌ که‌ریم عارف

* که‌رکووکیه‌ و له‌ سالێ ۱۹۵۱دا له‌دایک بووه‌.

• له‌ سالێ ۱۹۷۵ کۆلیژی ئەده‌بیاتی به‌غداى ته‌واو کردووه‌.

• يه كه م به رهه می شیعریکه به ناوی (هه لبه ستیکی هه تیو که وتوو) که له ژماره (۱۷۰) رۆژنامه ی هاوکاری له ۱۹۷۳/۶/۸ بلامبووه ته وه.

• له سالی ۱۹۷۵ هه به بهرده وامی نووسین و به رهه می ئه ده بی بلامبووه ته وه.
• سه رنووسه ر یان به رپوه به ری نووسین یان سکرتری نووسین یان ئه ندامی ده سته ی نووسه رانی ئه م گوڤار و بلامبووه بووه: گوڤاری گزنگی نووسه رانی که رکوک، نووسه ری کوردستان، که لتوو، نووسه ری کورد، گولانی عه ره بی، ئالای ئازادی تا ژماره ۲۲۲، گوڤاری نه وشه فه ق.

* جگه له ناوی خو ی، به تایبه تی له گوڤاری گزنگی نووسه رانی که رکوک، نووسه ری کوردستان، که لتوو، رۆژنامه ی ئالای ئازادی تا ژ: ۲۲۲ به ناوی گوڤه ند، زنا، سپیان، پاکزاد، محمه دی حاجی، سیروان عه لی، دیدار هه مه وه ندی، هیژا، ح. ع، هامونزیباری، با زه وان عه بدولکه ریم، قه ره میرزا، ره ندی عارفزاده، حه موکه، به رهه می بلامبووه ته وه.

* له سالی ۱۹۷۴ - ۱۹۷۵ دا پیشمه رگه ی شوڤشی کوردستان بووه، له هه شتاکاندا بو ماوه ی نو سال، بی وابه سته گی حیزی پیشمه رگه بووه و وه کو به شداریه کی مهیدانی و ویژدانی له خه باتی ره وای نه ته وه ی کوردا شانازی پیوه ده کات و منه ت به سه رکه سدا ناکات، چونکه باوه ری وایه که رۆله ی میله تی مه زلوم مه حکومه به پیشمه رگایه تی.

• له هه شتاکانه وه تا ۲۰/۸/۲۰۱۰ راسته وخو سه ره په رشتی و سه روکایه تی لقی که رکوکی یه کیتی نووسه رانی کوردی کردوو.

• زور به رهه م و کتیبی چاپ و بلامبووه ته وه، لی زوربه ی هه ره زوریان، به تایبه تی ئه وانه ی له چیا دا چاپ بوون به نوسخه ی هینده که م بلامبوونه ته وه، له نرخه نه بوو دان و هه ر ئه وه نده یه که له فه وتان رزگار بوون. هه ندیک له وانه:

۱- تیروژ، کو چیرۆک، چاپی یه که م ۱۹۷۹

۲- کوچی سوور، رۆمان، چاپی یه که م، ۱۹۸۸، چاپی سنیه م ۲۰۰۷

۳- بهیداخ، چیرۆک، چاپی یه که م ۱۹۸۸

۴- داوه تی کوچه رییان، کو چیرۆک، چاپی دووه م ۲۰۰۵

- ۵- له خو بیگانه بوون، کۆمهله چیرۆک، چاپی یه که م (۱۹۹۹) ده زگای گولان
- ۶- کوچ سرخ، کو چیرۆک، به فارسی، وه رگیړان چاپی یه که م ۱۹۸۷ شاخ
- ۷- نینا، رۆمان، سابت رحمان، چاپی یه که م، شاخ، ۱۹۸۵ چاپی سییه م ۲۰۰۵
- ۸- نامۆ، رۆمان، ئەلبیر کامۆ، چاپی یه که م، شاخ ۱۹۸۷ چاپی چوارهم ۲۰۰۹
وه شانخانه ی سایه، سلیمانی
- ۹- ریبه ر، رۆمان، مه هدی حسین، چاپی یه که م (شاخ) ۱۹۸۳، چاپی دووهم، ۲۰۰۷
- ۱۰- شکست، رۆمان، ئەلکسانده ر فه دایه ف، چاپی شاخ (راه کارگر)، چاپی دووهم،
۲۰۰۹ خانه ی وه رگیړان.
- ۱۱- هاوماله کان، رۆمان، ئەحمده مه حمود، چاپی دووهم ۲۰۰۰ ده زگای گولان
- ۱۲- بیناسنامه کان، رۆمان، عه زیز نه سین، چاپی سییه م ۲۰۰۶
- ۱۳- قوربان، رۆمان، هیرب میدۆ، چاپی یه که م ۲۰۰۴ ده زگای شه فه ق
- ۱۴- دووره ولات، رۆمان ع. قاسموف، چاپی یه که م ۲۰۰۰ ده زگای گولان
- ۱۵- ئازادی یا مه رگ، رۆمان، کازانتزاکیس، چاپی یه که م ۲۰۰۳ کتیبخانه ی سۆران،
چاپی دووهم: ۲۰۰۸
- ۱۶- چیرۆکه کانی سه مه دی بیهره نگی، چاپی دووهم، ۲۰۰۴ کتیبخانه ی سۆران
هه ولیر
- ۱۷- ئامانجی ئەده بیات. م. گۆرکی، چاپی شاخ ۱۹۸۵
- ۱۸- ئەو رۆژه ی که ونبووم (کۆمه له چیرۆکی بیانی) چاپی یه که م، ۲۰۰۶
- ۱۹- جی پی (کۆمه له چیرۆکی فارسی) چاپی یه که م ۲۰۰۶، نووسه رانی که رکوک
- ۲۰- زنده خه ون، کۆمه له چیرۆک، چیخوف، چ ۱، ده زگای موکریانی
- ۲۱- چیرۆکستان، کۆمه لیک ده قوره خنه ی جیهانی چ ۱، ۲۰۰۵، نووسه رانی که رکوک
- ۲۲- دیدارو ده قو ره خنه، چ ۱، ۲۰۰۵
- ۲۳- دیداری چیرۆکفانی، چ ۱، ۲۰۰۵
- ۲۴- ئەو به رخی که بوو به گورگ، چ ۱، ۲۰۰۸، نووسه رانی که رکوک
- ۲۵- میوان، چیرۆک، ئەلبیر کامۆ

- ۲۷- میژووی رهگ و رهچه له کی کورد، ئیحسان نوری پاشا، چ ۱۹۹۸، ۱
- ۲۸- کورد گه لی له خشته براوی غه در لیکراو، د. کوینته ر دیشنه ر، چاپی سییه م ۲۰۰۴
- ۲۹- له مه هابادی خویناوییه وه بو که نارین ئاراس، نه جه ف قولی پسییان، چاپی یه که م ۲۰۰۶
- ۳۰- کورد له سه ده ی نۆزده ویسته مدها، کریس کۆچرا، چاپی شه شه م ۲۰۱۱
- ۳۱- کورد له ئینسکلۆپیدیای ئیسلامدا، چاپی یه که م ۱۹۹۸
- ۳۲- چینی کۆن، چ ۱) (ده زگای موکریانی

-
- ۳۳- دلیری خۆراگرتن، ئه شره فی ده هقانی
- ۳۴- خه باتی چه کداری هه م تاکتیکه هه م ستراتیژ، مه سعودی ئه حمه د زاده

-
- ۳۵- فنسنت فان گوگ، شانۆنامه، باول ئایز له ر
- ۳۶- به دوعا شاعیره کان، شانۆنامه، جه لیل قه یسی (گزنک ژ: ۱۲)
- ۳۷- جوله که که ی مالتا، شانۆنامه، کریستوفه ر مالرو.
- ۳۸- دادپه روه ران، شانۆنامه، ئه لیبیر کامو
- ۳۹- به د حالی بوون، شانۆنامه، ئه لیبیر کامو.
- ۴۰- چاو به چاو، شانۆنامه، گه وه ر مراد (غولام حسه ینی ساعیدی)
- ۴۱- ریچاردی سییه م، شانۆنامه، شه کسپیر. چاپی یه که م ۲۰۰۹، بلاوه خانه ی سایه، سلیمانی
- ۴۲- گه مه ی پاشا و وه زیر، شانۆنامه، عه بدوللا ئه لبوسیری..

-
- ۴۳- منداله دارینه، چیرۆکی دریژ بو مندالان.
- ۴۴- فاشیزم چیه؟ کومه له چیرۆک بو مندالان، یه لماز گونای
- ۴۵- شوانه بچکۆله که، چیرۆکیکی دریژی چینی یه بو مندالان
- ۴۶- زارۆکستان (چوار شانۆنامه بو منالان)
- ۴۷- چه ند چیرۆکیک له ئه فسانه ی یونانی کۆنه وه (۲۳ ئه فسانه)
-

- ٤٨- له گه نجينه ى حيكايه تى توركمانييه وه. (ئه فسانه ى ئه سپى ئاشق) چاپى يه كه م٢٠٠٨
٤٩- ئه فسانه ىن گريكى و رومانى، چاپى يه كه م (٢٠٠٤) كتيبخانه ى سوران، هه ولير
٥٠- ئيلياده، هوميرؤس، چ١، ده زگاي سه رده م ٢٠٠٩

-
- ٥١- گوڤه ند و زنار (فه رهنگى فارسى - كوردى) حه مه كه ريم عارف، چ١ (٢٠٠٦)-
٢٠٠٨ ده زگاي موكرىانى
٥٢- چؤنيه تى فيربوونى زمانى فارسى، چ١، ٢٠٠١

-
- ٥٣- چرنيشفسكى، فه يله سوف و زاناي گه وره ى ميلله تى روس
٥٤- چايكو فسكى، ژيان و به رهه مى.
٥٥- ئيدگار ئالين پؤ، ژيان و به رهه مى.
٥٦- جاك له نده ن، ژيان و به رهه مى
٥٧- گوگول، نووسه رى ريالست
٥٨- يه لىماز گوناي، ژيان و به رهه مى
٥٩- سادقى هيدايه ت، ژيان و به رهه مى
٦٠- خافروغ له شيعر ده دوى، ژيان و به رهه مى

-
- ٦١- راگه ياندى له په راويژى ده سه لاتدا (به شه ريكي) چاپى يه كه م (٢٠٠١) ده زگاي
گولان
٦٢- راگه ياندى له نيوان حه قيقه ت بيژى و عه وام خه له تينى دا، حه مه كه ريم
عارف، چ١، ٢٠٠٥، (١)

-
- ٦٣- ميژووى ئه ده بياتى جيهان (له كو نه وه تا سه ده كانى ناڤين). چاپى يه كه م٢٠٠٨
٦٤- ميژووى ئه ده بياتى جيهان (له سه رده مى رينيسانسه وه تا ئيستا). چاپى
يه كه م٢٠٠٨
٦٥- ميژووى ئه ده بياتى جيهان (ئه ده بياتى ئينگليزى زمان - ئه مريكا و ئينگليستان له
سه ره تا وه تا ئيستا). چاپى يه كه م٢٠٠٨

- ۶۶- ریالیزم و دژە ریالیزم له ئەدەبیاتدا، سیروس پرهام، چ ۲۰۰۴، ۱، دەزگای سپیریژ
- ۶۷- قوتابخانە ئەدەبییەکان، رەزا سەید حسەینی، چ ۲۰۰۶، ۱، دەزگای موکریان
- ۶۸- میژووی ئەدەبیاتی روسی، سەعیدی نەفییسی
- ۶۹- لیکدانە وەهیک لەمەر نامۆ، لوئیس ری، چ ۲، ۲۰۰۶
- ۷۰- هونەر و ژانی کۆمەڵایەتی، بلیخانوف، چ ۱ (۲۰۰۵) دەزگای موکریان
- ۷۱- گوزارشتی مۆسیقا، د. فوئاد زکریا، چ ۱، یانە قەڵەم ۲۰۰۶
- ۷۲- رییازە هونەر ییەکانی جیهان
- ۷۳- پیکهاتە بە دەنی و چارەنووسی ئافرەت، (چ ۱) ۲۰۰۶
- ۷۴- شیعر کوژی.. حەمە کەریم عارف، چ ۱ / ۲۰۱۰ / کۆمەڵە ی روناکبیری و کۆمەڵایەتی کەرکوک، ژمارە (۷۰)
- ۷۵- دەربارە ی رۆمان و چیرۆک، حەمە کەریم عارف، چ ۱، ۲۰۰۸
- ۷۶- مەرگی نووسەر و چەند باسیکی دیکە ی ئەدبی-رۆشنییری، حەمە کەریم عارف، چ ۱، ۲۰۰۵ نووسەرانی کەرکوک
- ۷۷- ناو دارانی ئەدەب، حەمە کەریم عارف، (چ ۱) دەزگای موکریان، ۲۰۰۹
- ۷۸- پەیفستانی من، حەمە کەریم عارف، چاپی یە کەم ()
- ۷۹- پەلکە رەنگینە، حەمە کەریم عارف، چ ۱، ۲۰۰۴
- ۸۰- خیانەتی حەلال، حەمە کەریم عارف
- ۸۱- بووکی هەزار زاوا، (جانتا) کوچیرۆک، بزورگی عەلەوی
- ۸۲- ئەبوزەر، د. عەلی شەرعیەتی
- ۸۳- ریوایەت، رۆمان، بزورگی عەلەوی
- ۸۴- وقفات فی رحاب الیقافە الکوردیە، حەمە کەریم عارف
- ۸۵- هەژاران، رۆمان، دوستوفسکی
- ۸۶- دەیفد کوپەر فیلد، (رۆمانی کورتکراوە بو نەوجە وانان) چارلس دیکنز
- ۸۷- ئۆدیسە، داستان، هۆمیرۆس
- ۸۸- ئل الصوت و قصص اخرى، تقدیم و ترجمه جلال زنگابادی
- ۸۹- شازادە و گەدا، رۆمان، مارک توین
- ۹۰- توحفە نمای ئەدەبیاتی جیهانی

- ۹۱- سفره‌ی فەقيران حەمە كەريم عارف
- ۹۲- بالئەندەكەي من رۆمان، فريبيا و في
- ۹۳- نامەكانى تولستۆي
- ۹۴- جەمىلە، رۆمان جەنگيز ئايتماتوف
- ۹۵- حەفتا چيرۆكى چيني بۆ منالانى كورد
- ۹۶- الرحيل الدامى....تقديم وترجمه: جلال زنگابادى
- ۹۷- كۆلوانە سوور... كۆچيرۆك بۆ مندالان
- ۹۸- ئەو پياوھى كە سيبەرى خوى فروشت ..رۆمان..شاميسۆ
- ۹۹- دكتور...شانۆنامە...برانسيلاڤ
- ۱۰۰- با خەبىيام باش بناسين /جەلال زەنگابادى
- ۱۰۱- دۆزەخى پيرۆز، رۆمان، برهان شاوى
- ۱۰۲- من و نەنكم و ئيلاريون و ئيليكۆ / رۆمان / نودار دومبادزە
- ۱۰۳- يادگاربيەكانى خانەي مردووان / دۆستويفسكى
- ۱۰۴- ميژووي رۆمانى توركى
- ۱۰۵- ديوار...كۆچيرۆك.....كۆمەلىك نووسەر
- ۱۰۶- كۆكۆرۆ.....رۆمان.....ناتسومى سوسكى
- ۱۰۷- كانبيە قارەمان....كۆچيرۆك بۆ ميژمندالان /حەمەكەريم عارف
- ۱۰۸- ئەوديوى مەرگ.....حەمەكەريم عارف/چ/۱۲۰۰۱/ موكرىانى
- ۱۰۹- قاوشى ژمارە شەش / چيخوف / پيشەكى و پاچقەي: حەمەكەريم عارف
- ۱۱۰- گەمژە، رۆمان، دوو بەرگ، دۆستويفسكى
- ۱۱۱- دەربارەي ھۆزان و ھۆزانقانى...
- ۱۱۲- سالنماي ژيان و بەرھەمى...
- ۱۱۳- تاراس بۆلبا / رۆمان / گۆگول
- ۱۱۴- لە زمانى چيرۆكنووسانەوہ
- ۱۱۵- جيھانى چيرۆك (كۆمەلىك دەق ورەخنە)
- ۱۱۶- رۆبينسون كرۆزۆ / رۆمان / دانيل ديفۆ

- ۱۱۷- ھەزار پيشە.....ھەمەكەرىم عارف
- ۱۱۸- چىخۇف...ھنرى ترۇيا
- ۱۱۹- دۇنى ئارام/۱
- ۱۲۰- دۇنى ئارام/۲
- ۱۲۱- دۇنى ئارام/۳
- ۱۲۲- دۇنى ئارام/۴
- ۱۲۳- دەر بارەى ئۇدىسە
- ۱۲۴- دەر بارەى نامۇكەى ئەلبىر كامۇ
- ۱۲۵- ژيان و بەرھەمەكانى دۇستۇيفسكى
- ۱۲۶- گەنجىنەى ئەدەبىياتى كلاسكى جىهان
- ۱۲۷- بەنگكىشىكى عەودالى بەھەشت "رۇمان"
- ۱۲۸- سىو و سىمرغ" كۇ حىكايەت"
- ۱۲۹- بىرەو ھەرىيەكانى ئانا گرىگورىفنا دۇستۇيفسكى
- ۱۳۰- پوشكىن سەرقافلەى ئەدەبى رۇوسى
- ۱۳۱- گۇگۇل، دامەزرىنەرى رىالىزىمى رەخنەى
- ۱۳۲- رەبەنىكى رەشپۇش، چىخۇف
- ۱۳۳- كەنىزۇ ،كۇمەلىك چىرۇكى ھەلبۇاردەى فارسى
- ۱۳۴- داستانى بەرخودان ، ن: ئەشرەفى دىھقانى .
- ۱۳۵- جىرۇكى شارىك ، رۇمان ، ئەھمەد مەھمود.
- ۱۳۶- مردووى زندو ، رۇمان ، ھنرى ترۇيا
- ۱۳۷- كۇلانى مېدەق، رۇمان، نەجىب مەحفوز
- ۱۳۸- چۇن پۇلامان ئاودا، رۇمان، ئۇستۇفسكى
- ۱۳۹- بىست و سى چىرۇكى تۇستوى
- ۱۴۰- چارەنووسى مرۇفنىك
- ۱۴۱- قەىرانى سىبەر
- ۱۴۲- ئەفسانەى تەرۋادە
- ۱۴۳- لە بەردەم عەرشدا، نەجىب مەحفوز

۱۴۴- دلی شهو، نه جیب مه حفووز

۱۴۵- ئاوینه کان، = =

۱۴۶- جه نابی ریزار، نه جیب مه حفووز

۱۴۷- دهورانی مندالیم، ماکسیم گورکی

۱۴۸- هاوسه فەر و چەند چیرۆکیکی دی، م.گورکی